

קובץ שופר הזוהר

כרך ג'

ובו שלשה ספרים נפתחים

- א. פתח אליהו המבואר
- ב. סגולת פתח אליהו
- ג. גימטריות הזוהר
- ד. קובץ הסכמות ומכתבים
- ה. נח הזוהר חלק ב'
- ו. הבעל שם טוב והשחיטה

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ - הַמְּבַאֵר

בספר הזה בא באור מאמר פתח אליהו הנביא זכור לטוב, וכן עוד מאמרים ותפלות מהאחר הקדוש, שנהגו עם ישראל קדושים לומר קדם התפלה. והוא שער לפתיחת הלב וסגולה גדולה לקבלת התפלה כמו שכתב החיד"א (בספרו מורה באצבע) והרי"ח הטוב ועוד צדיקים קדמונים. ובזכותו למוד זזה"ק יתקבלו התפלות ויראו ישועות נפלאות, כדברי הצה"ק המקבל רבי משה זכותא זי"ע, דבכלח למוד הזהר להפך הטבע, ולגלות נסים, ומה יקרו דברי קדשו של הצה"ק המקבל המליב"ו רבי יעקב אביחצירא זי"ע (בגדי השדר), שחובה על כל איש ישראל לבקש לדעת סודות ה', כי בלעדי זאת אין יכלת לעלות התפלה, (הויבאו דבריו בהרחבה בהקדמה לספרא דצניעותא, שבהוצאת מפעל הזהר העולמי, וכן נדפס בתקוני זהר החדש עם לשון הקדש, ובספרי זהר השבת) וגדול כח הזוה"ק אפילו באמירה (עין ספר אור הזהר, ראה עוד ספרי תקוני זהר החדש המקלק, ב"ט). ובלי למוד הזהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. - ובשואה האזימה רחמנא ליצילן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לאמרו כל יום בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שפחו גדול מאד, (עדות בניעקב). - ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות כידוע מדברי האר"ז"ל.

וכל אחד יעורר את חברו שיאמר תפלות אלו, ובכמה דקות ביום יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין וידע את דרכי ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה בעסק הזהר, שהלומד זוהר הקדוש שעה אחת בחול כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (פסא מלק, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), פי אמירתו לגבוה, ולמוד כעשור דקות יעלה לו: בחול כשבע עשרה אלף שנה תורה, ובשבת: כשבע עשרה מליון שנה תורה. - ועל ידי קונטרס זה שיהיה יד הכל ממשמשין בו, יזכו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. והוא יסוד גדול למנוע עניית ונאסנות ואורף הגלות, (תיקו"ז תי"ל) ובו ימצאו אדמו"רים רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים ילדי ישראל הטהורים, וכל איש ישראל, את הדרך אשר ילכו בה, ואת המעשה אשר יעשו.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי", לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך ה' צבקות הריח הטוב מרן רבי יוסף חיים מבגדאד זכותו יגן עלינו אמן, בעיה"ק בית שמש טובב"א, ט"ו אלול תשע"א לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נְסֻדָּר, נְעֵרָה, בְּנִקּוּד וּפִיִּסוּק מְלֵא, עִם בִּיאור
קל להבנת הענין, בתוספת הערות למעיינים,
למען יזכו כל ישראל לטעם מעץ החיים,
ולהטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, ועל
ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות. "והנה
כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה
זו המעטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה
מכל אילי נביות כשהיה בית המקדש קיים"
(חסד לאברהם זי"ע).

הַקְדָּמָה

שִׁמְחוּ הַלּוֹמְדִים וְיִגְּלוּ הַמְתַּפְּלָלִים. בְּשִׂבַּח וּבְהוֹדָיָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ הִנְנוּ שְׂמֵחִים לְהֵבִיא לְפָנֵיכֶם אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר, הַמְּפָרֵשׁ אֶת הַתְּפִילָּה "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" בְּלִשׁוֹן צַהֲקָה וּבְהִירָה הַשְׁווֹה לְכָל נֶפֶשׁ, וּבְכֹף, בְּרִגְעַ אַחַת יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נְצַח! "עֵין לֹא רָאֵתָה", וְעַל יְדֵי שְׂתוּזָה לְחֻבְרָה, כָּל הַשֵּׁכֶר הוֹלֵךְ גַּם אֵלָיָהּ.

וּכְאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכֶּה שְׂיִבֵּא אֱלֹהֵינוּ וַיִּבְשֹׂר אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

וְאִם בְּזַכּוּתָהּ יִתְאַרְגְּנוּ עֲשֵׂר יְהוּדִים לומר אֶת הַתְּפִלוֹת, אִין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל זְכוּתָיָהּ וּבְפֶרֶט שְׂבֻזָּהּ הַקְּדוּשׁ (פ' וַיֵּצֵא קס"א). כְּתוּב: כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מְשֻׁמִּים הוּא בְּאֶלְפֵי, וְעוֹד כְּפִדּוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׂכִינְתָא שְׂרִיָא, וּבְכֹף מְחֻשְׁבִּים לָהּ כָּל מַנְיֵן יְהוּדִים כְּמוֹ אֶלְפֵי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכָל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם ס"ה: לְמַנְיֵן יְהוּדִים, מְקַבֵּל עַל שְׁעָה בְּשִׁבְ"ק טְרִילִיּוֹן שְׁנָה תוֹרָה, וּכְכֹל שְׂתוּזָה לְוּסְפּוֹ לּוֹמְדִים כֵּן יִכְפֹּל שְׂכָרוֹ עַד אִין קָץ. וּמִי יוּכַל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשֵּׁכֶר הַנִּצְחִי שְׂיִישׁ לָהּ מִכֹּף בּוֹדָאוֹת! וּבּוֹדָאֵי תִזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרִיכוֹת יָמִים בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂפַע קוֹדֶשׁ וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת.

וּבְחִלּוּקַת הַסֵּפֶר הַזֶּה אַתָּה מְזַכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכַתֵּב הַגֵּר"א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), [וְרֵאָה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פ' קר"ח] גּוֹדֵל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ לְמִזְכֶּה הַרְבֵּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֻבְרוֹ, שְׂאֵם שְׂמַע, מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מֵה שְׂיַעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׂמַע, אִזּוֹ מְקַבֵּל כָּל חֻלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה

שְׁלֵא שָׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגֵּיהֶנוֹם שְׁלוֹ. וּבְזֹהַר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א) אָמְרוּ שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְמִרְדֵּף בְּתֵר חֵיִבֵּיא וּלְמִזְכָּה לְהוּ כְּמֵאן דְּרִדֵּיף בְּתֵר חֵיִי, עַכ"ל.

וּבְלִי שׁוּם סִפֵּק אִם כָּל הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד זָקֵן וּבִפְרֵט תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן בְּהֶבֶל פִּיהֶם הִטְהוּר יֵאמְרוּ תִּפְלוֹת אֵלֹהֵי כָּל יוֹם, נִזְכָּה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁיִבּוֹא וַיְבַשְׂרֵנוּ, וְתִכְרַף יָבּוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וַיְגַאֲלֵנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה לְתוֹמְכָה וּלְסַעֲדָה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא וּלְבִשׂוֹר הַגְּאוּלָּה כְּהַבְטַחַת הָרַעֲיָא מְהֵימְנָא "בְּדָא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

תְּפִלָּה לְרַפּוּאוֹת וַיִּשׁוּעוֹת

הַרְיֵנִי מִקַּבֵּל עָלַי, מִצְּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹד":
וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשֵׁי וּמְאֹדֵי,
וְהַרְיֵנִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְלַמּוֹד בְּסִפֵּר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְזִכּוֹת...
פְּלוּגֵי בְּן פְּלוּגֵי [פב"פ], (וְכֵאֵן יִפְרֵט בְּקִשְׁתּוֹ): [לְרַפּוּאוֹת...],
[יִשׁוּעוֹת...], [לְבָנִים...], [לְפָרְנִסָּה...], [לְזוּג...], [לְעֵלוּי
נְשִׁמַּת...], [לְשִׁלוֹם בַּיִת...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזִקְהוּ
וַיִּרְפְּאוּהוּ בְּרַפּוּאוֹת הַנְּפֶשׁ וּרַפּוּאוֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וּשְׁס"ה
גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּאֲרִיךְ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו
בְּנַעֲיָמִים, [וַיִּזְשִׁיעָהוּ בְּמַהֲרָה בְּדַבַּר יִשׁוּעָה וּרַחֲמִים...]
אָמֵן סְלָה.

תְּפִילָּה קְצָרָה לְאוֹמְרֵה קֹדֶם הַלִּימוֹד

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה וְכוּ'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׂכִינְתָא מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂכִינְת עוֹיְזֵנוּ אִם הַבְּנִים
שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנַאִים וְהַצְּדִיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנַא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאֵי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּם תְּפִילַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ
ע"ה (תהילים ס"אד'-ה') כִּי הָיִיתָ מְחֻסָּה לִי מִגְּדוּל עֵז מִפְּנֵי
אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחֻסָּה בְּסִתְרַ כְּנַפְיָךְ
סְלָה. וְאַזְכָּה שְׁבִלֵימוֹדֵינוּ זֶה יִהְיֶה שְׂפַתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת
בְּקִבְרָה, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאֶהְבֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזּוֹהַר,
יִפְקוּז יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ
כְּעֶלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְיֶה נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ, וְיִהְיֶה
נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ (תהלים צ' ט"ז י"ז).

(סוד ה')

תפלה קודם למוד הזהר

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות.
מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו,
בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת
הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו,
מה תיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל
חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו
לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן
לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו
אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו
זה נחת רוח לפני כסא כבודך ברית נחוח. ותאציל עלינו
אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות
עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם.
וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם,
וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם
תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות
ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון
אמרי פי והגיזון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה
מפיו דעת ותבונה:

(קבלה מהאריז"ל)

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

כְּתַב הַרְמ"ק: טוֹב לוֹמַר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנּוֹפֶרֶת בְּיַשׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזּוֹהַר (סדור רבני שבתאי מְרֵאשְׁקוֹב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁי, שֶׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקִבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). וְהַרְי"ח הַטוֹב כְּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבָרוּר נִיּוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוף הַהֲקֵדְמָה).

וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח	אֱלֹהֵינוּ	הַנְּבִיא	זְכוּר	לְטוֹב
פְּתַח	אֱלֹהֵינוּ	הַנְּבִיא	זְכוּר	לְטוֹב
וְאָמַר ^[א] :	רְבוֹן	עָלְמִין	דְּאַנְתָּ ^[ב]	הוּא
וְאָמַר.	רְבוֹן	הָעוֹלָמִים	שְׂאֲתָהּ	הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

א. כְּתַב ה"פְּסֵא מְלֻךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּכַרוּשָׁה, אַרוּכָה מְאֹרֶץ מְדָה". ב. הַנָּה 'רְבוֹן' בְּגִימְטְרִיא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַמְּאִירִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלָלִים וּמְחַבְּרִים, גִּימְטְרִיא 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחַיֶּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלִשׁוֹן

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֵלָם מֵעַל כָּל נְעֵלָמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כְּלָל.
 וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כְּלָל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאֶפְקֵת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּז עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאֶנְהֵגָא
 וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהֵנְהִיג

בְּהוּז עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֶתְנַלִּין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגָלִים

'רבונו' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוֹף (לשם שבו ואחלמה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שְׂכָמוֹ שְׁהַנְשִׁמָה בְּכַדִּי לְעֵשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוֹף, כֵּן בְּחַר ה' לְעֵשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי ' כַּחֲזוֹת הָאֱלוֹ, אֲשֶׁר הִפָּה ה' סְפִירוֹת אֲשֶׁר עִמָּם ה' מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם (באר לחי רואי). וְזֶה מוֹה שְׂאֵמֵר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת עֵשֶׁר תְּקוּנִים שְׁהֵם הָעֵשֶׁר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהֵנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכַחֲזוֹת אֱלוֹ אַתָּה נִסְתַּר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׁמִיחַד אֶת כָּל הַכַּחֲזוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שְׁהֵנָה יֵשׁ כַּחֲזוֹת דִּין וְיֵשׁ כַּחֲזוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מְחַבֵּר בֵּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וּכְשֶׁהֵם מְמוּתְקִים נִקְרְאִים כּוֹחֹת הַרְחָמִים, וּמִשׁוּם שְׂאֵתָה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכַּחֲזוֹת הָאֱלוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, לְכֵן מִי שְׂמִפְרִיד בֵּין כַּחֲזוֹת הַדִּין לְכַחֲזוֹת הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוּטָא לְפָנָי ה', וּמְעוֹרָר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבְהוֹן אֶתְכְּסִיאת
ועולמות הנגלים. ובהם אתה מתכסה

מִבְּנֵי נִשְׂאָ, וְאַתָּה הוּא דְקִישִׁיר לֹון
מבני אדם, ואתה הוא שקושר אותם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְנִין דְּאַתָּה מְלַגְאוּ –
ומיוחד אותם. ומבני שאתה מלבנאים –

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
כל מי שמבדיל ומפריד אחד מחבריה

מֵאַלִּין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב לֵיהּ
מאלו עשר [ספירות], נחשב לו

כְּאַלוּ אֶפְרַיִשׁ בְּרַחֵם. וְאַלִּין עֵשֶׂר
כאלו הוא מפריד ברחמים. ואלו עשר

את כוח הדין, הרי הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו כנשמה בגוף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. כי על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "וַנִּרְגַן מִפְּרִיד אֱלֹהֵינוּ", שרצונו יתברך להטיב לברואיו לעולם, ובעוונות מונע כביכול את הרצון מלהטיב, וכמו שכתוב "וּבִשְׁפִיעֵיכֶם שִׁלְחָה אִמְכֶם", ועל פן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ו. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, הקמה משפיעים חסד בעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, הקמה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הקמה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים

סְפִירָן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חַד אַרְוִיךְ
סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, בְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוִיךְ,

וְחַד קֶצֶר וְחַד בֵּינוּנִיּוֹ. וְאַנְתָּה הוּא
וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בֵּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזֵן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלְא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
לֹא מְלַמְעָלָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוּשֵׁין וְתַקְנָתָ לֹזֵן דְּמַנְיָהוּ
צִד שֶׁהוּא. לְבוּשִׁים, תַּקְנֵת, לָהֶם, שְׂמַהֵם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
פְּרֻחִים, נְשַׁמּוֹת, לְבָנֵי, אָדָם, וְכַמָּה

גּוֹפִין תַּקְנָתָ לֹזֵן, דְּאַתְקַרִּיאוּ גּוֹפִין
גּוֹפִים, תַּקְנֵת, לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גּוֹפִים

(הג'ר"א). ז. פְּלוּמֵר קוּ יְמִין אַרְוִיךְ קוּ שְׂמַאל קֶצֶר וְקוּ אֶמְצַע בֵּינוּנִי. ח. דְּהֵינּוּ לְפָנִימִיּוֹת הִי סְפִירוֹת (הג'ר"א) - לְבוּשׁ רוּחָנִי הַכְּנֵת לְעֶשֶׂר כְּחוֹת הָאֵלוּ שְׂעָמָם אַתָּה מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהַלְבוּשׁ שֶׁל הַכְּחוֹת הָאֵלוּ, הֵן הַנְּשַׁמּוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְעַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל שֶׁהָאֲבוֹת הֵם הַמְּרַכְּבָה, לְמִשְׁלַל אַבְרָהָם הִיָּה מְרַכְּבָה לְסְפִירַת הַחֻסֵּד, וְלָכֵן הוּא תְּמִיד הִיָּה מְאַרְחַח אוֹרְחִים, וְיִצְחָק הִיָּה מְרַכְּבָה לְמִידַת הַגְּבוּרָה, וְלָכֵן מְסַר עֲצָמוֹ לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת ה' וְכו'. אֶמְנָם עִקַּר נְשַׁמַּת הָאָדָם הִיא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹבָא בְּנֶפֶשׁ הַחַיִּים בְּשֵׁם הַגְּר"א, וְלָכֵן לְנִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן גַּם יֵשׁ גּוֹף

לְגַבִּי לְבוּשֵׁינִי דְּמַכְסִּינִי עַל־יְהוֹן.
 כְּלָפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֹכְסִים עֲלֵיהֶם,

וְאֶת־קְרִיאָוֹ^ט בְּתַקְוֹנָא דָּא: חֶסֶד^ו –
 וְנִקְרָאִים בְּתַקוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְבוּרָא דְּרוּעָא
 זְרוּעַ יְמִין. גְבוּרָה זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקוון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שמדתו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ז), והוא לפיכך התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרפבה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת. גּוּפָא. נְצַח. וְהוּד.
 שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת. גּוּפָא. נְצַח. וְהוּד.

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כְּנַגְדֵי שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת. הַגּוּף,
 כְּנַגְדֵי שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת. הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נְקֻרָא תּוֹרָה פֶּה, תוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נְקֻרָא תּוֹרָה פֶּה, תוֹרָה

שְׁבַעַל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה נִיא -
 שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה
 שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלַגְאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמַּחְ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה
 הִיא הַמַּחְ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלִין תְּרִין

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת לִיהוּה
 נְאָמַר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ
 נְאָמַר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְּחַבֵּר בְּלַמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתֵּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא
 תִּיקוֹן הַבְּרִית, וְהַקְּב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגְדֵי סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקַן
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בְּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
 וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁנֵינִי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעִמָּה הוּא יֵסֵד אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגְדֵי הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְּדָה
 הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעִמָּה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִלִית,
 הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וּכְמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וְנִבְוִנִים' הַמְּבִינִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

דְּאֵילָנָא בְּדַרוּעוּי וְעַנְפוּי, כְּמִיָּא
 אֶת הָאֵילָן בְּזֵרוּעוֹתָיו וְעַנְפוּי, כְּמִיָּם
 דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא וְאֵת־רַבִּי בְּהֵוָּא
 שְׁמֵשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
 שְׁקִיוֹ: הַהֶשְׁקָאָה.

רַבּוּן עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְתַּת הָעֵלּוֹת
 רַבּוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
 וְסַבְתָּ הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתָּ כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֵּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
 בְּהֵוָּא נְבִיעוּ-וּמִין. וְהֵוָּא נְבִיעוּ אֵיהּ
 בְּנְבִיעַת הַמְּעִין, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְּעִין הוּא
 בְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאֵיהּ חַיִּים
 בְּנִשְׁמָה לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים
 לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין

טו. זְהוּ הָאוֹר הַפְּנִימִי הַמְּשַׁתְּלֶשֶׁל מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הַמְּחַיֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת.

דִּיּוֹקְנָא [טז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרַ.
 דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאתָ [יז] שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וּבְרֵאתָ שְׁמַיִם וְאַרְצָא, וְהוֹצֵאתָ

מִנְהוּן [יח] שְׁמֵשׁא וְסִיְהָרָא וְכוֹכְבֵיָא
 מֵהֶם שֶׁמֶשׁ, וְיָרַח, וְכוֹכְבִּים

וּמִזְלֵי, וּבְאַרְעָא וְאֵילָנִין וְדִשְׁאִין,
 וּמִזְלוֹת, וּבְאַרְצָא בְרֵאתָ אֵילָנוֹת וְדִשְׁאִים,

וּגְנֻתָא דְעֵדֵן, וְעֵשְׁבִין, וְחֵיוֹן וְעוֹפִין
 וְגוֹ, עֵדֵן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
 וְדָגִים, וּבְהֵמוֹת, וּבְנֵי אָדָם.

טז. גם לא רותנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו יתברך, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, משום שהיא ברעה חרוצה מאד פמובא בגמרא בחלין, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשם בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאַשְׁתְּמוּדָעָא בְּהוּן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַכִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם, עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יִתְנַהְגּוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יִתְנַהְגּוּ בָּהֶם, עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, וְאִידָּ

אַשְׁתְּמוּדָעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְפָרִים וְנוֹדָעִים, עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידָּע בְּךָ כְּלָל. וְבַר מְנָה, לִית יְחוּדָּא
 שִׁידָּע וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבִלְעֲדֵי אֹרֹו יִתְבָּרַךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי^{יט}. וְאַנְתָּ אַשְׁתְּמוּדָּע
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַתְּוֹנִים, וְאַתָּה, נְפָר וְנוֹדָּע

אֲדוּן עַל כְּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוּן, עַל, כְּלָם, וְלְכָל, סְפִירָה, לְכָל, אֶחָד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְחֹון
 יֵשׁ, שֵׁם, יְדוּעַ, וּבְשִׁמוֹת

אַתְקַרִּיאָו מִלְּאַבְיָא^כ. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלֹאכִים. וְאַתָּה, אִין, לָךְ

יט. עפ"י פסא מ'לך. ויש גורסים 'יחידא', וכוננתם שהוא יתברך יחיד בכל העולמות. כ. אשר הם שליחים וממנים של פעלת הספירות (פסא מ'לך).

שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּהּ הוּא מְמַלָּא כֹּל
שֵׁם, דְּדוּעָה, שְׂאַתָּה הוּא מְמַלָּא וּמְחַיָּה אֶת כָּל

שְׂמַתָּהוּ [כ"א], וְאַנְתָּהּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.
הַסְפִּירוֹת הַנְּקֻרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּהּ תַּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאָרוּ
וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֲתָךְ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ

כָּלְהוּ שְׂמַתָּהוּ כְּגוּפָא בְּלֵא נְשַׁמְתָּא.
כָּל הַשְּׂמוֹת כְּגוּף בְּלֵי נְשַׁמָּה.

אַנְתָּהּ [כ"ב] הוּא חֲכִים וְלֵא בְּחַכְמָה
אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּהּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כ"א. כִּי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנְּשַׁמָּה הַמְּחַיָּה אֶת כּוֹלָם וְאִין לְהֶם כּוֹחַ מְעַצְמוֹם כָּלְל. **כ"ב.** כִּי כָּל הַנְּאֻצְלִים יֵשׁ לְהֶם חֲכָמָה מִכַּחַח חֲכָמָה עַלְיוֹנָה הַיְדוּעָה, וְכֵן מִהַבִּינָה הַיְדוּעָה, אֲבָל הוּא יְתַבְּרֵךְ שְׂמוֹ, הוּא מְקוֹר הַחֲכָמָה וְהוּא מְקוֹר הַבִּינָה, הוּא מְקוֹר הַכָּל, וְאִין יְדִיעָה חוּץ מִמְּנוֹ, וְאִין חַיִּים חוּץ מִמְּנוֹ, וְהוּא מְקוֹר הַכָּל, וְהוּא הַמְּאֻצֵּל הַכָּל, וְהוּא הַמְּקַצֵּי הַכָּל, וְהַכָּל צְרִיכִים לוֹ, וְהוּא אֵינוֹ צְרִיךְ לְהֶם, וְלֵא לְשׁוֹם אֶחָד מֵהֶם, כִּי לֹא יֵשׁ קוֹדָם מִמְּנוֹ שְׂיִהְיֶה צְרִיךְ אֵלָיו, וְכֵן שְׂהֻאֻצֵּל וְנִבְרָא וְנִצְרָ וְנִעְשָׂה, אִין כּוֹחַ בְּפִה לְאוּמְרוֹ, וְאִין כּוֹחַ בְּאֶזְן לְשׁוֹמְעוֹ, וְאִין כּוֹחַ בְּלֵב הָאָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּיר הַעֲנֻן עַל בּוֹרְיוֹ, וְעַל הַכָּל יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׂמִיהּ רַבָּא בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ (פְּסָא אֱלֹהֵינוּ לְרַבֵּי אֱלֹהֵינוּ מֵאֲנִי ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא [כג], אֱלֵא

הַיְדוּעָה בַּסְפִּירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֱלֵא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבִנֵי

הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקִפְךָ וְחִזְקְךָ לְבִנֵי

נְשָא [כד]. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אֲתַנְהַג

אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לְהֵם אֵיךְ מִתְנַהַג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹון צְדָק

הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם צְדָק

וּמְשַׁפֵּט, כְּפֹום עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי

וּמְשַׁפֵּט כְּפִי מְעֵשִׂי בְּנֵי

נְשָא [כה]. דִּין [כו] אֵיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט -

אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בַּמ"ר (וַיֵּצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיִם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי).
 כד. שְׁכַל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְפִּירוֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקִיף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגְתָּה לְבִנֵי אָדָם. - שְׁכַל עֲנִין שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבּוֹדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלֹהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל מִתְנַהַג עַל פִּי הַסְפִּירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נְשָא שְׁכַפִּי הַמְּדָה שֶׁהָאָדָם מוֹדַד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מְדָה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשֵׁלֶם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). כה. כְּדִי שֶׁתִּרְאֶה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשִּׁ"ת מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג"ת נְהִי"ם לְהַנְּהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מְעַנֵּשׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינּוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא [כז]. צְדָק -
 הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צְדָק הִיא

מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צְדָק [כח]
 הַמְּלָכוּת הַקְּדוֹשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צְדָק,

תְּרִין סְמֵי קְשׁוּט. הֵינן צְדָק - אוֹת
 שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֵת. הֵינן צְדָק, הִיא אוֹת

בְּרִית. כֹּלָא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג
 בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג

עֲלֵמָא [כט]. אַבְל [ל] לֵאוּ דְאִית לָךְ צְדָק
 הָעוֹלָם אַבְל לֵאוּ שְׁיֵשׁ לָךְ צְדָק

אותו ברחמים, לא בחסד ולא בדין, אשר רחמים אלו המה ממודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת פְּנֵטת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמול על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מדות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר המה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). וההין צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהמה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מדות נצח והוד, שתומכים את התפארת שנקראת אַמְת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והממתקם ומחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המדות המה עומדות להראות איך השני"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 5. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פרק ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מְשַׁפֵּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מְשַׁפֵּט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מְכַל אֱלֵין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מְכַל אֱלוֹ

מִדּוֹת כָּלִל [גא].
 הַמְּדוֹת כָּלִל.

הַיְהִי כְּשִׁסִּים אֱלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַדּוֹ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיה אֶתְיָהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹדְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁכִינָה וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֵיהוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְגֵלְהַ רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲר"ש

אֶלָּא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוּנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוֹשְׁלָם. א. אָבֵל אֵין תְּאֵר מִדּוֹת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מִדָּה וּסְפִירָה כָּלִל. - כְּלוּמַר אֶף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מוֹדְבָרִים מִשְׁמוֹת הַמְּדוֹת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שְׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תְּאֵר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ וְתַבְרָךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְּדוֹת אֵינָם כִּי אִם מִמְּדוֹת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בְּהֵם אֶת הַתְּחַתּוּנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מְכַל אֱלֵין
 מִדּוֹת כָּלִל, רְצוֹנוֹ לוֹמַר שְׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לָאוּ אֵית בֵּיה מְכַל אֱלֵין מִדּוֹת
 כָּלִל (זִיו הַזּוֹהַר). - וְעַן סִפְר הַפְּרָדֵס מִהֲרַמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּב שְׁחִסַּר
 כָּאֵן סוּף הַמְּאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל הַנְּרֻצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַכּוּס קוּשְׁטָא נְדַפֵּס הַגָּהָה בְּשֵׁם הַרַב מְאִיר פֶּאפִּירֶשׁ, וְז"ל: מְצֵאתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאֵן וְשִׁיךְ לְכָאֵן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כָּלִא" עַד "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וּבְהוֹצֵאת מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ נְמַצָּא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תִּלְתָּ קַטִּירִין, (עַד ע' קי"ד) סוּף ד"ה

בַּזְּמַנְךָ זֶה (ע). וְאָמַר מֵעַתָּה רְצֵה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִדְשֵׁב־י לֹא יַחֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹדְמָנָא וּדְשׁוּתָא בְּזֵה, וְאִין זוּלְתוֹ בְּדוֹר
 לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְגָלוֹתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תֵּאֲחָר וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֶתְיָהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹדְמָנָא מִמְּרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַזּוֹהַר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיין [לב]

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא אֵית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֲרִי רְשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגַלְאוֹת רְזִים נְסִתְרִים עַל יְדִיךְ, מַה

דְּלֹא אֶתְיָהִיב רְשׁוֹן לְגַלְאָה לְשׁוּם בַּר

שְׁלֵא נִתְּן רְשׁוּת לְגַלְאוֹת לְשׁוּם בָּן

נִשׁ עַד כְּעֵן:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן ^[לז] פֶּתַח וְאָמַר: לֵךְ
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר: לֵךְ -

יְהוָה הַגְּדֹלָה ^[לח] וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,

וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם

וּבְאָרֶץ ^[לח]. לֵךְ יְהוָה הַמְּלַכָּה.
 וּבְאָרֶץ. לֵךְ ה' הַמְּלַכָּה - מַלְכוּת.

וְהַמֶּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי ^[לז]. עַל־אֵינִי
 וְהַמֶּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עַל־אֵינִים

שְׁמַעוּ אֲנֹנִי דְמִיכִין דְחִבְרוֹן ^[לז] וְרַעֲיָא
 שְׁמַעוּ, אֲלוֹ יְשִׁנִּי חִבְרוֹן, וְהַרְוֵעָה

לג. נראה שהיה דרכם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגניו לרי"ח הטוב). לד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] [הגרי"א]. לה. היסוד נקרא כל, שכולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, כנודע. לו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבגין, שבהם הנהגת העולם, לכך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגניו לרי"ח הטוב). לז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהֵימְנָא^[לה] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" – אֵלֶיךָ
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקִיָּא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא
אלו אותם הצדיקים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר".
שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מֵתִים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
ואינם קרויים מתים אלא ישנים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תְּפָאֲרַת, מוֹשֶׁה – נֶצַח, שְׁנֵזְפָרִים בְּפִסּוּק "הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנִיחוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדִּים כָּאֵן מָה שְׂכָתוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ "וַיָּמָת שָׁם מוֹשֶׁה"):
"וַיָּמָת שָׁם מוֹשֶׁה", סְמֻלְיוֹן אוֹמֵר מִזְחִילָה [מְעָרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מוֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיָּמָת שָׁם מוֹשֶׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וְשָׁמָּה
קָבְרוּ אֶת אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רְאוּבֵנִי פְּרֻשָׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סֵפֶר הַתְּמוּנָה] כִּי מוֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמְעָרַת הַמְּכַפְלָה, וְמוֹה
שְׂכָתוֹב "וְאֶתָּה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעֶצְמוֹ, אֲבָל
הַמְּלֹאָכִים יִבְיֹאף שָׁמָּה בְּטַהֲרָף, שְׁלֵא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֲלֵא הַמְּלֹאָכִים, עֵין
שָׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מוֹשׁוֹם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֹאָף הֵיךְ,
עֵין שָׁם, יַעֲן שְׂכָתוֹב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֶכְרַח לֹמַר שֶׁהוּא שָׁם
מְלֹאָף וְלֹא שָׁם חֶכֶם, וְדו"ק (כּוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמִידֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוֹבֵן לְמָה
חִבֵּר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׂכּוֹלֶם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חִבְרוֹן.
לח. רַעֲיָא מֵהֵימְנָא - מוֹשֶׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיֵא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו', מִשָּׁה הַרוּעָה

מֵהִימְנָא, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְח
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְח [למט]

לְאַתְעָרוּתָא דְשִׁכְיָנָתָא, דְאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגָלוּתָא [מ], דְעַד כְּעַן צַדִּיקֵיָא כְּלָחוּ
 בְּגָלוּת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְּדִיקִים כְּלָמ

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוֹרֵיהוֹן [מא]. מִיֵּד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָהּ בְּעֵינֵיהֶם. מִיֵּד

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמוך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה או"ר גורם לייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה במינו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן הפקוף

יְהִיבַת שְׂכִינָתָא תְּלַת קָלִין ^[מב] לְגַבֵּי
 נְתָנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְגַגְד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיֵּימָא לִיה: קוּם
 הַרוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלָךְ אַתְמַר:
 הַרוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהָרִי עֲלִיךְ נְאָמַר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפְק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דוּדֵי דוּפְק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע

אַתְנוֹן דִּילִיָּה ^[מג], וַיֵּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתֵיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". דְּהָא
 לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". שְׁהָרִי כְּתוּב:

"תַּם עֲוֹנְךָ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עֲוֹנְךָ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אַתְ הָעִין (בְּנִיחוּ לְרִ"חַ הַטּוֹב). מ.ב. כְּנִגְדָּא ג' אַבּוּת. (פְּסָא מְלֻדָּא), טַעַם לְתַלְתַּל קָלִין
 כְּנִגְדָּא ג' אוֹתֵיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שְׁכַתְּב רַבֵּינוּ הָאָרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרָשַׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מִשָּׁה כִּי מִן הַמַּיִם מוֹשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֻסָּד ש'
 בְּתַפְאָרַת ה' בְּגְבוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּנִוְדַע וּמְסַפֵּר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תְּלַת קָלִין (בְּנִיחוּ לְרִ"חַ הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתֵיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מד]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טָל".
 לְהַגְלוֹתְךָ" שְׁהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טָל

"מֵאֵי נִמְלָא טָל"? אֵלֵא אָמַר קְדוֹשׁ
 ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא
 בָּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלֵנָא
 שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבִי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זֶה

הַכִּי, דְּלֵא עָאֲלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ
 כָּד, שְׁבִאָמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגָלוֹתָא [מה] הָרִי לְךָ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגָלוֹת! הָרִי לְךָ סִימֹן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שם י-ה-ו-ה, מעורר את ארבע אותיות שם א-ד-נ-י. מד. ולמה נקראת 'תמה', משום ש'תם עונף בת ציון, לא יוסיף, להגלותך' (איכה ד' כ"ב). וכמו שאמרנו (ברכות נו, ב) הרוצה תקרים בחלום תמונו עונותיו שנאמר תם עונף בת ציון (זיו הזוהר). והשכינה הקדושה נקראת תמר כנאמר (שה"ש ז, ח) "ואת קונתך דמתה לתמר", כאשר השכינה ביופיה ובשמחה (בדי ערבות). מה. אלא הולך עמה

נִמְלֵא טַל [מוֹ], הִ"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" וְהָא הִיא הַשְּׂכִינָה

בְּגָלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוּא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

הִ"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת הִ"א אִיהִי
 הִ"א אוֹת וְא"ו אוֹת הִ"א הִיא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מַחְשְׁבֹן טַל [מוֹ], אֶלָּא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחַשְׁבֹּן טַל, אֶלָּא

אוֹת יו"ד אוֹת הִ"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא וְאוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחַשְׁבֹּן טַל. דְּאִיהִי
 עֲלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחַשְׁבֹּן טַל, שְׁהֵשֵׁם הַזֶּה

בְּגָלוֹת לְשִׁמְרָה. מוֹ. טַל הוּא בְּגַמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כְּאֵן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מוֹ. בְּסוּד וְנִהַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתִיּוֹת י-ה-ו בְּמַלּוּי אֶלְפִין מְסַפֵּר טַל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מְזַעִיר אֲנַפִּין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוֹתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמּוֹנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתִיּוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתִיּוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְיִנְתָּא אֶת הַשְּׁכִינָה מְנַבְיָעוּ מִמְעֵזוֹ הַנּוֹבֵעַ דְּכָל שֶׁל כָּל

מְקוּרִין הַמְקוּרוֹת עֵלְאִין. הָעֲלִיוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעֲיָא הָרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עַד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עֵמוֹ. עַד

כָּאן רִזָּא רִזָּא דִּיחֻדָּא: הַיְחוּד. בְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

(תקוני זהר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שָׁפַע וְחִיּוֹת מְהִימָה לְאוֹרוֹת דְּזַעֲרֵי אַנְפִּין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעֵתָהּ מְמַתִּין אֶתָּהּ בְּגִלוֹת, וְאֵינוֹ מְשַׁפֵּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי נְמִלָּא ט"ל, לְזִמְרָה שְׁאִין יְחוּד הָעֲלִיוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הו"ה-אֲדָנִי.

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש וכן הספרים שכר ועונש ה"ח ובהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!! לפרטים: 0548-436784

❁ וַיְהִי רַעְוָא ❁

הַתְּפִלָּת יְהִי רַעְוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְוֹן וְזִמְנֵי הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתְּפִלוֹת.

[שְׁעַר הַכְּבוֹד דָּף ע"ב]

וַיְהִי רַעְוָא מִן קְדָם עֲתִיקָא קְדֵי־שָׂא
וַיְהִי רַעְוֹן מִלְּפָנֵי ה' הָעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדֵי־שִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דֵּי־תַמְשָׁךְ טַלָּא
נְעֵלָם מִהַכָּל. שְׁיִתְמַשָּׁךְ טָל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רֵי־שִׁיָּהּ [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיּוֹן מִמְּנוּ לְהַשְׁפִּיעַ וְלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ הַשֶּׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וְלַהֲפִיל | לְחַקְלָא תַפּוּחִין
וְלַהֲמַשִּׁיךְ שְׁפַע לְשִׁדָּה תַפּוּחִין

❁ ~~~~~ ❁
מַט. חֶסֶד וְשְׁלוֹם אֶסוּר לְדַמוּת כָּל דַּמוּת, וְעַל זֶה אָמַר הַרְשֵׁב"י בְּרִישׁ הָאֲדָרָא
רַבָּא אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים כו, טו) "אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבַת ה'
מַעֲשֶׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בְּסִתְרָא וְעֵנּוּ כָּל הָעַם וְאָמְרוּ אָמֵן". וְכָל הַנֶּאֱמָר הוּא רַק
לְסַבַּר אֶת הָאָזֶן, וְאֶפְּלוּ מְשָׁל אֵינוּ כִּי הַכֹּל הוּא רוּחַנִיּוֹת דַּק וְצַח. ג. חַקְל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהְיֵרוּ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוֹא
 הקדוש בְּהֶאֱרַת פְּנִים בְּרַצוֹן

וּבַחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קְדָם
 ובשמחת הכל. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִלְפְּנֵי ה'

עֲתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל־נְסֵא קְדֵי־שֵׁין
 "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רַעוֹתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֶסְדָּא בְּנִהְיֵרוּ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בְּהֶאֱרַה

עֲלֵאָה בְּרַעוֹתָא וְחֶדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמִיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. וַיִּפְדָּה אוֹתָנוּ מִכָּל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גֻּנִים (נמשל לתפוח הכולל ג' גֻּנִים, לָנוּ, אָדוּם, יְרוּק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שְׁבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיִּכִּין

וַיִּתְיַב לָנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוּן וּפְרַנְסָה

טְבַתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזוּלָא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְזַל הָעֲלִיוֹן,

דְּכָל מְזוּנֵי בֵּיהַ תְּלִין. וַיִּשׁוּבִינוּ
 שְׁכָל הַמְזוּנוֹת מִמְנוּ מִשְׁתַּלְשְׁלִים. וַיִּצְלִינוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמַחְרַבָּא דְּמִלְאָךְ
 מַעִין בִּישָׂא, וּמַחְרָב מִלְאָךְ

הַמְּוֹת וּמְדִינָה שְׁלַ גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּי לָנָא
 הַמְּוֹת, וּמְהַדִּין שְׁלַ גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשוֹתֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיֵכִי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְרַחְמֵי מִן
 אַרְכִּים, וּמְזוּנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אַמֵּן בֵּן יְהִי רַצוֹן,
 מִלְּפָנָיו, אָמֵן בֵּן יְהִי רַצוֹן.

אַמֵּן וְאַמֵּן.
 אָמֵן וְאַמֵּן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁיֹּאמֶר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חַצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוֹבֵא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נחֻמֵי דָף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ו ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לָאֵה, יֹאמֶר בְּשַׁחְרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירְתָּם לְתִיקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַזְּמַנִּים.

(בֶּן אִישׁ חֵי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רַב פְּעָלִים (בְּחֶלֶק סוּד יְשׁוּרִים) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמֵּאֲמָר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכָתַב שֶׁם שְׂגָה אֶחָד הַמֵּאֲמָרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכָאֵן הַבֵּאֲנוּ בְּאוֹר הַמַּלְיָם עַל קֶצֶה הַמְזֻלָּג, וְתֵן לְחֶכֶם וְיַחֲפֵם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי אַרְיֵמִית

כִּי מִמְּנוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלָם הַסוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אָמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּנֹזִי
 הַרְמִיח"ל). נג. מְבוֹא: בְּאוֹר הַמֵּאֲמָר הַנִּזְכָּר מֵתֵאָר אֵיךְ מֵדַת הַחֲכָמָה שֶׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכוֹל, מְנַסֶּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וְכִכְךָ
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלֻמֵּד
 אוֹתֵנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתַבְּרָךְ, אֲמַנָּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מֵתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמְּנוּ אֶת הַדְּרֵךְ הַנִּכְוָה, שֶׁרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרֵךְ ה', אֲזַי הוּא מֵתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתִים, וְחַשְׁקוֹ וְכִסּוּפּוֹ גוֹבְרִים, וּלְבִסּוֹף הוּא בְּאֲמַת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשֵׁם

יְדָאֵי [נח] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נח] דְּכַד
 יְדֵי בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה שְׂפָאֲשֵׁר

רְעוּתָא עֵלָאָה לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׂלֵא נוֹדַע וְלֵא

אֲתַפְס כְּלָל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפָּס כְּלָל לְעוֹלָם. הַרְאֵשׁ הַסְתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הַרְאֵשׁ הוֹצִיא

מֵאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מֵאֵי
 מֵהַ הוֹצִיא, וְלֵא נוֹדַע, וְהֵאִיר מֵהַ

דְּנִהִיר כְּלָא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמְחַשְׁבָּה

עֵלָאָה - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תְנַהֲרָא
 הַעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אֲמֵן. [הַיְסוּד מִיְסוּד מִתּוֹךְ סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵינָן]. נַד. כְּמוּבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּ
 יְתְרוֹ, שֵׁישׁ לְהָרִים אֵת ' הָאֲצַבְעוֹת בְּתַפְלָה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִמָּה כְּנֶגֶד ' סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אֲמַר שְׂאֲסוּר לְהָרִים אֵת הַיְדִים בְּרַקְנֵיָא שְׂלֵא לְצַרְךָ הַתְּפִלָּה.
 נַה. כְּלוּמַר שֶׁהַתְּפִלָּל לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׂגֻלוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹ יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רִיחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
 מִמְּנוֹ. כְּעֵין מִסֹּךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ

הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דְּהַהוּא
 אוֹתוֹ הַמְּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זוֹ

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מִטִּי וְלֹא מִטִּי, עַד
 הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד

הַהוּא פְּרִיסָא, נִחִיר מֵאֵי דְנִחִיר [נִי],
 אוֹתוֹ הַמְּסֹךְ וּמִזֶּה הָאִיר מֵה שְׁהָאִיר

וּבְרִין הַהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נִחִיר
 וּכְשֶׁקְּבֵלָה אוֹתָהּ הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הָיָה עֲתִיק מֵאִיר

בְּנִחִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהַהוּא
 בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזוֹ

מִחֲשָׁבָה לֹא יְדַע, בְּרִין בְּטִישׁ הָאֵי
 הַמְּחֲשָׁבָה לֹא יְדַע וְאֵינּוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נִחִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יְדַע,
 הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדְעָה

בְּנִחִירוֹ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְנִחִיר מִמָּה
 הִכָּה בְּהָאֲרַת מְסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמָּה

לְפָנָיו. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׁמֻקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטָת רַק כִּמָּה שֶׁהוּא רָאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נה] וְלֹא
 שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּ, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא

אֶתֶּנְלִיא [נט], וּבְדִין הָאֵי נְהִירוֹ
 הַתְּגֵלָה וְאִזְזִי הָאֹרֶר

דְּמַחֲשֶׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [פ], בְּטִשׁ
 שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדְעָה הִכָּה פְּעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּבַחְדָּא,
 בְּהָאֲרַת הַמְּסֻדָּה הַעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד

וְאֶתֶּעֱבִירוּ תְּשַׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
 וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְּשַׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהִיכָלוֹת

לָאוּ אֲנֹנִין | נְהוֹרִין [פא], וְלָאוּ אֲנֹנִין
 אֵינָם אֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנֹנִין | נְשַׁמְתִּין, וְלָאוּ
 רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשַׁמוֹת וְלֹא

זו. כְּלוֹמַר שֶׁהַמוֹחָא סְתִימָאָה דְּאֶרֶץ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ
 פְּלָל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמּוֹה שְׁלֹא נוֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע.
 נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמּוֹה שְׁלֹא נְתַגְלָה, וְהֵינּוּ מִהַפְּתָר דְּאֶרֶץ. ס. הָאֹרֶר שֶׁל אֶרֶץ
 הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רדל"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע מֵהוֹתוֹ.
 סא. לֹא נִקְרָאִים אֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפִשׁ.

אֵיִת מָאָן דְּקִימָא בְּהוּ [סג]. רְעוּתָא

יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תַּשְׁעָה נְהוּרִין [סג] דְּקִימֵי בְּלָהוּ

של כל תשע האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשְׁבָה [סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ

בכח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבֹּנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ [סה],

בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשְׁבָה [סו], וְלֹא

בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מִתְדַבְּקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא

משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה

קיימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כתר דכללות דאצילות. סג. אשר ט' ההיכלות האלו, המה שרש לט' הספירות התחתונות. סד. שהיא חכמה דאצילות. סה. לרדף אחרי התשע ספירות דאריך כדי לקבל הארה והשפעה מהם. סו. בשעה שהם בסוד מוחין הנקראים מחשבה אז נמשכים אליהם מוחין חדשים.

עֲלֵאָהּ, תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָּל רְוֵי דְמַהִימְנוֹתָא.
 בְּאֵלֵינוּ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָהּ
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָהּ

עֲלֵאָהּ וְלִתְתָא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וְלִמְטָה כּוֹלָם נִקְרְאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מִטּוֹ נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כָּאן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדַקוֹת וְלֹא

מִטּוֹן, וְלֹא אֶתִידְעוּ [סז], לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוֹתָם, אֵין כָּאן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָהּ. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָהּ כִּפְאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרְאָת תְּפִיסָה. סח. בְּאֵלֵינוּ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מוֹלְמוּדִים אֶת דְּרַכֵּי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הִמָּה מְגִיעִים מִכַּף שְׁהַמַּחְשְׁבָהּ הַזֹּאת יוֹרְדָת וְעוֹלָה לְהִדְבֵּק בְּרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאִינָה נְחָה מְלַהֲשִׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כַּף זְכִים וְעִמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הִמָּה נִקְרְאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְּׁגָה. סט. עַד כָּאן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהֶעֱלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלֵינוּ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹזְכִים, אֲשֶׁר לֹא דוּעִים, אִי אֶפְשֶׁר

מַחְשְׁבָה, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי מאיר

בְּרִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִּינָה
 אֵז מִתְלַבֵּשׁ וְנִעְלָם בְּתוֹךְ בִּינָה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִּיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דְּאֶתְכִּלְיָלוּ כְּלָהוּ בַּחֲדָא
 עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרִזָּא דְקָרְבָנָא כִּד סְלִיק, כֹּלָא
 ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם -

אֶתְקַשְׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה. **עא.** כאשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אמןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר המה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפטרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הכתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיְמִי כִּלְהוֹ בְּסִלְיִקוֹ, וּמַחֲשֶׁבֶה
אֲז עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמַּחֲשֶׁבֶה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זָה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֶׁבֶה עֲלָא^[עד]
שְׁמַאֲיָהּ מִמְּנוּ מַחֲשֶׁבֶה עֲלִיוְנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בָּהּ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
(שְׁלֵא) נוֹדַע בָּהּ (כְּלָל) נְקֵרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתְּכַח וְקִימָא, וְנַהֵיר
סוּף וּמִמְּנוּ נִמְצָא וְנִצָּצַל וּמְקִיָּם וּמַאֲיר

לְמַאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כִּלְא קָאִים^[עו],
לְמִי שְׁמַאֲיר וְעַל סוּד זָה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַבְּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקִיא^[עז],
אֲשֶׁרִי וְזָךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נְקֵרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלִית הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נְכֻלָּים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיּוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכֹל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנְּקֵרָאֵת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנְּקֵרָא אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנְּעֻלָּם כָּלִפִּי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נְקֵרָא בְּבַחֲנֵית אֵין סוּף, כִּי נְעֻלָּם וְלֹא מְשֻׁגָּ]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹת עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים. **עז.** אֲשֶׁרִי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי^[ע"ה].

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֵּם אַחֲרַי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֵם יְבִנֶה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנִין נִעְשֶׂה בְּכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיִנַת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה מִה שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בָּזָה יְבִנּוּ אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וּלְעֵתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר פּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׁאֲמַר "כִּי בַּיִת בַּיִת תְּפִלָּה", וְאִזּוּ יְהִי הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אֹר שְׁנֵי עֲלֵינוּ אֶדוֹן נְשָׂא, (פּוֹכְבֵי אֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים זי"ע). **ע"ה.** וּבְזִכּוֹת עֲסַקְנוּ וְלִמּוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יְקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הָרַעְיָא מְהִימָנָא "וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ, הַאי סֵפֶר הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בְּזֶהר אֲמַר הַרְשָׁבִי זי"ע שְׁכָל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלַבָּד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח זי"ע, וְזוּל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֲתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְגוֹן עֲתָה לְאַחֲזוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שִׁבְשָׁמִים... וְעֲתָה (אָנוּ) רְחוּקִים מְשֻׁרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׁמָרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹה וְהַעֲמָקָה, וּבְפָרֵט עַל דְּרָךְ שְׁפִתָּב הָרַב ז'ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהִנְסַתְרוֹת נִעְשׂוּ עֲתָה כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִמְנוּ יְרַחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּפִתּוֹב "הִנֵּה אֲנִכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אֲבוֹת עַל בְּנִים וְלָב בְּנִים עַל אֲבוֹתָם", וְכְמוֹ שְׁכָתוֹב (רַשִּׁי תְהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אֹרְךָ וְאַמְתָּד", 'אֹרְךָ' מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמַת וְנִאֲמָנוּ, הַמָּה יְנַחֲנוּ וּיְבַאֲנֵי אֵל עִם קְדָשִׁיךָ וְאֵל מְשַׁכְּנֹתֶיךָ, וְיִשְׁמַחֲנוּ ה' אֲבֵלֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דּוֹד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחַלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה גְרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזָנָה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד מַלְכוּת שְׁמַיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּקָרוֹב בְּמַהְרָה דִּין אָמֵן (זִי הַזֶּהר).

לְאַחַר קְרִיאַת הַזֹּהָר יֹאמֵר תְּפִלָּה זוֹ בְּכִינַת הַלֵּב:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבֹתַי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנֹו
עֲתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל
יְדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ", לְהַעֲלוֹת
לְרוֹמֵם וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנֹו יֵשֵׁב
לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיּוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנֹו מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹזֶר הַלְּבָנָה כְּאֹזֶר הַחֲמָה וְאֹזֶר הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאֹזֶר שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י
הַקְּדוּשׁ וּבְנֹו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיּוֹתֵם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנֹו
לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוֹפּוֹ כְּרְצוֹנֹו וְכְרְצוֹן
יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתֵנּוּ עֶסוֹקִים בְּחַכְמָה הַזֹּאת, עַל
יְדֵהָ תִתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תִצְמִיחַ,
לְעֵלוֹי שְׂכִינַת עוֹזֵנּוּ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנֹו
מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אֹזֶר", וַיִּזְרַח עָלֵינוּ
אֹזֶר ה', בְּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶתְד וְשִׁמוֹ אֶתְד, אֲמֵן
נִצַּח סְלָה וְעַד.

(גִּסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי שְׂזַכֵּיתָנִי
לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְר הַקְּדוּשׁ תְּזָה זִיתָרָה

עִילָאָה, וְזָכוֹת הַתְּנָאִים הַקְּרוּשִׁים שְׁלַמְדָּנוּ תוֹרָתָם
יַעֲמֹד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט,
כ-כא) וְבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בֵּיעֲקֹב נָאִם ה'. וְאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי
אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְזֹשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
זֶרַעַךָ אֲמַר ה' מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַיֵּם בְּנוֹ הַנְּבוּאָה
(יִשְׁעִיָּה נא, טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדַי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְעַ
שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבְרַבַּת מִשָּׁה
רַעֲיָא מְהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין
עֲמוּ אֵל גְּבַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוֹ וְתַגֵּל נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה'
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אַלְהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ]
בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ
בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מְקוֹדְשֶׁךָ עַל מְכוּנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהִשְׁבֵּ שְׂכִינְתְךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשְׁבֵּ כְּהֲנָנִים
לְעַבּוֹדְתֶם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלְזִמְרָם. וְהִשְׁבֵּ
יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלָאָה הָאֶרֶץ יְדָעָה אֵת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהַבָּה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא,
אָמֵן בּוֹ יְהִי רְצוֹן.

(סי"ת)

ספר סגלת פתח אליהו

בו יבאר:

א. על ידי אמירתה זוכים לכל הברכות והשפעות טובות ישועות ורפואות.

ב. השכר הגדול בעלמא הדין ובעלמא דאתי.

ג. זמני עת רצון לאמרה.

ד. כאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שביא אליהו ויבשר את ביאת הגואל.

כל זה מלקט מדברי חז"ל - בבלי ירושלמי זהר הקדוש ותקונים, ומספרי מוסר ומבעלי קבלה, ספרי חסידות, ספרי הלכה מגדולי האחרונים זלה"ה, ודברי הקדושים חוצבים מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לאמירת פתח אליהו. דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה יהיה יד הכל ממשמשין בהן, ויזכרו לשמור ולקיים מאמרם ז"ל.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרך הנפלאה איך להדריך את ביתם לתורה ויראת שמים.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות לאין ערוך להתאמץ ולהתחזק לקיים מצוות הבורא יתברך שמו.

נסתיימה המלאכה ולא נשלמה תהלות לבורא ית"ש

יצא לאור לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך ה' צבקות הריח הטוב מרן רבי יוסף חיים מבגדאד זיע"א
י"ג אלול תשע"א בית שמש (ק"ב שנה [102] לפטירתו, תרס"ט-תשע"א),
וזכינו עתה לפרסם משנתו ק"ב ונקי

תִּכּוֹן עֲנִינִים

- א. ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו מז
- ב. פתח דבר מט
- ג. הקדמה לספר סגלת פתח אליהו נא
- ד. ספר סגלת פתח אליהו נט
- ה. תכּוֹן תּפִילת אליהו הנביא נט
- ו. מי תקן למאמר פתח אליהו נט
- ז. כל גופי הקבלה תלויים בו ס
- ח. לזכר הנפש ס
- ט. סגלת לימוד פתח אליהו ס
- י. כל האומרה מבטח שיחזור בתשובה ס
- יא. יסוד כל בנין סא
- יב. הצלחה לחן ולחסד סא
- יג. מסגלת לי"ב סגולות נפלאות סא
- יד. בכניסתו לבית המדרש מסגלת לקבלת התפילה סא
- טו. מסגל שיתקבל תפלתו סא
- טז. בלי לימוד הזוהר ואמירת פתח אליהו א"א שיתקבל התפלות סב
- יז. יהפוך הכל לטובה ויהיה מבני עליה סב
- יח. ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח סב
- יט. פתח אליהו היא מסדר התפלה סב
- כ. לפני התפלה בימים הנוראים סג
- כא. לקבע מקומו לתפלה בשעת אמירתה סג

- כב. ללומדה אחר אמירת תקון חצות סג
- כג. אחר אמירתה יאמר קדיש דרבנן סד
- כד. בזמן הפנוי וכדומה יאמרנה בעל פה סד
- כה. מתר לקוראה בלילה סד
- כו. לאומרה קודם הקדוש סה
- כז. אמירתה בסעודת מלוה מלכה מוצאי שבת קודש סה
- כח. סדר אמירתה במוצאי שבת קדש סה
- כט. לומר אותה גם בתוך סעודת המלוה מלכא סו
- ל. מסגל מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש ובבית מילה .. סו
- לא. לומר "פתח אליהו" בתשעה באב - וכן בבית האבל רח"ל סז
- לב. בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש סז
- לג. לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים סז
- לד. לומר אותה במוצאי יום הכפורים סז
- לה. יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי סח
- לו. ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם הנסתר סח
- לז. ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא סח
- לח. נשים באמירת פתח אליהו סט
- לט. לומר אותה בעת ברפת אילנות סט
- מ. ספר גימטריאות פתח אליהו עא

כתב האריז"ל, שטוב לאדם לומר פתיחת אליהו קודם כל תפילה ותפלה ובקשה ולמוד, והוא לעזר ולהועיל לפתוח הלב, ובבקר יאמר אותה תכף אחר ברפת התורה ("צאיר נתיב" נתיב קפ"ט).

ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו
(ולמוד הזוה"ק)

ונמנה בקצרה:

א. מקרב גאלת ישראל ברחמים. **ב.** מבטל גזרות קשות. **ג.** זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי. **ד.** מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע. **ה.** ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא. **ו.** ינצל מתאוות רעות וממדות רעות. **ז.** הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים. **ח.** יזכה לחזות בנעם השם. **ט.** נצל מטמטום הלב, והופך לב האבן ללב מאיר ומבין. **י.** זוכה להבין את למודו ומתקיים בידו. **יא.** מסגל להתקבל תפלות ישראל. "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", - הדח"ק נוטריקון: ה'הוגים ד'בריו חק, כלומר שלומדי הזוהר הקדוש תורתו של הרשב"י זי"ע חק ולא יעבור דבר יום ביומו, בודאי יכולים להשען עליו שילמד עליהם זכות בשמים וינצלו בזכותו.

ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

הרע"א מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט) דע שמי שנשמתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתיא).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח (תיקוני זו"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים. (תק"ז, פגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המש"ח (הגר"א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגל מחנה אפרים שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתק"ז). **בחול:** - שעה אחת כמו שנה שלימה. **בשמחה:** - אלה שנה, ובצער: - מאה אלה שנה. **ובכתל המערבי:** פי עשר - מליון שנה תורה. **בשבת:** - מקבילים שחר על שעה אחת אלה שנה תורה. **בשמחה:** - מליון שנה. **ובצער:** - מאה מליון שנה תורה. **ובכתל המערבי:** פי עשר - מליארד שנה תורה (אבת דרבי נתן פ"ג, אוחרות צדיקים שער השמחה, הרי"ח טוב, באבא סאלי זיע"א). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא, "בגדי השדר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומראי פני המלך (ר"א אזולאי, פרקי אבות). **המש"ח כשיבוא יאמר עליהם:** "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!". מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובנדאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי מש"ח. (סגלת ישראל מערכת ז). לו עמי שומע לי שילמדו עם ילדים זהר הקדוש (קאמארנא). זקנים עם נערים (בן איש חי).

בשעה טובה סיימו את כל עולם "הזוהר הקדוש" על גבי 36 דיסקים של 10 שעות דיסק 3mp

סה"כ 1062 שיעורים שכל שיעור 20 דקות=360 שעות השיעורים: תורת הזוהר, תיקוני הזוהר, זוהר חדש

וזה כל עולם "הזוהר הקדוש" אפשר לשמוע ברכב, באוטובוס, בטילים, במטבח, במטוס ובכל מקום

דיסק של 10 שעות = 30 שיעורים קדושים וטהורים בדיסק יש 1000 צדיקים שאומרים על כל עולם הזוהר

הדיסקים ניתן להשיג אך ורק במפעל הזוהר העולמי טלפון:

054-4577956 הרב אריה ברדה

b.arye@neto.net.il ומגיע ישירות לביתך בדואר

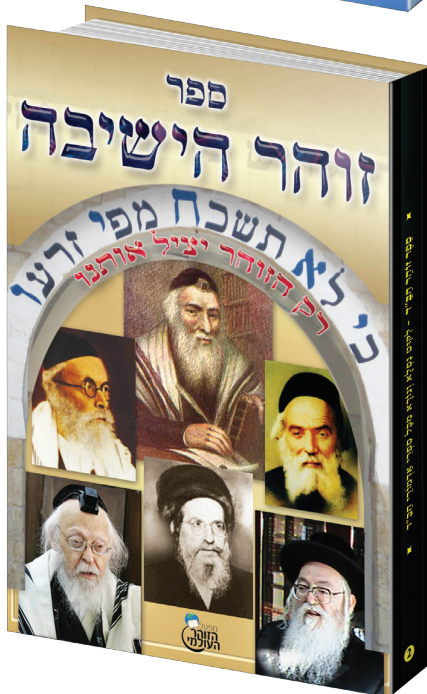
השיעורים נמסרו על פי סט זוהר היומי החדש 10 כרכים עם לשון הקודש בהוצאת הרב פנחס ראובן רחוב השומר 74 בני ברק

פְּתַח דְּבַר

בְּיָמִים קָשִׁים אֱלוֹ הָעוֹבְרִים עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם יַצִּילֵנוּ וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מָה יֵלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה בְּמָה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה"י. **בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹהִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי זִיע"א, הַמְּבַטֵּיחַ שְׁבִזְכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפְרֵי הַזֶּה"ק נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף לֹא הִבְנִה כָּלל פְּדוּעַ מִדְּבַרֵי רַבּוֹתֵינוּ). וְכֹדְאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמֵּךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדַּחֲקָה. וְרוֹאִים מִזֶּה בְּעֵלִיל שֶׁרִיק בְּזְכוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַזֶּה"ק מְבֹטָח לָנוּ שֶׁנִּזְכָּה וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַח"ל. וּבִפְרָט בְּיָמִים הֵלְלוּ יְמֵי הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת שֶׁכִּידוּעַ שֶׁהַזְּמַן מְסַגֵּל עֵת רְצוֹן לְעוֹרֵר וּלְהִתְעוֹרֵר בְּאַמִּירַת תְּקוּנֵי הַזֶּהר, וּלְכָל הַפְּחוֹת לֹמֵר תְּפִילַת הַזֶּהר הַנִּמְצָא בְּתְקוּנֵי הַזֶּהר הַמְּכֻנָּה "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר לְטוֹב".**

וּבְהַקְדַּמַת עַץ חַיִּים לְמַהְרַח"ו ז"ל כָּתַב בְּשֵׁם הָאָר"י ז"ל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: **בְּדוֹרוֹת הֵלְלוּ מִצְוָה וְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה לְפָנֵי הַקָּב"ה שִׁתְּגַלֶּה הַחֲכָמָה הַזֹּאת שְׁבִזְכוֹתוֹ יְבוֹא מְשִׁיחַ. וְכִמָּה מְאֹמְרִים בַּזֶּהר מוֹרִים עַל זֶה כו'. - וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיַּד יוֹם לְלַמֵּד וּלְקַרֵּא בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְהַצְלִיחַת כָּלל יִשְׂרָאֵל וּלְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.**

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

י"אמרו ה'תפלה [פתח אליהו] ו'יתקבלו ה'תפלות יחד שבטי ישראל, ובזה ודאי יזכו כל ישראל לגאולה שלמה, כדאיתא ב'ירושלמי שאליהו הנביא גדול שבנביאים היה, (ערויבין פ"ה). וב'ודאי יושב ושומע תהלות ישראל לגאול אותנו במהרה, כדרך כל מוצאי שבתות לכתב זכויותיהם של ישראל.

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ו'סורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעינא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה של מעלה.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ו'סורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לך! בספר תקוני הזהר מבאר, שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה

בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, וקראתם דרור בארץ".

באור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

ובפרי עץ חיים (בשער חג השבועות פרק א' בהגהת מורינו הרב יעקב צמח בשם המהרח"ו): נאמר שבלילות שביעי של פסח, וחג השבועות, וליל הושענא רבה, מצוה לפרש ולגלות עומק החכמה, לפי שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מוכן לסודות וראוי לפרשם אז*.

ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שידועה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון, וכמאמר חז"ל (יבמות צז): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקברו. ולפי זה, הגורם

א. והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר חצות לילה וביום השבת וימים טובים מסגלים להשכיל בחכמת הקבלה. ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה הצלחתה בערבי שבתות אחר חצות ובחג הסוכות בתוך הסכה, ובחג השבועות.

ב. פוק חזי מי הוא בעל המימרא הרשב"י זי"ע! - והיאך הבאים לצינון הקדוש לא מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.

ג. וכתוב בזוה"ק: תלת דרגין אינון מתקשרין דא בדא, קודשא בריך הוא אורייתא וישׂראל, וכו' (ח"ג עג.). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות

שְׁיֵהֵיהֶּה הַחֶכֶם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גַּרְם לְהַחֲיוֹתוֹ, וְאִין סֶפֶק כִּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֶכֶם בְּעֲצָמוֹ עִם סִיעַת מְרַחְמוּהֵי יוֹצְאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פָּנָיו (הַגָּאוֹן מֵהַרְח"א אִיסְטְרוֹלְסָה בְּסִפְרוֹ בֶן אַבְרָהָם פְּרַשְׁת וַיִּשְׁלַח כג:).

וְכֵן הָאֲדָמוֹר מְסַדֵּיגוּרָה זִי"ע, מִבֵּיא שְׁהֲצִיוֹן לְהַצְדִּיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, וְ"הַסֵּפֶר שֶׁל הַצְדִּיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצְדִּיק". (וְכֵן כְּתָב בְּסֵפֶר תוֹרָה וְחַיִּים מְעַרְכֵת ס' אוֹת רי"ז, לְרַבֵּי חַיִּים פְּלֶאגִי זִי"ע"ד).

בְּנִשְׁמַת הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי, וְכֹאֲשֶׁר מוֹצִיא הָאָדָם מִפִּי דְבָרִים, הִנֵּה הַבֵּל פִּי עוֹלָה לְמַעְלָה וְעוֹשֶׂה רוּשָׁם, וּבּוֹדָאֵי כְּשִׁלּוּמֵד בְּתוֹרַת הָרֶשֶׁב"י ע"ה, פּוֹעֵל לְמַעְלָה הַתְּעוֹרְרוֹת וְשִׁמְחָה לְנִשְׁמַת רֶשֶׁב"י וְחַבְרִיו, וְהָרִי הוּא כְּאִילוֹ מִמֶּשׁ מִשְׁתַּתֵּף עִמָּהֶם וְהָרִי הוּא מִבְּנֵי הַיִּכְלָא דְמַהִימְנוּתָא וְזִכָּה גַם לְעַתִּיד לְבוֹא לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִרְאוֹת בְּשִׁמְחָתוֹ שֶׁל הָרֶשֶׁב"י, שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעִנְיֵן מִשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה, וְהָרִי שִׁמְחָתוֹ שֶׁל רֶשֶׁב"י הִיא שִׁמְחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. (וְעֵין מְאוּרוֹת הַזּוֹהַר דף ק-קא).

ד. בְּסֵפֶר חֲסִידִים סִימֵן תַּקְנ"ט: וז"ל: כָּל צְדִיק שֶׁמִּפְרֵשׁ דְּבָרֵי צְדִיק אַחֵר, כְּשִׁמַּת, יוֹצֵא הַתְּנָא כְּנִגְדוֹ וּמְקַבְּלוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ לְבַקֵּשׁ מִן הַמַּלְאָכִים לְהַקְלֵ עָלָיו, וּמַעְמִידוֹ לְפָנֵי הַקַּבָּ"ה לְדַבֵּר עָלָיו טוֹבוֹת. וְשֵׁם בָּאוֹת רכ"ד: וְכָל הָאוֹמֵר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם, הֵם מִתְּפַלְּלִים עָלָיו שֵׁם וּמְלִיצִים טוֹבָה עָלָיו. וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים, סִפּוֹר נוֹרָא מֵהַמְהַרְש"ל זצ"ל, שֶׁהָיָה לוֹ מוֹכִיחַ, וּפְעַם בָּא מְאַחַר לְבֵית הַמְדַרְשׁ לְהַתְּפַלֵּל מֵעָרִיב וְלֹא הָיָה כְּבָר מִנּוֹן, וְהַתְּפַלֵּל בִּיחִידוֹת, וּבְדַרְדֵּר כָּלֵל הַמוֹכִיחַ הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר לוֹ מוֹסֵר, וְהַפְעַם לֹא אָמַר לוֹ, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַמְהַרְש"ל, לָמָּה לֹא אָמַרְתָּ לִּי מוֹסֵר. עָנָה לוֹ, שֶׁרְאִיתִי שְׁנֵי זְקֵנִים שֶׁבָּאוּ אֶתְךָ לְהַתְּפַלֵּל מֵעָרִיב, לָכֵן לֹא אָמַרְתִּי כְּלוּם. אָמַר לוֹ הַמְהַרְש"ל, שֶׁשְׁנֵי זְקֵנִים הָאֵלוֹ הֵיוּ הַרְבֵּנוּ תָם וְהָרִי בְּעַלֵי הַתּוֹסֵפוֹת, וְהָיִיתִי טְרוּד מְאֹד לְתַרְץ הַקְּשִׁיאָ שֶׁל רַבְּנוּ תָם עַל הָרִי, לָכֵן בָּאתִי מְאַחַר, וּבָאוּ לְלוֹת אוֹתִי, וְאִם זְכִיתָ לְרְאוֹת אוֹתָם, אֲזָ אֶתְךָ כְּבָר לֹא יָכוֹל לְהָיוֹת הַמוֹכִיחַ שְׁלִי.

העולה מהדברים דבכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא כאילו נמצא אצל ציונו הקדוש, והעולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בוודאי שחובה קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר, ובזה מתקשר לנשמת הרשב"י, ועל ידי כן תפלתו עושה רושם, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה "אגורה באהלך עולמים" ... ובודאי יכיר לו הרשב"י טובה על כך. (וען מאורות הזוהר פ"ו).
 וכן כל בית ישראל ההולכים להתפלל בכתל המערבי מקום השכינה הקדושה שהובטחנו שלא זזה משם לעולם, לבד מה שמתפללים שם ושופכים תחנה באמירת מזמורי תהילים לעורר זכות "דוד המלך ע"ה נעים זמירות ישראל", צריכים ללמוד זוהר הקדוש כדי לעורר זכות הרשב"י זי"ע שבזכות תורתו נגאל, כהבטחת הרעינא מהימנא, וכידוע ממרן קדוש ישראל הבבא סאלי זי"ע שנסע מיחד לירושלים עיה"ק כדי ללמוד זוה"ק, ואמר שלמוד זוה"ק בירושלים דף אחד כמו עשרה דפים בשאר מקומות בארץ ישראל. ועל כן אחינו חוסו על צער

ובמגיד משרים (פרשת ויקהל) ומה שפלפלת אתמול על דברי הרמב"ם דברי אמת הם, הרמב"ם שמח בה, וירדת לסוף דעתו, כשתפטר מן העולם הרמב"ם ז"ל, יצא לקראתה, כיון שתוצת ההלכה כמותו, גם עכשו מלמד עליה זכות. בספר מגני שלמה (של הגה"ק רבי יהושע מקרקא זצ"ל), שם טרח ליטב כל קשיות התוספות על רש"י, נכד המחבר כותב בהקדמה, שהגאון המחבר אמר לפני תלמידיו, כאשר בא אליו בחלום בשמחה גדולה ואמר לו, בשביל שאתה טורח להציל אותי מפי האריות הגבורים החריפים בעלי התוספות, אנא אתינא לקבלך בעולם הבא עם תלמידי, וכן היה, שביום פטירתו, חצי שעה קודם שפכה נר ישראל, היו אצלו כל גדולי ישראל, ואמר להם, תנו מקום לרבנו מאור ישראל, רבנו שלמה יצחקי שבא אלי עם כל קדושינו עמו, וקבל אותי בשמחה להראות לי את דרך עץ החיים, באשר עמדת לימינו תמיד לתרץ מעליו קושיית בעלי התוספות.

נה הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

השכינה הקדושה, ובודאי השם יתברך חפץ לגאלנו, ובאמירת פתח אליהו הנביא זכור לטוב, נעורר אהבת דודים להשראת השכינה בכל כרם בית ישראל בגאולה השלימה בקרוב בימינו.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ובודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

ה. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פִּרְשׁוּ רַבּוּתֵינוּ ז"ל שְׁכַל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוּמְרִים דְּבַר תּוֹרָה מְשֻׁמוּ בְּעוֹלָם הִזָּה שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרֵי וַיֵּשׁ לוֹ הַנָּאָה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָה יַיִן קוֹנְדִיטוֹן, כְּמוֹ שִׁכְתוּב בִּירוּשָׁלַיִם מִסַּכַּת שְׁקָלִים, ... כְּתוּב בְּסִפְרִים שְׁפַעַם אַחַת הָיָה שְׁמֵד וְנִגְלָה מוֹהַר"מ אֶלְשִׁיךְ ז"ל בְּהַקִּיץ, וְהַצִּיל לְאַחַד מֵתוֹךְ הַהֶפְכָּה, מִפְּנֵי סִבָּה שֶׁהָיָה לוֹמֵד בְּסִפְרוֹ בְּתַמִּידוֹת, עכ"ל.

אָמְרוּ חַז"ל בִּיבְמוֹת (צו ע"ב - צז ע"א): ... אֲזַל רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעוֹתָא בֵּי מִדְרָשָׁא, וְלֹא אָמְרָה מְשֻׁמִּיהַ דְּר' יוֹחָנָן. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אִיקְפֵּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאֵי טַעְמָא קְפִיד כּוֹלֵי הַאִי? דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: מֵאֵי דְכְּתִיב "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים"? וְכִי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֶלָּא אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן שְׁיֵאמְרוּ דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הִזָּה. דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי: כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הִזָּה - שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרֵי. אָמַר ר' יִצְחָק בֶּן זְעִירָא וְאִיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא: מֵאֵי קָרְאָה? "וְחִכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים". כְּכּוֹמַר שֶׁל עֲנָבִים. מַה כּוֹמַר שֶׁל עֲנָבִים כִּיוֹן שִׁמְנִיחַ אָדָם אֲצַבְעוּ עֲלָיו מִיד דּוֹבֵב, אִף תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כִּיוֹן שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הִזָּה שִׁפְתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרֵי, ע"כ. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

ובספר תורה ויחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חית), כתב: אם אומרים חדושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וזה לשונו: שָׁמְעוּ חַד קְלָא דְהוּא אָמַר, פְּנוּן אַתְר פְּנוּן אַתְר לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גַבִּיכּוּ, דְּתַנִּינּוּ דְכָל אַתְר דְּצַדִּיקָא אַתְחַדַּשׁ בֵּיה מְלִי דְאִוְרֵייתָא, כַּד אִיהוּ בַּהּהוּא עֲלָמָא, פְּקִיד לַהּהוּא אַתְר וְאִתִּי לִיה לְגַבִּיה, וְכַל שְׁכֵן כַּד שְׂרָאן בְּגוּיָה צַדִּיקָא אַחֲרֵינֵן, לְחַדְתָּא בַּהּהוּא אַתְר דְּאִמְרִין מְלִי דְאִוְרֵייתָא, כְּגוּנָא דַּא דְהוּא אִתִּי רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאַתְרֵיהּ, וְאַשְׁכַּח אֲלֵינוּ צַדִּיקָא מְחַדְתִּין מְלִין דְּאִוְרֵייתָא, וְאַתְחַדַּשׁ כְּמַלְקָדְמִין הוּוּא מְלָה דְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר קַמֵּיהּ.

תרגום הזהר: שָׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר פְּנוּ מִקוּם לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, שֶׁהוּא בָּא אֲצִלְנוּ, שֶׁלְמַדְנוּ, דְּבַכָּל מְקוּם שֶׁהַצַּדִּיק חֲדַשׁ בּוֹ דְּבַרֵי תוֹרָה, כִּשֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַהוּא [הָעֲלִיּוֹן] פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוּם [בְּעוֹלָם הַזֶּה] וּבָא אֵלָיו, וְכַל שְׁכֵן שֶׁשׂוֹרֵין בּוֹ צַדִּיקִים אַחֲרָיִם לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ מִקוּם, וְלוֹמְדִים שָׁם תוֹרָה, כְּעֵין זֶה הֵנָּה בָּא רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמִצָּא אֵלָיו הַצַּדִּיקִים מְחַדְּשִׁין דְּבַרֵי תוֹרָה וְנִתְחַדַּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תוֹרָה שֶׁאִמַּר מִלְפָּנָיִם, רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, עֲתָה מִתְחַדַּשׁ לְפָנָיו כָּאן.

(א) **על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחצתו בעולם הבא:** המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו הִיָּה גְנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיִם, לֹא הָיוּ לוֹמְדִים בּוֹ. - ב. וְהֵנָּה אָמְרוּ תַחַל בְּמִסְכַּת יְבָמוֹת (דף צ"ו ע"ב) שֶׁפְּתוּתָיו דּוֹבְבוֹת וְכוּ' כְּדֵאִיתָא שָׁם, וְלִפִּי זֶה הַגּוֹרֵם שֶׁהָיָה הַחֶכֶם חֵי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גָרַם לְהַחְיֹתוֹ, וְאֵין סִפְק כִּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֶכֶם בְּעַצְמוֹ עִם סִיעַת מַרְחֻמוֹהִי יוֹצֵאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פְּנָיו. (הַגְּאוּן מֵהַר"ח אִיסְטְרוֹלֶסָה בְּסִפְרוֹ בֶּן אַבְרָהָם פְּרֻשַׁת וַיִּשְׁלַח דף כ"ג ע"ב).

(ב) **הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק:** בחלום וכו' עֵין שָׁם, וְנָא לְעֵין בְּהַסְכַּמַּת הַגְּה"צ מוֹרְנוּ יוֹסֵף חַיִּים זִוְנִנְפֵּלְד זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְסִפְר "צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט", אֹדוֹת הוֹצָאָה לְאוֹר. (רֵאָה עוֹד מֵהַר"ח פְּלֵאגִי זצ"ל בְּסִפְרוֹ "תוֹרָה וַיְחַיִּים", מ"ע ס' אוֹת ר"ז).

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו ~~~~~ נו

ותושפּעו מִמְקוֹר הַבְּרָכוֹת, שְׁפִידוּע שְׁהַזְהַר הַקָּדוֹשׁ מִגֵּן וּמְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת וּמוֹנֵעַ פְּגוּעִים וְאַסוּנוֹת - וּבִפְרֵט בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן הַזֶּה שְׁמַצְפִּים כָּבֵד בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם לְגֵאָלָה הַשְּׁלֵמָה - וּכְבֵר הַבְּטִיחַ הָרַעֲיָא מֵהִימְנָא: **"בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי"** אֲשֶׁר עַל כֵּן אַחֲיֵנו הַטְּהוּרִים חוּשׁוּ וְהַצִּילוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְהַדְבִּק בְּאַמִּירַת הַתְּפִלָּה הַקָּדוּשָׁה **"פְּתַח אֶלְיָהוּ"**, וּבּוֹדְאֵי הַמְּשִׁיחַ וְאַלְיָהוּ וְהַרְשֵׁב"י, **יִמְלִיצוּ טוֹב בְּמְרוּמֵי, עַל כָּל הַלּוּמְדִים וְאוֹמְרִים פְּתַח אֶלְיָהוּ, וְנִשְׁע תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים כָּלְנוּ מְצַפִּים לִיָּה, "אָנוּ לֵיָּה, וְלֵיָּה עֵינֵינוּ" ב"א.**

נחל לכיש 24/8
בית שמש
טל: 0548436784

הזמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר.
כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- הכמות מצומצמת
- המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- הוזלה משמעותית לכמויות.
- להזמנות: 026500828
- תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
- הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

הופיע חק לישראל - הזוהר הקדוש mp3 - השיעור היומי מפי הרב אריה ברדה בשפה העברית בלשון הקודש בשיתוף מפעל הזוהר העולמי - 70 שיעורים. וזה השיעור היומי הקדוש ביותר וזה מיועד מילד ועד זקן בא בימים - וגם לכל הנשים:
טל. 054-4577956.

עולם הזוהר הקדוש ורקיעים עליונים ואורות נוצצים לכל הזוהר הקדוש... כל עולם הזוהר הקדוש שהם: **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** ב-36 דיסקים, שכל דיסק 10 שעות... שהם 360 שעות שמיעה של גן עדן... והם 1062 שיעורים של רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן... מקול הרשב"י ובהגשתו מפי הרב אריה ברדה... ובנוסף יש 1000 צדיקים אומרים על הזוהר הקדוש והטהור של עם ישראל שמאירים את כל העולם... בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
להזמנות דיסקים: אפשר להשיג אך ורק בטלפון: 054-4577956

אלבום הגדול בעולם. ענק!!! 2.5 מיליון מילים ב-36 דיסקים, כל דיסק 10 שעות עריכה ♦ סאונד ♦ נעימות ♦ קריינות רדיופוניית ♦ **מארז הזוהר הקדוש** מפי הרב אריה ברדה, 1062 שיעורים כל שיעור 20 דקות מרתקות ועוצרי נשימה... גן עדן של **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** בהשתתפות מפעל הזוהר העולמי...
הכל ב-mp3.

ספר סגלת פתח אליהו

תכּוּן תּפִילַת אֱלִיהוּ הַנּבִיא

תּפִילַת אֱלִיהוּ הַנּבִיא זְכוּר לְטוֹב: זֶהוּ מֵאִמֵּר אֱלִיהוּ אֶל הַרְשָׁב"י וְחֻבְרִיו, וְהִנֵּה אֱלִיהוּ ז"ל כּוֹן לְבָאֵר בְּמֵאִמֵּר זֶה בְּקִצּוֹר גְּמַרְץ וּבְמִלּוֹת גְּרַמְזוֹת רַוב גּוֹפִי הַחֲכֵמָה הָאֱלֻקוֹת וּבָאֵר עֶקֶר אֵין סוֹף בְּאַחֲדוֹתוֹ הַפְּשׁוּט, וְעִנְיָן הָאֲצִילוֹת, וּדְרוּשׁ עֲצָמוֹת וְכֻלִּים, וְטַעַם הָאֲצִילוֹת וּמְנִיָן הַסְּפִירוֹת וְהַכְּרַחְתָּם, וְכֹל זֶה בְּמִלְצָה גְּכוּנָה רַבַּת הָאֵיכוֹת וּמַעֲט הַפְּמוֹת דְּבָרִים גְּאוֹתִים, וּכְמִפִּי אִמְרָם וּכְשִׁיעוֹר שׁוֹמְעֵיהֶם. אֱלִיהוּ הִיָּה אוֹמֵר, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם וְרַבִּי יְהוּדָה וּשְׂאֵר חֻבְרֵיהֶם הַחֲשׁוּבִים עִם הַחֲסִידִים וְהַצְּדִיקִים שְׁבָגוּ עִדוֹן הָיוּ שׁוֹמְעִים.

(ספר הפרדס רמונים להרמ"ק זי"ע זלה"ה שער העצמות ד' פרק ה')

מִי תִקּוּן לְמֵאִמֵּר פֶּתַח אֱלִיהוּ

הַתִּיקוּנִי זֶהר הוּא שְׁבַעִים תִּקּוּנִים שְׁפָרַשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּתַבַּת בְּרֵאשִׁית, וְהַתִּקּוּן הָרֵאשׁוֹן נֵאֵמֵר מֵאֵת אֱלִיהוּ הַנּבִיא, "פֶּתַח אֱלִיהוּ", עִם הַקְּדָמָה. (זֶהר הַרְקִיעַ הַרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יְרוּחָם לִינְעָר מֵאִזְבִּיצָא)

כל גופי הקבלה תלויים בו

וזה לשון הפרדים (שער ד' על המאמר פתח אליהו ז"ל): הנה אליהו ז"ל כון לבאר במאמר הזה ובגופיה חכמה האלהית, ומאמר הזה כולל רוב פנות החכמה, עכ"ל.

לזכר הנפש

בני! אם אתה רוצה לזכות לזכר את נפשך, הרגל עצמך לומר בכל יום קדם התפלה תפלתו של אליהו הנביא וכל גופי חכמת הקבלה תלויין ונמצאין בה. (סוד ה')

סגלת למוד פתח אליהו

ולמוד פתיחת אליהו זכור לטוב היא מסגלת הרבה לברור ניצוצי קדושה, והרגיל בה טוב לו לעתים שהוא טרוד בהם, ומה גם בשביל לילות הקיץ שאוכלים על הגגות דאי אפשר ללמד לאור היר. (בו איש חי פרשת בהר בחקותי)

כל האומרה מבטח שיחזר בתשובה

ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ערובין בפרוש קרבן העדה, פרק ה', הלכה א'): אליהו הנביא גדול שבנביאים היה, ועמד תמיד לפני השכינה; ועל כן באמרך תפלתו, אתה פותח אז את שערי מרחך, להאיר בך אור וזיו ומיות ודבקות הבורא יתברך, וכל האמרו בכל יום, מבטח לו שיחזר סוף כל סוף בתשובה שלמה. (סוד ה')

יסוד כל בנין

ומי ימלל ומי ישמיע קול סגלת פתיחת אליהו הנביא קודם התפילה
אשר ממנה נמצא יסוד כל בנין. (ספר כסא אליהו בביאורה)

הצלחה לחן ולחסד

והיא גם מסגלת לכמה דברים, להצלחה, לחן ולחסד וכו', כמבואר
בספרים. (ימלש נפשו להרה"ג רבי אברהם חמווי ז"ל)

מסגלת לי"ב סגולות נפלאות

טוב לומר... ויאמר תפילת אליהו הנביא המסגלת לי"ב סגולות נפלאות
ונוראות ויאמר התיקונים תיקון מ"ח, והוא תיקון גדול לתקן
נפשו רוחו ונשמתו. (סגולות ישראל ערך בטחון – ברכה והצלחה)

בכניסתו לבית המדרש - מסגלת לקבלת התפילה

וכתב רבנו החיד"א ז"ל (מורה באצבע, סימן י'), בכניסתו לבית הכנסת
הלא מראש יביע אמר פתיחת אליהו הנביא, והיא בתקוני
הזהר הקדוש (הקדמה דף יז.), אשר קבלו רבנן קדישין, שהיא מסגלת
לקבלת התפילה.

מסגל שיתקבל תפלתו

בסדור בית יעקב להגה"ק היעב"ץ ז"ל כתב, תפלה קודם התפלה
מספר תקוני הזהר מסגלת להתקבל התפלה.

בלי לימוד הזוהר ואמירת פתח אליהו אי אפשר שתתקבל התפלות

בזכות אמירת פתיחת אליהו לפני התפילה יתקבלו התפלות, כמו שכתב הצדיק הקדוש המלובן רבי יעקב אבוחצירא (בגדי השרד על הגדה של פסח), ובלי לימוד הזוהר הקדוש לפני התפילה אי אפשר שתתקבל תפלתו. (סוד ה')

יהפך הכל לטובה ויהיה מבני עליה

בכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות, פידוע מדברי האריז"ל. (סוד ה')

ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח

ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה", על ידי שתזכה לחברך כל השכר הולך גם אליך, וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכויותיך. (סוד ה')

פתח אליהו היא מסדר התפילה

מכאן משמע כשקם בר ישראל בעל נפש ממשותו, אל ילך תכף ומיד להתפלל תפלת שחרית אלא דייקא צריך ללמד בתחלה כל מה

שִׁיכוֹל לְלַמֵּד, כֹּל אֶחָד כְּפִי הַשָּׁנָתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, וְהוּא כְּדִי שִׁיתְקַדֵּשׁ גַּם
כֵּן פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְזֶהוּ הַסֵּדֵר שֶׁשִּׁמְעֵתִי וְרֵאִיתִי מִצְדִּיקִים
קְדוּשֵׁי הָעֲלִיוֹנִים שֶׁהֵיוּ מִתְנַהֲגִים קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְזֶהוּ אַחֵר בְּרַכַּת הַתּוֹרָה
יֵאמֹר יְדִיד נִפְשׁ, פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, רַבּוֹן עֲלַמִּין...

(דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר פְּרוֹשׁ עַל הַזוּה"ק מֵהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר סַאֲפְרִין מְקַאֲמְרָנָא)

לְפָנֵי הַתְּפִלָּה בַּיָּמִים הַנּוֹרָאִים

מְנַהֲגֵי מַהְרִי"א מְקַאֲמְרָנָא ז"ל (סִימָן י"ז), בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים
לְפָנֵי הַתְּפִלָּה אָמְרוּ פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, וְהִיְהִי הַרְצוֹן מֵהֶרֶב הַקְּדוּשׁ
הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זִיע"א.

לְקַבֵּעַ מְקוֹמוֹ לַתְּפִלָּה בַּשָּׁעַת אַמִּירְתָּהּ

בַּעַת שִׁיאֲמַר תְּקוּן חֲצוֹת, יִשְׁנֶה מְקוֹמוֹ, מִתְחַלֵּת תְּקוּן רַחֵל, עַד אַחֵר
שִׁיגְמַר תְּקוּן לְאָה, בֵּין שֶׁהוּא אוֹמֵר בְּבֵיתוֹ, בֵּין שֶׁהוּא אוֹמֵר בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת, וְקוֹדֵם שִׁיאֲמַר פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב, אֲזִי יֵשֵׁב בְּמְקוֹמוֹ
הָעֵיקָרִי שְׂרוּצָה לְלַמֵּד.

לְלוֹמְדָה אַחֵר אַמִּירַת תְּקוּן חֲצוֹת

זֶהוּ סֵדֵר אַמִּירַת תְּקוּן חֲצוֹת, עַל פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל... וְאַחֵר
הַמְזַמְּרִים שֶׁל תְּקוּן לְאָה, הַמְנַהֵג לומר פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב,
בְּשִׁבִיל שְׂצָרִיד לְסַמֵּךְ עֵסֶק תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְתְּקוּן לְאָה, שֶׁשָּׁם הוּא סוּד
תּוֹרָה לְשִׁמָּה, שֶׁהוּא לְשָׁם ה"א כְּנוֹדֵעַ, וּמִצָּאֵתִי כְּטוֹב, דְּאַחֵר פְּתִיחַת
אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב, יֵאמְרוּ מֵאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, הַכְּתוּב בַּזֶּהר
הַקְּדוּשׁ (פְּרָשַׁת נח דף סה, וּפְקוּדֵי דף רס"ה), אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אַרְיֵמִית יְדָאֵי

בצלותין לעילא, דכד רעותא עלאה לעילא וכו', עד זכאה חולקהון
 דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי, וכאשר אכתב זה לקמן בפרשת
 מקץ. (בו איש חי שנה ראשונה פרשת וישלח אות י"א)

אחר אמירתה יאמר קדיש דרבנו

מנהג החסידים בעיר הקדש ירושלים, לומר קדיש יהא שלמא אחר
 תקון לאה, מפני שהם אומרים הקדיש שאחר המקרא, אבל
 מנהג עירנו לומר פתיחת אליהו זכור לטוב אחר המקרא, ואז אומרים
 קדיש

על ישראל, ואין בזה קפידא, וכל אחד יעשה כמנהגו.

(בו איש חי שנה ראשונה פרשה וישלח אות י"ד)

בזמן הפנוי וכדומה יאמרנה בעל פה

והנה פה עירנו מזדמן שבאים הקהל בשעת מנחה לבית הפלה, כדי
 לעמוד בשבע ברכות שמברכים שם בשעת החפה, ויש בני אדם
 שמתפללין בבית הכנסת, ובאים שם ומוצאין הקהל שבאו לבית
 הפלה מתפללין תפילת העמידה שם, ולא יש מקום להתרחק, ומכרח
 שישובו בצדס סמוך להם ממש, ואם יעמוד ולא ישב חושש ליהרא,
 או סבה אחרת שמכרח לישוב, הנה זה יש לו תקנה ללמד בלחש
 פתיחת אליהו זכור לטוב, או אינה מזמורים בעל פה, ולא יהיה יושב
 ודומם. (בו איש חי שנה ראשונה פרשת יתרו)

מתר לקוראה בליה

אין לקרא מקרא בלילות של חול, והטעם דהמקרא בעשיה ויהליה
 בחינת עשיה, והכל הוא דינין, ואין לעורר דינין, וכמו שכתב

רבנו [מהרח"ו] ז"ל, (בשער המצות פְּרַשְׁת וְאַתְחַנֵּן, עֵין שֵׁם) ... מִיְהוּ נִרְאָה
אִם יוֹדֵעַ לְקֵרוֹת פֶּרֶק אֵיזְהוּ מְקוֹמָן, אוּ פְתִיחַת אֱלִיָּהוּ זְכוּר לְטוֹב, שְׂיֵישׁ
בְּסִדּוּרִים בְּאִשּׁוּרִית וּמְנוּקָדִים, יִקְרָא אוֹתָם וַיַּחְזֹר אוֹתָם כַּמָּה פְּעָמִים,
וְזֶה עֲדִיף מִלְקָרָא מְקָרָא. (בְּן אִישׁ חֵי פְרַשְׁת פְּקוּדֵי הַלְכָה ז')

לְאוֹמְרָה קוֹדֵם הַקְדוּשׁ

קוֹדֵם קְדוּשׁ יֵשֵׁב בְּמוֹשְׁבוֹ עַל מְטֵה מְצַעַת, וַיֹּאמֶר פְּתִיחַת אֱלִיָּהוּ זְכוּר
לְטוֹב, עַד קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּן וְכוּ', אַחַר כֵּךְ יֹאמֶר פְּסוּק
"וַיִּבַח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי ה'" שְׁתִּים עֶשְׂרֵה פְּעָמִים... וַיַּעֲמֵד לְקִדְשׁ.
(בְּן אִישׁ חֵי פְרַשְׁת נְצָבִים)

אֲמִירַתָּה בְּסִעּוּדַת מְלוּוֹה מְלִפְנֵי מוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ

וְאֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם לְהוֹדִיעַ לָכֶם אֵיזְהוּ לְמוּד הַמְּבַחֵר וְשִׁיךְ לְסִעּוּדָה לְנֶהֱג
בוּ עַל הַשְּׁלֶחֶן, הִנֵּה שְׁמַעְנוּ מִפִּי חֲסִידִים שְׂרָאוּי וְנִכּוֹן לֹמֵר
פְּטוּם הַקְטָרֶת, וְגַם פֶּרֶק אֵיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, אֲךֹּ זֶה הַלְמוּד הוּא
רַק בְּסִעּוּדָה שֶׁל הַיּוֹם וְלֹא בְּסִעּוּדָה שֶׁל הַלַּיְלָה... וּבְמוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ
בְּסִעּוּדָה רְבִיעִית נוֹהֲגִים לְלַמֵּד פְּתִיחַת אֱלִיָּהוּ זְכוּר לְטוֹב הַנִּזְכָּר
בְּתַקּוּנִים עַד קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּן מְלִין וְכוּ', וְהוּא מְנַהֵג יָפֵה.
וְהִיָּה זֶה שְׁלוֹם וְאֵל שְׂדֵי ה' צְבָאוֹת יַעֲזוֹר לִי. כֹּה דְבָרֵי הַקְטָן יַחְזַקְאֵל
(שׁו"ת תוֹרָה לְשִׁמָּה לְבַעַל הַבֵּן אִישׁ חֵי סִימֵן תַּע"ו).

סֵדֵר אֲמִירַתָּה בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ

וּמְנַהֵגוֹ שֶׁל עֲטָרַת רֵאשֵׁי אֲדוּנֵי אָבִי זְכוּרָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא [אָבִי הַבֵּן
אִישׁ חֵי], לֹמֵר פְּתִיחַת אֱלִיָּהוּ זְכוּר לְטוֹב קוֹדֵם שְׂיֹאמֶר מֵאָה

ושלשים פעמים הנזכרים [היינו בסעודה רביעית – מוצאי שבת קדש], וכן אנחנו נוהגים עתה בביתנו, דבר בעתו מה טוב ומה נעים. ודרכנו לכפל פסוק ואמרתם כה לחי וכו' שש פעמים, כנגד ששה קצוות.

(בן איש חי שנה שניה פרשת ויצא)

לומר אותה גם בתוך סעודת המלוה מלפא

וכן עוד כתב שם כעין זה, לכן אומרים קודם נטילה אתקינו סעודתא דמהימנותא, דא היא סעודתא דדוד מלפא משיחא, ואומרים פיוטים השייכים לדוד המלך עליו השלום בתוך הסעודה, גם בשביל למוד ועסק תורה מתוך סעודה זו, על בן מנהגנו לומר פתיחת אליהו זכור לטוב עוד הפעם בתוך סעודה זו, וגם כי הוא המבשר טוב על מלכות משיח בן דוד שיבוא במהרה בימינו אמן.

(בן איש חי שנה שניה ויצא)

מסגל מאוד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש – ובברית מילה

וכתב מהרח"ו, מורי ז"ל היה אומר אחר ההכדלה ויתן לך האלהים כמו שנוהגים לומר עד כאן... ואחר כך ק"ך צרופי אליהו ז"ל ושוב יקרא פתיחת אליהו, פתח אליהו ואמר וכו' המובא בספר התקונין אשר היא סגלת ומסגלת מאוד אל הנפש בעת הזאת וגם בעת עמד בברית אצל כסאו של אליהו עם הק"ך צרופי אליהו.

(ספר חמדת הימים למהרי"י אלגאזי שבת פי"ח)

לומר "פתח אליהו" בתשעה באב – וכן בבית האבל רח"ל

עין בהרחבה בשו"ת דברי דוד (להרב הגאון ר' דוד טהרני שליט"א - ח"ב סימן ל"ט) שמאריך להוכיח וסוף דבריו שמתר לקרא "פתח אליהו" בתשעה באב, וכן הוא הדין בבית אבל רח"ל, משום שהוא כמו סדר היום שמתר לאומרים, וכותב שם שכן נהגו גדולי ישראל לקרותו בתשעה באב.

בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש

ואם חל ראש השנה בשבת, תחלה יאמר שלום עליכם מלאכי השרת וכו' ואשת חיל וכו' (כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אות ח'), ואחר כך ישב במקומו ויאמר פתיחת אליהו ואלו הפסוקים כנזכר, ואחר כך יאמר הזהר דליל שבת ואתקינו סעודתא וכו' (כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אורח חיים יעו"ש). (כף החיים אורח חיים חלק ח' סימן תקפ"ג ג')

לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים

ברמ"א, אוכלים ושמים במוצאי יום הכפורים וכו'. אחר שיאכל סעודת התענית בליל מוצאי כפור, יאמר על השלחן פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב.

(כף החיים אורח חיים חלק ח' סימן תרכ"ד אות כ"ז)

לומר אותה במוצאי יום הכפורים

אחר שיאכל סעודת התענית בליל מוצאי כפור, יאמר על השלחן פתיחת אליהו זכור לטוב. וכתב הרב יעב"ץ ז"ל, ללמד ברעיא מהימנא פרשת אמור. (בו איש חי פרשת וילך)

יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי

ואחר כך ילמד פתיחת אליהו כנזכר בריש תקוניים. ובזהר (פרשת בשלח דף נ"ו ע"ב): "מרַכְבוֹת פְּרַעָה", רבי יצחק פתח, לקול תתו וכו', עד כמה דאוקימנא מרַכְבוֹת פְּרַעָה וחיל... וכל אותו הענין יקראנו בדמעות שלישי, ויעלה לו שאם חס ושלום נגזרה לו איזה גזרה מספירות התחתונות והסכימו עליו לחובה, עתה על ידי למודו ישפע אור ממקום העליון שהוא שנאמר בו "ראו עתה כי אני הוא" לכל העולמות לבטל הדינים ויתגלו אור הרחמים פשוטים, ויבטלו מעליו כל גזרות קשות ורעות. (חמדת הימים למהרי"י אלגאזי יום הכפורים פ"ה)

ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם תורת הנסתר

הרב הבן איש חי (בספרו על התורה פרשת תרומה) כתב, וזה לשונו: ואמר "לחם פנים" רמז לפי דרכו שילמד גם פן על השלחן דברי סוד שנקראים "פנים" מלבד למוד הנגלה, לכן נוהגים חסידים ואנשי מעשה אפילו בלילות הקיץ, ואפילו בעת שהם נחפזים בעבור איזה עסק, ללמד על השלחן פתח אליהו הנביא זכור לטוב.

ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא

כשלומד האדרא ילמד בתחלה פתיחת אליהו, תבה בתבה בשפה ברורה ובנעימה, ויתן דעתו בטעות המרגל בפני הכל דאומרים קרינן ליה, וצריך לומר קרינן לה, וכן יאמר קרקפתא דלא מנח תפלין, כי כך היא הגירסא הנכונה, ואשרי מי שזוכה ללמד האדרא מעמד, ובאדרא רבא הוא קשה הדבר, אך בהושענא רבא

בְּאֲדָרָא זֹוטָא יְהִיָּה נֶקֶל לְעִמּוּד עַל רַגְלָיו, וְהַכֵּל לְפִי כַחוּ שֶׁל אָדָם,
וְשֵׁלָא יְהִיָּה צַד יְהִרָא. (מוֹעֵד פֶּל חַי לְהַגְרָת פְּלֶאגִי זִי"ע סִימָן ח' חֲדָשׁ סִינּוֹן)

נָשִׁים בְּאֲמִירַת פֶּתַח אֱלִיָּהוּ

עַל כֵּן נִרְאָה, שְׂאִין רְאוּי לְנָשִׁים לֹמַר תְּקוּן חֲצוֹת, הֵן תְּקוּן רַחֵל הֵן
תְּקוּן לֵאָה, מִיְהוּ בַתוּרָה שְׁבַעֲל פֶּה אִין קְפִידָה, וְכֵן מְנַהֵג הַנָּשִׁים
בְּבִיתָנוּ שְׁעוֹמְדִים בְּאֲשְׁמֶרֶת קוֹדֵם עֲלַת הַשַּׁחַר, וְאִין אוֹמְרוֹת תְּקוּן
חֲצוֹת, אֶלָּא לֹמְדוֹת פְּתִיחַת אֱלִיָּהוּ זְכוּר לְטוֹב, וְקֶצֶת לְמוֹד כִּיּוֹצֵא בְּזָה,
וְזִקְיָנְתִּי תִנְצַב"ה הֵיְתָה לֹמְדַת י"ח פְּרָקִי מְשָׁנָה.

(שו"ת רב פעלים חלק א - סוד ישרים סימן ט)

לֹמַר אוֹתָהּ בְּעַת בְּרַכַּת אֵילָנוֹת

בְּעַת בְּרַכַּת הָאֵילָנוֹת יֵשׁ עֲנִין לֹמַר אֵת תְּפִילַת אֱלִיָּהוּ זְכוּר לְטוֹב "פֶּתַח
אֱלִיָּהוּ", וְכֵן נִדְפָס בְּסִדּוּרִים וּבַהֲגָדוֹת שֶׁל פֶּסַח לֹמַר זֶה.

מוסדות אוהל הרשב"י
אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי
ת.ד. 612 בני ברק
טל: 03-578-4480 / פקס: 03-5784413
מייל: AOEL612@gmail.com

הודעה משמחת מבצע חסר תקדים

לזיכוי עם ישראל והגאולה השלמה בשיתוף אוהל הרשב"י במירון ומפעל הזוהר
העולמי כל 70.000 יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים וטף, מתאחדים בקריאת
הזוהר הקדוש, מרעידיים את השמים ומשיח צדקנו לא נשאר אדיש, ובא מיד לבשר
הגאולה, ביחד מסיימים לקרוא אלף סיומים של הזוהר בכל חודש כל תלמיד
מתחייב לקרוא 3 עמודים זוהר ביום, ומקבל שכר של כולם - 70 מיליון סיומים של
כל ספרי הזוהר וזוכה לברכה מידי חודש בציון של אוהל הרשב"י במירון

רמזים וסודות

- א -

יהודים יקרים הביטו וראו חשבון נפלא במעלת 'פתח אליהו' – הנה בהתבונן האדם בגימטריא של המלים 'פתח אליהו' – ינכח שהם עולים כמנין תק"מ (540), ונבאר אחד לאחד כמה ענינים שעולים לענין תק"מ.

בגימטריא (540) כמנין:

האחד – 'תזכו למזל', היינו שעל ידי אמירת האדם את מאמר פתח אליהו הוא זוכה למזל וברכה בכל עניניו לטובה.

והשני – 'דוד המלך מנגן בכנור', היינו שדוד המלך כבר מנגן בכנור היות שמעורר את משיח בן דוד שיבוא ויגאלנו.

והשלישי – 'כנף השכינה', שעל ידי אמירת מאמר פתח אליהו נכנסים תחת כנפי השכינה, וזוכים לגאולה.

והרביעי – 'קבר רחל', שעל ידי אמירת פתח אליהו רחל אמנו מעוררת רחמים אצל אבינו שבשמים שיבוא תקף המשיח ויגאלנו אמן.

- ב -

הביטו עוד וראו שהגימטריא של 'פתיחת אליהו הנביא' – עולה כמנין תתרי"ח (1018), ונבאר גם בזה עוד ענינים שעולים למנין תתרי"ח.

בגימטריא (1018) כּמנין:

האחד - "אהבת עולם אהבתנו" - והשני - "זעקת אמת"

- ג -

וערך הגימטריא. של 'פתח אליהו הנביא' עולה למנין תר"ח (608) -

בגימטריא (608) כּמנין:

האחד - אין יאוש בעולם בכלל - התפלה הקדושה הזו מוציא את האדם מיאוש, ומכניס בו מדת בטחון, והשמחה שאין דגמטה בעולם והשני - משמיד הטנקים - זהו הכח הגדול שלנו לנצח את אויבינו, ולהשבית את כל המקטרגים.

והשלישי - משיח צדקנו - היינו, שאמירת מאמר פתח אליהו מזרזת את ביאת המשיח וגורמת לגאולה להופיע בפתח, ועל ידי אמירתה נזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

- ד -

וערך הגימטריא. של 'פתח אליהו הנביא זכור לטוב' עולה למנין (888)

בגימטריא (888) כּמנין:

= כּף של נחת = נחת מהילדים להורים, שעל ידי אמירתה זוכה לנחת מהילדים, ולכף של נחת בכל הענינים.

= כּתבנו בספר חיים, הרגיל באמירתה יזכה להכתב בספר חיים טובים.

= שעבוד מלכות, באמירתה יזכו ישראל להינצל משיעבוד מלכות.

= קול שופר חזק מאד, ונזכה לשמוע קול שופרו של מלך המשיח.

= מִשָּׁה בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִיֵּד יִתְגַּלֶּה מִשָּׁה בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ הוּא גּוֹאֵל
רֵאשׁוֹן וְהוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן (זוהר, אור החיים הקדוש פְּרִשְׁת וַיְחִי).

– ה –

וְעַרְךָ הַגִּימְטְרִיָּא שֶׁל "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר" = 5311 -

בְּגִימְטְרִיָּא (1135) בְּמִנְיָן:

= אֵל יִקְנָא לְבָרַךְ בְּחַטָּאִים כִּי אִם בְּיִרְאַת הוִי"ה כָּל הַיּוֹם
(מְשַׁלֵּי פָּרָק כג, יז).

= דִּינָה בְּתַחְתּוֹנִים, שְׁלוּמְדֵי זוהר הַקְּדוּשׁ מִמְּשִׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּינָה בְּתַחְתּוֹנִים.

= שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וְזוֹכִים לְשְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

= תַּחֲשֵׁב טוֹב יִהְיֶה טוֹב בְּשִׂמְחָה, שְׂיִזְכֶּה לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּלְמַחֲשָׁבוֹת
טוֹבוֹת וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

– ו –

וְעַרְךָ הַגִּימְטְרִיָּא שֶׁל "גּוֹף, נְפֶשׁ, רוּחַ, נְשָׁמָה, חַיָּה, יַחֲדָה" = 1188 -

בְּגִימְטְרִיָּא (1188) בְּמִנְיָן:

= מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, הַלְכָה, סוּד, יַחוּדִים.

הַפְּלָא וְפְלָא, שְׁעַל יְדֵי שְׁלִימוֹת לִימוּד כָּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה זוֹכֶה לְהַשְּׁלִים
אֶת תְּקוּנוֹ, מֵהַגּוֹף עִם כָּל חֻלְקֵי הַנְּשָׁמָה.

מְקַרָּא: הוּא כְּנֶגֶד הַגּוֹף, שֶׁהוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל אֶת הַנְּשָׁמָה, וּלְזֶה הַתּוֹרָה
מִבְּטִיחָה אַרְיֹכוֹת יָמִים, לְמִי שֶׁגּוֹמֵר אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד
תְּרַגּוּם.

משנה: היא כנגד הנפש שהוא בחינת הדם שבתוך הגוף, "המשנה" הוא הכח החייתי ש"משנה" את האדם הן לטובה והן לרעה, הן לכשר והן לפסול. וכמו שכל הפגמים הם רק בנפש, כמו שכתוב "נפש כי תחטא", כן הוא שרב המחלוקות הם בהבנת המשנה, וכן עינינו רואות שרב המחלות רח"ל הם בדם.

גמרא: הוא בחינת הרוח, שהוא בחינת הלב שמחלק הדם לכל האברים כולם. כך כל אדם חיב ללמוד גמרא, כמו שפסק הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה. וממנה יבוא ללמוד כל חלקי הפרד"ס

הלכה: בחינת הנשמה, טעמו וראו כי טוב ה', "כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא", - מיום שנחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא אלא ד' אמות של הלכה בלבד. שעקר הלימוד הוא על מנת לקיים, והוא נשמת התורה, כמו שהעקר עבודתו של האדם לזכר את נפשו, כדי שיזכה לנשמה.

סוד: בחינת חיה, כי הוא החיות של כל התורה כמו שכתוב בזוהר הקדוש ובכתבי האריז"ל.

חודים: בחינת יחידה, כי להם זוכים רק הצדיקים שזיכנו עצמם, ודבקים בה' יתברך בכל עת ובכל רגע ובכל שעה, ואז זוכים להתחבר עם השי"ת באחדות גמור, כדגמת הבעל שם טוב הקדוש זיע"א והצדיקים הקדמונים.

על כן צריכים לקיים דברי הרי"ח הטוב כדכתב בספרו דעת ותבונה בשם המהר"ח שצריך כל אדם ללמוד תורה לשמה, פירוש לשם ה"ה, כלומר שצריך ללמוד כל חמשה חלקי התורה, שהם: פשט, רמז, דרש, סוד, ופנימיות הסוד, עכת"ד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, יגן בעדנו לחזק הלמוד בהן, ויהי רצון שייערה השם

עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנִזְכָּה לְטָהַר לְבַבְנוּ לְעַבְדֵי לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מְאֻדְנוּ, עַד שִׁישְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחַנוּ וְיִקְבֹּץ נְדָחֵנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וּבְבוֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עִם יִשְׂרָאֵל נִקְבְּצוּ וּבָאוּ לָךְ, וּפְלִיטַת הָעַם שְׁשִׁים וּשְׁמַחִים, בְּעַת הַזֹּאת יִתְבוּנֵן מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּעֵינָיו הַטְּהוּרוֹת יִבְחֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַעֲשָׁיו, לְפָתַע יְרִים יְדוֹ וְיִרְאֶה בְּאֶצְבָּעוֹ, כּוֹלֵם יְרִימוּ עֵינֵיהֶם בְּפִלְיָאָה וְיִבִּיטוּ בְּמַחְזָה, אֲזִי יִשְׁמִיעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אֶת קוֹלוֹ וְיֹאמֶר, בְּהִפְנוּתוֹ אֶצְבָּע עַל יְהוּדֵי מְסוּיִים: "בְּזִכּוֹתֶךָ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעַם!". כִּי יִרְאֶה עַל כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי שֶׁפָּעַל לְמַעַן בִּיאָתוֹ. - הַלְּוֹאֵי שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת מִן הַזֹּכִים הַמְּאֻשְׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ - "בְּזִכּוֹתֶךָ הִגַּעְתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תָּנוּ לִימוּד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הִקְרִיבוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגַרֵם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְנִלְךָ כּוֹלְנוּ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. וְכִלְנוּ כְּאֶחָד נִזְכָּה שִׁיקוּיִים בָּנוּ נְבוֹאֵת הַרְשָׁבִי "זִכָּאָה דְרָא דְהַאי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ וּבְסִגּוּלָתוֹ" וְיִקְרָאתֶם דְרֹר" וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ, בְּן דָּוִד מְשִׁיחַנוּ מֶלֶךְ בְּיוֹפְיוֹ יְבוֹא וְיִגְאָלְנוּ, בְּ"עִז" וְהִדְרֵן אֱלֻקֵּינוּ, וּבִשְׂכָר זֹאת א-ל חֵי חֲלָקֵינוּ, וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוֹרְנוּ מְגִינֵינוּ, יְגַלֵּה כְבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ, וְאֲזִי יִשְׁמַח לְבַבְנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מַלְכֵינוּ, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

ספר הזוהר הקדוש הק לישראל דף היומי
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

בעז"ה

קובץ הסכמות ומכתבים

רשימת הרבנים גאוני וצדיקי הדור, אנשי כנסת הגדולה, בישיבה של מעלה, עמודי העולם, ראשי סנהדראות, אשר כל בית ישראל נשען עליהם, וכגחלי אש דבריהם, אשר הסכימו ונתנו מהודם, על הספרים שנתחברו ויצאו לאור ע"י

הרהגה"צ מוהר"ר שלום יהודה גראס
כ"ק אדמו"ר שליט"א מהאלמין

אבדק"ק דקהל "עטרת ישעיה" - "מגן שאול" ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי", "מכון להוראה בשחיטות ובדיקות", ונשיא של "המכון להוצאת ספרי יהודה וישראל", ומייסד "מפעל הזוהר העולמי" אשר מטרתו הפצה וחיזוק לימוד זוהר הקדוש בקרב ישראל להחיש הגאולה ברחמים.

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש אייר שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק
בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי
מופץ ללא מטרת רווח כָּל־ל - לקירוב הגאולה ברחמים

ב"ה

בלב נרגש מאוד למען הצלת עם ישראל מגזירות קשות ח"ו, וזירוז הגאולה בחדס וברחמים, אני פונה לכל הרבנים והראשי ישיבות בצו קריאה, לחתום שני מכתבים אלה, לעורר את עם ישראל ללימוד הזוה"ק, שיחתמו שמותייהם על שני המכתבים הנ"ל, [או לכתוב מכתב התעוררות ללימוד הזוה"ק], וישלחו למפעל הזוהר העולמי, ונפרסם את מכתבכם ברבים, ובכך תזכו להוריד ממכם את האחריות הגדולה המוטל עליכם ויהיה לכם חלק בהצלת עם ישראל וקירוב הגאולה. כמו שפסקו הרבנים בד"ץ עהח"ר בשנת תרפ"א - תשס"ב, וזל"ק: כְּבַר יְדוּעַ לְכַבֹּדֶם מַעֲלַת לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתְנָא וְחֶרְבָּא וּבִזְיָה מַעֲלָמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעֵבְרָה כְּבַר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגַאֲלָה הָאֲמֵתִית" מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מְאֹרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא הַנִּזְכָּר לְעֵיל, לְשַׁקֵּד עַל לְמוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... עַל כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבָּנֵי וּגְאוּנֵי אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, מְבַקְשִׁים מְכַל בְּרַ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יְדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פְּעַם בְּכַדֵּי גַמֵּר הָאֶלֶף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֶלוּל הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְחוֹת, עִם בְּנֵי חֶבְרֹתוֹ שֶׁל אֶשְׁתַּקֵּד, סִיּוּם זֶהר אֶחָד לְעֵלוּי מִזֶּל עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְיִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תּוֹשְׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (ועיין באריכות בספר "אור הזוהר").

ירושלים תובכ"א, א' לחדש איר, שנת תפא"ר לפרט קטן

הק' שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נ.ב. היות ואני חלש מאוד, ואין בכוחי לבוא לכל אחד מהרבנים, לכן אבקש להרתם ברצינות רבה לבקשה זו, וראו כאילו באתי אליכם באופן אישי. ובזכות זה יקוים במהרה הבטחת הרשב"י "בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [תרגום]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:).

הַסְפָּמוֹת וּמִכְתָּבִים

קול קורא לקירוב הגאולה ברחמים

אחינו בית ישראל התבוננו וראו תהפוכות עולם מתרחשים לנגד עינינו וכדברי מרן החפץ חיים זיע"א במשל הידוע כאשר בעל הבית רוצה לסגור את החנות אז מתרחשים דברים במהירות, כן מה שרואות עינינו הוא בודאי לרמז ולעורר את עם ישראל - היכוננו לגאולה. וידוע שכמה פעמים כמעט וזכינו לגאולה, אך עוונותינו מעכבים ועוד שאמרו צדיקים מוטב שיתעכב המשיח - ולא ייפגע שום יהודי. אלא אנו מצווים לידבק במידת הקב"ה, ולראות לבלתי ידח ממנו נידח ולראות לקרב הגאולה ברחמים.

מחכים אנו לאליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו. בואו ונראה מה אמר (אליהו זוטא פרק א): לא חרב העולם העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר: "בפשע יעקב כל זאת" (מיכה א, ה).

ומפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד, וכתב האור החיים הקדוש זיע"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שלא לומדים זוהר הקדוש קראם הרעיא מהימנא שהם עמי ארצות. וכתב המקובל האלקי רבי יצחק אלפיה זיע"א (בספרו "שיח יצחק" עמ' שכ"ד) כי עיקר נתינת התורה לסודותיה. ובתיקוני זוהר (תיקון ל) כתוב דאלו שלא רוצים ללמוד סודות התורה הם אלו שגורמים את כל הצרות רח"ל.

וזכינו מן שמיא על ידי הרמח"ל הקדוש שתיקן לנו ללמוד זוהר הקדוש בחבורה ובאחדות, וגילה שרק לימוד זה מציל מן הפורענות, ובו ועל ידו ניגאל

הספמות ומכתבים

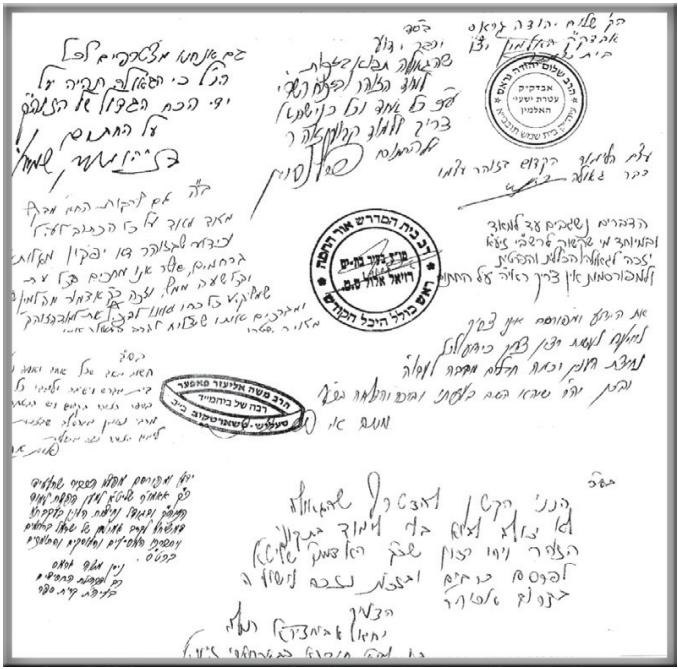
ברחמים. וכבר יצאו כל גדולי ישראל הן בדור שעבר (משנת תרפ"א) וכן בדורנו (שנת תשס"ח) להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש בחבורה, שרק על ידי לימוד זה ניצל.

עתה באנו בקריאה קדושה - באנו וטלו חלק בזכות המיוחדת של סיום ה"זוהר" על ידי לימוד ששה עמודים בלבד ובתוך מספר דקות (כשבע דקות) הנך מסיים את הזוהר. הכיצד? התוכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות - תתק"ס, כלומר ב-32 אריוזות כשבכל קופסא יש שלשים חוברות, וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו ונחשב לכל אחד ואחד כאילו הוא סיים את כל הזוהר הקדוש (כמובא ב"שדה חמד" מערכת מ' כלל קצ"ח).

ועל ידי שיקבעו ישראל הטהורים את לימודם בו ויאחזו ויתאחדו בלימוד זה בכל עיר ועיר ובכל בית מדרש ובית מדרש נזכה שיתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ט' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף". וכולנו נזכה לגאולה ברחמים בקרוב כמאמר הרעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי". אמן כן יהי רצון.

הגאון הצדיק המקבל רבי בנייהו יששכר שמואלי שליט"א ר"י היכל דרשב"י - ירושלים

גם אנחנו מצטרפים לכל הנ"ל כי גם ילדים יכולים לגרוס בזוה"ק וזה יזכה את העולם ויכין אותו לקראת הגאולה - באתי על החתום: **בנייהו יששכר שמואלי**

מְקַתְבַּ בְּרָכָה וְחִיזוּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר הַמְּקַבֵּל
בְּעַל "יֵם הַחֲכָמָה" שְׁלִיט"א

יְצַחֵק מֵאִיר מְאֲרָגְנִשְׁטֵעֵרֶן

רֵאשׁ יְשִׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר, פְּעִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפורסם מזכה הרבים הגדול שמצאתי, כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א נשיא ומייסד מפעל הזוהר העולמי, אשר שם לו למטרה להכניס את הזוהר הקדוש בכל בית יהודי שיעסקו בתורת הרשב"י, ועל ידי כך יביאו את מלך המשיח ברחמים.

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה, הננו מקוים שהוד מעלתו הינו בבריאות השלמה, כן יעזור ה' וכה יוסיף שתוכלו עוד רבות בשנים לזכות את עם ישראל אמן ואמן!!! (מצוה גוררת מצוה)

ישמחו השמים ו'תגל ה'ארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזוהר העולמי" לזכות את הרבים במי עדן דברי הזוהר הקדוש.

גם הוציא כבודו הספר פתח אליהו המבואר, וספר הסגולות על פתח אליהו ובו לקט מגדולי ישראל מכל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי האדמורי"ם ורבני קהילות החסידים על חשיבות אמירת התפילה הקדושה, פתח אליהו ומעלתה הנשגבה, וכמה יראת שמים מחדיר בעוסקים בה, וטובה מרובה המגעת ללומדיה, ואיך התפילות מתקבלים על ידי אמירתה בכל יום לפני התפילה, וביותר בימים הנוראים ובפרט ביום הקדוש יום הכיפורים, ואשריכם שזכיתם לכך לזכות את כלל ישראל שיתקבלו תפילותיהם לרחמים ולרצון.

גם זכיתם לההדיר ולהדפיס מחדש ספרי הזוהר והתיקונים, ועוד הדפסתם את הספר הקדוש "תיקוני הזוהר", וחלקו לשם"ה ימי השנה, למען יגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתכם המבורכת לעודד שיעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזוהר הקדוש בכל מקום וישוב.

וברצוני להוקירכם בעיקר על הדבר החדש שעשיתם שכל אב יוכל ללמוד עם בניו בכל יום במשך 20 דקות את ספר הזוהר ולגמור את כל הספר במשך שלוש שנים בעזר ה' על ידי שסידרתם 1062 שיעורים, שלומדים ומסבירים את הזוהר בלשון צחה ומובנת לכל, אין להאריך בגודל הסגולה של לימוד ספר הזוהר ובחידות יראת שמים בכל העוסקים בה, ובוודאי אב הלומד עם בניו הקטנים בני שבע שנים ומעלה וודאי שאז נשמתם עוד מזוככת, ואז יכנס לתוכם מאמרי הזוהר, וודאי שיגדלו קדושים וטהורים, ויהיה להם הרבה כוח להתגבר על היצר וללמוד ולהתפלל בקדושה ובטהרה כשאיפת כל אחד.

וכן מה שהוצאתם את ספר "זוהר השבת" המיוחד לשולחן השבת לאבות ובנים, למען ילמד אב ובניו בכל סעודת שבת את דברי הזוהר הקשורים לשבת קודש, ועל ידי זה וודאי יתלהב הוא ובניו לשמור את השבת בכל פרטיה ודקדוקיה ["זכוונותיה"] וזה דבר טוב והגון, ובפרט שהוצאתם לאחרונה את הסט "זוהר חק לישראל היומי" שבדקה וחצי בכל יום יכולים ללמוד זוהר היומי ולהבין, ואחרון אחרון חביב מה שהגדלתם לעשות במבצע "מהפכת הזוהר העולמי", שכל אלו שלומדים מאמרים נבחרים מספר "זוהר השבת", נבחרים ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה, ומתן שכרו בצידו שהרשב"י יושב ולומד עמו, וכך כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת, חינם. אי אפשר להשיג השמחה הגדולה שכל רגע של לימוד הזוהר הקדוש יקר מאד בעיני ה'. כל רגע של לימוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.

והננו קורא לכל מי שיראת ה' נוגע בלבבו שיכניס הברכה הזו לתוך ביתו ובוודאי יזכה לרוב נחת.

ואי אפשר שלא להזכיר את הדבר הגדול שכבודו מוציא לאור עולם את הספר החדש "זוהר תורה" שנדפס בשעתו על ידי המקובל ר' יודל ראזנבערג זצ"ל, ועתה מודפסים מחדש דפוס יפה ומשובח, עם כותרות ומראה מקומות באופן שכל אחד יכול ללמוד בו בדפוס יפה ומשובח ועשה אותו כמו ספר מוסר למען יוכל הקורא לרוץ בו ולהבין את גודל אהבתם של ראשונים אל הקב"ה וכו', וכן מלמדים את ה"זוהר תורה" ברבים.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקירא הרב הגאון מעוז ומגדול מזכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קודש הזוהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברכו שחפץ השם בידו יצלה. תרב גדולתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה, ועוד יזכה להרבות בשנים בבריאות השלמה, ונוכה כולנו יחד מהרה לאור חדש על ציון תאיר במהרה אמן.

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

בס"ד,

הנה בימים אלו, כאשר החושך יכסה ארץ וערפל לאומים. וכל שבעים הזאבים, אומות העולם, עומדים עלינו לכלותינו, מי בהסתר ומי בהצהרות בגלוי, כולם התאחדו בעצה אחת להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים מטף ועד זקן, וזקוקים אנו לרחמי שמים מרובים להינצל מציפורניהם.

לא עת לחשות! על כן נצא בקריאה נרגשת, אחינו כל בית ישראל, די בכל אתר ואתר, חזקו ויאמץ לבבכם לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו, הטו אזנכם לבת קול היוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: 'אוי להם לבריות מעלבונה של תורה'. לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר: "בפשע יעקב כל זאת" (מיכה א, ה) (אליהו זוטא פרק א).

וברעיא מהימנא (סוף פרשת בהר דף קיב.) מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, [תרגום ללשון הקודש]: מי שעוסק בתורה (כדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. ובתקונים (זוהר חדש דף קיח:) פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין. דהא כמה רזין סתימין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא דאורייתא,

ולא טעמין מן מחא מלגאוו. [תרגום ללשון הקודש]: פתח רבי שמעון ואמר: אוי לבני העולם שהם אטומי הלב וסתומי עינים, שהרי כמה סודות סתומים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאינם רוצים לאכל אלא תבן של התורה שהוא פשט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המח שבפנים. (ועיי"ע תקונים תקון מג דף פב.) ובתיקוני זוהר (תיקון ל) מובא דאלו שאינם רוצים ללמוד סודות התורה **אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם רח"ל.**

וכן אמרו חז"ל לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י דברי הימים ב' ל"א ד') - ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. נמצאנו למדים מדברי הזוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה. ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא), כתב: שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל ביינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יין גימטריה "סוד").

וכבר יצאו כל גדולי ישראל בארצנו הקדושה הן בדור שעבר (משנת תרפ"א) וכן בדורנו אנו (שנת תשס"ח) להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש ובפרט בחבורה, שרק על ידי לימוד זה ניצל. כמפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד. וכן כתב האור החיים הקדוש זי"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שאינם לומדים זוהר הקדוש קראם הרעיא מהימנא 'עמי ארצות'. והמקובל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע"א (בספרו "שיח יצחק" עמ' שכ"ד) כי עיקר נתינת התורה לסודותיה.

עורו נא והתעוררו נא ללימוד הזוהר הקדוש ויפה שעה אחת קודם. יתן החי אל ליבו להנהיג לימוד של שעה ביום לכל הפחות בלימוד הזוהר הקדוש, למען יהי גלוי וידוע שאי אפשר להתקיים ולעמוד ללא שעה

אחת של לימוד הזוהר הקדוש. יש קונה עולמו בשעה אחת, שעה שערכה לא תסולא בפז, שעה שתפעל גדולות ונצורות, שעה שאכן מכילה 60 דקות בעולם הזה, אבל לעולם הבא נחשבת כאלף שנה תורת הפשט ביום חול, כמו שכתב מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הכסא מלך" דלימוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של לימוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאלה רחמנא ליצלון, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא נעשה בלימוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כוחה לקרב הגאלה.

ראה דברים נוראים וקדושים מה שכתב מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק. העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זוהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ובנוסף על כך חידושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזוהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (לימוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הריוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח (עיי"ש), על כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשוב בלימוד

הזוהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה הנך גורם נחת רוח להקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה".

ונזכיר את דברי רבינו רבי נחמן מברסלב זי"ע אשר צווה לכל חסידיו לגמור כל שנה את כל הזוהר הקדוש, וכן הזהיר גדולים על הקטנים שאף הילדים צאן קדשים ילמדו זוהר, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (פרשת וירא דף קיח.), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל: אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא. [תרגום ללשון הקודש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. ובספר המידות אות סו"ד (מבעל ליקוטי מוהר"ן זלה"ה) כתב: על ידי עיון בסודות התורה יכולים לפקוד עקריות ולרפאות חולאת חזק, ובשיחות הר"ן (ק"ח, ועיי"ע שיחת הר"ן ז"ל סימן מ', ובשבחי הר"ן ז') כתב: ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאד מאד, ודע שע"י לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך, עכ"ל,

ועתה הקרה ד' לידי ספרי הרה"צ רבי שלום יהודה גראס האדמו"ר מהאלמין שליט"א, סט זוהר היומי המחולק [6 כרכים], וזוהר היומי המתרגום [10 כרכים], וזוהר היומי המתורגם [70 חלקים] אור הזוהר, השבת והזוהר [ה' כרכים], זוהר חק לישראל [ה' כרכים], מאורות הזוהר, זוהר המחולק 960 חלקים, תיקוני זוהר החדשי המחולק 29 חלקים, וכן ספרים בענינים שונים, שמירת המצוות כהלכתן 28 ספרים, קובץ ספרים בענייני כשרות קי"ח חלקים, ועוד ועוד, הנחלקים חינם לכל דורש ומבקש את ה', כתבים מאירים כספירים, דברים נאים ומתקבלים בשער בת רבים, ישמח לב מבקשי ד', וישבעו ויתענגו ויברכו עליהם ברכת הנהנין, שבניקל ניתן לסיים הזוהר במשך שנה תמימה, לפי

החלוקה בספרים, והוא בהשגת יד של כל אחד ואחד, ובפרט הזוהר המתורגם שיכול ללמוד ולהבין הלימוד, אין לכם דבר גדול מזה, ואפילו ילדים קטנים יכולים ללמוד בספרים זוהר השבת וזוהר תורה, ועוד, לעומתו ברוך יאמרו על הטוב אשר שם לפנייהם כשולחן ערוך, כל אחד לפי מדרגתו, ללמוד וללמד לשמור ולעשות, פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט, לכן אף ידי תיכון עמו, להנהיג שכל בית המדרש וכולל הנקרא על שם רבינו ז"ל מחוייבים ללמוד לכל הפחות שעה אחת זוהר ביום. וכן איש ישראל מחויב לעשות לנפשו ולא ימעיט משעה אחת אחת ביום בלימוד הזוהר הקדוש.

ואסיים בברכה למעלת כבודו, עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו, להוסיף ולילך מחיל אל חיל, כי בי ירבו ימין ויוסיפו לך שנות חיים, ובכל אשר תפנה תצליח, למען נזכה בקרוב ממש למה שאמרו משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, כי הזוהר הקדוש הוא כמו תיבת נח (זוהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא), ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו בכוח למוד הזוהר הקדוש. חושו ואל תתממהו ונזכה במהרה לביאת משיח צדקינו בב"א.

בע"ה, ומלבד הדברים הנוראים דלעיל, לימוד הזוה"ק מחדיר יראת ה' שלמה וטהרה בלבות בני ישראל, והלומדים מרגישים שאין ספר קדוש כמו הזוהר הקדוש, שבכוחו לחזק יראת שמים ואמונה בהשאת הנפש, **וכמה צריך לדאוג איך יהא מצבו בעזבו את עולם הזה**, קדושת הזוהר הקדוש מטהרת את נשמות ישראל ודעת דקדושה, שידעו ישראל מה חובתם בעולם הזה, **והוא דבקות בהשם יתברך וטהרת המחשבה ואהבת הקדוש ברוך הוא ותורתו הקדושה**, על כן כולנו נתחזק מאוד לעזור לכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א להפיץ לימוד הזוהר הקדוש, ובזה נקרב את גאולה הפרטית והכללית במהרה דידן אמן.

המבקש מאוד על כל הנ"ל

מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון

בס"ד, ב"ה הדברים האלו מעוררים מאוד ונותנים כח גדול לאדם להתגבר על יצרו ועל הנסיונות שמתחדשים בדור שלנו, יש הבטחה שעל ידי לימוד הזוהר יצאו מהגלות, וכי בזוהר דא יפקון מגלותא, ובוודאי שהכוונה שעל ידי לימוד הזוהר יקבלו כח לעשות תשובה שלמה ולהתקדש בקדושת הברית.

לכן הנני מבקש מכל מי שיכול לעזור ולעשות שירבו בלימוד הזוהר, וכל כולל חצות יתקנה תקנה ללמוד זוהר, כמו שאמר רבנו שבזכות אלו שקמים חצות יבוא משיח.

בברכת התורה בזכות הרשב"י הקדוש שלום ארוש

יִזְמָא דְהִילּוּלָא י"ח טבת תשע"ב הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רַבֵּינוּ יַעֲקֹב
אַבוּחֶצְיָא זִיעוּכֵי"א

לכבוד ידיד נפשי הצדיק הגאון מעוז ומגדול המקובל רבי שלום יהודה גראס שליט"א מקים ומיסד ומנהל את מפעל הזוהר העולמי בגאון ובעוז.

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה ובלב ונפש חפצה.

מגלגלים זכות על ידי זכאי, מצוה גוררת מצוה והנה ה' גלגל שעל ידכם יפוצו מעינותיו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי חוצה, יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים, בזכות שנלחמתם בעד טהרת וכשרות המאכלות, מקוואות, תיקוני עירובין בכל העולם, וסת"ם, ועוד, זכיתם מן שמיא ואתם עוסקים בהפצת הזוהר הקדוש דברי התנא האלוקי, שאתם מדפיסים את ספריו הקדושים ספרי הזוהר והתיקונים ומחלקים בחינם מיליוני ספרים כדי שבכל בית יהודי יהיו ספרי הזוהר והתיקונים ויהגו בהם יומם ולילה.

כמו כן הנכם הרי עוסקים בהסברה כמה נחוץ לדורנו לימוד הזוהר והנכם נוסעים מצפונה של ארץ ישראל ועד לדרומה, בבתי כנסיות ובבתי מדרשות להקהיל קהילות ולדרוש דרשות לסבר את אוזן אחינו בית ישראל על דבר המלך מלכו של עולם להתקבץ ולהקהל ולעמוד על נפשם בלימוד הזוהר הקדוש למען גאולת השכינה הקדושה, ולפדות נפשנו, ולהצילנו מרדת שחת, למען ייטב לך והארכת ימים. וכן הינכם מוציאים לאור חדשים לבקרים ספרים בגודל מעלת לימוד הזוהר, כמו ספר אור הזוהר, וכן מאורות הזוהר, ישועות

הזוהר גדולי ישראל והזוהר ועוד רבות כהנה וכהנה ספרים, כדי שגם מי שלא זכה לשמוע ולטעום מצוף דבש אמרותיכם יוכל לעיין בספרים הללו, ויבין מתוכם גודל מעלת לימוד הזוהר, וידע איך מסרו הצדיקים נפשם על זה, אמנם אכן אינו דומה שמיעה לראיה, אך גם בזה יזכו לחלק טוב ולדבק עם צדיקי ה'.

הנה אינה ה' לידי ובא אלי ספר פתח אליהו, וספרא דצניעותא, ואדרא רבה וזוטא, ספרא אדרא דמשכנא וזוהר השבת ה"ח וזוהר חק לישראל ה"ח, ועוד קונטרסים קטנים מהדורת כ"ס שיכולים לקיים עימם מצוות ובלכתך בדרך, וזה דבר טוב שמרבה גבול הקדושה מאוד, ובמקום שאין איש ישתדל להיות איש, ויהא כנגד המקצרים, ובזה מזרזים הגאולה, ומרבים שפע ורחמים על ישראל.

הרשב"י מבטיח שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה

רציתי לספר לכם שראיתי הספר זוהר תורה שהוציא המקובל הגה"צ רבי יודל ראזנבערג זי"ע וראיתיו והנה זה דפוס ישן וקשה ללמוד מתוכו, וחשבתי מי הוא זה שיהיה לו הזכות להוציא לאור את הספר הזה לאור, כדי שיוכלו ללמדו עמו בחשק גדול, אך מלאכת הדפוס צריכה כתפיים רחבות לסבול עול החובות, וגם קשה מאוד להדפיס מחדש את כל הספר ולהגיהו, ושמועה טובה שמעתי לאחרונה שהינכם עוסקים בהדפסתו מחדש באותיות מחכימות ולחלקו ולהפיצו בישראל, ובחסדי שמים כבר יצא לאור זוהר תורה על כל ספר בראשית, מאוד שמח ליבי ויגל כבודי על זה, ומאוד נחוץ שיוכל כל אחד ללמוד ולהבין קטעים מזוהר הקדוש ראיתי ואחזה את עמלכם הרב והעבודה הקשה בההדרת הספר מחדש ובחלוקת קטעים ובעשיית כותרות כדי שיוכל כל אחד ואחד למצוא את מבוקשו ולטעום מעץ החיים, שבזה תתקיים נבואת הרשב"י שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן מדן ועד באר שבע, ובכך נזכה ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו המלך (ב"ק י"ד). שביקש הקב"ה לעשותו משיח, ועליו נאמר הפסוק "חובל עול מפני שמן", פירוש חובל ונחרב עולו של סנחריב מפני השמן של חזקיהו בבית המדרש שלמדו תורה מדן ועד באר שבע, כן יזכה ה' על ידי כבודכם להרבות כבוד שמים וכבוד התורה, לאחוז בזכותיה דבר יוחאי למען יעתיר בעדינו שנוזכה

לגאולה השלימה בקרוב, "אַשְׁרֵיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ עִם נוֹשֵׁעַ בְּה' מִגֹּן עֲזָרְךָ וְאַשְׁרֵי
 חֶרֶב גְּאוֹתְךָ וְיִפְחֲשׂוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ" (דברים פרק לג כט).

כל אחד שישתתף להרבות תורת הרשב"י

יעזור השם שיהיה לכם הרבה כוחות ושפע כסף וזהב תועפות לך, לממן את
 הפרוייקט החשוב הזה, להוציא מחשבתכם הטהורה לפועל ולברך על המוגמר,
 והנני מבקש מכבוד מעלתכם שבעת שתוציאו את כל הספר לאור, ליזכרתי
 להיות שותף במפעלכם הכביר להפיץ את תורת הרשב"י ולקיים "אַחֲלִיקֶם
 בְּיַעֲקֹב וְאַפְיִצֶם בְּיִשְׂרָאֵל", ויתקיים בכם הפסוק "יְהוּדָה אֲתָה יוֹדוּךָ אֶחָיֶךָ יְדָךְ
 בְּעֶרְףְךָ אֵיבֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אֶבְיָךְ". כן יראו וכן יעשו כל אחד שישתתפו במפעל
 הכביר להרבות תורת הרשב"י ויזכו לימים שבהם תרבה הדעת כמים לים
 מכסים.

לראות להלוות לכל הפחות ולהפיץ ולהדפיס ספרי הקבלה הקדושים
 מגדולי וענקי ארץ גם אם אינם לומדים הספרים לכה"פ להדפיסם לזיכוי

הרבים

בספר הקדוש הנהגות טהרת הקודש הקדמון (אות כ"ט), כתב ... בכך ראוי
 לעורר לבם של אלו האנשים העושים כן חלילה להם מעשות כדבר הזה שאם
 הוא לא זכה להנות מאורו, ילווה לאחריים ויהיה זה נהנה והוא לא חסר, ואדרבה
 שצדקתו עומדת לעד כנודע (כתובות נ. וברש"י שם), וכן שאר ספרים ילווה וילווה
 אף אם בעצמו ג"כ לומד מהם, עם כל זה בזמן שהם פנויים ואינו צריך להם ילווה
 ויזכה לאחריים, כי סהדי במרומים שהרבה דברים טובים היה לי מהמנע לכתוב
 אותם כדמותם וכתבניתם, כאשר פתאום לקחה ממנו הספר באמצע הלימוד,
 או לפעמים ידעתי הדבר ששם מקומו בספר ההוא ולא יכלתי להשיגה ובקשתי
 את שאהבה נפשי ולא מצאתי, ואל ה' פי קראתי שלקנות ספרים לכבודו יזכינו,
 מעוז צור ישועתי, ועתה יערב לכם שיחתי, אם איזה דבר מתבניתו שניתי, וזה
 תמיד שאלתי ובקשתי, שתדינני אותי על צד היותר נוטה לכף זכותי, ובזה גם
 אתם תהיו נידונים לכף הזכות מה' יתברך שמו ויתעלה לעד ולעולמי עולמים.

אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלפא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא

ראו מה שכתב בתקונים (סוף תקון ו'), מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' (בספר פסא מלך), וזה לשונו: "כמה גדול חייב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, פי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... פי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב (שם בכסא מלך), "פי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלפא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...". עד כאן, (ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי' ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד).

כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה

והנה יודעים אנחנו כי רק בזכות למוד תורת הזוהר יצאו מן הגלות וכדמפורסם מה שאיתא ברעיא מהימנא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי. ואין צריך להאריך בזה כי וודאי למוד הזוהר הוא תיקון השכינה להוציא אותה מהגלות, ופשוט כי כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה.

ולכן צריך לראות שיתרבו סיומי זוהר לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה שמחלקים כל כך הרבה ספרי הזוהר בחינם ממש, ודואגים שזה יגיע לכל ישוב נידח, על ידי זה יתווספו סיומים הרבה לזוהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה.

ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש ערבים שרוצים... וארץ אירן שמצהירה בגלוי כי רצונה להשמיד להרוג ולאבד את כל

היהודים מנער ועד זקן ברגע אחד על ידי פצצת אטום, ח"ו. ומה יציל אותנו מזה אם לא עוד סיומים ועוד סיומים של הזוהר הקדוש.

בכל הישיבות, כוללים, ובתלמודי תורה, תנהיגו שילמדו לפחות שעה ביום

זוהר

לכן הנני קורא למען השכינה הקדושה, לכל הישיבות הקדושות בארץ ובגולה ובכוללים, ובכל בתלמודי תורה, [יכולים ללמוד בספרי "זוהר השבת" או "זוהר תורה" שמתורגם יפה מאוד ללשון הקודש], תנהיגו שילמדו לפחות שעה ביום זוהר (כמו שלומדים דף היומי), וכך יוכל כל אחד לגמור בשנה את כל הזוהר הקדוש. חזקו ואמצו כי מי שלא יעשהו מי יודע אם רק הוא מעכב את ההצלה, כמבואר בתקוני זוהר (תקון ל' דף ע"ג), אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעיו דחכמה דאיהי 'מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה ורג ואבדן בעלמא.

לא יעבור שנה מללמוד זוהר הקדוש כולו

ראה מה שכתב הרה"ק רבי חיים פלאגי (אות א') ולא יעבור שנה מללמוד זוהר הקדוש כולו, ומה טוב אם ישלימנו ביום ל"ג בעומר, וכן הזוהר החדש וטוב לך כל הימים. ואם לומדים שעה ביום יכולים לעשות סיום כל הזוהר"ק בשנה אחת.

בני ישראל הם נקראים לשון הקודש ודאי

ובזהר פרשת תרומה (דף כ"ט ע"א וע"ב), אמרו שהשכינה מתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש, וזה לשונו: קדושה די בסופא, איהי תרגום, כמה דאוקימנא. ודא אפילו יחיד יכיל לומר לה, אינון מלי דתרגום. אבל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלא בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה. ובכל קדושה דשכינתא אתיא, לאו איהו אלא בעשרה. דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישן אחרא. [לשון הקודש]: הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה אפילו יחיד יוכל לומר אותה, אותם דברי התרגום. אבל דברי לשון הקדש של הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה מתחברת עם לשון הקדש [ומתחברת

עם היהודי האומר בלשון הקודש (רמ"ק ורא"ג), וּלְכָל קְדוּשָׁה שֶׁהַשְּׂכִינָה בָאָה, אֵין זֶה אֶלָּא בְּעִשְׂרָה, שְׁפָתוֹב (ויקרא כב) וְנִקְדְּשִׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם לְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ וְדַאי [שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם נִקְרָאִים לְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ וְדַאי (רמ"ק ורא"ג)], וְלֹא שְׂאָר עַמִּים שֵׁישׁ לָהֶם לְשׁוֹן אַחֲרֵת.

לשון הקודש - השכינה מתחברת בה

רואים מכאן, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", (ראה באריכות במכתב שכתב הצה"ק בעל השדי חמד בגודל מעלת לימוד זוהר הקדוש בלשון הקודש) וּב"ה שזכינו שיצא לאור הזוהר בלשון הקודש בעשר כרכים, וי"ח כרכים, ושבעים כרכים בפורמט כיס, ותיקוני זוהר ואדרות, וכל אחד יכול ללמוד ויהיה שגור על לשונו, בקדושה יתירה בלשון הקודש, שמחוברת אל השכינה הקדושה.

ואסיים בברכה גדול המעשה יותר מן העושה, ותזכו להרבות חיילים לתורת רבי שמעון בר יוחאי הקדוש ויפוצו מעינותיו חוצה, ועל ידי כך יבוא משיחנו "וְאָרוּ עִם עֲנָנֵי שְׁמַיָא" וברחמים גדולים אקבצך במהרה בימינו אמן.

שלום בנייהו

מוצאי ש"ק פרשת שמות כ' טבת תשע"ב, יומא דהלולא דצדיקיא רבינו היד החזקה הרמב"ם, ורבינו רבי יעקב אביחצירא זיע"א בעל "מחשוף הלבן".

ראיתי הדברים הנ"ל, ומכיר אני מקרוב האדמו"ר מהאלמין שליט"א, המוסר נפשו על הפצת הזוהר ולימודו בכל העולם בהדפסה וחלוקה בכל העולם, על כן גם אני הקטן מצטרף בחום לכל הנ"ל ולפעולות הרב שליט"א אמרינו, יישר כחו לזכות את עם בני ישראל עד דייתי ינון ואליה אני שולח אכיר.

כעתירת, נסים פרץ

גם אנחנו מצטרפים לקריאה הקדושה של כבוד קדושת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, להפיץ ולחייב בכללים כל יום ללמוד בזוה"ק, שזה הדבר שימנע מעם ישראל מחלות קשות, אסונות למיניהם, תאונות דרכים וכדומה, אין דבר בעולם שלא אפשר לפעול בו על ידי לימוד הזוהר הקדוש, כי לימוד זה עושה נחת רוח הגדול ביותר בשמים, כי בכוחו לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולקרב את הגאולה, וכידוע כל עיכוב הגאולה הוא היות ואותם הנשמות דורשות להוציא

אותם מתוך הקליפות וכן כל היסורים ר"ל שבאים מחמת זה, ועל ידי לימוד הזוה"ק יכול לברר ניצוצי הקדושה ולהמשיך ברכה וקדושה על עם ישראל.

ואפילו ילדים קטנים בת"ת תינוקות של בית רבן צריכים לעסוק בזוה"ק לא לפחד, ואפילו נשים צדקניות יגרסו בזוה"ק ויבא מזה רק טוב, והיה זה שלום אמן.

**החותם לכבוד התורה הקדושה ורשב"י הקדוש,
בנייהו יששכר שמואלי,
ישיבת המקובלים, נהר שלום - ירושלים**

בס"ד, א' ויגש נרו' דחנוכה תשע"ב

**לְכַבּוֹד הַרְבֵּנֵי הַמִּפְאָר שׁוֹר בֵּית הַזֶּהָר מוֹרְנֵנוּ שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאֵס שְׁלִיט"א
מִיִּסַּד וּמְקִיִּם אֶת הַמִּפְעָל הַגָּדוֹל, מִפְעָל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי.**

אַחֲרֵי דְרִישַׁת שְׁלוֹמְכֶם הַטּוֹב בְּלֵב וְנִפְשׁ חֲפֻצָּה

מֵה יִפִּית וּמֵה נַעֲמַת אֶהְבֶּה בְּתַעֲנוּגִים בְּיָמִים קְדוּשִׁים אֱלוֹי יְמֵי הַחֲנֻכָּה
הַקְּדוּשִׁים שָׁבוּ גְבֻרָה צַד הַקְּדוּשָׁה עַל צַד הַטְּמָאָה וְנִצְחוּ הַצְּדִיקִים אֶת
הַרְשָׁעִים וְהִס"מ וְחִבְרִיו נִפְלוּ מִטָּה מִטָּה וְנִתְגַּלָּה הַנִּפְשׁ הָאֱלֹהִית שְׁבָכַל
לֵב בֵּר יִשְׂרָאֵל.

וְכִמוּ בְּיָמִים הָהֵם כֵּן בְּזָמַן הַזֶּה כָּל הָאוֹרוֹת וְהַקְּדוּשׁוֹת שִׁיָּרְדוּ בְּיָמִים
הָהֵם יוֹרְדִים לְקִרְאָתָנוּ גַּם בְּזָמַנִּים שְׁלָנוּ, וְכִידוּעַ בְּחֲנֻכָּה מִתְגַּלָּה הָאוֹר
הַגָּנוּז שְׁכִידוּעַ רוּמָז לְתוֹרַת הַנְּסֻתָר וּמֵה מְאֹד תּוֹאֲמִים יְמֵי הַחֲנֻכָּה לְגַלּוֹת
אֶת אוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה וְיִתְגַּלָּה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאוֹר הַגָּנוּז וְכִי יִזְכוּ שְׁבַמְהֶרָה
בְּיָמֵנוּ יִגְאָלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם כְּמוֹ שְׁגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִצַּפְרָנֵי הַיּוֹנִים ימ"ש
וְכִי יִגְאָלְנוּ מֵהַיּוֹנִים וּמֵהַמְתִּיּוֹנִים דְּדוֹרֵינוּ אָנוּ בְּמֶהְרָה.

וְזֶה פְּשוֹט שְׁכַבּוּדוֹ יוֹדַע שְׁשִׁיטַת בֵּית הַלֵּל בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְדְלִיק א'
מִכָּאן וְאֵילָף מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ דְּהֵינּוּ כְּמוֹ שִׁפִּי הַצְּדִיקִים שְׁצָרִיכִים לְהוֹסִיף
לְרוּמָם אֶת צַד הַקְּדוּשָׁה וְכִי צַד הַטְּמָאָה יִפּוֹל מֵאֱלֹיו כֵּן יַעֲשֶׂה כְּבוֹדוֹ וְכֵה

יוסיף להוסיף עוד ועוד יהודים הלומדים וקוראים בספר הזהר וברור שצד הטמאה יפול מאליו, וכמו שמורינו הרבי ר' אלימלך מליזענסק זיעוכי"א אָמר, שלא יהיו כָּלֵל חבלי משיח בודאי ראה שלפני ביאת המשיח יהיה צדיק גדול שיפרסם את למוד הזהר שעל ידי זה ינצלו מחבלי משיח.

ועתה באנו בזה בקריאה של חבה לכל אחד ואחד מישראל הרוצה לראות את ביהמ"ק בתפארתה ביחודא שלים עם קוב"ה שיטה אָנו לבת קול שיוצאת מהר חורב ואומרת "אוי להם לבריות מעלבוננו של תורה" ויש לרמוז שעלבון התורה על שאין מחשיבין את הזמן פראוי, וכמו שכבודו מחשב כל דקה שלומדים זהר יכולים להגיע לכמיליון ומליארדים שנים של תורה, וזהו אוי להם לבריות מעלבוננו של תורה.

וכל אחד יתחיל להתבונן ולדעת לקנות הזהר הלזה ולגמר לפחות פעם בשנה בעצמו ויבחר לעצמו מהמסלולים שחבר כבודו וכן יתרבו לומדי הזהר ויתרבו סיומי הזהר וכן נצא כבר מהגלות ברחמים.

וכמו שאנו קוראים בחנכה בקריאת ההלל, "מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה", שכבר ישיב הקב"ה לירושלים את עקרת הבית, דהינו השכינה הקדושה ותשמח שם עם בניה בגאלת עולם, בקבוץ כל נדחי ישראל על ידי משיח צדקנו במהרה.

כל אחד ואחד יודע בודאי על ספר "זהר השבת" שהוצאתם ברב פאר והדר, דבר נאה ומתקבל ממש, בעצוב יפה שמכניס חשק לכל אב ללמד עם בניו את קטעי הזהר ששייכים לשבת, וודאי שאם לומדים זהר בשבת קודש יש לילדים יראת שמים וחשק כל השבוע ללמד ולהבין את הנלמד במשך השבוע.

ועוד מה שהוצאתם כבר את כל הפרשיות של ספר בראשית במהדורא שקוראים לזה "זהר התורה" שאתם מדפיסים את ספרו של הגאון המקבל ר' יודל ראזנבערג זי"ע, במהדורא מפארת ומעצבת יפה

וְכֹל הַמְרָאֵי מְקוּמוֹת כְּרֵאוּי, וְכֵן מְחַלְקֵי לְקַטְעִים שְׂיֻכְלוּ לְלַמֵּד בְּנַחַת
 בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וְכֵן בְּעִשְׂיֵית כּוֹתָרוֹת שְׁכָל אֶחָד יוֹכֵל לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּקִלּוֹת
 אֶת הַנוֹשֵׂא שֶׁהוּא רוֹצֵה לְלַמֵּד, זֶה דְּבַר טוֹב וְנָכוֹן. וְכֹל אֶחָד שֶׁמְחַפֵּשׂ סֵפֶר
 מוֹסֵר שְׂיַעוֹרֵר אוֹתוֹ לְאַמוּנַת ה' יִתְבָּרַךְ וּלְאַהֲבַתוֹ וּלְדַעַת גְּדֻלַּת הָאָבוֹת
 וּגְדֻלַּת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וְהַצְדִּיקִים, שְׂיִרְכֹּשׂ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה וְיִלְמְדוֹ כְּמוֹ סֵפֶר
 מוֹסֵר, וְיִדְאֵי יָבוֹא לִירְאֵת ה'.

וְהִנְנִי לְבָרְכֶוּ שְׂיֻכְל לְבָרֵךְ בְּמַהֲרָה עַל הַמְגַמֵּר שְׂיִסִּים בְּקִרְוֹב אֶת כָּל
 הַפְּרָשִׁיּוֹת כְּדֵי שְׂמַשִּׁיחַ צְדָקְנוֹ יָבוֹא בְּמַהֲרָה בְּרַחֲמִים.

כה דברי העותר בעדכם ובעד מפעלכם ובעד כל כלל ישראל.

אשר לוי

בס"ד

טבת תשע"ב

לכבוד ידידי מעוז ומגדול כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס
 מהאלמין שליט"א נשיא ומייסד מפעל הזוהר העולמי.

הנה זה היום התכבדתי בספר הנכבד שחיבר אשר נקרא "זוהר השבת"
 אשר יאמר בשולחן שבת מהזוהר הקדוש וגם הלכות ומדרשים וש"ס
 ומצאתיו גדוש בחכמה ופריז מתוק לחיכי, ובודאי שמי שילמד בו שבת
 בשבתו ישתנה כל שמירת השבת שלו לטובה ובודאי שיתקרב אל ה'
 ביתר שאת ביתר עז. והיות שבדורנו רבים הם המתדפקים על שערי
 חכמת האמת ונחוצים הם הספרים המבארים בצורה ידידותית וברורה
 ובלשון צחה את ההקדמות הנחוצות ואת המעשה אשר יעשה הרי ספר
 זה הוא חשוב וטוב לכל אחד שיהיה בביתו.

בהכירי מעט את פעלו העצום בהפצת הזוהר הקדוש הן בשיעורים
 והן בספרים רבים אחרים והן בשידורי רדיו המלהיבים את הלב בארץ
 ובעולם הריני לברך על המוגמר.

אשר על כן אמינא לרב איישר חיליה לאורייתא ותרב גדולתו ואשרי יולדתו ירבו כמותו בישראל ויפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה ויתקיימו דברי הזוה"ק בחיבורא דא יפקו מן גלותא ברחמים, בלימוד והפצת פנימיות התורה הקדושה נזכה לגאולה השלימה בב"א.

הכו"ח לכבוד התורה ולומדיה ארמוני משה ס"ט בעמח"ס באתי לארמוני, פרי עץ ארמוני, גנזי ארמוני, ארמון על מכוננו, ימין לארמוני, עטרה ליושנה, כגן רוה, גלי עמיקתא.

בס"ד, כְּסֵלוֹ תשע"ב לְגְאוּלַּת יִשְׂרָאֵל, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל הַצְּדִיק, הַחֶכֶם, הַחֲסִיד, הַנְּבוֹן, כְּבוֹד הָאֲדָמוֹר, רַבְּנוּ שְׁלוֹם יְאוּדָה גְּרָאס, שְׁלִיט"א הי"ו, שְׂזָכָה, לְזָכוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, בְּלְמִידַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, לְקַרֵּב אֶת גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

בְּסִייעֵתָא דְשְׁמַיָא, הַקְּב"ה הַחוּנֵן לְאָדָם דְעֵת, עֲבַדְכֶם הַנְּאָמֵן, עֶבֶד ה', יְאוּדָה כְּלָפוֹן, שְׁחַבֵּר 14 סְפָרִים, הַנְּקָרָאִים "גְּלוֹי הָאוֹר הַגְּנוּז לְיִשְׂרָאֵל" (הַעוֹסְקִים בְּפִרוּשׁ הַזֹּהַר וְהַקְּבֵלָה) לְשֵׁם שְׁמַיִם.

הַרְשָׁב"י עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, הַבְּטִיחַ לָנוּ, בַּתּוֹרָה וּבַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, שְׂאֵן וְרֵק, נִצָּא מְגָלוֹת יִשְׁמַעֲאֵל, וְגָלוֹת עֲשׂוֹ, לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא מַלְכוּת שְׁמַיִם, וּבַגְּרֵסַת וְהַבְּנַת הַתּוֹרָה, וְהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יַעֲבִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, מִדִּין לְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים וְקִרְוֵב הַגְּאוּלָּה.

בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתֵּב וְהַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה וְהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁהֵם תְּפָאֶרֶת וּמַלְכוּת, כָּל ה'–10 סְפִירוֹת (כְּכַתוּב עֲשֵׂר וְלֹא תִשַׁע, עֲשֵׂר וְלֹא אַחַת עֲשָׂרָה) נִגְאָל מִן הַגְּלוֹת לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ "כְּזֹהַר הַרְקִיעַ" כִּי מִתְחִילָה הַתְּפִלָּה לְפָנַי קְרִיאָה בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ, כְּפִי שְׁנֵהֲגוּ בְּקֵהלוֹת מְרוֹקוֹ, כְּמוֹ כֵּן נִהְגוּ בְּמְרוֹקוֹ שֶׁבְּכָל עִיר הֵיטָה חֲבוּרַת הַזֹּהַר, וְהָיוּ מִתְכַּנְּסִים 3 פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וּמִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים רְצוּפוֹת, הֵיךְ נִקְנֵס בְּכֵן, שֶׁהֵיךְ עוֹרֵךְ סְעוּדָה עִם תְּבַשְׂיִלִּים

לחברים ושתיית ערק, ולמוד בר יוחאי לכל חברי חבורת הזהר, שמספרם יכול להגיע ל- 80 – 90 איש, כדי לכבד את הזהר הקדוש.

ובזאת התורה, ולמוד בזהר הקדוש, כמו שהבטיח רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום, יצאנו מגלות ישמעאל, שהוא יציאה מן סוד המזרח, לארץ ישראל הקדושה, שהיא אתחלתא דגאולה, וחלק גדול מעם ישראל, שיושב עדין בגלות עשו, כמו באמריקה, אנגליה וצרפת. ובעז"ה יזכו עם ישראל כלו, לעלות לארץ ישראל, שהוא סוד הגאולה, כמו שכתוב "בונה ירושלים ה'", ואחר כך, "נדחי ישראל יכנס". ואנחנו רואים את זה בעין הגשמית שלנו, אתחלתא דגאולה, לקראת הגאולה, בסוד השלמת הגאולה הנקראת ערב שבת של העולם, 228 שנים לגאולה של האלף השישי, שהיא ספירת יסוד של קבוצ גליות. שגאולה שהוא אלף השביעי של המלכות הנקראת שבת, הגאולה שהוא שבת לה, ככתוב "אם לא זכו בעתה, אם זכו אחישנה. ואם לא זכו בעתה, ועת זה המלכות, סוד השכינה הקדושה, שהיא בגלות עם עם ישראל, שנאמר: "ושב ה' אלהיו את שבותו ורחמו ושב וקבצו מכל העמים אשר הפיצו יהוה אלהיו". הקדוש ברוך הוא עצמו ישוב עם ישראל.

ותן דעתך למילה "ושב", הכונה, שהקדוש ברוך הוא ישוב עם עם ישראל לארץ ישראל. וזהו סוד גאולה.

וזה שאמר יעקב אבינו עליו השלום, שאמר לרועים, "לא עת האסף המקנה", שהם המקנה, עם ישראל שנקראים "צאני", "צאן מרעיתי". לכן מרמז שם, הגלות, שלא עת האסף המקנה. ועתה הגיע הזמן שהוא אחרית הימים, שהיא המלכות. ארץ ישראל שהיא השכינה הקדושה, תשוב עם בניה, עם ישראל. כמו שכתוב "ושב השם, את שבותו - זו הגאולה. ומה שצריך הוא קבוצ גליות בשלמות, וגם השכינה הקדושה תשוב עם ישראל למקומה, והמצב היום הוא שהבית של השכינה חרב, ובניה מפזרים בין העמים. וזה שכתוב "רחל מבכה על בניה מאנה להנחם".

ורחל זה סוד המלכות, שהיא השכינה הקדושה והיא רוצה את בניה לקבץ אותם לארץ ישראל שהוא סוד המלכות, שהיא השכינה תשוב עם ישראל, לארץ ישראל, והיא סוד הגאולה ובנין בית המקדש בקרוב אמן כן יהי רצון.

ובזכות למוד התורה והזהר הקדוש, אנחנו נצא מהגלות, בעזרת השם, ואנחנו רואים בעינינו הגשמיות, קבוץ גלויות, אתחלתא דגאולה, ומבקשים מהקדוש ברוך הוא חנינה. כמו "צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות", ואנחנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא את הנסים ונפלאות כמו במצרים, הראנו נפלאות שהם סוד הגאולה, אבל ברחמים, שהוא הקדוש ברוך הוא הנקרא רחמים. ותתגלה עלינו מלכות שד"י. ומה שהיה הוא שיהיה: ראשי תבות משה, לתקן אדם: (א) אדם (ה) דוד (מ) משיח, כולם אדם הראשון.

ותורת ישראל, ועם ישראל וארץ ישראל כולם אחד. בארץ ישראל זהו הגאולה, ואנחנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא חנינה עבור 228 שנים שנשאר מהאלף השישי לאלף השביעי.

שהפונה - יוסף רוצה לפגש את אחיו, לפגש את אמו רחל. סוד השכינה, שרחל תשוב עם ישראל מן הגלות של עשו.

וכבוד האדמו"ר הצדיק, החכם והנבון, עושה ימים ולילות, והוא האדמו"ר הרב רבי שלום יאודה גראס שליט"א הי"ו, שנותן את שיש לו, ואת שאין לו, ממוון, להדפיס את ספר הזהר הקדוש, והפרד"ס לזכות עם ישראל. ובזכות קריאה בזהר הקדוש, הבטיח הרשב"י עליו השלום, והחברים של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום, נגאל מן הגלות לארצנו הקדושה, שהם תפארת ומלכות ובית המקדש שיבנה במהירות בימינו אמן כן יהי רצון.

בס"ד הקדוש ברוך הוא החונן לאדם דעת, עבדכם הנאמן להקבה"ו ולעם ישראל, ולתורת ישראל, שחבר בס"ד 14 ספרי הקבלה שהוא פרוש

הזהר, שבעים תקוני הזהר, ופרוש לאדרא רבא, ואדרא זוטא, והמקבליים, אנשי העבודה, שהם 14 ספרים הנקראים "גלוי האור הגנוז לישראל", 1008 עמודים כל ספר, עבד ה', עבדכם הנאמן לתורה שבכתב ותורה שבעל פה שהם תפארת ומלכות ברוך הוא וברוך שמו לעד אמן כי"ר.

היום יום החסד, לחדש כסלו שנת תשע"ב לגאולת ישראל

אמן כו יהי רצון אמן ואמן סלה

עבד ה' יאודה כלפון הי"ו

הרב אברהם מרדכי יצחקי רב מקומי מושב פרת

מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסייעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע", והיינו "קבלה" התש"ע" - גימטריא הזוה"ר הקדו"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א האדמו"ר מהאלמיו, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה" ק"ק רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" - לזכות את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי, זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כו יהי רצון.

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחישיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשכילים בינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים זיהירו כזהר הרקיע, אילין אינון דקא משתדליון בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשוין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע

וַיְבִין הַמֶּשְׁכִּיל אֶת אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ וְאֲשֶׁר הִזְהִירוּ וְהוֹדִיעוּ לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְגִשְׁתׁ אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּעֶסֶק סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְנִסְתָּרֶיהָ עַץ חַיִּים הַיָּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְעוֹד מִפְרָשִׁים דְּבָרֵי הָרַעֲיָא מְהִימְנָא נִשְׁמַת מִשָּׂה רַבִּינוּ לְרִשְׁבִּי [זֶהָר נִשְׂא, חֶלֶק ג' דָּף קכד:]: "וְהַמֶּשְׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֶהָר הָרַקִּיעַ, בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, דְּאִיהוּ סִפְרָה זֶהָרָה, מִן זוֹהָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, תְּשׁוּבָהּ, בְּאִילִין לֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סִפְרָה זֶהָרָה, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי...". וְכֹו'. וְהֵם דְּבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְנֵנוּ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הָרִשׁ"ש זִיע"א אֲשֶׁר מָסַר לַבְּנוּ הָרַב חֲזַקִּיָּה יִצְחָק זִיע"א טָרַם עֲלִית נִשְׁמַתוּ לְגַנְזֵי מְרוּמִים. גַּם נוֹדְעוּ דְּבָרֵי חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּמַעְלָה הָרַבָּה שֶׁל הַלְמוּד בְּזֶהָר הַקְדוֹשׁ וְתוֹרַת ח"ן שֶׁהֵם זְכוּךְ לְנִשְׁמָה, וְאָמְרוּ כִּי כָל הַהִשְׁגָּה הָרְאִיָּה בַּתּוֹרָה מִתְחִילָה בְּלְמוּד הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ וְסִתְרֵי תּוֹרָה וְרַק אַחַר כֵּךְ יְבִין שְׁמוּעָה בְּמָה שְׁיִגְלָה. לְפִיכֵךְ הָרַבּוּ לְחִזָּק לְקַרָּא בְּזֶהָר הַקְדוֹשׁ וְאִפְלוּ בְּגִירְסָא, וְאָף עַל פִּי שְׁלֹא יְבִין נִשְׁמַתוּ בְּוֹדָאֵי תְבִין לוֹ, וּבְלִבְד שְׁיָהָא בִּירָאֵת שְׁמִים וְטְהַרַת הַלֵּב וְהַגּוּף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זְכָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּסִפְרָה זֶהָרָה הַקְדוֹשׁ זֶה כְּמָה שְׁנִים רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ זוֹכִים לְהִסְתּוֹפֵף עִם לְמַעְלָה מִחֲמַשׁ מְאוֹת לוּמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דְּוֹד הַמֶּלֶךְ" מוֹשָׁב פְּרַת, מְלַבֵּד שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשְּׁבוּעַ. עוֹד נוֹדַע מְנַהֲגָנוּ בְּחֲבוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מְדִי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְמוּד דָּף לְיוֹם בְּכָל חֶלְקֵי הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ וּבְסִמּוּךְ לְרֵאשׁ חֲדָשׁ עוֹרְכִים סִיּוּם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבָּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבֵּר זְכָה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אוֹר הַזֶּהָר" סוּבְבֵי וּמְקִיף עַל מַעְלַת הַסִּפְרָה הַקְדוֹשׁ, וּמַעְלַת הָרִשְׁבִּי זִיע"א וְזִכּוֹת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסִּפְרָה הַקְדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזֶּהָר", וְחֶלְקוֹ לְשֵׁס"ה יְמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַגּוֹרְסִים וְהַלּוּמְדִים דָּף לְיוֹם וְיַעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֹוּ אֶת יְזַמְתוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוּד שְׁעוּרֵי "אוֹר הָרִשְׁבִּי" לְלְמוּד הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ בְּכָל מְקוּם וְיִשׁוּב, וּמָה שְׁהִיָּה לְפָנֵי כְּחֲדָשִׁים כֹּ-180 שְׁעוּרִים, עֲלָה וְהַתְּרַבָּה כִּיּוֹם לְמַנְיָן לְמַעְלָה מִ-550 שְׁעוּרִים שֶׁהַתְּקַבְּלוּ בְּכָל מְקוּם. וְהַדְּבָרִים

מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לבבות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבינו המקבל האלהי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי למוד הזהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שנה ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנין "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדק", "ה' עליון על כל הארץ", "ויתבוננו חסדי ה'", "ומעשה דינו כוננהו". ובפרט בשנה הזו - ה"תש"ע - כמנין "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרבה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקירא הרב הגאון מעוז ומגדול מזכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלה. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה כלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יאה להקים שכינתא מגלותא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי - החונה פה פורת

זוהר מגנא ומצלא

דרשה לתחוק למוד הזמר הקדוש
מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

לכבוד יומא ההילולא
של המקבל האלקי צדיק יסוד עולם
רבי מרדכי שרעבי זי"ע
ראש לעדת המכונים
-כ' חשוון תשע"ב-

בישיבת המיישר בבת ים
י"ט חשוון תשע"ב לפ"ק

הצה"ק רבי יהודה ליב אשלג
(בעל הסולם) זצ"ל

הגהצה"ק המקבל רבי יהודה ליב אשלג זצ"ל ראה שמתקמת עולם השנה פריצה בעולם, ופחד גדול נפל על הלכות שתגיע לארצנו הקדושה "לתשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן ונשים" ח"ו. על כן אמר: היות ורבי שמעון בר יוחאי כותב בזהר הקדוש, "בספרא דאפקון מגלותא", בלומר, בספר הזהר יצאו מן הגלות, התחיל לתרגם הזהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הקדש הראשון מספר הזהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המקמה של שליט הנאצי ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה. (עיון שבת נ"ה. ילקוט שופטים רמז ס"ח).

שנת תש"ם

משה פיינשטיין

ר"מ תפארת ירושלים
כנוא יארק

בע"ה

RABBI MOSES FEINSTEIN

455 F. D. R. DRIVE
New York, N. Y. 10002

ORegon 7-1222

הנה ראיתי כמה מהספרים שנחכרו ע"י ידידי הרב הגאון מוה"ר

שלום יודא גראס שליט"א הרב דק"ק האלמין מברוקלין, כיניהם
הספרים אכילת מצות כישראל ז' חלקים, אפיית המצות השלם ג"ח,
שו"ת זכחו זכחי צדק, אהלי ישראל, דבר משה, מזוזת שלום,
מנחת יהודה, קדושת ישראל, נפש ישעי' ועוד, וכולם נכתבו
כאופן וצורה שראויה לכני הורה לעיין בהם, שהגאון המחבר
שליט"א אסף וכיאר כחריפות ובקיאות נפלאה, ההלכות והשקפות
ששייכים לכמה ענינים שמצולם, ר"ל, נכשלים בהם, ואף שלא שיך
לעצמן מחמת טרדה הזמן, אלא לעיין קצת בספרים, וממילא לא שיך
לכתוב הסכמה לגבי החלטת הדינים, מ"מ כבר אחזק בכרא, שיש
לסמוך על הגאון המחבר שליט"א, שחיבר ספריו לכבוד השם ותורתו,
וממילא אני מקוה, שכל שומרי התורה יעזרו להגאון המחבר שליט"א,
שכאמת מצוה גדולה לחזקו ולחומכו בכל האפשרות.

ועז באתי על החתום לכבוד התורה ולומדיה,
ביום י"ח לחודש סיון תש"ם

באום אלה פיינשטיין

עוד מכתב משנת
תשכ"ט נדפס בספר
"נפש ישעיה" חלק א-ב

מכתב ברכה וחיזוק מאת זקן הרבנים בארצה"ב,

הגה"צ בנגלה ובנסתר רבי שלום קרויז (שליט"א) זצוקללה"ה

האדמו"ר וגאב"ד אודווארי בעמח"ס שו"ת דברי שלום י"ח, ועוד ספרים רבים וידועים

בס"ד, יום ג' פ' כי תשא תש"ע לפ"ק.

שלומים מרובים כטל וכרביבים, וחיים ארוכים בטוב ובנעימים, לכבוד המאור
הגדול, המאיר לארץ ולדרים בחכמתו הנפלאה עד מאוד, מזכה את הרבים, ורבים
השיב מעון, אהוב למעלה ונחמד למטה, ולא מחזיק
טיבותא לנפשי, לוחם מלחמתה של תורה, גודר גדר
ועומד בפרץ במסי"נ, בקי בתורת הנגלה והנסתר, אוהב
ישראל ומקרבן לאביהם שבשמים, ה"ה הרהגה"צ רבי
שלום יהודה גראס אדמו"ר ואב"ד האלמין שליט"א.

הנה הרה"צ הנ"ל אשר אני מכירו עשרות בשנים מחבר של מאות ספרים על רוב עניני יסודות התורה שנחוץ להכלל ולהפרט כמו עניני סת"ם, כשרות, תיקון הברית, שכר ועונש, תיקון המידות, שמירת שבת ומועדים, קדושת בית הכנסת, אפיית ואכילת מצות, ציצית, ומקוואות והדפוס והחזיר עטרה ליושנה בלימוד שו"ע יומי מחבר ורמ"א, ע"י שחיבר הרבה ספרים ע"ז, וכו', ועכשיו קם לעורר על נחיצות לימוד הזוהר הקדוש ברבים וחיבר הרבה ספרים על הזוהר כמו ספר "אור הזוהר" ששם קיבץ מזהר הקדוש ותיקונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ויותר מאלף גדולי ישראל מדורות הקודמים על נחיצות בענין למוד הזוהר והתיקונים.

ועוד הוציא לאור תיקוני זוהר היומי שמחולק לעמוד יומי שבשתי דקות ליום אפשר לסיים כל התיקוני זוהר בשנה אחת. עוד הדפיס כל ספרי הזוהר על כל חלקיו מסודר ברוב פאר והדר לפי שיעור יומי שבמשך 12 דקות ליום יכולים לסיים כל ספרי הזוהר בשנה אחת.

ספר "אור הזוהר" כולל את דבריהם הקדושים החוצבים להבות אש, מלהיבים נפש האדם, מדריך ומורה דרך, להתמיד בלימוד הזוהר, ולסיים מדי שבוע בשבוע כל פרשת הזוהר, כמו שתקן רבינו החפץ חיים בישיבתו בראדן, שכל בחור יגמור בכל שבת קודש כל פרשת השבוע בזוהר הקדוש. וידוע שהרמח"ל זצ"ל אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. ע"ז עוררו הבר"ץ עדה חרדית בשנת תרפ"א בראש הצה"ק רבי יוסף חיים זוננפעלד זצ"ל, ואתו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זצ"ל, וחתמו בקריאות קדש שנית בניסן תרצ"א.

עד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהצה"ק מורנו רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד. וידוע מה שהביא הלקוטי תורה, (טשערנוביל, הדרכה ז') דברי הבעל שם טוב זיע"א שציוה לאנשיו, שקדם כל תפלה [שחרית, מנחה וערבית], ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. ובספר כסא מלך

לתיקון"ז, (תקון מג אות ס), כתב: למוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה וכו'. וידועים דברי רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקאמרנא, (נוצר חסד מס' אבות פ"ד), וז"ל: לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדין עם תינוק בן תש"ע שנים ספר הזוהר ותיקונים להגות בה, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו, ויתקים, עכ"ל. וידוע שע"י למוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות (אמרי פנחס שער ו אות עג).

וכל הדורות הקודמים צידדו ועוררו הצדיקים את המוני ישראל לעסוק בזוהר בנוסף לנגלות התורה, ובזה נצא מלוא חובתינו בהשתדלות להבאת הגאולה, כמו שכתב בספר דגל מחנה אפרים (פרשת בשלח): 'ובני ישראל יוצאים ביד רמה' (שמות יד ח), ותרגומו: 'ובני ישראל נפקין בריש גליה, על דרך דאיתא בזוהר הקדוש בספרא דא יפקון מן גלותא, ועין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה הספר הזוהר בדא יפקון מן גלותא. וזהו שמרמז בפסוק ובני ישראל יוצאים, הינו מן הגלות, כנזכר לעיל, ביד רמה, ותרגומו בריש גלי, ברי"ש ראשי תבות ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי, גל"י, כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר, אז בדא יפקון מן גלותא, והבן.

על כן אני קורא לכל אחד מגדול ועד קטן לתרום מזמן לימודו ולזכותו ולזכות כלל עם ישראל לעסוק בספרי הזוהר דבר יום ביומו, ואני מבטיחו שיזכה להשתתף ולהמנות על מביאי הגאולה האמיתית בב"א. על כן בואו ונחזיק טובה להרה"צ הנ"ל שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ את "אור הזוהר", שאוסף ענקי במקצוע זה, עדין לא ראה אור הדפוס עד היום, להלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעסוק וללמוד תמידים כסדרן את תורת הרשב"י, ב"ה שזכינו להתעוררות הגדולה בארץ ישראל שמונה נכון להיום מעל לאלף שיעורים בהם עמך ישראל קדישא מתקבצים ולומדים יחדיו בספר הזוהר הקדוש, וא"א לתאר את גודל ההתעוררות שנשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זוה"ק להתקרב להקב"ה באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י

מכתבים מאת הרבנים הגאונים של בד"ץ העדה החרדית ירושלים תובכ"א

הרב אליהו זלאטניק

הט ד' יאנואר 1861/1862 כ"א סיון תרכ"ב

הקב"ה יצ"ח הרב הרבא"ל המהר"ל זצ"ל
הרה"צ ש"ס וי"א ש"ס
המח"ס אהרן

אני סבירי נפש יוצר עולמך כנצח אלאו את חכמתו וכו' קולנו לשיח ז"ן
ברך והפרי א"ן אמת - מעבדך יצ"ח אהרן את הילולך או אהרן
ורגליו וי"א אמת - מעבדך יצ"ח אהרן את הילולך או אהרן
גורלך בענין אהרן אמת - מעבדך יצ"ח אהרן את הילולך או אהרן
לעצמך דברי אהרן אמת - מעבדך יצ"ח אהרן את הילולך או אהרן
הג"ה אהרן אמת - מעבדך יצ"ח אהרן את הילולך או אהרן
ואע"פ זאת לא הייתי יודע - מעבדך יצ"ח אהרן את הילולך או אהרן
אך צרתי לו כשן הקיפו את בני צ"ח
היה ונשאלו את הרב ס"ב"ר יצ"ח

אני מקוה שיהיה שנת טובה ופורה
ב"ה יצ"ח אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

שנת תשל"ג

הרב משה הלברשטאם

הרב משה הלברשטאם
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

ב"ה יצ"ח אהרן

ב"ה יצ"ח אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

שנת תשל"ח

הרב דוד הלוי יונגרייז

ב"ה יצ"ח אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

שנת תשכ"ח

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

שנת תשנ"ז

הרב ישראל יצחק הלוי רייזמאן

ב"ה יצ"ח אהרן

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

שנת תשכ"ח

המח"ס אהרן
המח"ס אהרן
המח"ס אהרן

מכתב מכ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל

אמני הייטק, יום יומי לפני ה' יצא ועשה יג איימ
 ויה צבא גיב סלי יוגא גימא איליט
 אנבא נאמא זעבנו ספרי צמנאל זיה אצלה גיב איימ
 אפנימא יעמילא ייסגורו, יאמרו זמקד סלמנא
 גיבא דהרפונת אמי דתנן זעבנו פה גיבנו אלא
 היצ"פ זעבנו אפנימא
 וזעבנו מי צעבנו גיבא זעבנו ספרי יפה סלאו קו
 ה"ב הימא א"ב הימא זעבנו זעבנו זעבנו

שנת תשל"ח

הרב משה שטרנבוך

הצמחי"ת ו"א י"א אה תל"ו:
 אכמו לערית וזעב הכשרות הרבנים הזאונים
 סאטיא
 יחי נאמא הי צלומ!
 אדעסער"ל כבמו רב,
 אלאר אן גצה קאקא לבריק הכשרות וחסידות
 אקבם סאלא ארשתי גז היום שריי"ת באורבא.
 זכנת דברתי ונקנתי אקרא החוברת ובה
 לא אלון ישראל, ואקם לשתדלים אהרים קרן
 הכשרות יסו

היסודות בקדושת
 ג"י ישראל, ארשכום
 ואלשי חקבום,
 ולסאלאן צבות ג"י
 צבאל.
 ויהי רצון שתשרה
 שכינה באשלי דיבם.

שנת תשל"ד

כב שבת הסכמות מוסר

RABBI RAFAEL BLUM
 100 KASHO DRIVE
 BEDFORD HILLS, N.Y. 10507

רפאל בלום
 ראב"ד ריק קאשי וי"א
 בעמפארד הילס, ניו יארק וי"א

בס"ד, וום בי לסוד להחיות לכם לפליטה גדולה תשי"ז לפ"ק.
 הביאו לפני אוה עלים מהתקת שבת מוסר בלשון אוידיש המדובר
 היום, ולמסור להאריך בשבת גדולת המחבר כי כבר יצא טענו בכל העולם
 כולו בספריי המוקדשים הלאים וזו ומפיקים נוה שבת מוסר, מדוש
 תפלות ועוד וכך שתי ושותין בצמא דבריו הקדושים כל קהל עדת ישראל
 זה כמה זורות (וכבו שחספס שבת מוסר נדפס קרוב לשישים פעמים) וכבר
 נתעוררו אלפי ישראל לשוב לחוק אבותם שבשמים כב דבריו הקדושים
 החוצבים לחבות אש וביניהם גדולי הדור שהעידו על עצמם כן, עיני כוונת
 על כל דודל בש"ס ומדושים וגם ספרי קבלה, כמו שהעיד בסכמתו האון
 שר תורה בעל ש"מ זצ"ל, וכתבו בלשון צה המתקבלים היטב בלב כל
 אחד.

מוק חזי מן נבאר רבה מסחיד האון הצדיק מוה"ח אבולעמא זצ"ל
 שבימי חיי הרהב גדולי דורו וכולם לא הועיזו לפעולת וחשיבת הרב הדומה
 למלאך בעל שבת מוסר אמילו למחנה לשליש ולרבעי.

טוב גדולה ונות הרבנים נמלאה העתקת הדברים בלשון המדובר כדי
 שיהי שיה לכל נפש אנשים ישים גדולים ופסונים כי ספר זה מצטיין במעלות
 והפלא ישר הכל משמשים בו דרוך כספן וכולם מוצאים בו דברים נעימים
 ומתוקים, וכבר האריכו הספרים בגדל הנחיצות ללמוד ספרי מוסר בכל יום
 ובכרס בופן הזה שיהוד פרוץ במלאה בעוה"ל.

ואחריקאן סיבותא להי עוסקי בקדשי שמים הטורחין ומתעניין טובא
 להוציא מתחת ידן דבר שלם על טהרת הקדוש ומנוה רבה להביא ברכה זו
 לבית ישראל ולהשרות השמנה בביתם. והדברים שנכתבו בקדושה וטהרה
 יקריבו לבות ישראל לאבינו שבשמים.
 וככה כולנו לעבדו שכם אחד מתוך בריות גופא ונחורא מעליא
 ענצבב"א.

רפאל בלום
 ראב"ד ריק קאשי וי"א

שנת תשנ"ז

שמואל הלוי ואזנר
 רב אב"ד ור"מ
 זכרון-מאיר, בני-ברק

ב"ה, יום ב' וישלח תשל"ט לפ"ק, פה ברוקלין יצ"ו.
 ראה ראיתי החי' החשוב על איסור יחוד וצניעות בנות ישראל בכלל
 אשר פעל ועשה כב' ההגה"צ מוכה את הרבים כש"ח מוהר"ר שלום יודא
 גראס שליט"א הרב והדאמלמן פה ברוקלין יצ"ו.
 הספר הנ"ל מחובר בלשון המדובר המורגל כדי להרגילו בפי הבריות
 אנשים ונשים, ובפרט עניני יחוד שהם הדרגא הראשונה לאיסור חמור
 דעריות – ובעו"ה נפרץ לרוב, ובפרט בערים גדולים שהנשים והבנות
 עובדות בחיי חרושת ומשרדים והוא הגורם שהמחיצה של קדושה ששמה
 התורה בין ב' המינים – נפרצה ב"ג פרוצות – וע"כ כי שלעומד בפרץ
 ברוך יהי'.

ע"ז בעה"ח ומצפה לחסדי ה'
 שמואל הלוי ואזנר

זֶה הַשְּׁעַר לְהַצְדִּיקִים יִבְאוּ בוֹ

הבעל שם טוב

והשחיטה

במלחמתו הגדולה על כשרות השחיטה
והשוחטים והשבתאים והפראנקיסטים ימשי"ו

בו יבואר מלחמת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, איך שנלחם במסירות נפש על כשרות השחיטה, ונגד השוחטים המאכלי טריפות ונבילות בשאט נפש שהיו חסידים של השבתאים והפראנקיסטן. ואיך שהלך מעיר לעיר לגלות להרב שהשוחט בעירו מאכיל נבילות להכעים, כמו שאנו רואים בימינו אלה שמאכילים אותנו בנבילות וטריפות חלב ודם, ואין איש שם על לב! ואיך שהנהיג געשליפענע חלפים כדי שיהיו החלפים חד וחלק כהלכתה, וידוע מזה שגילה לנו הבעשטה"ק זי"ע בעז"ם תצער ארץ כי כל המלחמה שהסטרא אחרא עושה הוא נגד ג' דברים אלו ש'חיטה מ'קוה ע'ירוב שמרומז בפסוק הנ"ל.

יצא לאור על ידי
הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו
בית שמש

יצא לאור בהוצאה ראשונה בבני ברק שנת התשס"ג ועתה יוצא לאור
מחדש ע"י מפעל הזוהר העולמי בת ים כסלו תשע"ג

במקום הקדמה - כרוז ממתבתא דרקייע

**הבעל שם טוב הק' זי"ע שומע במתיבתא
דרקייע ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב
הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם**
שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב
זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים
איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך
להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה
שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים
השייכים לזה כי חס ושלום מאכלות אסורים
מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת
כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א')

והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה
תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין
האדם הוא חס ושלום בלי כשרות קשה לו מאוד
להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב
זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת
פלפלו גם כן במתיבתא דרקייע איזה מהם עיקר

ואמרו כמר וכמר. והסימן הוא במקרא (חבקוק ג')
בזע"ם תצעד ארץ ראשי תיבות "זביחה,
"עירובין, "מקוה, כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

בשער

י'שמחו ה'שובי"ם ו'יגילו ה'יראים בהגלות נגלות ספר החדש הכולל מלחמת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע עם הסטרא אחרא בענין השוחטים והסכינים, וקול גדול ולא יסף ששמע במתיבתא דרקיע.

הנה דבר שפתים אך למותר לבא ולהסביר החיוב המוטל על כל אחד ואחד להיות בקי היטב ביסוד מלחמתו הקדושה, וכמובא בהרבה ספרי שחיטה ובספרי בעל שם טוב הקדוש, וכשעסקנו במלאכת הקודש זו ללקט כעמיר גורנה ליקוטי בתר ליקוטי מספרי הפוסקים וספרי שחיטות המקובלים מדור דור.

ובעזה"ת נבאר באריכות בחלק ב' פרק מיוחד בענין הסכינים המלוטשים ואיך שבעל התניא והשולחן ערוך הרב ערך תשובה ערוכה בשולחן ערוך שלו בסוף ח"ג יו"ד בענין הסכינים המלוטשים שהנהיג רבינו הקדוש הבעל שם טוב, ועד כמה שהזהיר על זה בכל תקנותיו שתיקן, עיין בפנים באריכות.

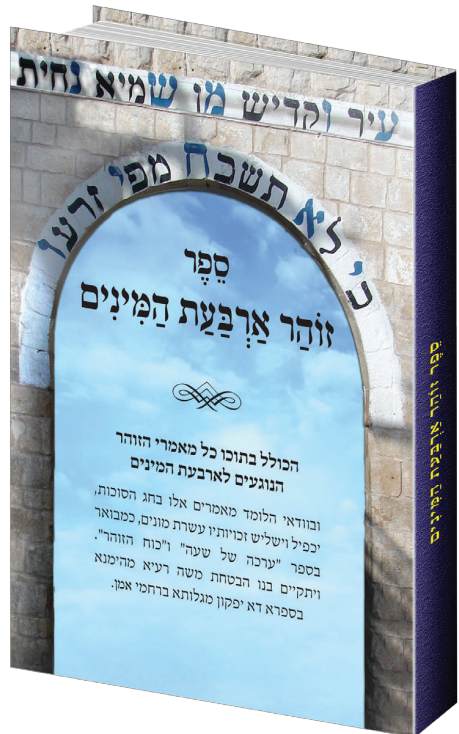
עוד נעתיק כאן סיפורים נפלאים מתלמידי בעל שם טוב הקדוש ראשונים כמלאכים, גאונים וקדושי עליונים לעורר הלבבות, וכל מי שיש בלבו נקודת דת אמת, צמאה נפשו וחמדה רוחו לראות ולשמוע דברי אלקים חיים, ועל ידי זה נוכל להגדיל תורה ולהפיץ יראת ה' ואמונתו בעולם, וישמעו העם ויראו.

וזכות כל הצדיקים הנזכרים בחיבור הלז יחד עם שאר צדיקים וקדושים, יעמוד לנו שלא ימוש ספר התורה ולא תפוג יראת ה' ונזכה לעבוד את בוראנו בכל לבבנו אנו וזרענו וזרע זרענו עד ביאת גואלנו במהרה בימינו אמן.

כה דבר המחבר והמלקט

שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין יצ"ו בית שמש

הקדמה להוצאה שניה

ב"ה זכינו להוציא לאור עולם קונטרס אשר בשם "הבעל שם טוב והשחיטה" יקרא, ובו ימצא הלומד גודל העניין של העמדת הסכין ושחיטה כהלכתה.

ובעיקר ימצא המעיין בקונטרס, קדושת המקנאים קנאת השם, במלחמת הבעל שם טוב לשחיטה כשירה, ועוד.

ידוע ומפורסם לכל גודל החשובות של השחיטה שתהא מדוקדקת על קוצה של יוד על פי ההלכה הפסוקה (ראה באריכות בספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה ג' חלקים).

רבנו הבעל שם טוב הקדוש זיע"א שהשפיע רבות בעניין השחיטה, ראה בספר הקדוש היכל הברכה (פרשת ואתחנן ויתרו אות נ"ז): העידו על מרן הקדוש רבנו חיות נפשנו אור זורח האר"י [הרב אדונינו רבי ישראל] הבעל שם טוב: כשהיה לומד תורה עם התלמידים הקדושים, היה אש מלהטת סביבותיהם ומתקבצים מלאכי השרת, והיו שומעים הקולות והברקים ואמירת אָנְכִי הוִי"ה אֶלְקִיךָ (שמות כ' ב') מפּי השם יתברך, וזה ידוע ומפורסם, עכל"ק.

על כך הרעים הבעש"ט וזעזע אמות הסעיפים למען לא יכשלו בני ישראל במאכלות אסורות.

ועל ידי זה הקונטרס תהא התעוררות גדולה לכלל ישראל לבל יכשלו בשחיטה שאינה מהוגנת ויערה הקב"ה ממרומים רוח קדושה וטהרה, ובא לציון גואל בב"א.

הק' שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין יצ"ו

בית שמש

ספר
הבעל שם טוב
והשחיטה

פרק א'

המאבק של המתנגדים נגד השחיטה החסידית
המאבק נגד החסידים בגלל ה"סכינים המלוטשים". –
הבעל-שם-טוב זי"ע העמיד שוחטים שלו בקהילות
מסויימות. – הפחד מפני השוחטים. – השבתאים
ואנשי פראנק. – רקע המאבק הכלכלי של המאבק נגד
שוחטים חסידים.

בין הדינים והמנהגים, שמייסד החסידות הנהיג, הי'
השחיטה בסכנים מלוטשים.

במאבק שניהלו המתנגדים נגד החסידים, הם יצאו
בכרוזים וחרמות נגד שחיטה בסכינים מלוטשים.

בקונטרס "זמיר עריצים" מובא כרוז מבראד, שבה
נאמר: "מצורף לזה", עושים המה חלפים לשחיטה דוקא
מלוטשים, דבר שאין אנו מוצאים בכל התלמוד ובכל
הפוסקים, ראשונים ואחרונים, שכל השוחטים אומרים
שבלתי אפשרי לשחוט בהם, שבהכרח בא לידי חלדה

ה הבעל שם טוב והשחיטה

הגרמה ועיקור (דברים הפוסלים בשחיטה). בהמשך הכרוז מובא בין הגזירות והתקנות, "גם אודות החלפין המלוטשין הס מלהזכיר בכל גבול קהלתנו, כי בודאי מעורב שמץ מינות בזה. שחיטת הסכנים המלוטשים הם נבלה וטריפה, וכל אנשי קהלתנו מוזהרים ועומדים לא לאכול משחיטת החלפים ההם, ובכל מקום שיבוא אחד מבני קהלתנו למקומות אחרים, עליו לחקור אם נוהגים שם לשחוט בחלפים ההם, ואז אסור לו לאכול מזבח עכרם במקום ההוא – זבח רשעים תועבה ולא שום תבשיל של בשר, הכלים הם טריפה ונבלה".

מזה מוכח, שהכרוז אוסר השחיטה בסכנים מלוטשים ופוסק שהם טריפה וגם הכלים הם טריפה.

מה ראו על ככה לצאת במאבק נורא נגד השחיטה בסכנים מלוטשים? ומדוע רדפו המתנגדים את השוחטים ששחטו בסכנים מלוטשים? והעיקר: מה הם הסכנים המלוטשים ומי הנהיגם?

בשם "סכנים מלוטשים" נקראו הסכנים שנעשו מחומר מיוחד והושחזו דק וחד מאד.

בשם "סכנים שאינם מלוטשים" נקראו הסכנים של ברזל געמידטע קלינגלעך, שאי אפשר להשחזם דק וחד מאד.

לפני הופעת התנועה החסידית היו השוחטים במזרח אירופה משתמשים בסכנים שאינם מלוטשים. החסידים היו אלו שהנהיגו "סכנים מלוטשים" מאשכנז והפיצו אותם בפאדאליע, אוקראינע ובמקומות שהחסידים היו הקובעים בקהל.

ו הבעל שם טוב והשחיטה

האם רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע בעצמו השתמש
ב"סכנינים מלוטשים"?

תשובה חד-משמעית על כך אין, כי בספר "שבחי
הבעש"ט", המכיל סיפורים ומנהגי הבעל שם טוב
ותלמידיו, לא מוזכר דבר וחצי דבר אודות "סכנינים
מלוטשים".

אהרון מרקוס, חוקר חסידות, כותב בספרו
"החסידות"ג, כי כשהגיע הבעל שם טוב לגיל שלושים
ושש, עבר (מהכפר) לגור בעיר והתקבל לעבוד כשוחט.
הוא הנהיג דבר נחוץ חדש בענין השחיטה, הוא השחיו
את הסכין חד מאוד לפי השיטה שנקראת המכונה בשם
"ההשחזה האוקריינית". סכין השחיטה צריך להיות חד
מאד וחלק, ללא פגם.

אולם עד הבעל שם טוב לא השחיו את הסכין כל כך
חד, ותודות לחדות הסכין אפשר לשחוט מהר יותר
ולהפחית את צער הבהמה.

אבל מרקוס לא מביא שום מקור, שממנו שאב את
העובדה שהבעל שם טוב השתמש ב"סכנינים מלוטשים".

אולם העובדה שהבעל שם טוב הי" שוחט, או שחט
עבור בני ביתו, מובא בספרי סיפורים חסידיים.

(ב) כך כותבים כמה מהמחברים. ראה להלן המקורות
על הסכנינים המלוטשים. [ראה על זה באריכות בחלק ב']

(ג) הוצאת "נצח", תל אביב, תשי"ד, עמוד 13.

הבעל שם טוב והשחיטה

וכך מסופר בספר "קבוצת יעקב" ה, "שהבעש"ט הי' שוחט בכפר קישליוויץ הסמוך ליאזאָלֹוויטש".

ב"שבחי הבעש"ט" מובא, שהבעל שם טוב הי' שוחט עבור בני ביתו כשעדיין הי' נסתר בכפר.

וכך מסופר שם ה :

"שמעתי בשם רב רבי גדלי', וגם מחמי, מעשה שהי'. רבי דוד מקאָלאָמייו נסע לאסוף דמי-חנוכה בכפרים. טעה בדרך והגיע לביתו של הבעל שם טוב. הבעל שם טוב ישב אז והתבודד בחדרו... ושאל את אשתו של הבעל שם טוב, היכן בעלה, וענתה לו שבעלה הי' צריך ללכת לרועה לעזור לו להשקות את הבהמות. שאל רבי דוד: מה אני אוכל כאן? ענתה לו: בעלי שחט עוף ואראה לך את החלף, באם החלף ימצא חן בעיניך אבשל את העוף. רבי דוד בדק את החלף ומצא חן בעיניו. הצדיקת הודיעה לבעלה שרבי דוד הגיע. הוא נכנס הביתה ואחריו נכנס הבעל שם טוב שעדיין הי' נסתר, והבעש"ט שימש את רבי דוד כקטן המשמש את הגדול".

(ד) פרעמישלע, תרנ"ז, נ"א, עמוד ב'.

(ה) עמוד 23.

(ו) ח. שמערוק מוכיח שנפלה כאן טעות, וצריך להיות "ר' דוד מיקאָלאָיעוו". ראה: "משמעותה החברתית של השחיטה החסידית", "ציון" שנה ב', ספרים א-ב, עמודים

ח הבעל שם טוב והשחיטה

סיפור זה מוכיח, שחסידים בימי הבעל שם טוב לא הסכימו לאכול משחיטה של שוחט, עד שבדקו מקודם את החלף¹.

(ז) ראה בספר "שני שוחטים" דיניו ומנהגיו להרה"ג רבי שלום יהודה גראס אבדק"ק האלמין שליט"א - שאלה ל"ג שמעתי שהרב שליט"א צועק כל הזמן על מצב השחיטה שאין באפשרות לשחוט כל כך הרבה, והבעיה שאין שני שוחטים שבודקים את הסכין.

גם כן שמעתי מרב אחד בבארא פארק שאמר ברבים שהרב שליט"א מביא מהגר"א זצ"ל שלא לאכול אפילו בשבת בשר עוף שלא היו שני שוחטים, ואני חושב שהרב הזה צודק, כי אנחנו לא חסידי הגר"א זצ"ל, אז מה כבודו חושב? אנחנו לא יהודים?

תשובה: ההשגחה על השחיטה ובדיקה והעמדת משגיחים זה בכלל לא דבר חדש, והרב הזה שאמר ברבים ימחול מאוד כי כל אחד שלומד יורה דעה ומקבל סמיכה יודע לכל הפחות קצת ממה שאני כותב לך כאן:

(א) ברוב קהלות ממנין ת"ח וירא שמים להשגיח על בדיקת סכין והריאה שיהא נעשה ע"ד ההכשר) פרי תבואה סימן ל"ט סימן קכ"ט) וגם בירושלים ובקושט"א נוהגין כן מתקנות מהרי"ט ז"ל) שאלות ותשובות קול אליהו ח"א יור"ד סימן א' דף כ"ג). וכן באיזמיר ואגפיה (רו"ח סימן א' אות ד').

א*) עמידת אב ובנו לא מהני (ספר הלולא דרבי להגה"צ מניזונב זצ"ל שליקט תשובות כמעט כל גדולי הזמן).

(ב) ובהרבה מקומות מדקדקין שיהי' השוחט מושגח משוחט אחר בבדיקת הסכין, סימנים והריאה ומוזהרין באזהרה חמורה בזה מפני מנהיג. העיר וחכמיה (יד אפרים קוני' יפה לבדיקה ו').

והגאון מהר"ש קלוגער זצ"ל גם כן מזהיר שימנו הקהלה רואה נאמן ת"ח מופלג וירא אלקים להיות גודר גדר ועומד בפרץ ויראה שיהא הכל על נכון. ואם לא ימצאו איש ת"ח שיהא ראוי לזה

יקבלו איזה שו"ב מפורסם ביראה שיהא לנאמן רואה. וזהו יותר טוב. כי הוא מבין ביותר כדת מה לעשות ותשלומי זה הרואה יהי דוקא מן הקהלה לבל יהא עליו מורא בשר ודם (תורת זבח אות א').

ג) במקומות שאין נוהגין לחק ולא יעבור שיהיו שנים שוחטים ואחד משגיח על חבירו על כל הנעשה עוברין בשאט נפש על פסק גאוני ותקיפי קדמאי שהתקינו כן. ובעוונותינו הרבים לא אכשור דרא. ואיני רואה שום צד סמך להקל לאכול מהשחיטה אם לא הי' על כל פנים איש ירא אלקים הבקי היטב באומנות ומלאכת שחיטה, ובדיקת סכין והריאה אשר יעמוד שם להשגיח בכל זמן השחיטה והבדיקה ומבלעדו בל ישחט או יבדק אף בהמה אחד כלל וכלל. ואותו המשגיח לא יהי' לו שום עבודה אחרת רק לעמוד ולפקח, ויקבל שכרו מאת הרב המפקח וכל מה שרואה אליו יביא. (בספר בשר צדק סימן ח"י אות ו' האריך מאד בבקיות נפלאה בזה ותוכ"ד דלדעת כל הפוסקים אשר אנו נמשכין אחריהן חובה גמורה להקפיד שיהיו שנים בודקין הסכין וגם הריאה, ובקצת מקומות היו נוהגין כן גם בעופות, ובעוונותינו הרבים נשתנה הדור לגריעותא אלף מעלות ומה שהיו מקפידין עליה בימים ההם שהי' קצת שנים כתיקונם. קהלות הקודש על מכונם. הרבנים במעמדם ואימת הרבנים על אנשי קהלתו בכלל ועל הטבחים בפרט. עאכ"כ שבימינו אלה אי אפשר לזוז זיו כ"ש ממנו רק בהוספת אומץ להחמיר ולא להקל וכד' החת"ס ב"ור"ד. וח"ו לסמוך על סתם ת"ח ויר"א. כי המעיין בספרי הפוסקים שהבאתי יראה שהקפידו שיהיו שנים שוחטים. פי' דבלא"ה לא ידעו מימינו לשמאלו ופשיטא שלא יוכל לחדור למחשבת השוחטים וטבחים ולהבין ערמומותם, וכמו שכבר צעקו ככרוכיא בעל בית אפרים, והפליתי ואחרון חביב מוהר"ר הלל מקאלאמייע זצ"ל על הרבנים הנותנים הכשרים ואין יודעין בין ימינם לשמאלם מה זה סכין שלימה בלי פגימה ואכמ"ל.

ועל כן ההכרח שיהי' דוקא הבקי היטב בכל מלאכת ואומנות השחיטה, (ועיין שאלות ותשובות בית דוד להגאב"ד סטאניסלאב כי הרבה רבנים ודיינים לא בקיאים בסכיני דשחיטה ולא ידעו ולא יבינו בבדיקת הריאה, עיין שם).

ד) אלו הם הפוסקים גאוני ותקיפי קדמאי רבותינו האחרונים שמהם יוצא דצריך השגחה על ידי שוחט הבקי בכל מלאכת ואומנות השחיטה וגם יר"א בעת שחיתת בהמות הן על הסכין והן על הריאה, בלי שום דיחוי שבעולם.

שאלות ותשובות חת"ס יור"ד סימן י"ג. ודעתו נוטה דגם בדקות יש צורך לזה.

הגאון הצדיק מהר"מ בנעט אבדק"ק ניקלשבורג יע"א. והנהיג גם בדקות, מובא בשאלות ותשובות חת"ס שם.

הגאון הצדיק בעל הפלא"ה זצ"ל. ותיקן כן בעיר ואם בישראל אפילו בשחיתת עופות וכל שכן בהמות בין גסה ודקה. מובא בשאלות ותשובות חת"ס זצ"ל שם.

בשאלות ותשובות ד"ח ח"א יור"ד סימן י"ב למרן הגה"ק מצאנו זצ"ל, והעיד שכן המנהג כמעט כל תפוצות ישראל הגם שהשוחטים מומחים ויראי השם, ויותר החמירו שאם אחד טרוד ילך אחד מהבי"ד עמו לשחיטה.

במעשה רב מנהגי הגר"א צ'. שדעת הגאון החסיד גר"א זצ"ל לאכול מאכלי חלב בשבת מלאכול מבהמה הנשחטה בלי משגיח עומד על גבו.

הגאון הגדול מוהר"ר אפרים זלמן מרגליות זצ"ל בעל בית אפרים, ומט"א, בספרו יד אפרים בקונ' יפה לבדיקה אות ו', וכ' בתוך הדברים שכבר נמצא כמ"פ שעל ידי זה נמלטו ממכשול, ובפרט שעל הרוב אין שניהם שווין בחכמה ובאומנות ואיש את רעהו יעזורו והוא נכון מאד.

הגאון מהר"ר שלמה קלוגער זצ"ל. בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ק סימן קי"א - וכ' בסימן קט"ו שבמהדו"ת דאפי' בעיר שיש בה רק עשרה בעלי בתים הוי בזמנינו ב' שוחטים, כי לפי פירצת

הדור ראוי להיות כן. ובתורת זבח א' כ' בשמו דתשלומי המשגיח יהי' מן הקהלה ולא מבעל הבית לבל יהא עליו מורא בשר ודם, ומובא בדר"ת סימן א' סעיף קטן ע"ד.

שאלות ותשובות הרי בשמים, מהדו"ת סימן קצ"ח, וכ' דיש חששות הרבה אם השני שוחטים הן אב ובנו. ושכבר הורה זקן מהרש"ק דלא ישחטו אב ובנו בעיר אחת.

פרי מגדים בשפ"ד סימן ח"י סעיף קטן כ"ט. וכ' דבעוונותינו הרבים רבו המתפרצים ביותר ודאי טוב הי' להחזיר הדבר ליושנה שלא ישחוט השוחט עד שיראה סכיניו לחכם בעיר. גם שיהיו שנים אצל השחיטה כי טובים השנים מהאחד.

שאלות ותשובות קול אליהו ח"א יור"ד סימן א' דף כ"ג. ומעיד שכן המנהג בירושלים ובקושטא גם כן.

ברו"ח סימן ח' אות ד'. שכן המנהג באיזמיר ואגפיה.

בפרי תבואה סימן ל"ט סעיף קטן קכ"ט. וכ' דברוב קהלות ממנין ת"ח וירא שמים להשגיח על בדיקת הסכין והריאה שיהא נעשה ע"צ ההכשר.

בתבואת שור סימן ח"י סעיף כ' דהחרדים על דבר ד' ממנין ב' שוחטים דוקא.

שאלות ותשובות מהר"ם שי"ק יור"ד סימן ה'. אחר שהעתיק דברי תב"ש, פרי מגדים וחת"ס (הנ"ל) סיים דמי שיש לו כח והממשלה לאשר ולהקים מוסדי התורה) כמו תקנה הלזו) הוא מושבע ועומד. ואפי' צדיק גמור ואינו מאשר ומקיים התורה ביד המבטלים עובר בקרא ד"ארור אשר לא יקום". וכ' ואי עברו וביטלו לא מהני וכ' וסיים בזה הלשון: ואם כן תקנת ב' שוחטים לבדיקת הסכין שכבר כתבו הפוסקים דלא אכשור דרא, וכן כ"ז שיש לחוש גם בדיקת הריאה ואיכא סייג שתהא הבדיקה דוקא על ידי ב' שוחטים אז אפילו גדול אינו יכול לבטל, עד כאן לשונו.

הגאון מהרש"ם זצ"ל בדע"ת סימן ח"י אות ל"ח, וסיים בזה הלשון: והעיד לפני רב אחד שראה קלף ישן ועליו חתומים מאה

יב הבעל שם טוב והשחיטה

רבנים ובראשם הב"י ז"ל שתקנו שיבדקו תמיד שני שו"ב את הסכין וגם הריאה, ופורץ גדר ישכנו נחש. עד כאן לשונו.

בשאלות ותשובות דברי מלכיאל ח"ה סימן רס"ה. וכ' דכתבו הפוסקים שטוב לתקן בכ"מ שיהי' עוד שו"ב בשעת שחיטה ובדיקה. וכל מי שיש בו יראת חטא אינו אוכל ממה שנשחט בלי עומד על גביו. ולדעתי השו"ב [השוחט ובודק] שרוצה לשחוט לבדו צריך בדיקה בירא שמים וכי' עד כאן לשונו.

הגה"ק בעל התניא (מליובאוויטש) זצ"ל בשו"ע שלו סימן ח"י קו"א סק"ט שצריך לדקדק עכשיו מאד שיהיו השו"ב [השוחט ובודק] הממונים זהירים וזריזים וידועים ביראת ד' יותר מהשו"ב [השוחט ובודק] שהי' בזמן התלמיד, או שיהי' איש ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים לפני השחיטה אבל אם אינם זהירין וזריזין ויראת ד' על פניהם אין להאמינם על בדיקת הסכין יותר מבימי חכמי התלמוד שלא היו רשאים לשחוט אלא אף החכם בודק הסכין עד כאן לשונו, והעיר בספר אור שמים יור"ד סימן כ"א דעל פי דברי הגר"ז יוצא לחלוטין ולעיכובא להצריך משגיח דלא די שאין אתנו יודע עד מה להעריך מעלת השוחטים שבזמן הש"ס כדי למצוא טובים מהם ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים, אלא אף גם זאת שאין ספק כי בעוונותינו הרבים ירדנו פלאים וגם בעסק השחיטה ומצבה לא שפרנו רק להיפוץ ירד ירדנו עד ירכתי בור ודי במה שהעיד לן השל"ה על השוחטים שבימיו) בשער האותיות אות ק') כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא. ועיין עוד במהרי"ל שהי' עוד לפני השל"ה) בשאלות ותשובות מהרי"ל סימן ס"ז) שכתב בענין השחיטה וז"ל: דעתה בדור יתום הלזה שאי"ב יודע בין ימינו לשמאל וצפרניהם של ראשונים ושיחתן עדיפא מכריסן ותורתן של אחרונים כלום יש בדור הזה וכי', ועיין עוד במה שכתב הפרי מגדים בשפ"ד סימן ח"י סעיף קטן כ"ט דרבו המתפרצים בשחיטה. וכן תמצא הרבה, ועל כן לדעת הגר"ז אין שום מבוא להקל בזמן הזה בלי השגחה מעולה, עד כאן לשונו.

ספר בית אברהם סימן ח"י בשפ"ז סעיף קטן ל"ג. וכ' דעתה צריך החכם להיות גם כן אצל מיעוץ הסירכות כי בזמן הזה רבו המתפרצים גם בזה. עיין שם.

בשאלות ותשובות עומק הדעת יור"ד ח"א סימן י"ט. כ' בזאת יבחן השוחט אם הוא ירא שמים, אם יסכים ועוד ידרוש שיהי' איש ירא שמים עומד עליו בעת מלאכתו שתיעשה כדבעי, כידוע דאפי' היותר זהיר מתאמץ עוד יותר ויותר כאשר עומדין עליו ורואין ומסתכלין במלאכתו. ודבר זה רבינו הגדול בשו"ע) יור"ד סימן ח"י סעיף י"ז) הורה לן בשתי תיבות שכתב כי הם) השוחטים) זהירים וזריזים וכו' ועיין בשל"ה) שער האותיות אות ז') שכתב דזהירות נקרא הנזהר בשעת מעשה לשמרה לעשותה כדת שלא יעבור שום דבר מה שמוטל עליו, וזריזות נקרא שזריז קודם מעשה להקדים עצמו בסייגים ובשמירה יתירה שלא יבא לידי שום איסור הן חמור הן קל. עד כאן. והנה כי כן יבורך גבר אשר יחדיו יהיו תמים על ראשו שני תנאים הללו, והעצה הנבחרת לצאת ידי שניהם כאחת הנהו למצוא איש תמים יר"א אשר יטה שכמו לפקח על כל מעשה השחיטה בעין חודרת על כל פרט ופרט עד כאן לשונו. ועיין עוד שאלות ותשובות דובב מישרים קל"א ג.

בספר חותך חיים ה' שחיטה סימן ח"י ענף ד' כ' גם כן להצריך עומד על גבו ולבד מנימוקיו שם כ' דדי לן בהני תרי עדים מהרש"ל ושל"ה שהעידו על העובדא שבא לידם ולא הרגיש השוחט בהפגימה על אף שהי' ת"ח וירא שמים גדול וגם אומן יד וכמבואר ביש"ש חולין סימן ל"ט, ושל"ה שער האותיות אות ק' וביש"ש אחר העובדא סיים שלא לחנם כ' הרא"ש דהרבה צריך ישוב הדעת ויראת ד' בבדיקת הסכין. ובשל"ה אחר העובדא כ' דלא לחנם הי' המנהג של חכמי התלמוד לבדוק הסכין דוקא בעצמם ובכבודם ולא להאמין לשום טבח אף שהוא ירא שמים. וסיים ששמח לראות בירושלים וכל סביבותי' עדיין נוהגין במנהג הלזה להראות לחכמי העיר, עיין שם.

בשאלות ותשובות מגינת ראש סימן פ"א מצריך שנים. וטעמו על פי מה שכתוב בשו"ע סימן ח"י סעיף טו"ב דצריך הרבה ישוב הדעת לבדיקת הסכין שיארע כי יבדוק אדם פעמיים ושלש ולא ירגיש בפגימה, ורק אחר כך ימצאנה כי הכין לבו באחרונה, דבחינת חוש המישוש כפי כונת הלב, והפוסקים האריכו והזהירו עד מאד בגודל המתינות והנחת רוח הנצרכת לבדיקת סכין, ותמצאנו בשמלה חדשה סימן ח"י סעיף ז' ובפלא יועץ אות ש' ובשל"ה אות ז', ובדברים אחדים להגרחי"ד א"ז"ל דרוש י"ד דף ס"ט, ובספר נפש חיים להגמה"ר פ אות ז' ערך זריזין מקדימין, ושאלות ותשובות עונג יו"ט סימן ס"ג ועוד, וידוע גם כן מדרכי הרפואה ותכונת האדם כי לאו כל העיתים שוות ואין הדבר תלוי ביד האדם להטות לבו והרגשיו כפי שירצה, ועל כן כמעט מן החיוב שיהיו לפחות שנים בודקין הסכין בתדירות, דאז אם אחד מרגיש כובד יעזרהו חבירו, עכ"ד.

בספר הנהיבות נתיב ל"ג בד"ה וכן בשחיטה, כי דלפ"מ שהעיד עלן ראש גולת אריאל עיר וקדיש מלאך אלקים מרן ר' חיים ן' עטר בעל אוה"ח בספר פרי תואר סימן ח"י אות ל"א כי מי שמקיל באיזה מצוה כבר אי אפשר שיעלה לו בדיקת הסכין כראוי, ודבריו הלא מרפסין הרים וגבעות וכל הרואה כזאת רעדה יאחזמו כי מי גבר חי יוכל לומר שלום עלי נפשי, והלא אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. והאיך יקל למצוא אפילו אחד בדרגה זו שלא יקל בשום מצוה, ומי יוכל לבחון כליות ולב לידע מה בלבו של אדם, ועל כן טוב לבחור בשנים שיהיו שנים בודקין הסכין ושניהם יהיו מוחזקין למופלגין ביראת קל חי.

בספר שאלות ותשובות מראה יחזקאל (החדש) סימן מ"ג העלה ה' תקנות שתיקן בעירו גלינא יע"א ותקנה ראשונה דטרם התחלת השחיטה חובה על השו"ב [השוחרט ובודק] להראות סכיניו לשו"ב חבירו ומבלעדי זאת אסור לו לשחוט גסות, דקות, או עופות, ובאות ב' שם דאסור לבדוק הריאה או המסס בלי חבירו שיעמוד על גבו, ובאות ד' שם דכל ריעותא הנעשה בעת השחיטה חובה

על השובי"ם לשאול להבד"צ ואסור להשובי"ם להורות בעצמם, עיין שם.

שאלות ותשובות בית דוד להגאב"ד סטאניסלאב, וכי' דהשני צריך שיהי' לו הסכמות כי הוא בקי בענינים אלו, כי מחמת שיש הרבה רבנים או דיינים דלא בקיאי בסכיני דשחיטה ולא יבינו בבדיקת הריאה ולא מהני עמידתן בזה.

בספר הילולא דרבי להגה"צ אבדק"ק ניונוב בעהמ"ח הדרת ישראל, קיבץ תשובות מכמעט כל גדולי זמנו בחובת בדיקה על ידי שנים דוקא, ושלא יהיה הבדיקה על ידי אב ובנו עיין שם.

בספר ברית מטה משה) על הגדה של פסח, פיוט חד גדיא) כי שיראו לתקן כי יהיה בדיקה על אתר על ידי חכם לפני ולאחר השחיטה. וגם מי שאין בידו למחות על כל פנים בידו שלא לאכול בשר רק בתנאי זה, ואף שלא ימצא בשר לאכול אפילו בשבתות וימים טובים אל יקל בעבור זה ח"ו דקרוב לודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים.

ובשאלות ותשובות חיצו שנונים סימן צ"א הרעיש עבור תקנת שנים עומדים ולדעתו אילו הי' סנהדרין בימינו בלתי ספק שהיו גוזרין כן בגזירה חמורה אחר שהחוש המעיד יותר מאלף ראיות, מעיד לן ריבוי הכשלונות בשטח השחיטה לא יאומן כי חדלו לספור, וידוע פי' מרן החת"ס זצ"ל דאיזהו חכם הרואה את הנולד) (מחדש) מהנולד) (לשעבר). והרב אשר ירים יד להכשיר בלתי זה, בדור הזה, עתיד ליתן הדין ואשמת קהלו בראשו תלוי, וכי' עד כאן לשונו.

בספר פעמי צדק יור"ד סימן ח"י החמיר בתשובת קהל שנכשלו במקום שלא הי' עומד ע"ג השוחט) הבאתי דבריו במדור "ענינים שונים".

בפנקס הגדול דק"ק פרעשבורג נכתבו תקנות בענין השחיטה שחתמו עליה הגה"ק מוהר"ר משה חריף זצ"ל, והגה"ק מוהר"ר עקיבא איגר זצ"ל) בעל משנת דרע"ק) וז"ל: בגזירת עירין ובמאמר קדישין פתגמא פתגם המלך מלכותו של עולם וכי' השוחטים אל

ירים איש את ידו לשחוט או לבדוק שום עגל וכבש בהיותו לבדו. כי אם אחד מחביריו השוחטים עומד על גבו ורואה במעשיו שהוכשרו מעיקרו עד סופו וכו' עד כאן לשונו.

בספר זובחי הזבח סימן ח"י כלל ה' אות ו' להעמיד ב' וגם בעופות, יעיין שם, ועיין עוד לק' אות ה' או"ק ט"ו בשם מלבי"ם. ועיין עוד לקמן אות ה' או"ק ט"ז. ובאו"ק כ"ג תוספת טעמים מרובים להחמיר בזמן הזה יותר משנים קדמניות.

ואחר הצעת כל הני דיעות אין גם אחד שיוכל להסס ח"ו בדבריהם. כי מי בדורינו אנו אשר לא נחשב מתלמידי תלמידינו לאחד מהני גאונים הנ"ל אשר נגרר גם בשאר הוראותיו אחריו, וכל שכן בדבר הגדול הזה שחיטה ובדיקה אשר עוסקיה מרובין ויודעיה מועטין והמכשלה עצומה. ולא נשאר לן עצה אחרת לצאת ידי שמים רק בהעמדת שני שיעמוד על גבו השוחט בבדיקת סכינין והריאה.

זכרו נא מה שכתב במשב"ז סימן ח"י סק"ח דאם עבר ושחט וחיסר דבר שתיקנו חז"ל אף על גב שלא נכשל בהדבר שבשבילו חששו חז"ל מכל מקום מקרי "עובר על דחז"ל" עיין שם.

בשאלות ותשובות תירוש ויצהר) סימן כ"ה) אות ב' וז"ל: כל אחד מהשובי"ם מחויב להראות סכיניו לחבירו קודם ולאחר שחיטה ויהי' לכ"א מהשובי"ם איזה חלפים כשרים מוכנים קודם השחיטה... עד כאן לשונו.

בשאלות ותשובות בית הלל) סימן מ"ט) וז"ל: ומה טוב לתקן שבכל שחיטת גסות יראו שני שוחטים סכיניו של כל אחד ואחד, עד כאן לשונו.

ותקנה זו נתקבלה כמעט בכל הקהלות והיתה לחק עולם) השוחט והשחיטות דף צ"ה).

ה) ועכשיו בענין השגחה בשחיטת העופות - מצינו גם בשחיטת העופות שהיררו גאוני עולם להצריך שנים לבדוק הסכין לפני השחיטה ולאחריה.

(א) בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד י"ג העיד שתיקן בעל הפלא"ה ז"ל בק"ק פפד"מ דאפי' שום עוף לא ישחטו בלי שנים בודקין הסכין לפני שחיטה.

(ב) ומרן החת"ס זצ"ל העיד שבק"ק פרעשבורג מחמירין בשחיטת הכפרות שבין ר"ה ליוה"כ) וקצת פוסקים העירו על דבריו דמשמע שאז החמירו מטעם שמרבים העם להביא והשעה מכריח לזה, ודקדקו מזה דבמקומות שנתפשט לשחוט הרבה בזה אחר זה ודאי צריכין להעמיד שנים גם לעופות, לדעת מרן זצ"ל. עיין בסמוך).

(ג) מרן החת"ס זצ"ל כ' עוד שם דעל כל פנים גם בעופות במקומו שלא תיקנו להעמיד שנים מכל מקום רגילין הב"ד של ג' לבא פתאום לבית המטבחים ולבדוק סכיניהם ולחטט אחרי כל מעשיהם באופן שבכל עת יהיו בגדיהם לבנים, ובכל זאת בכל ער"ח מחויבים להראות סכיניהם לחכם. עד כאן.

ופוק חזי באותה תשובה גופא כמה אישר כחו וחילו להגה"צ מהר"מ בנעט זצ"ל על שהנהיג בעירו להחמיר בע"ז יותר ממה שלפניו והוסיף על זה דאם כבר נתפשט כמה שנים הו"ל כפשט איסורו בכל ישראל ושום בי"ד אינו יכול לבטלו. עיין שם.

(ג*) בשאלות ותשובות ד"ח יור"ד סימן י"ב לשונו סתום וחתום ואפשר לפרשו גם על שחיטת עופות שכתב דכן המנהג כמעט בכל תפוצות ישראל ששני שוחטים אין שוחט אחד בלתי חבירו שרואה סכינו עיין שם.

(ד) גם מדברי הכו"פ סימן ח"י אות טו"ב יוצא כן במקומות ששוחטין הרבה העתקתי הדברים לקמן אות כ"ח.

(ד*) מדברי הגאון בעל בית אפרים זצ"ל) בקוני' יפה לבדיקה אות ו') יוצא כי גם בעופות במקום שהשחיטה מרובה ודחופה כמו שנתפשט בזמן האחרון מן הצורך לתקן שיהיו דוקא שנים להנצל (מכל מכשול) בשר צדק סימן ח"י ענף ז').

(ה) בשאלות ותשובות עומק הדעת סימן כ' כי לפ"מ שנראה עוד בדברי הקדמונים כי הרגשת הסכין הוא מלאכה היותר קשה

בשחיטה וכבר אירע אצל היותר גדולים וטובים שלא הרגישו בפגימה דקה מאד ומה נעני אנן בתרייהו, ועל כן הרוצה לצאת דין שמים בכל וכל יהדר אחר שחיטת שנים דוקא גם בעופות, עד כאן. (ו) בשל"ה שער האותיות אות ק' התאונן מאד מאד על מצב השחיטה הרעועה ודעתו שם מאד בהחזרת מנהג הישן שבדקין הסכין לפני שחיטת השוחט וכו' וז"ל: ולא לחנם הי' המנהג של חכמי התלמוד לבדוק הסכין דוקא הם בעצמם ובכבודם ולא להאמין לשום טבח אף שהוא ירש כי הרבה צריך ישוב הדעת וירא שמים לבדיקת הסכין וכו' וסיים שם דכאשר בא לירושלים עיה"ק וראה הנהגת בדיקת הסכין באימה יתירה ובהראותו לחכמי העיר וכן בכל מלכות א"י שמח לבו, ובדבריו שם ניכר שכן נהגו שם בין בבהמות ובין בעופות, וכן העידו זקני ירושלים שהמנהג שם מעולם במקום ששוחטין הרבה עופות ששנים בודקין הסכין.

(ז) בפרי מגדים שפ"ד סעיף קטן כ"ט שכתב דרבו המתפרצים וטוב להחזיר הדבר ליושנה שיהיו שנים אצל השחיטה ושיראה החכם את הסכין וכו' עיין שם, ומיירי בכל מיני שחיטות דבהמות ודעופות.

(ח) בשמלה חדשה סימן ח"י סעיף כ' דבמקומות החרדים לדבר ד' ממנים שנים על השחיטה, וטובים השנים מן האחד. ומיירי גם בעופות דדבריו סובבין על תקנת חז"ל (חולין ח"י) דמיירי גם בעופות.

(ט) עפי"ד הרא"ש, וטור וש"ע סימן ח"י סעיף טו"ב צריכין שנים לבדוק גם בעופות בזמן הזה, כי על פי דינא דגמרא (חולין ח"י) טבח צריך להראות סכינא לחכם, והטעם שנתבטל מבואר ברא"ש וטושו"ע שם דממנין אנשים חכמים וידועים בזמן הזה הזהירים - וזריזין ולהם מחלו חכמים כבודם, נמצא דהתקנה לא נתבטלה רק במקום שהשוחטים זהירים וזריזין, ופירושו של זהירין וזריזין כבר ביאר בשל"ה (שער האותיות אות ז) דהיינו שמקדים עצמו בגדרים וסייגים ושמירה יתירה שלא לבא לידי שום איסור חמור או קל. וגם בשעת מעשה נזהר מאד שלא לעבור על שום

דבר ועיין מסלת ישרים מפרק ב' עד פרק י'. גדרי זהירות וזריזות ואם כן בהיות שבעוונותינו הרבים נתמעטו הדורות ונחלשו הלבבות ונצמצם כח היראה עד למאד, מאן מפייס מי גדול ממי, ופוק חזי מה שכתב רש"י ז"ל על הכתוב וידועים לשבטיכם דאמר משה רבינו עליו השלום אם בא לפני א' מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא וכו', התבוננו עד היכן הדברים מגיעין כי משה רבינו עליו השלום מבחר מין האנושי אדון הנביאים לא האמין בעצמו להעיד על יראת זולתו. ומה נעני אנן אבתרי, והזמן גרמא להחזיר עטרה ליושנה ולהעמיד משגיח ירא שמים מרבים הבקי במלאכת השחיטה לבדוק הסכין ולעמוד אצל השחיטה גם בעופות) זובחי הזבח סימן ח"י).

י) הרמב"ם בהלכות שחיטה פ"א ה' כ"ו מורה כדינא דגמרא דטבח צריך להראות סכיניו לחכם לפני השחיטה ובאם לאו מנדין אותו, ומסתימת לשונו נ' שאינו מחלק בין זמן התלמוד לזמנינו כמו שחילק הטור בשם הרא"ש, וכן נראה דעת הראב"ד מובא במכל מקום שם שכתב הטעם דהצריכו חז"ל חכם לבדיקה ולא הצריכו כן בשאר מצות כתפלין וציצית מפני שצריך לפנות המחשבה היטב בשעת הבדיקה כדי שירגיש בפגימה, שאנו רואין שפעמים יבדוק האדם הסכין ולא ימצאנה פגומה ויחזור אחר כך ויבדוק וימצאנה פגומה אין זה כי אם רוע לב שפנה לדברים אחרים וכו'.

ולבר ממה שלפי זה יוצא דגם בזמן הזה כן, לפי הטעם שנתן דיש לחוש שהטבח לא יזהר ככל הצורך והחכם נזהר ביותר, עוד יש להוסיף מה שכתב הש"ך בסימן ח"י סעיף טו"ב בשם מהרש"ל פ"ק דחולין שקרא תגר על השוחטים בזמן הזה שבודקין הסכין במהירות ובלי כוונת הלב, וכנראה גם הש"ך הסכים עמו, הרי שכבר בימיו בטלה חזקת הזהירות אצל השוחטים כל שכן בזמן הזה.

ומכל זה מסתבר היטב לומר דדעת הרמב"ם והראב"ד להצריך בכ"מ ובכל זמן משגיחים ירא שמים מאד לבדוק הסכין

ולעמוד אצל השחיטה בכל המינים בהמות חיות ועופות, ובכל זמן, ובכל מקום.) שאלות ותשובות חדותא דשמעתא סימן פ"ד).

יא) בספר בי' מטבחי' סימן ח"י על סעיף י"ז כ' בזה הלשון: לענ"ד איני רואה שום צד היתר להקל בזמן הזה בשחיטה בלי שנים בודקין הסכין תחת) ושלוחו) של החכם שבזמן חכמי התלמוד כמבואר בחולין דף ח"י. והלא עיקר פנים להקל בזמן הזה הוא חידושי של הרא"ש כי נשתנו העיתים והשוחטים שבזמן הזה זהירין וזריזין יותר מהטבחים שבימי חכמי התלמוד ולהם מחלו חכמים כבודם. עיין שם ומובא בטור יור"ד סימן ח"י ואחריו במחבר סימן י"ז. והלא הרא"ש בעצמו בתוך דבריו התאונן על שנתבטלה התקנה לגמרי כי אינו נכון דהרבה צריך ישוב הדעת וירא שמים לבדיקת הסכין. וזה כשלעצמו די להבין כי דברי הרא"ש הם יותר לימוד זכות מפסק הלכה, וכן נראה מרמב"ם וראב"ד. אמר המו"ל עיין לעיל אות י' ותבין הכוונה) וכן יוצא מחמשה חומשי עמודי ההוראה - של"ה) אות ק'. (מהרש"ל) ביש"ש פ"ק דחולין סימן ל"ט. ש"ך) בסימן ח"י סעיף י"ז, פרי מגדים) שפ"ד סעיף קטן כ"ט) שמלה חדשה) סימן ח"י סעיף כ') שהצטערו עד למאד למה נתבטלה תקנה הראשונה בדיקת הסכין לפני השחיטה, והעידו על גודל המכשלה בכל עידן ועידן אשר על פי זה באמת בטלה שפתי צדק שהצדיק הרא"ש המנהג מטעם שהם זהירין וזריזין ועכשיו לא מיני' ולא מקצתי'.

ועל כן כל מן דין איני רואה היתר בשחיטת בהמה להקל בזה. וגם בעופות קשה להקל במקומות ששוחטין הרבה דיש בהו ביטול ישוב הדעת, עד כאן לשונו.

יב) בשאלות ותשובות קב ונקי סימן מ' וז"ל: ועל דברתו בענין העמדת שנים בשחיטת העופות במקומות שהעסק בהם מרובה, לית דין צריך בושש כי על פי שנים עדים דוקא יקום דבר, והכי זוטרא לכו דברי מאור הגולה בשו"ע הגר"ז סימן ח"י בקו"א סק"ט: דכעת שאין החכם בודק סכין שלפני השחיטה צריך לדקדק עכשיו מאד שיהיו שו"ב הממונים זהירים וזריזים וידועים ביראת ד' יותר

משו"ב שהי' בזמן התלמוד. או שיהי' איש ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינם לפני השחיטה, אבל באינם זהירין וזריזין ויראת ד' על פניהם כ"כ אין להאמינם על בדיקת הסכין יותר מבימי חכמי התלמוד שלא היו רשאים לשחוט אלא אם החכם בודק הסכין, עד כאן.

והנה למצוא איש די רוח אלקין בי' להבחין ולהפלות בין שוחט לשוחט איזה לקרב ואיזה לרחק. וברוח קדשו להצביע כי זה האיש ירא שמים יותר מטבחי חכמי הש"ס, מילתא דלא שכיחא. ולהמתין על זה ולמנוע מבשר עד אז הוא גזירה שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בה. והעצה היחידה להרבות בודקין אשר בצירופן אולי יגיעו לשיעור ירא שמים יותר מטבח יחידי שבימי הש"ס. ועוד כעין סרך ספיק ספיקא והיינו ספק דלמא השוחט עולה למעלה משוחטי זמן הש"ס, ואפילו לא, אולי מגיע השני המשגיח לדרגא זו. ואולי לא, דלמא גם בל"ז לא יקלקל. ובצירוף כל הני ספיקי כבר יש ע"מ לסמוך בשעת הדחק ולצורך.

ובזה ירווח לן טעמא חדתא להמבואר בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ג סימן ל"ה שהעביר הגאון מהרש"ק ז"ל שו"ב עבור שאינו רוצה להראות סכינו לשו"ב השני כי מי שהוא ירא שמים אדרבה רוצה להראות סכינו להנצל ממשגה וכו'. עיין שם ולפמ"ש לעיל יש להוסיף עלה דבאמת כל מה שמוסיפין בבדיקות י"ל מקור גדול מעיקרא דדינא וכמ"ש לעיל דכולי האי ואולי שיגיעו למעלת בודקים זהירין וזריזין שיראת ד' על פניהם תמיד. הנצרך לדינא כד' הגר"ז הנ"ל, ושוחט הלזה המסרב בבדיקת שו"ב השני לאו מיראת הרוממות יתירה דאיתא בי' ושלדעתו די ביראתו לבד, דאדרבה כל שמרבה ביראה יותר נוח לו שיבדקו גם אחרים. דומיא דחז"ל דהווי מכנפי לכולהו טבחי כי היכי דלימטיי' שיבא מכשורא, ועקב ענוה יראת ד', אלא על כרחך זה מראה היפוכו כי אין בדיקת הסכין דבר גדול כ"כ שיצטרכו לה כמה בודקים ומראה לקלות דעתו. ועל כן ראוי להעבירו, עכ"ד.

כב הבעל שם טוב והשחיטה

יב) אמר המו"ל: עיין גם בדברי מלכיאל ח"ה רס"ה שגם הוא חרץ משפט שו"ב שרוצה לשחוט לבדו שצריך בדיקה בירא שמים).

יג) בדע"ת סימן ח"י אות ל"ח דבימי הב"י חתמו מאה רבנים ובראשם הב"י שתמיד יבדקו שני שו"ב את הסכין וכו' ומדבריו שם נ'. דגם בעופות כן שהלא האריך שם בדע"ת לבאר כי עיקר החששות בשחיטה הוא הסכין, וזה שייך גם בעופות.

יד) בשוחט דברי מלכיאל ח"ה סימן סה"ר נ' גם כן דבמקומות שיש עסק גדול בשחיטת העופות יש להעמיד דוקא שנים לעמוד על השחיטה, ושו"ב שמסכים לשחוט לבדו צריך בדיקה אחר ירא שמים שלו שודאי אינו שלימה, עיין שם.

טו) בספר בית אברהם סימן ח"י בשפ"ז סעיף קטן ל"ג דעתה צריך החכם להיות גם כן אצל מיעוץ הסירכות כי בזמן הזה רבו המתפרצים גם בזה, עיין שם, ועפי"ז העלו בשאלות ותשובות בתי לוי' סימן כ"ד, ובספר עוד חזון. ערך שחיטה, דבימינו שנתרבו הפרצים גם בשחיטת העופות על ידי ששוחטים ביום אחד עופות למאות במקום אחד והמכשול עלולה מאד, גם שם צריך להעמיד חכם ומומתה לבדוק הסכין ולפקח על שאר הענינים, עיין שם.

טז) המלבי"ם תיקן בעיר בוקארעשט שהשוחטים מחוייבים להראות סכין של שחיטה זה לזה קודם ואחר השחיטה, וכל שיעבור על זה שחיטתו פסולה, ונפסל עולמית) שאלות ותשובות יד אלעזר ק"ז).

טז) ובספר חמדת לב דף ק"ד כ' אגב אורחא בענין תקנת שנים שוחטים דלפ"מ שעולה מד' הפוסקים דתקנה הוא, אם כן אפילו ירצה להקל על סמך שהשוחט היחידי ידקדק הרבה ויחמיר ביותר לא הועיל, ואסור לעשות כן. ואדרבה, יש בו משום איסור בל תשחית, עיין ברמ"א סימן ח"י סימן י"א וט"ז סעיף קטן י"ז, וב"ח שם, וכן כתוב בכו"פ, ובשפ"ד ומש"ז שם, ובתורת יקותיאל סק"ד, ושמלה חדשה סי"א ותב"ש כ"ג, כו.

טז) וכן מבואר בשאלות ותשובות עומק הדעת יור"ד ח"א סימן י"ט להחמיר גם בעופות, מובא לעיל אות ד' מספר 1.

יז) וכ"ה בספר חותך חיים מובא לעיל אות 20, וכן כתוב בספר שאלות ותשובות נחמד מפז עיין להלן אות כז.

ח) וכן נראה בשאלות ותשובות מגינת ראש סימן פ"א, מובא לעיל אות 12.

יט) ובשאלות ותשובות מראה יחזקאל החדש סימן מ"ג מובא לעיל מספר 24, דתיקן בעירו דאסור להשוחט לשחוט גם עופות טרם יראה הסכין לשו"ב חבירו.

כ) לעיל במספר 26) הבאתי שקיבץ הגה"צ מניזנוב זצ"ל תשובות מכמעט כל גדולי זמנו בחובת בדיקה על ידי שנים דוקא, ואין הספר תחת ידי, אבל כאשר יראה המעיין שם בפנים ימצא כי מנימוקי הרבה הפוסקים ההם יוצא הדין להחמיר גם בעופות, עיין שם.

כא) וכמו"כ הבאתי במספר 1) אודות חתימת ק' רבנים בתקנה זו ויש לחוש להרבה או לכל שהחמירו גם בעופות כן. ועל כל פנים חזי לאיצטרופי להתאמץ ולהחזיק בתקנה זו גם בעופות.

כב) בספר ברית מטה משה, הבאתיו מספר 27) חידש דגם מי שאין בידו לתקן הרבים, על כל פנים בידו למנוע עצמו מלאכול בלי שנים שוחטים, עיין שם.

כג) והגיע לידי עוד תשובה כת"י לאחד מח' דורינו וכ' שם כמה ראיות חזקות להצריך בזמן הזה השגחת עומד על גבו השוחט לבדוק הסכינין ולפקח על כל הנעשה גם בעופות. והוסיף דלא מיבעיין לשיטת הפוסקים אשר נדב לבן אותנה לתקן תקנה גם לשחיטת עופות גם לפני מאה וחמישים שנה) אמר המו"ל: עיין מה שכתבתי לעיל בכ"ב האותיות, ותבין) ודאי דלא אכשור דרא אולם גם להפוסקים אשר כתבו בפירוש שתיקנו רק לבהמות כאשר מתבוננין בנחת ובהשכל בדבריו הקדושים בקל יכולין למצוא טעם לשבח לתקנה זו בזמן הזה גם לעופות.

לדוגמא: הביטו וראו מה שכתב בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד סימן י"ג דבק"ק פרעשבורג אף שאין מדקדקין לשנים כל השנה מכל מקום בשחיטת כפרות שבין ראש השנה ליום

הכיפורים מקפידין, והטעם דאז השחיטה מרובה והשוחט מוטרד בשחיטתו ונחוץ לאחר שיעמוד ויבדוק גם כן הסכין, והוא הדין בזמן הזה כל השנה ששוחטין כל שעה עופות למאות והטירדה ודאי יותר גדולה משם, גם דעת מרן החת"ס זצ"ל מסכמת להצריך שתים דוקא.

וכן נראה מלשון הרש"ק שכתב (בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ת קט"ו) אשר לפי פירצת הדור והעזות ראוי להיות כן שיהיו שני שוחטים דוקא ואפי' בעיר דלית בהו יותר מי' בעלי בתים, ומדורו של הרש"ק עד דורינו אנו נתמעטו הלבבות ונתרבה העזות, וגם בשחיטת העופות יש עזות וחוצפה בהרבה ענינים. ופשוט שלדעת הרש"ק נצרך ב' שובי"ם דוקא, אחד שוחט ואחד עומד על גבו.

ועוד צריכים לשים לב כי סדרי השחיטה שבזמן הזה הוא במהירות רבה הרבה מאות לשוחט בשעה אחד, וכפי שהעידו לפני כמה שוחטים יראים לדעתן אי אפשר שלא יאבד השוחט הרגשתו באמצע העבודה פוק חזי מה שכתב הגר"ז בסימן ח"י קי"א סק"ה להזהיר לשו"ב דגם הבדיקה שבין השחיטות יהי' לאט לאט ובכוונת הלב ולא במהירות כלל דבמהירות קצת אינה בדיקה כלל.

ועיין מנחת יוסף ביאורים סעיף קטן פ"ט שכתב תוכחה לשוחטים המתפארים במלאכתם שהם אומנים גדולים ושוחטין הרבה בזה אחר זה ובמהירות והסכין יפה. והוא מסיבה הנ"ל על שבודקין במהירות ואם הי' בודקין לאחר שחיטה במתינות ובכוונת הלב יש לומר שהיו מרגישינן ואינם יודעין כי בנפשם הוא.

וראה נא מה שכתב בדר"ת סימן ח"י אות כ"ב בשם ספרי השו"ב [השוחט ובודק] שכל שוחט יבדוק סכינו מדי יום ביומו בוקר קודם תפלת שחרית כי אז יהי' לו הרגשה מעליא והוסיף דאף על גב שיש שפקפקו על זה מטעם שעל ידי זה יטרוד תפלתו אחר כך וגם מטעם איסור עשיית חפצים קודם התפלה. מכל מקום דעתו מכרעת לדלג על כל חששות הללו כיון שי"ל שינצל עי"ז

מחשש אכילת איסור אם יש לחוש שאחר התפלה לא ירגיש כ"כ להעמיד הסכין בלי חשש פגימה כל שהיא, עיין שם.

הדברים מבהילין עד היכן כח של הרגשה מגעת וכמה קל כח הפסדו כי באי עשיית שום דבר רק שהיית הזמן מאז קימתו בבוקר כבר אבד חלק מהרגשה, עאכו"כ העובד כמה שעות שמפסיד יותר מדאי, ואינו חומרא לבד להצריך בודק סכינין. (ובמדור "ענינים שונים בשחיטה וטריפות" אות י' תמצא טעם לשבח שהשוחטים מעניינים שיצא בדיקת סכיניהם חד וחלק. ויש להם נסיון נורא בזה, ומה"ט גם כן ההכרח שיהי' בודק מן הצד, עיין שם).

ועיין במנחת יוסף ביאורים סעיף קטן פ"ג לבדוק הסכין אחר כל ה' עופות ולא לשחוט יותר מה' מבלי בדיקה בינתיים והסכים עמדו בדכ"ת סימן ח"י אות ע"ז (ועיין במדור "ענינים שונים בשחיטה וטריפות" דיש אומרים דבשחיטה זמנינית לכו"ע דינו כן) ויש חולקין על זה והוא השמלה חדשה סימן י"ג ושפ"ד סעיף קטן ח"י שכתבו דבעיוה"כ בשחיטת הכפרות וכדומה שיש לפניו לשחוט הרבה ולא יספיק הזמן קרוב הדבר שמסיבת הנחוצה לא יבדוק היטב בכוננת הלב ובמתן על כן יש להקל שלא יבדוק בינתיים עד לשון שואל. עיין שם.

ועכשיו ממנו נקח ראיתא עצומה ומבוררת להצריך בהכרח ומעיקרא דדינא בודק סכינין לבד מהשוחט, בזמן הזה, דזאת ידוע שסדר השחיטה בשחיטות הגדולות לשחוט הרבה מאות בתוך שעה אחד של ס' דקות. ושם לפי דבריהם בודקין הסכין אחר כל כ' עופות, ויש אומרים מה' עופות. ובמקומות שאין העסק גדול כ"כ מכל מקום שוחטין לערך ג' וד' מאות לשעה, ופחות מזה קשה למצוא, ובאותן מקומות בודקין גם כן אחר לערך כל כ' עופות. ואם כן אין יוצאין להלכה לשום דיעה. כי להמחמירין לבדוק אחר כל ה' ודאי דאין יוצאין והמקילין שלא לבדוק הלא כתבו להדיא שטעמם שמחמת המהירות לא יבדוק היטב בכוננת הלב ובמתן ועל כן יש להקל) עיין שמלה חדשה סעי"ג ופרי מגדים בשפ"ד סעיף קטן ח"י, ואם כן בימינו שבודקין אחר כל כ' או מ"ה בדיקה

מהירה שהלא טרוד הוא במלאכתו והרבה פועלים ממתניין לו לכולא עלמא לא טוב עושין. ואפילו אם יצוייר לדקדק לבדוק אחר כל ה' גם כן דלא כמאן דאף המחמיר לבדוק אחר כל ה' לא כוון להקל בבדיקה מהירה חס מלהזכיר, דבר המבואר בכל הפוסקים ממש שצריך מתינות גדולה וישוב הדעת מרובה, והחוש מעידו, והמעין היטב בדברי פוסקים הנ"ל בעיניו יראה דבזה כולם מודים רק דהמחמירין כוונתם לסדר בדיקה מתונה יותר.

ומהאי טעמא באמת העצה היחידה להעמיד אצל כל שוחט בודק סכינין שזה כל עבודתו ואין לו עסק אחרת כלל ויבא בכל בוקר בכמה סכינין חדין וחלקין לתחלת השחיטה ומיד אחר חמש או עשר עופות יתן להשוחט סכין החדש והיפה ויקח ממנו את שלו לאחר שבדקו ויבדקנו גם הוא במתינות, ואחר י' עופות יחליף שנית, באופן שגם הבעל הבית יסכים לזה ובכל עת יהיו הסכינין טובים ויפים.

ועוד רווח גדול ירוויח בזה דאיתא בפוסקים (עיין שמלה חדשה י"ד, תב"ש כ"ח, בית אברהם בש"ז סק"ה, מנחהז"ב כלל י' עשרון סעיף קטן כ"ג) דכל מה שכתב להקל בעופות באיזה צד שיהי' לשחוט בלא בדיקה לאחר שחיטה הקודמת זה דוקא כשלא אירע לו שום סיבה בשחיטה שלפניו שלסיבתה יתקלקל הסכין, אבל אם אירע לו איזה סיבה בשחיטה הקודמת שיש לומר שנפגם הסכין. מחמתה כגון שחתך הסכין במפרקת, או שנמצא איזה דבר בוושט שנחתך על ידי הסכין שוב אסור לשחוט אחר כך בסכין זה אף בשעת הדחק וערב יום הכיפורים בלתי בדיקת הסכין תחילה וירחץ הסכין קודם הבדיקה כדת ואחר כך יבדקנו י"ב בדיקות עד כאן.

ובעוונותינו הרבים זהו גם כן רגיל במקום שהמלאכה מרובה וממהרין השוחטים לכלות מעשיהם נוגעין הרבה במפרקת והנסיון להשוחט להפטיק העבודה ולבדוק אז גם כן נתגדל כי מעכב הרבה פועלין עבור זה, אולם אם ישתמשו בעצה הנ"ל להעמיד בודק סכינין ויוכל להחליף וליתן סכיניו לבדוק כפי רצון לבו אין חשש.

ועוד חסרון גדול בבדיקת הסכין על ידי השוחט בעצמו שהלא הבדיקה צריך להיות במתינות וישוב הדעת בתכלית כמבואר בשו"ע סימן ח"י סעיף י"ז ובשמלה חדשה וכל האחרונים וכנ"ל וזה אי אפשר מטעם שכפי המציאות טבע בני אדם אם מעכבין הציבור ועיניהן תלויות בו אז על כרחך דעתו מבולבלת להיות אף בדרכו ואי אפשר לצמצם כל מוחו למה שעושה כי מקצת ממנו מוטred בעל כרחך וכן בנידון דידן כששוהה השוחט לעשות מלאכתו ועשירות בשביל הצבור הממתינין לו מנוחתם פועלים יושבים ומצפים, ברור כשמש שתשעים ותשע אחוזים מבני אדם יוגזל מהם בכהאי גוונא מנוחם והרחבת דעתם, וזהו מעוות לא יוכל לתקן רק בהעמדת בודק סכינין, מלדעת ההפלא"ה ודעימיו' (עיין באות לעיל) דמצרכו שני בודקין יצטרכו בכהאי גוונא שני בודקי סכינין כי בדיקת השוחט אין מצרפין כנ"ל.

ודבר פשוט שכל אלו התיקונים לא יועילו לענין מה שיש לחוש בגוף השחיטה שעל ידי יגיעת הגוף יבא בקל לידי דרסה מפני כבדות הגוף לאחר מלאכה מרובה.

ועוד נ"ל עפמה שכתב בתוס' פסחים דף י"ד ד"ה שתי פרות דעיר שמתקבצין שם ממקומות שונות צריכין להחמיר כמנהג כל מקום, אם כן הוא הדין בדידן כיון שיש מקומות שנהגו להעמיד עומד על גבו אפילו בעופות (עיין לעיל) הדין נותן להחמיר בזה בכל מקומות שיש שם קיבוץ מקומות שונות. ולדעתי כמעט רוב עיירות בזמן הזה הם מסוג זה לאחר שעלה הכורת על מדינת אייראפע והנשארים נסו לנפשם. בכל קצוות תבל, באופן שבכל עיר ועיר תמצא בזמן הזה קיבוץ ממקומות שונות.

ולא אמנע מלכתוב בשם חכם אחד מה שאמר ליתן טעם להצריך משגיח על גבו השוחט לבדוק סכיניו, על פי המבואר בשו"ע הגר"ו. סימן ח"י קו"א סק"ט שיש לדקדק בזמן הזה שיהי' השוחט יותר ירא שמים משוחט שהי' בזמן התלמוד, או שיהי' ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים, עיין שם.

כח הבעל שם טוב והשחיטה

בנושא זה מוצאים אנו סיפורים שונים ב"שבחי הבעש"ט". כך מסופר שרבי יודל מטשידנוב, קרוב משפחה של רבי נחמן מקאסעוו, לא רצה לאכול בשר, רק דגים, כי לא בדק את החלףט. גם רבי דוד פארקעס,

נמצא שנשאר לן לבחור באחד משתים או שוחט יר"א או ממונה הבודק סכין, איש נאמן ויר"א, שיקול הדעת מכרעת לבחור בממונה שהרי מבואר בשאלות ותשובות ד"ח יור"ד ח"א סימן ז' שראה הרבה יראי השם ולומדי תורה שנתקלקלו לאחר שנתרגלו באומנות הלזו של שחיטה, וכע"ז בשמלה חדשה כי אם אין השוחט ירא שמים מרבים יורד מטה מטה. ואם כן יותר טוב לבחור בממונה כי השוחט עלול בניקל ליאבד הימנותו כעבור זמן קצר. לא כן העומד על גבו שאינו שוחט.

ועוד טעם על פי מה שכתוב בחי' מהרא"ל צינץ זצ"ל יור"ד ר"י סימן ח"י באורך כי הרגשת הפגימות הוא דבר הקשה שבשחיטות כי לפעמים אחר בדיקה יפה ומהוגנת יבא אחד וירגיש בפגימה ועל כן צריכין להזדרז באופן היותר אפשר, וכל המרבה לבדוק הר"ז משובח. עיין שם, ומי יאמר זכיתי לבי לבדוק כדבעי, אולם כאשר יתחזק הדבר בהעמדת עומד על גבו ודאי יועיל הרבה לשפר המצב.

ועוד על פי מה שכתוב בח"א כלל קמ"ג אות ד' כי עיפות וביטול שינת הלילה גורמים ביטול כח ההרגש. וכן מבואר במט"א סימן תר"ה, ופרי מגדים שם, ובכו"פ ובישויע"ק סימן ח"י ועוד, ואם כן מי יוכל לעמוד איתן חזק שכל ימיו ישן בלילה שיעור הנצרך, והלא כידוע אין זה תלוי בדעת האדם, ותלוי לפי מצב האדם ופגיעותיו הבאים עליו וחיזוק העצבים וכח העצבים שלו. ועל כן טובים שנים לבדוק מן האחד.

(ח) "שבחי הבעש"ט", עמוד 124.

(ט) "ואמר לו בעל-הבית מה יאכל רום מעלות דגים אין לי, בשר לא יאכל מחמת שלא בדק הסכין".

תלמיד הבעש"ט, הקפיד על כך. הוא לא הסכים לאכול עוף, עד שבדק בעצמו את החלף, ולא סמך אף על הבעל שם טוב, שהסתכל על העופות וצוה לאוכלם...

וכך מסופר עליו י:

רבי דוד פארקעס הגיע עם הבעל שם טוב לקאַנשטאַנץ. הבעש"ט צוה לשוחט שיופיע בפניו ויראה לו את החלף, ולא הגיע מיד. הבעש"ט עמד להתפלל והשוחט הגיע, ולא רצה לחכות (עד שהבעל שם טוב יסיים את תפילתו), וגער על אשתו של בעל הבית, שתתן לו (עופות) לשחוט. היא נתנה לו והוא שחט והלך לו. לאחר התפילה שאל הבעל שם טוב: האם השוחט עדיין לא הגיע? ענו לו: העופות כבר ממולחים. הביט בהם ואמר שיאכל אותם, ורבי דוד הנ"ל לא רצה לאכול מהם. והבעל שם טוב לא הקפיד על כך.

בכדי להבין מדוע בעל "שבחי הבעש"ט" תיאר את רבי דוד פארקעס שהחמיר יותר מהבעל שם טוב, צריך לדעת שלפי המסורת החסידית היי רבי דוד פארקעס, מגיד במז'בוזש, מנגד לדרך החסידות של הבעש"ט (כנראה שהושפע מקבוצת המקובלים, שהיו בימי הבעש"ט). ולאחר מכן, כששמע אודות גדלותו של הבעל שם טוב, הלך הוא ביחד עם המגיד ממעזריטש לסעודה שערך הבעל שם טוב. מיד לאחר נטילת ידים אחזתו שינה ונרדם, בחלומו ראה שהאר"י הקדוש מתווכח עם הבעל שם טוב על כוונות נטילת ידים, והאר"י הסכים עם הבעל שם טוב.

ל הבעל שם טוב והשחיטה

אולם לא תמיד הסכימו השוחטים להראות לבעש"ט או לתלמידיו את החלף.

בישבחי הבעש"ט^{יא} אכן מסופר, שהקהל בסלוצק התרעמו נגד הבעש"ט בגלל דרישתו לבדוק החלף של השוחט, וזהו בקיצור סיפור המעשה:

כשהי הבעש"ט בק"ק סלוצק והיי אצל אשה אחת, אמר הבעש"ט: שצריך לראות הסכין לפני שישחט השוחט עבורו בשר, והוצרך השוחט לבא ולהראות לו הסכין. ולאנשי העיר חרה להם עד מאוד דבר זה איך מלאו לבו לראות הסכין אצל השוי"ב דמתא ובפרט בקהלה גדול, אבל לא יכלו לעשות לו מאומה כי האשה העשירה צותה עליו לבוא...

הבעש"ט אף תיקן חלף של שוחט, שהי חותנו של בעל "שבחי הבעש"ט".

כך מסופר ב"שבחי הבעש"ט"^{יב}, שבשדה-לבן הי מפורסם הצדיק רבי אברהם פאדליסקער^{יג}. פעם אחת לא מצא חן בעיניו שום חלף, שלחו להביא כמה שוחטים ממקומות שונים ואף אחד לא הצליח להעמיד חלף לשביעות רצונו. פעם הגיע הבעל שם טוב לעיר, ואמר שהאורח מצא חן בעיניו, אבל אינני יודע איך לכבדו, וסיפר לו אודות החלפים. אמר לו הבעש"ט שהוא יעמיד החלף. הבעש"ט העמיד החלף וזה מצא חן בעיני רבי

יא) שם עמוד 83.

יב) עמוד 68.

יג) הוא הי תלמיד הבעש"ט, ובספר "תפארת עוזיאל" של ר' עוזיאל מייזליש, מובאים תורותיו.

הבעל שם טוב והשחיטה לא

אברהם פאדליסקער, ושחטו ואכלו והבעש"ט הבטיחו לשלוח שוחט, ושלח את חותני ז"ל ונתעשר שם...

מדוע החמירו הבעש"ט ותלמידיו כל כך בענין השחיטה, עד שרצו לבדוק את החלף של כל שוחט וגם להעמיד שוחטים במקומות מסויימים?

כל זה קשור בענין הקבלה.

המקובלים בפולין לפני תקופת הבעש"ט וגם בזמן הבעש"ט וגם הבעש"ט בעצמו ותלמידיו היו בדעה, שהשולחן שעליו אוכלים, דומה למזבח שבבית המקדש, השוחט הוא כהן הגדול והחלף הוא אחד הכלים של בית המקדש.

גלגלים

השוחט שהוא בבחינת כהן גדול, צריך לכוון בעת שחיתת הבהמה, לתקן את הנשמה שמגולגל בבהמה ומחפש תיקון...

בספר "חסד לאברהם" המקובל הארץ-ישראלי, רבי אברהם אזולאי-מובא, שישנם נשמות חוטאות, שמתגלגלים ב"דומם, צומח ובעלי-חיים" (אבנים, צמחים וברואים חיים); והנשמות המתגלגלים ב"בעלי חיים טהורים", בהמות או עופות המותרים באכילה, הם במדרגה גבוהה יותר, ויכולים לקבל תיקון על ידי שחיטה כשרה, ועל ידי אכילת צדיק מהבשר...¹⁰

יד) נפטר במאה ה-17.

טו) ראה בספר התגלות הצדיקים דף...?

לב הבעל שם טוב והשחיטה

לכן על השוחט להיות ירא-שמים והחלף צריך להיות ללא כל פגימה, כדי שהשחיטה תהי' כשרה...

אמונה זו בגילגולים ותיקון הנשמה החוטאת שנתגלגלה בבהמה על ידי שחיטה כשרה התפשטה במזרח איירופה על ידי רבי אליהו בן אברהם הכהן מאיזמיר, בעל "שבט מוסר"^{טז}, והוא מייעץ " לשוחט, שיגיד תפילה מיוחדת, כדי לפדות את הנשמה שנתגלגלה בבהמה זו ^{יז}.

מלחמת הסכינים המלוטשים

אבל מדוע רדפו המתנגדים כל כך את החסידים שאכלו מהשחיטה של ה"סכינים המלוטשים"? מדוע החרומו את אלה ששוחטים בסכינים מלוטשים?

כי השוחטים היו בין החסידים הראשונים, קשורים לבעל שם טוב, ביחד עם חזנים, מלמדים ומגידים.

אמת, בין ראשי הלוחמים נגד החסידות היו גם מגידים, כמו רבי ישראל לייבל, המגיד מסלוצק; רבי דוד, המגיד ממאקאו ורבי יעקב ישראל, המגיד מקרעמעניץ, אבל כל אלו היו מגידים שקיבלו משכורת קבועה מהקהילתם, ואילו מתנה המגידים השני היו כאלה שהלכו מעיר לעיר ובכל מקום היו אומרים דרשה בבית הכנסת, והיו מקבלים תשלום עבור זה מהקהילה או מהמתפללים.

(טז) ספר זה נדפס כמה פעמים וגם באידיש וגם בלדינו.

(יז) שבט מוסר פרק ל"ו.

(יח) ראה ח. שמרוק...

לג הבעל שם טוב והשחיטה

ב"שבחי הבעש"ט" ישנם כמה סיפורים אודות שוחטים. מסיפורים אלו ניתן ללמוד, שהשוחטים היו מהשכירים המשועבדים בקהל, מלמדים מגידים וחזנים, שהצטרפו לתנועה החסידית יט.

לכן רדפו המתנגדים את השוחטים שהפכו לחסידים, כי השוחטים היו בעיניהם בפורקי-גדר, הם לא רצו לשלם מס הקהל. גם הקצבים לא רצו לשלם וכן גם עניי עמך.

בפולין היתה תקנת הקדמונים, שהשוחט צריך להראות את החלף שלו להרב, שיבדוק אם השוחט התקין אותו היטב. כן ישנו תקנה מ"ועד מדינת ליטא" משנת שצ"ט (1639) על פיו "על בית-הדין לבדוק את החלף לפחות אחת בשבוע".

השוחטים גם היו חייבים להוציא קבלה חדשה על שחיטה ולשלם עבור כך לרב.

הרב היי יכול לאסור את השוחט בקלות, עליו היי רק לומר שהשוחט לא מסוגל להתקין חלף כראוי, כי ידיו רועדות ובבדיקת החלף שלו נמצא עליו פגימות.

השבתאים והפראנקיסטים בשיטתם להאכיל נבילות וטריפות

המתנגדים גם חששו מהמנהג החדש שהנהיגו החסידים לשחוט ב"סכינים מלוטשים", כי בעת הקמת תנועת החסידות לא ידעו על מנהג זה והמתנגדים (כמו

יט) ראה בן-ציון דינור, "במפנה הדורות", עמוד 145.

לד הבעל שם טוב והשחיטה

גם הבעש"ט ותלמידיו) חששו מהשוחטים – השבתאים
ואנשי פרנק – ששחטו בכוונה תחלה טריפה.

כ) בא וראה מה שכתבו בשו"ת דברי חיים, ובשו"ת
חתם סופר, ועוד בספר טיול בפרדס, ועוד.
וז"ל שו"ת דברי חיים (יור"ד ח"א סימן ז'): "שעל ידי
השוחטים קלים יצאו מדינות שלימות מדת ישראל ואבד
זכרם".

ושם בשו"ת דברי חיים (יורה דעה ח"א סימן ו') כתב וזה
לשונו: "ועיני ראו כמה יראי השם לומדי תורה שהיו אצל
צדיקים, ולאחר שנתחנכו באומנות הלזו נהפכו לאיש אחר
אשר אם לא ראיתי בעיני לא האמנתי", עכ"ל"ק.

ומרן החתם סופר זי"ע כתב בשו"ת חת"ס או"ח סימן
ר"ה, כי המלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים חזונים
שוחטים וסופרים, עיין שם. (וכעין זה בספה"ק תולדות יעקב
יוסף פרשת נשא, ד"ה והעולה).

ועיין בספר טיול בפרדס להגה"צ משאמלוי זצ"ל הי"ד,
שכתב בחלק א' (מערכת שחיטה) כי כח הציונות נתהווה גם
ע"י השוחטים הקלים ובשר טמא שנתפטמו שלומי אמוני
ישראל, עיי"ש.

וזה לשונו של הגה"צ מוה"ר עקיבא יוסף שלעזינגער
זצ"ל בעהמח"ס לב העברי כותב וז"ל שם: הגהצה"ק ר' נתן
אדלער זל"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם
של הסטרא אחרא השורה על השובי"ם הפסולים בסוד על
חרכך תחי' וכו', ואלמלא השיג כל רצונו הי' בא משיח
צדקיני, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והוצרך לברוח
מפפ"ד, ותלמידו החתם סופר רץ אחריו כמה פרסאות וכו'
עכ"ל. (הובא בספר משכיל אל דל להגה"ק מוה"ר הלל
מקאלאמי זי"ע, עיין שם באריכות).

ובספר הקדוש קב הישר פרק ק"ב מבאר: למה ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר, וכמו כן ארור המן בגימטרי' 502 כמנין בשר: שכל השחיטות של חצי מיליון יהודים בשנת ת"ח ות"ט היה בגלל הבשר הטרף רח"ל.

ונעתיק עוד כמה מכתבים וקו"ק ודרשות מהצדיקים והקדושים
האמיתיים מדור העבר:

דעתו של הגה"צ מקאשוי שליט"א אודות מצב הכשרות אצל השחיטה וכו' בארה"ב, בחודש תמוז תשמ"ה לפ"ק, נדפס עתה בספרו החדש ברכות שמים על מסכת שבת פרק ב', בקונטרס קצה השמים פרק ה' (עמוד כ"ז), ועיין עוד לקמן עמוד ש"נ.

מכח זה של חורבן הקהלות בעונותינו הרבים וכמעט אין שום קהלה מסודרת על פי הנוסח שהי' באירופא, נמשך גם כן ירידת הכשרות בדברים חמורים מאוד, והשחיטה, והאפי', והבישול, וכמעט כל המאכלים, הכל נמצא ביד יחידים, המה המושלים והמשלמים, אשר אפילו אם היו יראים וחרדים, הלא אין שום נאמנות לבעלי העסקים, וקל וחומר שהרבה המה מהירודים, ורבה העזובה בקרב הארץ, וגברו בעלי זרוע, ואימתם מוטלת על הבריות, ובפרט שהכל נעשה בכמות רב בסיטונות ובמהירות, וסומכים בכל דבר על היתרים של הפסד מרובה ושעת הדחק וכו' והרבה אף בלי היתר, והחיוב הי' שהרבנים אשר יש להם על כל פנים קצת דמיון לקהלות הישנות, שיסדרו שיהא להם יד בכל עניני חיי הנפש, ויעמדו על המשמר לדאוג על כל פנים עבור קהילתם, ועל ידי כן יתחזק כח הכשרות להכלל כולו, ובאמת הי' מציאות לזה אם יתחזקו הרבנים על עמדם ולעשות בענין זה מה שביכלתם, ואין שום ספק שיצליחו בשליחותם, כי במצב של היום הירידה מיום אל יום וכל אחד עושה ככל הישר בעיניו, עכ"ל, עיין שם עוד.

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א
ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו
שלוי וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים הע"י
אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר
בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי.
הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים
מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו,
מחנניות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים
כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים
הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או
מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא
לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל
בשלימות בע"ה, עפ"י דת תודה"ק.
ה' הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בגמח"ט בתוכ"י ושנת
גאולה וישועה א"ס.

ולראי' בעה"ח
הק' **רפאל בלום**

ב"ה
קהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג

בהוראת ה בד"צ לאפרושי מאיסורא באנו לפרסם לרבים
המכתבים שנדפסו בחוברת שנשלח לידינו אודות מצב
הניקור באמריקע: וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנסוי,
ועוד. ואזהרה מביד"צ דקהילתנו שלא לאכול בשר עד
שיסודרו הדברים בכל.

ב"ה
ביד"צ דקהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג
למנהלי הקהלה הע"י,

מטעם זה נהגו הבעש"ט ותלמידיו לבדוק את חלף השחיטה וגם העמיד "שוחטים מאנ"ש" בערים בהם היתה השפעה של החסידים על הקהילה, הכל בגלל הפחד מפני השבתאים ואנשי פרנק.

השבתאים סברו, שמצוה לאכול מאכלי טריפה, ה"דאנמעס" (השבתאים) אמרו, כי 'אכילת פיגול' ו'מאכלות אסורות' מהשלושים ושש כריתות, שהיו בעיניהם כמו 'מצות עשה'.

גם ידוע הקשר בין מעריצי ברובי, הראש של השבתאים בסלוניקי וקיצוני השבתאים בפודוליכא.

כדי להסיר מכשול הננו בבקשה לפרסם לאנשי קהלתנו המכתבים הנוגעים לענין ניקור חלב החמור ולהזהיר שלא יבואו למכשול ח"ו עד שיסודרו הענינים בכל.

וע"ז באנו על החתום ד' עשי"ת תשמ"ג לפ"ק

אהרן יודע ווילנער - אהרן ווידער - אפרים פישל הערשקאוויץ
לחומרת הדבר שרח"ל גורם לטמטום הלב ומקור לכל פירצות
הדור רח"ל הוא מאכלות אסורות, חתמתי גם אני שמי להמנות על
העומדים על המשמר בדרך אבוה"ק זי"ע ועכ"י.

מקום החתימה

יקותיאל יהודה מרודניק

(כ"ק אדמו"ר [שליט"א] מצאנז-קלויזענבורג)

α

(כא) ראה: ג. שלום "ברוביה ראש השבתאים בשאלוניקי",
ב"ציון", שנה ו', בפרט בעמודים 136-137. גם ג. שלום:
"התנועה השבתאית בפולין", "בית ישראל בפולין", כאך ב',
בפרט בעמודים 56-76.

לח הבעל שם טוב והשחיטה

גם אנשי פרנק בפולין, צאצאי השבתאים, שחטו להכעיס טריפה, כדי להביא את המשיח על ידי עבירות.

באירוע בלאנקצארן, התוודה אחד המקורבים לפרנקיסטים שאכל טריפות וחשב שעשה "מצוה", בין שאר העבירות שעבר במזיד²².

גם בחרם שנערך בבראד נגד הפרנקיסטים בשנת תקט"ז (1756) נאמר בפירוש ש"החשוד באמונה הכוזבת (פרנק), לא יהא שוחט ובודק, אם לא ידוע כי עזב את דרכו הרעה של אנשי כת שבת-צבי ועשה תשובה במשך שנה תמימה²³.

ומכיון שהתנועה החסידית היתה שיטה חדשה בחיים היהודיים, חששו המתנגדים מהשוחטים החסידים, אולי נתערבבו ביניהם מהשוחטים השייכים ל"כת" הפרנקיסטית...

מאידך, לא סמכו מנהיגי החסידים על השוחטים הכלליים, ורצו שוחטים משלהם, שישחטו עם כוונות על פי קבלה, כדי לתקן את הנשמה המגולגלת בבהמה או עוף וזקוקה לתיקון, כאמור לעיל.

גודל המורא והפחד של החסידים מהשבתאים והפרנקיסטים אפשר לראות מסיפורים שונים. בספר "שבחי הבעש"ט" באות קמד כתב:

(כב) מ. באלאבאן: "לתולדות התנועה הפראנקית", עמוד 120.

(כג) "פנקס ד' ארצות", הוצאת י. היילפרין, עמוד 417.

"שמעתי מהרב דקהלתינו, שפעם שלח הבעל שם טוב להודיע בוטשאטש, שהשוחט שלו הוא מן כת שבתי צבי ימח שמו, והוא מאכילו טריפות. כי לאחר שהשוחט מראה להרב דבוטשאטש את הסכין עושה בו השוחט פגימות, שמכה בסכין על קורנס (פטיש) כדי לפגמו, ובדק אחריו הרב מבוטשאטש וכן היי".

בקהילה אחרת, התוודה השוחט לפני הבעש"ט, שמעולם לא בדק את הריאה של הבהמה.

בספר "שבטי הבעש"ט" אות רז, מסופר מעשה נורא:

פעם אחת בנסיעת הבעל שם טוב, נתאכסן אצל הרב דקקהילה על דעת שיהיי שם שבת. אמר הרב מהקהילה לאשתו: תדעי איך לכבדו להבעל שם טוב כי איש גדול ומפורסם הוא. אמרה אשתו לבעלה הרב: הלוא קנינו בעזרת השם בשר, נבחר מהם כל נתח טוב לכבוד האורת. כשהלכה לראות הבשר לא מצאה כלום, וממש נשבר לבה בקרבה מחמת זה, והלכה לשכנתה לראות אולי תוכל ללוות ממנה בשר עבור הבעל שם טוב, וגם שכנתה לא מצאה כלום מאשר הכינה, והלכה גם לשניי ולא מצאו כלום. ולא ידעו למה נעלם פתאום אצלם כולם הבשר וכנראה היי זה מהשמים שלא יכשל הבעל שם טוב בבשר כדלהלן. ותתיעץ עם בעלה, מה לעשות שיהיי בשר עבור הבעל שם טוב לשבת. והנה בתוך כך ראתה והנה השוחט דמתא עובר לפני החלון, וקראו לו ותספר לו האשה צרת לבה מכל אשר עבר עליי, שנעלם אצלה בשר, וגם לא מצאה בשר בשום מקום. ויאמר השוחט: הלוא זה שתים או שלש שעות ששחטתי בן בקר רך וטוב, ואביא לכם לשבת מהבשר הזה ששחטתי.

וישמע הבעל שם טוב דברי השוחט, ויען הבעל שם טוב ויאמר להשוחט: אני אוהב מאוד לאכול הראש אם אפשר לו שיביא לכאן הראש בשלימות, וינקר אותו בכאן. ויאמר השוחט: טוב הדבר. ויקם השוחט וילך בזריזות ויביא את הראש לביתה רב. התחיל הבעל שם טוב לדבר עם השוחט: העולם אומרים, שיש איזה הבחנה וחילוק בשיניים של בהמה להבין אם הבהמה כשר, תכניס ידך בפה הראש ותבחין נא לספור כמה שיניים ישנן שם בבהמה. ופתח השוחט פי הבהמה ונתן ידו לתוכה לספור את השיניים, ומיד דחקה ראש הבהמה את ידו שלא יוכל להוציא את ידו משם, והבהמה דוחקת את ידו עם שיני' מאוד, עד אשר לא יוכל השוחט לסבול הכאבים. ויזעק מאוד! ויאמר לו הבעל שם טוב: מה לך כי נזקת, והלוא אין בה רוח חיים? ויאמר השוחט להבעל שם טוב: הלוא זה כואב לי! ויזעק הבעל שם טוב עליו: רשע! תן תודה והתוודה על חטאתך! והתוודה על חטאו, שמעולם לא בדק שום ריאה, רק את אשר ירצה יכשיר ואת אשר ירצה יטריף. ואמר השוחט להבעל שם טוב שרוצה לעשות תשובה. וצוה הבעל שם טוב שהראש יניח לו להוציא ידו, ונתן לו הבעל שם טוב סדר תשובה חמורה על זה, עכ"ל.

ועיין בספר "אמונת צדיקים" אות י"ג שהביא מעשה זו בנוסח אחר, עיין שם.

השור דוקר להשו"ב את ב' עיניו

עיין במנח"י בלק"י סי' ל"ט סקל"ב, שהביא מעשה שהי' בזמן הישועות יעקב שהי' שם שו"ב אחד שלא רצה

לעשות בדיקת חוץ והסתפק רק בבדיקת פנים, ואף אחר שהזהירו הגאון הישועות יעקב לא השגיח על דבריו. למחר כשהביאו את השור לשחיטה, קפץ פתאום ממקומו ודקר להשו"ב את עיניו, והיי לאות שנענש מפני שלא רצה לראות את הריאה בחוץ אם כן אינו זקוק לבי עיניו, עיי"ש.

הבעל שם טוב הכניס שוחטים "שלו" בברדיטשוב, בשדה-לבן ובערים נוספות, ובמקומות שלא היי אפשרי להכניס שוחטים שלו, נהג לבדוק את החלף לפני השחיטה.

אבל בערים מסויימות לא הסכימו לכך, ובחרם של העיר בראד משנת תקל"ב (1772) אכן נאמר: "כשיופיע אורח לקהלתנו, ולא יסכים לאכול משחיטת השוחטים הקבועים בעיר – על בעל הבית להודיע להנגיד פרנס החודש להדוף ולגרש האיש מן העיר"¹⁵.

זה היי טעם המחלוקת בין החסידים למתנגדים בקשר לשוחטים. (ראה עוד באריכות בזה בחלק ב') היו סיבות כלכליות ביחד עם מניעים דתיים.

ראשי הקהל ביחד עם הרבנים חששו מפני השתלטות על השוחטים וגם חששו מפני שוחטים שבתאים ופרנקיסטים.

מנהיגי החסידות, מאידך, ניסו לעזור לשוחטים הנרדפים על ידי תקיפי הקהל והרבנים, וגם הם פחדו מפני השוחטים השבתאים והפרנקיסטים.

(כד) "העבר", פטרבורג, תרע"ח – 1918, עמוד 15.

מב הבעל שם טוב והשחיטה

תלמידו של הבעל שם טוב, רבי יעקב יוסף מפולנאה, מתרעם על הרבנים ומבכה את מצב השחיטה שהתדרדר בזמנו.

ואלו דבריו כה: "בדורות קודמים היו הרבנים יראי-שמים והיו נוהגים לבקר בכפרים לשם שמים. בימי חנוכה וביומי דפגרא היו נוסעים לבקר בכפרים ללמד את היהודים ללכת בדרך הישרה הן בחילול שבת ולפקח על השוחטים (הן בעניינים של חילול שבת והן להשגיח על השוחטים) ולא נהנו מיהודי הכפרים אפילו פרוטה... ואילו בדורות שלנו, נוסעים הרבנים לכפר 'אך ורק בכדי לקבל מתנות...'"

ובמקום אחר מבכה בעל "התולדות"^{כה}, ש"הכל שוחטין, אפילו אלו שאינם בקיאים בהלכות שחיטה..."

וכן שמעתי מחכם אחד כי עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך לפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק כל עצמו ללכוד את היחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר אחת מסטרא דילי, המאכיל טרפות לרבים, וכולם נלכדים ברשתו עבור זה. וכן השליח ציבור שהוא סרסור בין ישראל לאבינו שבשמים להוציא רבים ידי חובתן, ורבותינו הזהירו (תענית טז).

כה) "תולדות יעקב יוסף", פרשת צו.

כו) פרשת נשא.

כז) זה ש"בעל התולדות" שמכנה את השוחטים "מסטרא דיליה" מפרש ד"ר ח. שמערוק שיתכן וכוונתו של "בעל התולדות" על השוחטים הקשורים בחשאי לתנועה השבתאית.

בפוסקים ראשונים ואחרונים, שיהיי השליח ציבור המובחר שבעם, ולא כן עתה שבחרין הגרוע שבעם כנודע, ואין להאריך בזה. ובוודאי צריך לעשות כמו שכתב הרמב"ם (פרק ו' מהלכות דעות הלכה א'), עד מי יתנני מלון מדבר וכו' יעויין שם.

השוחטים שהחסידיים העמידו בערים ועיירות שונים שהיתה להם השפעה, הורידו מעל צווארם את העול מלשלם מיסים מסויימים לועד הקהל ולשמשי העירכה.

הקהל חתם הסכמים עם השוחטים לשלם מיסים מסויימים. כך ישנו הסכם של "פנקס קהלת פוזנא", משנת ש"ץ (1630), בין הקהל לשני שוחטים, שעל השוחטים לשלם שמונים "גדולים" כל שבוע לשמש.

ב"פנקס דובנא", מהשנים תקמ"ט-תק"ן (1790-1789), אנו מוצאים, ששני שוחטים שכרו מהקהל את הזכות לשחוט בכפרים סביב העיר עבור 16 זהובים לשבוע.

הקהילות שהחזיקו בזכויות להעמיד שוחט בעיירה הסמוכה, כי שאנו רואים מההסכם שנחתם בין קהילת שניפישאק, בשנת ת"ס (1700), לקהילת ווילנער, לא הסכימו לוותר על זכויותיהם ^{כח}.

התנועה החסידית הורידה, על ידי שיטתם החדשה והמהפכה נגד התקיפים וראשי הקהל, את ההגבלות שהקהל והרבנים הערימו על השוחטים העניים. לכן אנו

כח) ראה שמערוק שם, עמודים 51-52.

כט) ראה: ישראל קלויזנער, "תולדות הקהילה בוויילנא", חלק א' עמודים 148-149.

מד הבעל שם טוב והשחיטה

מוצאים בין החסידים הראשונים, חסידיו של הבעש"ט, מספר רב של שוחטים.

* * *

אולם המאבק נגד החסידים על כך שהנהיגו להשתמש בסכינים מלוטשים, התלקח מאד רק אחרי פטירתו של הבעש"ט.

שנים עשרה לאחר מכן, לאחר פטירתו של רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע, מוזכר בחרם של בראד משנת תקל"ב (1772), שמחרימים את החסידים, על כך שהם משתמשים בחלפים מלוטשים.

גם הגאון רבי אברהם קצנלנבויגן מבריסק, יצא בתוקף, במכתבו לרבי לוי יצחק מזשליכאוול, נגד זה "שהחסידים משתמשים בסכינים מלוטשים ומסרבים לאכול משחיטתם של שאר השוחטים, המשתמשים בחלפים שהיו כשרים מדורי דורות. ובנוסף לכך, הסכינים המלוטשים הם כל כך חדים, עד שהם נפגמים ברגע שנוגעים בעור הבהמה, ושחיטתם שחיטת נבלה. ותירוצם שבודקים את החלף לאחר השחיטה, אינו כלום, כי באם אכן מוצאים פגם בחלף אזי הבהמה טריפה ואינם חסים על ממונם של ישראל..."^{לא}.

(ל) מי שנתפרסם לאחר מכן בשם "הרב מברדיטשוב"
(לא) המכתב התפרסם על ידי דובנאוו ב"דביר", ברלין,
תרפ"ג, עמוד 295, ולפנינו ציטוט מהמכתב.

מה הבעל שם טוב והשחיטה

הרב אהרן וורטהיים מוכיח בספרו "הלכות והליכות בחסידות"^{לב}, שמכתב זה מהרב מבריסק, שנכתב בוורשה בתאריך ה' תמוז תקמ"ד (1784), הוא מתון בהרבה מהחרם שיצא נגד החסידים בבראד, בשנת תקל"ב (1772).

כאן מדובר אך ורק על כך שהשוחטים החסידים אינם חסים על ממונם של ישראל וברצונם להתפאר "שהם מדקדקים במצוות יותר משאר היהודים". אבל אותו גאון מבריסק פירסם שלוש שנים לפני כן, בעת היריד בזעלווע, ביום ה', ב' אלול, תקמ"א (1781), כרוז לכל הקהילות היהודיות, ובו נכתב כי השחיטה החסידית היא שחיטת נבלה, "צריך להכניס את כל החסידים בחרם, אסור להשתמש בכליהם... כי הם שוחטים בסכינים מלוטשים... וכל ירא ה' צריך להתאזר ולצאת במאבק נגד העדה הזאת... אנשים ריקים ופוחזים תלמידי... הבעשי"ט עוכר ישראל... יש להחרימם ולעוקרם מן השורש, כי שקץ הם... ויש לעקור עבודה זרה זו ממקומה, לשרופה ולפזר את האפר לכל עבר"^{לג}.

הגאון מבריסק מתרעם על מנהיגי וילנה והורדנה, על כך ששכחו להזכיר בחרמות, האיסור להשתמש בחלפים המלוטשים.

גם הנציגים היהודיים של סלוצק, שהיו ביריד בזעלווע, התרעמו על כך שבחרמות של ווילנא והורדנה

לב) עמוד 201.

לג) שם, עמוד 204.

מו הבעל שם טוב והשחיטה

שכחו להזכיר את החלפים המלוטשים ופירסמו בעצמם חרם על כך ²¹⁰.

מכל החרמות שנערכו ביריד בזעלווע ניתן ללמוד, שבחרמות של וילנה והורדנה אין זכר לסכינים מלוטשים. בנוסף לכך, באותו קיץ של שנת תקמ"א (1781) נשלחו שני מכתבים מוילנה. האחד חתום על ידי הגאון מוויילנה והשני על ידי בית-דין עם עשרים חתימות אחרות, ולא מוזכר כלום אודות סכינים המלוטשים.

יתכן, שבתקופה ההיא לא השתמשו החסידים עדיין בסכינים מלוטשים, וגם כאשר יחידים מהשוחטים החסידים כבר התחילו לשחוט בחלפים כאלה, עדיין לא הי' נפוץ הדבר בין החסידים, ובפרט בליטא, לכן לא הזכירו זאת בהחרמות דוילנא והורדנה.

לפי המסורת החב"דית הי' רבי שניאור זלמן מליאדי זה שהנהיג את הסכינים המלוטשים ²¹¹. אולם כשיצא החרם בבראד, בשנת תקל"ב – 1772, הי' רבי שניאור זלמן עדיין אברך צעיר, ולא מסתבר שהוא הי' אז בר סמכא להנהיג מנהג חדש בשחיטה.

יתכן שהמנהג להשתמש בסכינים מלוטשים כבר הי' נהוג בימי הבעש"ט על ידי מקובלים ועל ידי הבעש"ט עצמו ותלמידיו. ומכיון שלבעש"ט היתה השפעה בבראד והסביבה, מיד לאחר התגלותו, הזכירו לו בחרם של בראד משנת תקל"ב את דבר הסכינים המלוטשים,

לד' מובא בספר של טייטלבוים "הרב מליאדי", עמוד 210,
מצוטט מספרו של ורטהיים, עמוד 202.
לד' ראה: הילמן, "בית רבי", עמוד 32.

אולם באיזורי הדרום הונהג השחיטה לאחר מכן על ידי רבי שניאור זלמן מליאדי.

המנהג לשחוט בסכינים מלוטשים הופץ כל כך במדינות פולין, ליטא ורוסי, עד שכאשר יצא האיסור, בשנת תקנ"ז (1797), האיסור האחרון על החלפים האלה מ"קהל גוברנסקי מינסק", לא הי' עיר אחת במדינות אלה, שלא הונהג בה השחיטה בחלפים המלוטשים.

גם הרבי רבי שמלקי מניקלשבורג, כששמע אודות החרם של שנת תקל"ב, כתב מכתב לקהילת בראד, בה הוא מוכיח שהמנהג לשחוט בסכינים מלוטשים כבר הונהג מזמן בכל מדינת אשכנז (דייטשלאנד) ו... הכפישו את שמם של השוחטים ללא כל סיבה, ו"כל הפוסל במומו פוסל" ⁸¹.

גם הרב מליאדי כתב מכתב, בה הוא מבאר את ענין החלפים המלוטשים, ומצטט את דברי הגאון רבי חיים מוולוז'ין, שאמר בשנת תקס"ג (1803), שאין שום איסור בסכינים המלוטשים... ובכל מדינות אוקריינה, קליין-פולין, פודולי וברוב מדינות וואהלין אוכלים מהשחיטה של סכינים מלוטשים, וגם בגרויס-דובנע, שאינם "מאנשי שלומינו כלל", וגם בארץ ישראל והרבה מן הספרדים משתמשים עם חלפים מלוטשים.

ובכדי לא לעורר כעס אצל המתנגדים, שאמרו בשמו שאסר את השחיטות של השוחטים המתנגדים, כותב הרב מליאדי, ש"לא הוצאתי שם רע חלילה על עשרות

(לו) "שמן הטוב", פיטרקוב, תרס"ד, עמוד 81.

מח הבעל שם טוב והשחיטה

אלפי יהודים, ויעיד עלי אבינו שבשמים ויעידו עלי כל אלה הקרובים אלי, שאינני נזהר ולא נמנע מלהשתמש בכליהם" ^ל.

כדאי להזכיר שבגלל ענין השחיטה פרץ מחלוקת בין החסידים והספרדים בצפת, בעת שהרבי רבי מנחם מענדל מוויטבסק עלה ביחד עם שלוש מאות חסידים בשנת תקל"ז (1777) לארץ ישראל ^ל.

הרבי רבי מנחם מענדל מוויטבסק נאלץ להעתיק את מגורו מצפת לטבריה, כי לא רצה לאכול משחיטתו של הפקיד הספרדי מצפת. אמנם לא ברור ממכתבו של רבי מענדל, אם המחלוקת פרצה אך ורק בגלל הסכינים המלוטשים, או גם בגלל זה שדעתם של החסידים היתה שהשוחט הספרדי אינו ירא שמים...

כפי הנראה, התפשט המנהג לשחוט בסכינים מלוטשים, בכל מדינת פולין והערס מסביב.

ח. שמערוק מביא בספרו ציטוטים ממשכיל בשם חיים מאלאגא, שהי בן דוד של המשכילים יוסף פערל ומענדל לעפין, והוא מספר בצחוק, שרבי זאב וואלף מטשארנא אסטרא היי זה שהפיץ את הסכינים המלוטשים בסביבתו.

ש. דובנאוו מביא גם, במכתביו ב"העבר", ובמכתב משקלוב משנת תקמ"ז, שרבי אייזיק זאסלאווער(!)

לז) "בית רבי" חלק א' דף מ', א.
לח) ראה: א. י. בראווער, "לקורות ישוב החסידים בארץ ישראל", ירושלים, תרפ"ד.

מסתובב באיזורינו (רייסן), עושה מנינים לעצמו עם שוחט משלו ועם חלף הנקרא "גאל-מעסער" (כוונתו לסכין מלוטש).

המחלוקת סביב החלפים המלוטשים דעכה לאחר שמייסד שיטת חב"ד בחסידות, רבי שניאור זלמן מליאדי, פירסם ב"קונטרס אחרון" שלו ושאלות ותשובות שלו, והתיר את הסכינים המלוטשים על פי דין.

שאלות ותשובות אודות השוחטים החסידים וסכינים מלוטשים נמצא גם בספר "דרכי תשובה" יורה דעה ל.

בעקבות העמדת השוחטים בעיירות שונות התעוררו מחלוקות בין החסידים גופא של אדמו"רים שונים. ישנם מכתבים של אדמו"רים, הכותבים על "השגת גבול" של שוחט אחד שמשיג את גבול השני.

כפי שניתן לראות, נמשך המאבק של המתנגדים נגד החסידים בגלל הסכינים המלוטשים זמן רב. בתחילה נדרשו השוחטים החסידים לתת שבועה, שישמעו להוראות הקהל ולא יעלימו את ההכנסות שמקבלים

לט) סימן י"ח, מ'.

מ) ראה ספר "דעת קדושים" מהגאון מברשאג, סימן א' סעיף צ"ו, שמביא שלושה מכתבים מהצה"ק מר' יעקב שמעון משעפיטיווקע, משנת תקמ"ד - 1784; מר' אברהם יהושע העשל מאפט, משנת תקפ"א - 1821; ומר' משה צבי מססאוראן, משנת תקפ"ח - 1828. גם נדפסו אודות ענין השוחטים, שלושה מכתבים ב"עשר אודות" מהרבי ר' הרשלי זידיטשאווער.

מהשחיטה מחוץ לעיר (בכפרים). שבועה כזאת דרשו מהשוחטים החסידים עוד בשנת 1886, במינסק ^{מא}.

מכך ניתן ללמוד, שהמאבק נגד השוחטים החסידים לא היי אך ורק בגלל "סכינים מלוטשים", אלא בגלל העובדה שהשוחטים לא הכניעו עצמם להוראות הקהל והעיזו לצאת נגד התקיפים ונגד ה"קאָראָבקע" (מס) שראשי הקהל שמו על השחיטה, וזה גרם לכך שהקצבים הוכרחו להעלות את מחירי הבשר הכשר, והמון עם היהודי לא רצה לסבול את זה. השוחטים החסידים, בזמן הבעל שם טוב ואחריו, שחטו על אחריותם, מבלי להודיע על כך לרב והקהל, וזה גרם להוזלת מחירי הבשר הכשר...

עם הזמן, כשהשפעת החסידות התפשטה על רוב הערים והעיירות של פודוליי, אוקריינה, גליציה, פולין וואהלין, וחלקים של ליטה, התחילו להשקיט את המחלוקת, הורידו את כל הדרישות, בהותירם דרישה אחת שעדיין עמדו עליי בתוקף, במקומות שהמתנגדים עדיין שלטו שם, כמו במינסק, שהשוחטים החסידים יתנו שבועה, שישמעו להוראות הקהל ולא יעלימו הכנסות מהשחיטה מהכפרים או משחיטה פרטית בלי ידיעת הקהל. אולם עם הזמן גם דרישה זו לא החזיקה מעמד והשחיטה בסכינים מלוטשים הוכרה רישמית בין יהודי פולין ורוסי.

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ס העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח.

וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמוז על זה: ב"זע"ם" תצעה אר"ז, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ראה ברוח קדשו מה שיהיה
הנסיון האחרון בעקבתא דמשיחא:

**הבעל שם טוב הק' זי"ע שומע במתיבתא
דרקיע ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב
הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם**

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו
לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר
העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.
יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה
שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים

נב הבעל שם טוב והשחיטה

השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע^מ איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר.

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם תצעד ארץ^מ ראשי תיבות "זביחה^מ, "עירובין^מ, "מקוה^מ, כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

(מב) ראה שאלות ותשובות מן השמים, (סימן ה', הובא ברדב"ז סוף ח"ה).

(מג) (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) בזע"ם תצעד ארץ באף תדרוש גוים. ראה רש"י חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזע"ם תצעד ארץ" - לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

(מד) ז'ביחה: ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), וכו', וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.

הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו

ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (יו"ד חלק א' סי' ז') כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיין שם באריכות).

מה) עירובין: ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'). ראה עוד מה שכתוב הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, וכו'. ראה אוהב ישראל (לחג השבועות). ראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה).

מו) "מ'קוה: צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם: ראה בספר הקדוש באר מים חיים (פרשת בהעלותך), ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב'). ועל כן הצדוקים האלו הכשילו במקוואות פסולות להכעיס. [ראה רש"י בראשית י"ג, י"ג, עה"פ: ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאוד].

נד הבעל שם טוב והשחיטה

בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

אין היינטיגען דור וואס אויף יעדען שטיקעל בהמה פלייש וואס מיר עסען, שטייען 70 רבנים גדולי ישראל און שרייען נבילה טריפה חלב ודם, נו איז דען א וואונדער פארוואס דער דור זעהט אזוי אויס. עס איז דאך מצא מין את מינו וניעור! (ראה בכורות דף כ"ג ע"א. כלי יקר בראשית פרק א' פ' ו'. שם, במדבר פ' ה' פ' יז).

וז"ל: רעיא מהימנא: כתיב בי' במשיח (זכרי' ט' ט') "עני ורוחב על החמור", ענ"י איהו תמן בסימן ע"רובין נ'דה י'במות, ושאר מתניתין בכלל ולא איתקרי תמן מלך עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל. (רעיא מהימנא ריש פרשת כי תצא).

אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם **חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים**, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהו"ר ר' משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשוננו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו,

האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום, עכ"ל.

אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וזל"ק, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו

במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור
שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

רבינו הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטות, שרוב
השוחטים שחטו אז עם סכין פגום, והבעל שם טוב עשה
והתקין סכינים חדשים, והיה מלחמה גדולה נגדו^מ.
(עין שו"ע הרב יו"ד סימן י"ח מה שכתב בזה).

כתוב בספר של ר' יוסף שכטר נ"י, שבבתי הגז
באושביץ באותו מקום שהרגו ששה מליון יהודים, היה
לפני זה בית שחיטה גדולה ששחטו בהמות לאלפים
ולרבבות לכל מדינת גרמני-ה ושאר מדינות, והמסחר
גדל כל כך, עד שעשו שם ממש על ידי בית השחיטה
תחנה מרכזית לרכבת מיוחדת בסיטונות להביא
ולהוליך בהמות (ובלשונות שלהם קעטיל טרעין KETEL
- TRAIN)

ובאותן הרכבות (וואגאן - WAGON) שלקחו את הבהמות
לשחיטה לקחו במדה כנגד מדה^מ את כל היהודים
לשחיטה באותן הקעטיל טרעין^מ כידוע, וזרקו את

מז) חבל על דאבדין "ולא" משתכחין, שאין לנו הבעל
שם טוב הקדוש בדורינו שיבדוק הסכינים שלנו. (שמעתי פעם
ביאור על זה, "ולא" סובב על אלו שהם בבחינת לא (כלום) הם משתכחין).

מח) ראה באנציקלופדיה (מערכת אושינצים) שהיטלער ימשיך
הכין בתי הגז ובתי שריפה לשרוף 10 אלפים איש ביום אחד בדיוק
במדה כנגד מדה שהמן רצה לתת לאחשורוש 10 אלפים שקלים
כדי להשמיד להרוג ולאבד טף ונשים ביום אחד, רח"ל.

מט) תודה רבה לחברי היקר שמעון לוי נ"י חבר נאמן
להאוניווערסיטא העיברית בירושלים על שעזר לי בהקירות
בתמונות.

היהודים בפנים הטרעין¹ הרבה יותר וגרוע ממה ואיך ששמו שם את הבהמות רח"ל.

וזקן אחד סיפר לי איך שזוכר איך שבעסטרייך עשו מבשר יהודים שניצל ומכרו השניצל הזה לאכול לאנשים^{נא}, ומי יודע כמה יהודים אכלו השניצל הזה שעשו מבשר חבריהם, וזה ממש מתאים למה שכתב השבט מוסר מספר הגלגולים, שאנשים מגולגלים בבהמות, [שבט מוסר פרק ל"ו].

עוד מספר לי ששמע מהרבי מקלונבורג ז"ל שבעל הדברי חיים מצאנו ז"ל כתב בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז') על גרמניה, ומבאר שם שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמס הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לועיז [לערך ארבעה מיליאן יהודים רח"ל] שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השוחטים ובודקים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש). ועל ידי עון השוחטים הקלים היה מלחמת העולמית הראשונה והשנייה. (ראה בספר תירוש ויצהר הקול קוראי'ס שיצאו אז לאור מכמה בתי דינים בווארשא, איך

(ג) ראה בספר OSHPITZIN מהמחבר ר' יוסף שכטר בדף 215 שבאושפיצין (אושויטץ) היה מקום שחיטה גדולה מאוד, והיו על יד בית השחיטה שתי חרושת לעורות, גדולים מאוד, שתיכף אחרי השחיטה לקחו את עורות הבהימות מבתי השחיטה הגדולה.

עוד כותב שם שהיה שם רכבת מיוחדת לבהמות (קעטעל טרעין), ובאותו הרכבת לקחו אחר כך את כל היהודים לאושויץ, והאנשים ששמו בהרכבת היו מאות אנשים ברכבת אחד. (כפי הנראה מהדברי חיים היה כל זה במדה כנגד מדה).

(נא) וכמו שכתוב בשבט מוסר בהמה אוכלת בהמה.

נח הבעל שם טוב והשחיטה

שאכלו ונכשלו אז בשנת כת"ר ובשנת תרס"ו בנבילות וטריפות וחלב דאורייתא ובשר חמורים רח"ל, ותבין). ובקונטרס השחיטה בארצינו הקי' (דף י"ח) כתב בזה"ל: אני מתחיל לעשות לעצמי חשבון הנפש, הלא כמה וכמה אנשים שהלכו לעולמם על ידי פצצות ועוד, וכמה בחורים וילדים ואברכים צעירים רח"ל שנקטפים לא עלינו מהכלל ישראל, ולפי הנ"ל **כולנו השוחטים אשמים בזה**²², **כי הבעיות בשחיטה אצלנו זה באמת נורא ואיום**. הגם שיש לנו רבנים משגיחים שמכשירים הכל, אבל עם כל זה [הם גם כן צדיקים כמו אנחנו והם גם כן עובדים בשביל פרנסה] והאמת הוא שחלק היותר גדול שמה

(נב) אוהביי קוראים! הנסיונות הם גדולות מאוד, והנסיון הזה של השוחט קשה להשיג למי שלא הי' שוחט עדיין, אבל האמת כן הוא כי כל זמן שהשוחט נתנסה בנסיון (ובעשר נסיונות נתנסה בכל יום) מלחמה גדולה ועצומה מתלקחת בתוך תוכיותו, מצד אחד הרגש קדושה שלו כי איך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלקים להאכיל אנשים כשרים ותמימים מרק פיגולים. מצד שני אם לא אעמוד בנסיון - כגון: לשחוט במהירות גדולה ולא במתינות כמו שכתוב בשלחן ערוך נוכחו שנאמר במגילת אסתר "הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה, והמלך והמן ישבו לשתות, והעיר שושן נבוכה". או לשחוט היום אף שאיננו בקו הבריאות, או שלא ישנתי לילה זו בטוב, או שאין לי ישוב הדעת הנצרך לבדיקת הסכין מסיבות דאגות שונות המקיפות - וכן אם נמצא החלף פגום ואם אשליך לטריפה עשרות או מאות עופות, או שאפסיק לשחוט מפני הפסד הרגשה, - הלא הקצב ודאי ישליך אותי החוצה אם יארע כן כמה פעמים, והיאך אפרנס משפחתי הלא טרחתני למצוא פרנסה מתאמת ואחר יגיעה ועמל שהגעתי לזה אמצא עצמי בחוץ, וסוף דבר הסמ"ך מ"ם מסייע להכריע לצד שני כי אונס רחמנא פטרי' ואין לך אונס גדול מזה...

שאנחנו נותנים לאכול בתור כשר גלאט הוא באמת גלאט טריף, כי הסכינים שלנו לפי המצב שלנו שאנו עובדים כמו סוסים וחמורים [כלשון הישבט מוסרי שבהמה שוחטת לבהמה], הם רחוקים מלהיות כשר באמת, ומי מדבר עוד מהבדיקות פנים וחוף מה שהולך שם. [ישנם בארץ רק כמה בתי שחיטות מהחרדים ששם מדקדקים על הסכינים בדקדוק רב, כי הרב המכשיר שלהם הוא ירא שמים ואינו להוט לכסף, והלוואי שהיהודים החרדים היו מדקדקים לאכול רק משם].

[אני אמרתי פעם למשגיח "בודק סכינים" שלנו שהוא חסיד ויזניץ, שאמר על סכין שלי שהיה פגום [ממש], ופסק שהוא כשר!!! ואמרתי לו בשבירת לב מה נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי **אתה לא יודע?** אני שואל אותו מה אני לא יודע??? וענה לי: **כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים מכשירים למשגיחים ושוחטים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנתן בצבא!!!** - ולא להיות לא שוחט ולא משגיח, [הרב המכשיר הזה דיבר רק על הרבנים המכשירים השוחטים והמשגיחים באיזה גיהנום שילכו, אבל מה יהיה שם עם האוכלים מהשחיטה הזאת לא דיבר כלל, הלא הכשרות הוא יסוד קדושת ישראל וכמו שכתב הידברי חיים' שעל ידי מכשול שוחטים הקלים במדינות לועיז בגרמניה יצאו לשמד 4 מיליאן יהודים רחמנא ליצלן, זאת אומרת שהבעיה העיקרית שלנו שיורדים מהדת והולכים לשמד²² זה לא אשמת הקיבוצים והכומרים המיסיאנערן של הארץ, האשמה הוא אך ורק השוחטים והמשגיחים עם הרבנים ביחד] ואני השוטה הגדול קיבלתי אז התשובה הזאת, ולא זאת עוד, אלא שאמרתי האימרה הזאת לחבירי וצחקנו ביחד, והצחוק הזה הרגיע אותי עד

(ג) לפי שיטת הדברי חיים.

שהתחלתי ללמוד בהספר **שבת מוסר פרק ל"ו** ועוד מה שכתוב בענין השוחטים והגלגולים שהוא ממש פחד נורא ואיום, [ואם כל אחד ילמוד פרק ל"ו מספר הנ"ל יפסיק תיכף לאכול בשר, שהוא לא ימצא שוחט ירא שמים, כי איך יכולים להיות ירא שמים בשחיטות הגדולות של היום, שהתנאי הראשון הוא לזרוק את היראת שמים ואת היראת חטא] וכעת אני רואה שזה לא צחוק, אוי ועוד איך גיהנום גדול מאוד מחכה לנו, מי יודע אם נכנס לשם^{נד}, ואם כן, מי יודע אם נצא משם כלל. ואחר כל זה האם הוא פלא למה שישנם כל כך הרבה פצצות קרבנות ופיצועים ל"ע, האם לא אנחנו אשמים בזה?].

ואחר כל הנ"ל שמעתי בהספד לצעיר אחד שנקטף בשנותיו הצעירות, והרב המספיד צועק ש"**הצדיק אבד**" למה בגלל ש"**ואין "איש" שם על לב**", וקיבלתי כמו זרם במוחי אוי וויי!!! הלא הוא אומר תיבת אי"ש שהוא ראשי תיבות **ש**וחט **י**רא **א**לוקים, ואיפה אנו השוחטים, איפה היראת שמים שלנו שאנו מאכילים את אחינו בני ישראל בארצינו הקדושה נבילות וטריפות הכל עבור שיהיה לנו פרנסה בדרך כבוד.

והמספידים צועקים שצריכים לעשות תשובה בענין צניעות ועוד, וכל האשמה הוא על הצניעות כביכול שהנשים הצדקניות לא הולכים בצניעות והם אשמים בזה, אבל הם אינם יודעים מי באמת הרג את הנפטר

(נד) ולפי מה שכתוב שם כי המאכיל נבילות וטריפות מגולגל לאחר מיתתו בכלב, ואם כן מי יודע אם נזכה להיכנס בכלל לגיהנום, כי להיכנס לשם צריך להיות יחסן גדול, לפי מה שראיתי בספר שבת מוסר, ואודה ולא אבוש, שאם היה אומרים לי ללמוד הספר הזה לפני שהלכתי לעבוד בשחיטה, לא הייתי ממשיך בשחיטה יותר משבוע אחד, כי היה לי אז פחד הי' לנגד עיני.

הבעל שם טוב והשחיטה סא

הזה [הלא אנו רואים מה קרה אחר כך באושוויץ שהרגו 6 מיליון יהודים, זאת אומרת שעם ישראל הפסידו 10 מליון יהודים, והרבי מצאנו אינו אומר שהלכו לשמד מפני שלא הלכו בצניעות. עוד סיפר לי כעת חסיד בעלז שהרבי הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע אמר בעת המלחמה שהיטלער ימח שמו הוא נשמת עמלק שנולד מהשוחטים הקלים הרי אנו רואים ששני הצדיקים הקדושים גילו לנו את הסוד האמיתי שעל ידי השוחטים נהרגו ונשחטו 10 מליון יהודים ואין פוצה פה]. הלא ישראל קדושים הם. איפה היה כל כך הרבה תורה בעולם כמו שיש עכשיו, וכו', ואני צריך לומר כי אנחנו השוחטים הטרוריסטים האמיתיים שגרמו שנרצחו כל כך הרבה נפשות כמבואר לעיל.

סב הבעל שם טוב והשחיטה

שאלה א'

למה משיח לא בא? הלא כתיב "ועמד כולם צדיקים"^{יה}, ואם כן היה צריך לבוא תיכף, למה לא בא? מי מעכב אותו, הלא כולנו מחכים עליו ומוכנים שיבוא תיכף ומיד ממש?

תשובה:

למה משיח לא בא בשנת הכת"ר, שאז היה הזמן לביאת המשיח כידוע?

בספר זוהר דעת דף ס"ג מביא מספר דרך הנשר, (ומובא גם כן בספר שמרו משפט - שיחות דף ע"ב) וז"ל:

כתב בספר דרך הנשר בשם הגאון ר' יצחק ראב"ד ווערבא שהרב הצדיק רבי עקיבא יוסף שלעזינגער ז"ל (חתן הגאון הקדוש רבי הלל מקאלאמייא זצ"ל) כתב בספרו שמרו משפט שבשנת הכת"ר לפ"ק בערב פסח בא לבית חותנו איש אחד מאזיען בשם ר' אליעזר ב"ר שמעון ממדינת טיבעט (שבוא בן יאפאן וחינא) ודבריו היי רק בלשה"ק ובקשתו היי מחותנו הה"ק ר' הלל זצ"ל להיות אצלו פסח בלבד, ורק בתנאי זה כי הסדר יעשה הוא בעצמו על שלחן מיוחד לו, והוא יתן לו המצות וצרכי הסדר, ונרצה לו, והיי כן, ולא אכל בליל פסח, כי אם כשיעור כזית מצה כהלכה, ושוב לא אכל כל הפסח עוד מצה, ורק אכילתו היי מפירות ותפוחי ארץ ולוזים,

נה) ראה בספר נתיב מצותיך שכתב בשם חותנו הצדיק מוהר"ר אברהם מרדכי מפינטשוב ששמע מפיו של רבינו אלימלך זי"ע שאמר "ינוחו מלחלוק עלי שתי שנים, ואביא משיח וגאולה שלימה.

ולא רצה לקבל שום מתנה, ולא שום ממון ולא צרכי נסיעה, וכו', והדברי אשר שמעתי ממנו וראיתי אותו בחג, ואכתוב קצת אשר בזכרוני.

הסדר הי' בלהבות פלאים כל פסוק אשר אמר בקול הי' מתרגם אותו בלשונו אשר לא נודע לנו, ורק איזהו דברי זוהר ומדרשים אשר אזכיר בתוכם שמענו, התפלל בהתלהבות בקולות וברקים לערך ב' או ג' שעות ואח"כ בא לביתו וטעם רק תפוחי ארץ ביצים ופירות וכיוצא בלא בשר ומצה, ולא הי' זמן לשמוע ולדרוש ממנו, כי אם בחול המועד וביום טוב דרשתי ממנו על מהותם ומהות תורתם, ואמר לי כי הוא משולח ובא בטעם כמוס על פי מצות הראשים, כאשר אביו הוא גם כן ראש חב"ד, וביניהם הם במספר לערך צ"ו אלפים ב"י תחת דגלם, וסדר הזה עם שרי עשרה שרי חמישים שרי מאות שרי אלפים והם מקיימין המעשרות, וכל בי עשרה ביכלתם להחזיק פרנסת מנהל תלמיד חכם היושב על התורה ועבודה ומלמד עמהם בשבתות ומועדים בקביעות עתים לתוי לפי יכלתם, ראש הנשיאים הוא מקובל ובעל רוח"ק והוא מנהיג הדור על פיו הוא נעשה כ"ד, צדיק מושל ביראת אלקים ולא לבד לשפוט את עדתם כ"א כמו שכתב אצל בני יששכר יודעי בינה לעתים מה יעשו ישראל בכל הגולה, ואצלו סי' בשם האב"י"ב (ר"ת אחינו בני ישראל בגולה).

הסוד הגדול למה אחינו בני ישראל בגולה?

והנה מה שדיבר בסוד עם מורי וחמי זצ"ל לא אדע, ורק אשר שמעתי וראיתי ממנו אני כותב כי שקר שנאתי, והנה

טד הבעל שם טוב והשחיטה

האיש הזה דברתי עמו בד"ת ביו"ט והוא רצה רק בלימוד הפייט של ר"א הקליר, ובו דרש ע"ד האמת וכו' עם עמקות אשר ל"ה מוחי סובל, בשרשי הגלגולים, ועד"ז גילה לי הנשמות של דורינו, ואמר כי הראשונים מן לועזים בלע"ז המה באו בגלגול מן דור של כת ש"ץ ימ"ש, כאשר נכשלו עם הצונים ובאו לחיצונים.

אלמלא השיג כל רצונו בא משיח!

ואעתיק ממקצת מספר ה"אביב" מהנוגע לדעת בדורנו וזה לשונו:

רבי נתן אדלר ותלמידו רבי משה סופר מפראנקפוט דמיין מקובלים בנסתר, רבי נתן אדלר רצה לפסול השוחטים דפראנקפוט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפראנקפוט דמיין ועל ר' משולם טימסניץ מפראנקפוט דמיין כתב נשמת שרף - ועל הנודע ביהודה כתב עינו כעין חשמל - ועל מדינת מעהרן פיהם כתב נחתם היא עם חותמו של סמ"ך מ"ם רחמנא ליצלן, וישמור עצמו כל בעל נפש לעבור שם (ואין לך דבר שעומד בפני התשובה).

ובעיר פראג כל זמן שהיה הנודע ביהודה בחיים ללא היה יכול הסמ"ך מ"ם להיות שם, רק בדוחק בבחי' אורח ועכשיו מולך שם, ותחלת הקלקול יצא על ידי חזן וקאה"ר וכו' - ועל בתי כנסיות אלו כתב שם, כל תפלתם בהם תועבה כמו אשר מתפלל בבית הכבוד, וגרוע יותר כי שם אשר מזכירין שם.

ועוד זאת הי' לי לפלא, כי בבית מורי וחמי היה כלב מונח תחת שלחנו תמיד ובשום אופן לא היה כח

לגרשו מן הבית, וכל הכאות בו לא הועילו, וכאשר ראה הוא כן אמר לי למה אינו מתקן את הכלב הזה, וכי לא ידע מנהו כי זה הי' רב לוע"ז ממקום פלוני ושהי' סמוך לו, אשר קללו בקללות נמרצות, ונתגלגל בכלב הזה, והיא בסוד ויקרא ל"ה נובח בשמו, כי לה ראשי תיבות לשון הנכרים, (וכזה כתב בילקוט ראובני גם בראשי תיבות לשון הרע).

וחשבתי שאינו כדאי להזכיר זה למורי וחמי, אך בא היום וכו', ספרתי דברים הנ"ל למורי וחמי אשר אמר לי האיש הנעלמי הנ"ל, והשיב לי אני לא אדע איזה תיקון לעשות לו, והגדתי זה להנ"ל, וא"ל זה תיקונו אשר יעשה לו והגדתיו למורי וחמי ועשה כן, ומן אותה השעה נעלם הכלב ולא בא עוד והי' לפלא, וגם בעיני יפלא, והאיש הנ"ל ברגלו בא וברגלו הלך בבוקר אסרו חג אחר תפלת שחרית, והיה ברצוננו שיסע על מסילת הברזל כנהוג ולשלם בעדו ולא רצה לקבל שום ממון לעזר וכתב, כי אם לקיים את פקודתו אשר קבל מן הראשים שלהם, להיות פסח אצלינו לבד, ושוב לשוב לדרכו אשר פנה על דרך קאשויא, ומשם דרך פולין ורוסיא לפנות, והלכתי אני עם בני הישיבה שלי שהי' לי לערך ע' תלמודים אז, ללותו לדרכו, עד כי נעלם, עד כאן.

שאלה ב': למה נחתם מדינת מעהרן בחותרמו של הסמ"ך מ"ם?

תשובה!: א. ידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה סיטונאי (האלסעילער), וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם" הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר.

ב. ידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי' ועל ידי זה הכל ברשתו.

ג. ראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים.

ב) בספר הקדוש קב הישר פרק ק"ב וזה לשון קדשו: אברהם יצחק יעקב חיו כמנין בשר, וזהו הסוד בשר בשדה טריפה לא תאכלו. = אברהם היה חי 175 שנים, יצחק – 180 שנים, יעקב – 147 שנים, צרפם יחד $175=180=147=502$ שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל), "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטרי' תק"ב, 502.

ב. עוד כתב שם בקב הישר: אדום = 51 = ישמעאל 451 בגימטרי' בשר 502.

ד. בשאלות ותשובות דברי חיים (יו"ד חלק א' סימן ז') כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות). ובתבואת שור כתוב: שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שהיראת שמים יראה על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים. (י"טויל בפרדס" מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

שאלה ג': למה השכינה עדיין בגלות, ועדיין לא נבנה בית המקדש בימינו, הלא כולנו מתפללים ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ויש לנו ברוך השם היום מיליוני בעלי תשובה המניחים תפילין, ושומרים שבת, אז מי מעכב?

תשובה: בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון [נדפס לפני ד' מאות שנה] וז"ל: ק:

ועכשיו שאיתרע חזקתם [של השוחטים] ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הירעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כל כך וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמי' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו

סח הבעל שם טוב והשחיטה

לאכול בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאווה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

א) הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ס העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמוז על זה ב"זע"ס" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

(ב) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל
כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול
שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין
והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על
זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר
אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב
מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי
צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס
בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא
בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם
הכולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות
(בלשונו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין
תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם
שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה
להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח,
גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה'
מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה
גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי
שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן
דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב **אברהם יצחקי**
אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו
הגדול החכם הכולל מהור"ר **משה גלאנטי** אומר, מתחילה
לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא
הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של **שבתי צבי**
ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם

הבעל שם טוב והשחיטה

ע

את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתאי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

ואחרון אחרון חביב, נסיים החיבור בסוד גדול [שסוד בגימטרי' 70, והספר נגמר ב70 עמודים] איך שהבעל שם טוב הקדוש נלחם על השחיטה, וראה הגזירה הנוראה של אוישוויץ רח"ל וניסה לבטלו ולהציל את עם ישראל מכלי חס ושלום.

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחבירו הרב הקי' מי מרדכי מטלוסט זי"ע

[בן גילו הצדיק נסתר" - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקודש [דף קעב] (יג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחודש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין, לחברי הרב הקי' מי מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, "וסוד ה' ליראיו", בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הכתבים הידועים לך ממורינו הקי' נייע כי נחוצים הם לי.

חברך דו"ש באהבה נאמנה. ישראל בע"ש מטלוסט.

ספר פּוּחַ הַזוּהַר

חלק ב'

בו מבאר גדל החיוב ממה שצריכים להשתדל ולעסוק בלמוד הזוהר הקדוש ולזכות את כל היהודים שישתדלו ויתאמצו בְּיַתֵּר פּוּחַ בְּזֶמַן הַזֶּה בְּיִתְרַם מִכָּל הַזְּמַנִּים שֶׁהוּא הַעֵת הַאֲחֵרוֹן לִפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וּמְחַוִּיבִים אֲנִי לִקְרֹא אֶת הַפְּסוּק (תהלים ק"מ, ח) "סִכְתָּה לְרֹאשֵׁי בָּיִת נֶשֶׁק".

ובפרט עתה כאשר ההקמן האירני התיר הצרובי לשונו, ופוער פיו לְבָלֵי חֵק, וְכָל אֶהָד יִתְבּוֹנֵן סְבִיבוּ כִּמְה אֲנַחְנוּ וְקוֹקִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרֻבִּים, וְמֵה גַם פְּנִינַת חֶמֶד שֶׁל יְבֻנָּה וְחֻכְמִיָּה עוֹמְדִים בְּסִפְנֵי רוּחַנִית וְנִשְׁמִית, וְהֵיאֵד יְכוּלִים לְהַצִּילֵם, אִם רַק כְּלָנוּ נִלְמַד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְיַתֵּר עוֹז - וּבִטּוֹל גְּזִירַת גִּיּוֹם בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת יִהְיֶה בְּלִמּוּד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּבַר אָמַר הַצַּח"ק הַרְב פְּתִיחַ זי"ע בְּשֵׁנַת תַּרְע"ד, שֶׁכָּל גְּזֵרַת גִּיּוֹם הַבַּחֲוָרִים לְצָבָא הִיא בְּגִלְל בְּטוֹל לְמוּד הַזוּהַר"ק, וְכַדְבְּרֵי הַרְמַח"ל שֶׁנֶּשְׁמָעִים כְּמוֹ נְבוּאָה לְזַמְנֵינוּ זֶה, וְז"ל: "וְעַתָּה אֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹם", וְלֹא מֵצָא עֵצָה לְבִטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזוּהַר בְּרֻצָּף לְלֹא הַפְּסֵק, שֶׁבִּלְחַת הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ לְבִטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְלִקְרַב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

יוצא לאור תש"י על ידי מפעל הזוהר העולמי
שע"י חברת מזובי הרבים העולמי
בנשואות כ"ק אדמו"ר רבי שלום יודא גראס שליט"א

שִׁכָר וְעוֹנֵשׁ ה' הַלְקִים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במהיר מסובסד, לארגונים לקרב החוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידח ממנו נדח

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצר:
0525-111104/03-5784413

גליון מספר 35 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י
אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי
ת.ד. 612 בני ברק
טל: 03-578-4480 / 03-5784413 פקס
מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש 24\8
0548436784
02 6500828

קונטרס רגע לפני הגאולה

שְׁלֹא תִגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֹא תֵאמְרוּ לֹא יִכְלֵנוּ!

העולם עומד בפני מלחמה עולמית

הורונו רבותינו שמלחמה עולמית היא אתחלתא של הגאולה הסופית, ספר הזוהר היא תיבת נח (זוהר ח"ג קנג ע"ב), רוץ והיכנס למקלט, החל ללמוד ספר הזוהר. למגזרים שונים באוכלוסייה, כגון: כל עובדי בנק ישראל, הסתדרות המורים, הסתדרות המהנדסים, הסתדרות הרופאים, הסתדרות הקבלנים, בעלי מניות.

לקבלת ספרים בחינם: 03-5784413

פעמים, ובכך נזכה לאֵלף המגן בכל חודש וחדש ונצליח למנוע מלחמות ופגעים. [פתיקת הרמח"ל הקדוש זי"ע ועוד למעלה מאֵלף גדולי הדורות].

בתוך חודש נסים את הזוהר אֵלף פעמים, ובזה נעורר רחמים בשמי מרומים.

מפעל הזוהר העולמי בפעלה, להחיש ולקרב פעמי הגאולה,

בסיום הזוהר בחודש אֵלף פעמים, נזכה וננצל באהבה מאסונות ופגעים,

"מפעל הזוהר העולמי" יוצאים בפעלה להחיש ולקרב הגאולה על ידי סיום הזוהר הקדוש בחודש אֵלף

את הזוהר לשבעים חלקים סדרנו, וכאשר כל אלה אנשים חלק אחד יטלו, דהיינו שבעים אלה אנשים ילמדו זוהר, סך הכל נזכה להבטחת ישעיה הנביא (פרק ט' א-ב) "העם ההלכים בחשך ראו אור גדול... הגדלת השמחה שמחו לפניך... כאשר יגילו בחלקם שלך". (עין רש"י שם).

ואתה איש יהודי, בא והצטרף ללמוד יחודי, לקיים רצון אלקינו החפץ להחיש ולגאלנו, ותזכה לקרב ולקבל פני משיח צדקנו.

וכבר קבלו עליהם ישראל עם קדושים, ובכל לבם ונפשם הם מוכנים ומזומנים, ברבבות ואלפים, כל יום להקדיש מזמנם, 4.5 דקות לעשות רצון קונם.

מטרת הלימוד הקדוש: היא לעורר בעת רצון נפלא אשר שערי שמים פתוחים, ולהתחבר עם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, למען יעמוד בתפילה ויעורר זכות, כמו שאמר אליהו הנביא (במאמר פתח אליהו) קום רבי שמעון לעורר את העליונים אלו האבות הקדושים ומשה רבנו רעיא מהימנא למען להקים את השכינה מעפרה בב"א.

כבר הבטיח לנו אליהו הנביא פי בזכות התעסקות בזוהר הקדוש נצא מהגלות ברחמים, וכתבו לנו רבותינו הקדושים לגרוס ולעסק בזוהר הקדוש לקרב את הגאולה, אשר הזוהר

הנו החרב המקצצת את הטמאה והיצר הרע, הזוהר מזכך את האדם ונפשו, עקרו של הזוהר הוא מוסר קדוש, עבודת השם טהורה, אהבת השם וישראל, מסירות נפש מלאה לתכלית הנצחית, הזוהר הוא אור הנשמה, כפי שהגוף זקוק לאוויר, כך זקוקה הנשמה לזוהר הקדוש, וביחד עם קיום ההלכות והמצוות, לימוד כל פרד"ס התורה, פשט ההלכות, רמזיהן, דרושיהן וסודותיהן, מסירות נפש מחלטת לקיום ולמוד התורה בטהרה ובקדושה, ואז נזכה לאורו של משיח צדקנו, שיופיע במהרה בימינו, הנה ימים באים אלינו, מתוך חושך העמים, ושנאת הגוים את עמו הנבחר של הקב"ה, וכל הסימנים מעידים כי רח"ל מלחמה איומה מתקרבת, מכל עבר...

אין לנו על מי לסמוך אלא על אבינו שבשמים! ולשמע לקול דברי אליהו הנביא מבשר טוב מבשר הגאולה! ועל ידי מפעל הזוהר העולמי, בהסכמת גדולי הדור, נוציא מהפכת אל הפועל קריאה לכל יהודי בכל מקום ומקום לקרא וללמוד בזוהר הקדוש ולהיות חלק מהמתחברים לקדושה, עם קבוצות המסיימות את כל ספר הזוהר בהשקעה של 4.5 דקות ביום.

כל משתתף יקבל את חלקו בקריאה המשתפת שתחלטה בכולל חצות אצל ציון התנא הקדוש רבי

מתחברים לאהל הרשב"י, הלומדים בחצות הלילה שתי שעות זוהר הקדוש בכל יום, וגומרים כל שבוע את כל ספר הזוהר הקדוש, ובנוסף ילמדו את השבעים פרכים להיות כל עם ישראל מחברים לציון הרשב"י. ט. כל מי שעולה לציון הרשב"י בכל יום ימלא טפס, ויקבל על עצמו ללמוד ולגמר כל החוברת הנ"ל, ויקבל שכר עצום כנגד פולם כמבואר להלן. י. כל אחד יראה לקיים מאמר חז"ל גדול המעשה יותר מן העושה, יקבל סט 70 פרכים בחינם (עם טופסים) כדי שיזכה ויחלק ספרי זוהר בחינם לחבריו ובני משפחתו הקרובים והרחוקים ל-70 אנשים מסימי הזוהר מידי חודש בחדשו, שעליהם העולם עומד, ויקבל שכר כנגד פולם, וכאלו בראם כמבואר בזוהר (תרומה קכ"ח:) ובספר חסידים ובגרא, ועוד. וכל המשתתף בזה מקבל כל אחד ואחד מהם שכר כאילו סים אלף פעם את הזוהר הקדוש, וכל אחד מקבל שכר כנגד כל אחד מהחבורה שיש לו שכר אלף סיומים, היוצא מכך כל אחד מכפל בשבעים אלף אנשים (באר מים חיים) - ס"ה יוצא 70 מליון סיומי זוהר בכל חודש, ונחשב לכל אחד מהמשתתפים כאילו סים 70 מליון סיומי זוהר הקדוש. (ועין שמחת הרשב"י).

הא פיצד? כל אחד מהשבעים איש נחשב לו כאילו סיים לבדו, כי השתתף עם החבורה כדברי השדי

שמעון בר יוחאי ע"ה, ומשם לכל חלקי העולם. ועל ידי כך יכנס הוא ובני ביתו וכל המשתתפים עמו והמסייעים בעדו לתבת נח המגנה ומצילה מפני המבול הנורא ומלחמת גוג ומגוג של אחרית הימים. - ובזאת את אחי אנכי מבקש להיות מ-70 אלף האנשים הנבחרים שיוזכו את השכינה עם ישראל מעפר להרים, "להחיות רוח שפלים, ולהחיות לב נדבכאים, דרכיו ראיתי וארפאהו, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו".

התכנית הקדושה: א. כל אחד ימלא טפס, ויקבל כרך אחד בחינם ללמוד יומי. ב. כולנו מתקשרים בקשר אמין לציון הרשב"י בכל יום ויום. ג. כל המשתתפים יכולים לתן שמוטיהם ושמות קרוביהם ויזכירו אותם כל לילה אחר שיעור הלימוד הזוהר בשעה שתים בלילה. ד. לחלק את ספרי הזוהר הקדוש הנדפס מחדש עם תרגום בלשון הקודש כל ספר הזוהר בשבעים פרכים. ה. כל אחד ילמד 4.5 דקות ביום, ויגמר בחדש אחד כל הפרק, וכך שבעים אנשים גומרים ומסיימים בכל חודש כל ספר הזוהר. ו. ואי"ה נחלק לשבעים אלף אנשים שישתתפו במבצע הזה, ובכל חודש יגמרו אלף סיומי זוהר הקדוש. ז. סיום בחודש הראשון יהיה אי"ה בכתל המערבי, וכל גדולי ישראל ישתתפו במעמד של אלף סיומי זוהר הקדוש, הנ"ל. ח. כל ישראל

בלימוד חצי שעה ליום מסים את כל הזוהר במשך פחות מעשרה חדשים (284 יום), עתה בואו חשבון: 142 [שעות תורה - אם סים לבדן כפול 70 מליארד (בליון)] סיומי זוהר בהשתתפות] = 9 טריליארד תשע מאות ארבעים מליארד שעות תורה, כלומר, בהשתתפות בחבורה הקדושה זו של 70.000 יהודים צדיקים לומדי זוהר הקדוש, בלימוד 4.5 דקות ביום בלבד במשך 30 יום זכית ל-9 טריליארד תשע מאות ארבעים מליארד שעות תורה של זוהר הקדוש, 9,940,000,000,000.

[החשבון המדיק לפי סדר הזה: 142 שעות, כפול 60 דקות בשעה, = 8520 דקות לוקח זמן לימוד כל הזוהר הקדוש, לחלק ל-30 יום = 284 דקות ביום ליחיד [כ-5 שעות ליום], וכשנחלק ל-70 איש יוצא לכל אחד ללמוד כ-4 דקות ביום, שזה כל יהודי יכול וחיב את זה לעצמו ולעמו, ובלימוד של 284 דקות בחודש, שהם כ-5 שעות, זוכה בחודש אחד ל-9 טריליארד תשע מאות ארבעים מליארד 9,940,000,000,000 שעות תורה של זוהר הקדוש. וכל זה הוא מבלעדי החשבון של כנגד כל היהודים [כ-15 מיליון] על פי ספר חסידים].

כידוע, שהלומד זוהר הקדוש שעה אחת בחול, הוא כמו מאה אלף

חמד (מערת מ' סי' קצח), (ראה עוד: ברכות מז: משנה ברורה סי' נה ס"ק ע"ג, אהבת חסד ח"ב פרק ט"ז, ועיי"ש משבת דף ג.). וכדברי הבאר מים חיים פרשת תצוה (כתב יד דף כ"ד), אם כן, לכל אחד ואחד מהחבורה יש זכות של אלף סיומים, וכיון שהחבורה היא 70 אלף, מדין ערבות מוכפל בכל אלף שיש לכל אחד, כלומר: 70 אלף כפול אלף וזהו 70 מיליון סיומי זוהר הקדוש. חשב עוד רגע! כל מניין לומדים, שוב יכפל באלף, כי כל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זוהר פרשת ויצא), והרי השכינה שורה במניין, וכל המצטרף ללומדי השיעור, הרי מקבל כנגד כל אחד את השכר פי אלף!!! סך הכל 70 מליארד (בליון), ונחשב לכל אחד ואחד כאילו למד בחודש אחד בלבד 70 מליארד (בליון) סיומי זוהר.

ויש עוד להוסיף לפי דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקיימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, וכו', מקבלים את השכר לסך 15 מיליון יהודים כפול 70 מיליון 1,050,000,000,000,000 במילים: אחד קנדריליון ו-50 טריליארד סיומי זוהר לכל אחד ואחד המשתתף בחבורה הזאת.

תדע לך שלכל יחיד נצרך כדי לסים את כל הזוהר הקדוש, 142 שעות, על פי חשבון הזוהר המחולק ל-70 כרכים עם תרגום לשון הקודש,

חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה, והם רחוקים מהם... ורשעים בחשך ידמו (מלת ידמו פרושה ירתו וימותו) - הם ערב רב שימותו בחשך. ומשום זה אמר עליהם הנביא, (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו (פירוש, שישארו בחוץ לארץ בין הגוים, ולא יהיה להם רשות ליכנס לארץ ישראל) (רמ"ק ומפרשים, מתוק מדבש).

שאלה: האם יש עצה שהיהודים בחוץ לארץ ישארו בחיים? תשובה: משה רבנו והרשב"י אומרים, פי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח. והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזהר הקדוש, וז"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (נשא קכ"ד), לשון הקודש: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח! ראה עוד בתקוני זהר חדש (ע"ב עמוד ד). ובזהר (ח"ג, קנ"ג: ברעיא מהימנא) והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח... ודא אורה דספרא דא. - הרמ"ק באור יקר, (שער א' סימן ה): כי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא

שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (כפא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), לפי זה, 4.7 שעות לימוד זוהר הקדוש, הם: 473.333 שנה תורה, שבהם זוכה כל חודש, [לא כולל חשוב לימוד זוהר בשבת קודש שזה מכפיל הכל באלף], וזהו ליחיד, אף בהשתתפות עם 70,000 משתתפים, שבוזה נוסף החשבון הקודם של 9 טריליארד תשע מאות ארבעים מליארד 9,940,000,000,000 שעות תורה של זוהר הקדוש]. סך הכל שעות התורה: (473.333 מכפל ב-9,940,000,000,000 - כלומר 9 טריליארד תשע מאות ארבעים מליארד שעות תורה של זוהר הקדוש) הם כ-4,704,930,020,000,000,000 כלומר 4 קונטיליון ו-704 קונדריליון ו-930 טריליארד ועשרים מיליארד שעות תורה.

וכל הזכות העצום בכחו של כל יהודי שיקבל על עצמו להשתתף עם הכלל וללמוד את הזהר הקדוש, סך: 4.5 דקות ליום במשך 30 יום, ולכל אחד ואחד מהמשתתפים יש זכות זו. צא וחשב האם יש בר דעת שלא ירוץ ויחטוף זכות עצומה זו, וישארו ח"ו בטלן ועם הארץ?

אמרו בזהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ה: - קכ"ו). לשון הקודש: ... וערב רב, כמו שנאמר בהם, (שמות כ) וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק. כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי

כמו תבת נח... יפנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקיים.. ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יפנס... מפני שאין פניסתו פניסה, אלא יהיה לו אחת מהשמים, או יחזירנו בתשובה ויהיה צדיק ויפנס בו, או ידחנו דחיה גמורה ויפרש עצמו, כענין תבת נח שהיה דוחה הרשעים ואותם שחטאו מן החיה והבהמה, עכ"ל.

שלא תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו! בידנו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! מי לה' אלי! - הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות. - עורו ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא! - וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הזהר הקדוש".

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, בואו ונשמע לצווי של משה רבנו ע"ה לפדות את השכינה הקדושה ולא לחכות למחר [כי מחר זה עצת עמלק], רק תכף ומיד נתאחד ונתחזק ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו וזהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקוטיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרגנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום וזהר הקדוש וכך גלך פלנו כפאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

 גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבריו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
- עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זוה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זוה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -

ובזוה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שעי" מוסדות האלמין].

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוזי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצור:
0525-111104/03-5784413

אור הזוהר

גליון מספר 36 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י
אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק
טל: 03-578-4480 / פקס: 03-578-4413
מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש
24/8 בית שמש
טל: 0548436784

קונטרס

שמחת מסיימי הזוהר

והוא חדושים נפלאים מערבה של שניה בתורת הזוהר
בו יבאר חשיבות כל שניה ושניה בחיים של היהודי, וכמה שמחה ואשר
ועשר יש לגורסי ולומדי הזוהר הקדוש, ואתם המשיח ישמח וירקד

ילמדו זוהר, סך הכל נזכה להבטחת
ישעיה הנביא (פרק ט' א-ב) "העם
ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי
בארץ צלמות אור נגה עליהם. הרבית
הגוי לא (ל) הגדלת השמחה שמחו
לפניה כשמחת בקציר כאשר יגילו
בחלקם שלל" (עיין רש"י שם).

מטרת הלימוד הקדוש

מטרת הלימוד הקדוש היא לעורר
בעת רצון נפלא אשר שערי שמים
פתוחים, ולהתחבר עם התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, למען
יעמוד בתפילה ויעורר זכות, כמו
שאמר אליהו הנביא, (במאמר פתח אליהו)
קום רבי שמעון לעורר את העליונים

מפעל הזוהר העולמי בפעלה, להחיש
ולקרב פעמי הגאולה ❖ בסיום הזוהר
בחודש אלף פעמים, נזכה וננצל
באהבה מאסונות ופגעים
"מפעל הזוהר העולמי" יוצאים
בפעלה להחיש ולקרב הגאולה על
ידי סיום הזוהר הקדוש בחודש אלף
פעמים, ובכך נזכה לאלף המגן בכל
חודש וחודש ונצליח למנוע מלחמות
ופגעים. נפתקנת הרמח"ל הקדוש
זי"ע ועוד למעלה מאלף גדולי
הדורות].

את הזוהר לשבעים חלקים סדרנו,
וכאשר כל אלף אנשים חלק אחד
יטלו, דהיינו שבעים אלף אנשים

אלו האבות הקדושים ומשה רבנו רציא מהימנא למען להקים את השכינה מעפרה ולקיים בנו "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך", (איכה ד כב). ותתעורר חבצלת השרון להושיע הבנים, "ושבו בנים לגבולם", ובזכות אשר נקים (מלאכי פרק ג כב-כד) "זכרו תורת משה עבדי" נזכה להמשיך עלינו דברי הנביא "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם" בב"א.

בדקה אחת נאמרות במאתים מלים אמר החפץ חיים. "בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים! בשעה, כתריסר אלף. ולמוד תורה כנגד כולם יוצא שכל דבור תורה נכפל ב-613, עתה כל שעה שוה ערך של יותר משבע מליון מצות, [7,356,000] בשעור תורה אחד שבו 'שומע כעונה'...". ואם בשעתים, הרי החשבון עולה לכדי ארבע עשרה מליון. ארבע שעות, עשרים ושמונה מליון.

בשנה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה

וה"בן איש חי" כתב בשם המקבלים, ששכר למוד התורה בשבת פי אלף מיום חול. הוי אמר, שדקה אחת של למוד בשבת, אמרה על פרשת השבוע בשלחן השבת, שכרה כלמוד רצוף של שש עשרה וחצי

שעות ביום חול, ושות ערך למאה עשרים ושתיים וחצי מליון מצות! - וצריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה ובפרט תורת הרשב"י בלימוד זוהר הקדוש, שבשנה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה [הביאור: מאה מליון שנה תורה לחלק לששים, שנה 1,666,666 כלומר מליון ושני שלישי, לחלק לששים שניות, שוה בשנה אחת 27,777.777 כלומר כעשרים ושמונה אלף שנה תורה, בנוסף כל מילה תורה נכפל בשש מאות שלש עשרה, ובשנה אחת אפשר לומר שלש מלים תורה, לפיכך יוצא כחמשים מליון מצות בשנה אחת].

מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה

צא וחשב מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצוה בשמחה מקבלים פי אלף, ותשמח רק מכף, ועוד דברי הכסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש הוא כשנה, בודאי כל השבת תלמד זוהר הקדוש כדי להכריע את הכף לטובה, שכל שעה יעלה למליון שנה תורה, ובודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לך מליון שנה תורה, רק רגע, הרי בכל דקה אומרים מאתיים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה, שמוכפלות באלף, ועוד פעם באלף, ועוד פעם במאה,

יש ללומד זוהר הקדוש שְׁעָה אחת: יש 24 שעות ביממה, כפול 30 יום בחודש, כפול 12 חֲדָשִׁים, שֹׁה 8,640 שעות, וְאֵת כָּל זֶה נִכְפֵּיל ב־7,356,000 שָׁהם ללומד תורת הנגלה, יוצא 63 מליארד 63,555,840,000 כלומר: 63 מליארד 555 מליון 840.000 אֶלֶף. זהו סכום המצות לשְׁעָה לימוד זוהר בחול.

והלומד בשמחה נכפל באֶלֶף, [כְּדַבְּרֵי הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים], שֹׁה 63 מליארד 63,555,840,000,000 כלומר: 63 טריליארד וחמש מאות חמשים וחמש מליארד ושמונה מאות ארבעים מליון מצות.

וכשמצטער בין בצער גופו בין בצער נפשו וגם הכופה את יצרו נקרא מצטער, נכפל במאה (אבות דרבי נתן), יוצא 6,355,584,000,000,000 כלומר: שש קוודריליון שלש מאות חמשים וחמש טריליארד וחמש מאות שמונים וארבע מליארד מצות.

ובשבת כתב ה"בן איש חי" בשם המקבלים, ששכר למוד התורה בשבת פי אֶלֶף מיום חול. יוצא 6,355,584,000,000,000,000 כלומר: שש קוונטיליון שלש מאות חמשים וחמש קוודריליון חמש מאות שמונים וארבע טריליארד מצות.

ומכיון שהלמוד הוא על פני כל החדש, לכן אנו מחשבים רק לפי חשבון ימי החול, ובאמת אם תוסיף את לימוד השבתות, החשבון יגדל עוד פי כמה וכמה.

והכל בערך של שנה, רגע, בואו חשבון: כמה שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום כפול 365 יום בשנה, שֹׁה 8,760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שֹׁה מאה וחמש מליון מאה עשרים אֶלֶף מלים תורה (105,120,000), וְכָל מִילָה תוֹרָה מְכַפֶּלֶת ב־613 כי תלמוד תורה כנגד פולם, והחשבון הוא: 105,120,000 כפול 613 שֹׁה 64,438,560,000 [כְּשִׁישִׁים וארבע וחצי מליארד מצות].

וזה רק בשעה לימוד זוהר הקדוש ביום חול.

בתוך חודש נסים את הזוהר אֶלֶף פעמים, ובזה נעורר רחמים בשמי מרומים.

וכבר קבלו עליהם ישראל עם קדושים, ובכל לבם ונפשם הם מוכנים ומזומנים, ברבבות ואֶלְפִים, כל יום להקדיש מזמנם, 11 דקות לעשות רצון קונם.

ואתה איש יהודי, בא והצטרף ללמוד יחודי, לקיים רצון אלקינו החפץ להחיש ולגאלנו, ותזכה לקרב ולקבל פני משיח צדקנו.

בואו והצטרפו לחשבון בנק המצות העשיר הכי גדול בעולם

ידוע דברי הפסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש (בחול) עולה לערך שנה לימוד תורת הפשט, ואם בשעה לימוד תורת הנגלה זוכה ל-7,356,000 מצות, עתה בואו ונחשב כמה מצות

ולפי התכנית לעשות אֶלֶף סיומים בְּחֻדֶשׁ, נִכְפִּיל אֶת כָּל הַסְּכּוּם הַנִּלְבָּא בְּאֶלֶף שָׁוָה: 162,385,171,200,000,000,000 [בִּינְתִים אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים אִיךָ לְקַרֵּא לְמִסְפָּר הַזֶּה], אֲבָל בְּוֹדָאֵי אֲצֵל הַבוּרָא עוֹלָם הַכֹּל מִחֻשָּׁב וְרִשׁוּם, וְזֶה רַק בְּמִסְפָּרִים לְסַבֵּר אֶת הָאֲזֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲבָל בְּאַמֶּת שְׂכָר לּוֹמְדֵי הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין מִי שְׂיִכּוֹל לְשַׁעַר וּלְתַאֵר, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה (פָּרָק ט ד א), "וּמַעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הָאֲזִינוּ עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֻקִּים זוֹלְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ".

צֵא וְחֻשַׁב הָאֵם יֵשׁ בַּר דַּעַת שְׁלֹא יְרוּץ וְיִחַטוּף זְכוּת עֲצוּמָה זוּ, וְיִשְׁאַר ח"ו בְּטֻלָן וְעַם הָאָרֶץ?

תִּקְבַּל אֶת הַשְּׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד

עוֹד לֹא גְמַרְנוּ!!! חֻשַׁב עוֹד רַגְעֵ! אִם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָךְ תִּלְמַד בְּמַנְיִין, שׁוֹב יִכְפַּל בְּאֶלֶף, כִּי כָּל מָה שֶׁנּוֹתְנִים מְשָׁמִים נוֹתְנִים בְּאֶלֶף (זוּהָר פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּמַנְיִין, וְאִם אֶתָּה תֵאָרְגֵן אֶת הַשִּׁיעוּר, הָרִי תִקְבַּל אֶת הַשְּׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד וְאֶחָד!!!

נְהִיִּית הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצּוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנֵר

אֶתָּה יוֹדֵעַ מָה? גַּם אִם לֹא שָׁמְעוּ לָךְ, אֲבָל אֶתָּה הַשְּׁתַּדְּלֶתָ לְקַבֵּץ אֶת הַמַּנְיִין, גַּם תִּקְבַּל אֶת אוֹתוֹ שְׂכָר, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׂכָל הָעוֹנוֹת שְׁלָךְ יִמְחַקּוּ [כְּדַבְּרֵי הַמִּהְרָח"ו שֶׁעַר הַגְּלִגּוּלִים,

וְזֶהוּ הַחֻשְׁבוֹן לְלוֹמְדֵי חַבּוּרָה קְדִישָׁא הַמְּשֻׁתָּפִים עִם הַצִּיּוּר בְּלִימוּד וְסִיּוּמֵי הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ: בְּמִשְׁךְ 365 שְׁעוֹת מְסִיּוּמִים אֶת כָּל הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, נִכְפִּיל אֶת הַמִּסְפָּר שְׁזֶה 6,355,584,000,000,000 לְשַׁעֲרָה אַחַת, כְּפוֹל 365 שְׁעוֹת [שְׁל לִימוּד כָּל הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ], שָׁוָה: 2,319,788,160,000,000,000

שְׁתֵּי קוֹנְטִילִיוֹן שְׁלֹשׁ מְאוֹת וּתְשַׁע עֶשְׂרֵה קוֹנְדְרִילִיוֹן שְׁבַע מְאוֹת שְׁמוֹנִים וּשְׁמוֹנֵה טְרִילִיאַרְד מְאָה שְׁשִׁים מְלִיאַרְד מְצוֹת.

וְכָל אֶחָד שְׁמֻשְׁתָּתָף בְּחַבּוּרַת הַסִּיּוּם יֵשׁ לוֹ שְׂכָר זֶה. וּמוֹכְפַל בְּסֶךְ הָאֲנָשִׁים שְׁמֻתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם (כְּדַבְּרֵי הַבָּאָר מִיָּם חַיִּים ח"ב). וְלִפִּי הַתְּכֵנִית שְׁלָנוּ שְׂכָל 70 אִישׁ עוֹשִׂים סִיּוּם הַזוּהָר, בְּחֻדֶשׁ אֶחָד, כְּלוֹמַר בְּלִימוּד 11 דְקוֹת לְיוֹם [לְעַרְף] כְּפוֹל 30 יוֹם, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁנֵישׁ לּוֹ אֶת הַשְּׂכָר הַנִּלְבָּא כָּל חוֹדֶשׁ כְּפוֹל שְׁבַעִים הַמְּשֻׁתָּפִים בְּסִיּוּם, שְׁזֶה יוֹצֵא 162,385,171,200,000,000,000 כְּלוֹמַר: מְאָה שְׁשִׁים וּשְׁתֵּים קוֹנְטִילִיוֹן שְׁלֹשׁ מְאוֹת שְׁמוֹנִים וְחֻמֶּשׁ קוֹנְדְרִילִיוֹן מְאָה שְׁבַעִים וְאֶחָד טְרִילִיאַרְד מְאֻתִּים מְלִיאַרְד מְצוֹת. זֹאת אוֹמֶרֶת כְּשֶׁאֶחָד לוֹמֵד 11 דְקוֹת בְּיוֹם זוּהָר הַקְּדוּשׁ בְּמִשְׁךְ 30 יוֹם בְּסוּף הַחֻדֶשׁ מְקַבֵּל צִיּוּק שְׁל מְצוֹת, וְהוּא הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם.

בְּיָדֵינוּ הַדָּבָר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלָּה
וּלְזָכוֹת לְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקָרוֹב
בְּרַחֲמִים.

כּוֹלְנוּ חֲפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לְוַמְדִים זוֹהָר
הַקְּדוֹשׁ!!!

הָרִי בְּוֹדָאֵי תַתְּעוֹרֵר וְתִקַּח אֶת
עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, כִּי אֵין לָךְ עֲצָה טוֹבָה
מִזֶּה, לְזָכוֹת לְחַיִּים טוֹבִים וּמְאַשְׁרִים,
רַק אֵל תִּשְׁפַּח שְׁצָרֶיךָ לְכוּוֹן עַל הַכֵּל,
וּלְבַקֵּשׁ לְמַעַנְךָ אֱלוֹקִים חַיִּים, כְּלוֹמֵר,
שְׁכַל הַטּוֹבוֹת שְׂאֲתָה צָרֶיךָ זֶה לְכַבוֹד
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, כְּדֵי שְׂתוּכַל לְעַבֹּד
אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, וְתִתְפַּלֵּל לְמַעַן כְּבוֹד
שָׁמַיִם, לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה,
וּלְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, וְאִז תִּקַּבֵּל תְּפִלָּתְךָ
בְּרָצוֹן וּבְאַהֲבָה. - כּוֹלְנוּ לְשַׁעֲרֵי
תוֹרָה!!! כּוֹלְנוּ חֲפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ
לְוַמְדִים זוֹהָר הַקְּדוֹשׁ!!!

צָרֶיךָ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ
כְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֲלָנוּ

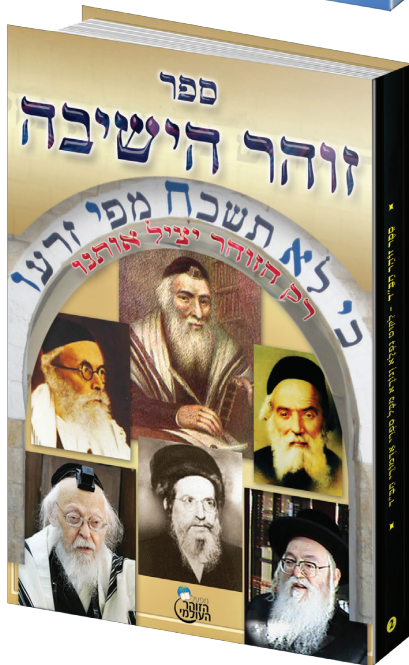
וַיְהִי רָצוֹן שִׁיעָרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ
רוּחַ טְהָרָה, וְנִזְכָּה לְטָהָר לְבַבְנוּ
לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכֹל כַּחֲנוּ וּבְכֹל
נַפְשָׁנוּ וּבְכֹל מְאֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁהֲרַעֲיָא
מִהִימָנָא מְצוּהָ אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוֹהָר
הַקְּדוֹשׁ דּוֹקָא, שְׂתוֹרַת הָרֶשֶׁבַיִי מְאִיר
עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרֶיךָ לְלַמּוֹד וְלֹא
לְתַת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא עַד
שִׁיגְאֲלָנוּ (זוֹהָר פְּנִיחָס רִיט.) עַד שִׁישְׁלַח
לָנוּ מְשִׁיחָנוּ וַיִּקְבֹּץ נִדְחָנוּ וַיְבַנֶּה בֵּית
תְּפָאֲרָתָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַגָּר"א מְשָׁלִי, וְאוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פָּרֻשֶׁת
קַרְחַן], נוֹ! יֵשׁ עוֹד מָה לְחָשׁוֹב? הָאֵם
תִּשָּׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם? הָרִי נְהִיִּית הַעֲשִׂיר
הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמַצּוֹת, מוֹלְטֵי
זִילְיוֹנֵר!!! הָרִי אֲתָה צָרֶיךָ לְשִׁיר וּלְרַקֵּד
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה כְּמוֹ בְּשִׂמְחַת בֵּית
הַשְּׂוֹאֲבָה שְׁלֹא יִשְׁנוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ מְרַב
שְׂמֻחָה (סִפְּהָ דָף נָא ע"ב): תְּנוּ רַבָּנָן מִי
שְׁלֹא רָאָה שְׂמֻחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה לֹא
רָאָה שְׂמֻחָה מִיָּמָיו.

עַקֵּר נְתִינַת הַתּוֹרָה נְתַנָּה לְאֵלוּ
שְׁלוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ

אָמְרוּ חַז"ל לֹא נְתַנָּה תּוֹרָה אֲלָא
לְאוֹכְלֵי הַמֶּן!!! (רַש"י דְּבַרֵי הַיָּמִים ב' ל"א ד') -
וּבְזוֹהָר הַקְּדוֹשׁ (פָּרֻשֶׁת בְּשִׁלַּח דָף סב), כְּתוּב
מָה מִיָּחַד בְּאוֹכְלֵי הַמֶּן? שְׂפָאֲשֵׁר אָכְלוּ
אֶת הַמֶּן הִיָּה מִתְּבַרְךָ בְּמַעֲשִׂים וְקַבְּלוּ
אוֹר רוּחָנוּ וְרָאוּ מָה שְׁלִמְעָלָה וְזָכוּ
לְחֻכְמָה עָלֵינוּ. וְעַל זֶה נִקְרָאוּ דוֹר
דְּעָה, וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֱמוּנָה וְלָהֶם נְתַנָּה
הַתּוֹרָה לְהַסְתַּפֵּל בָּהּ בְּפָנִימִיּוּתָהּ וּלְדַעַת
דְּרָכֶיהָ. רוֹאִים מְהוֹזָהָר הַקְּדוֹשׁ שְׁעַקֵּר
נְתִינַת הַתּוֹרָה נְתַנָּה לְאֵלוּ שְׁלוֹמְדִים
אֶת סוּדוֹתֶיהָ.

צָרֶיךָ שִׁיתְעַסְקוּ יִשְׂרָאֵל בְּיִינָה שֶׁל תּוֹרָה
וּבְאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ פָּרֻשֶׁת וַיְחִי
(מט יא), כְּתַב: שְׂכַחוּ שֶׁל הַגּוֹאֵל הַעֲצוּם
מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא שְׁצָרֶיךָ שִׁיתְעַסְקוּ
יִשְׂרָאֵל בְּיִינָה שֶׁל תּוֹרָה, וּבְאוֹר
הַדְּבָרִים שִׁילְמְדוּ אֶת פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה
שְׂזָה יִינָה שֶׁל תּוֹרָה. (גַּם יֵין גִּימְטְרִיא "סוּד").

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצר:
0525-111104/03-5784413

אור הזוהר

גליון מספר 37 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-578-4480 / פקס: 03-5784413

מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס

מורה נבוכים לדור הגאולה

(חלק א)

בו יבאר האשליה וההסתרה הנוראה שמצויים בחורי הישיבות והאברכים בהיותם בתרדמה עמוקה, תחת שליטה כוחות הסטרא אחרא שמונעים מהם את לימוד האמת, לימוד הזוהר הקדוש, לימוד שפת הגאולה, ובמקום זאת שקועים רק בלימוד חיצוניות התורה, ובכך מחזקים את חיצוניות העולם, את האשליה, ולכן העולם זועק מיסורים, כי אין לו חיים, הוא רק פועל כגוף ללא נשמה, ולכן נוחתות גזרות קשות על עם ישראל, כדי שנתעורר מהתרדמה, כי אנו דור אחרון של גאולה של פנימיות התורה, ובאנו כאן לתת תרופה לשקר, למכאוב הגדול, שכל התלמידי חכמים יקחו אחריות אישית, כדי להציל את עם ישראל והעולם כולו.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי

חודש טבת תשע"ב

נחל לכיש 24/8 בית שמש תובב"א, טל: 0548-436784

שאלות ותשובות מעם ישראל
על למוד הזוהר הקדוש

גלוי האמת לאמיתה!!!

שאלה: מדוע לא שמענו עד היום
מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר
הקדוש?

תשובה: טעות גדול בידך, עוד
בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל
בד"ץ של הצדיקים הגדולים של
יהושע ליב דיסקין זצ"ל, וחתמו על
זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו
העדה החרדית בירושלים עיה"ק
בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל,
ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של
רוב גדולי האשכנזים והספרדים.
ובספר אור הזוהר גדולי ישראל
והזוהר מאורות הזוהר ועוד, מובאים
יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת?
סימן שהרב שלך מהערב רב ולא
גילה לך את האמת.

א. שאלה: למה הרב שלי לא הורה
לי שעלי ללמוד זוהר?

תשובה: א. קדם תדון את רבך
לכף זכות שהוא תינוק שנשבה,
ואם לא למד מאין ידע? [למשל
אם תלך לקבוץ ותצעק שבת, הם
לא יבינו מה אתה רוצה מהם, הם
מעולם לא שמעו מה זה שבת?].
ב. יתכן שלא שמע ולא ראה את הספר
"אור הזוהר" מאלף צדיקים "ערכה
של שעה", ו"גדולי ישראל והזוהר",

שיותר מאלף צדיקים אומרים שכל
יהודי ואפילו רשע צריך ללמד זוהר!
- עצה בידך תביא לו את הספרים
שיראה מה אומר לנו משה רבנו וכל
הצדיקים הבאים אחריו, ב"ה יותר
מאלף, והאחרונים החפץ חיים החזון
איש, ואחרון אחרון חביב רבי חיים
קניבסקי שליט"א. ואם אחרי כל זה,
הרב שלך מתנגד בלמוד הזוהר, אז
הוא פשוט מרבני הערב רב זרע עמלק
שדין רוחין ולילין שהרשב"א כתב
עליהם שהם מזרע עמלק שדין רוחין
ולילין (שו"ת הרשב"א סימן תי"ד, ספר הרזים, כתבי
הארז"ל והם מזיקין את הבריות). וצריך לעזב את
הבית הפנסת ולא לשמוע תורה מפיו.
ראה מה שכתוב ה'פרי יצחק' על
ספר יצירה: הס"ם מסית לבני האדם
בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו
בסודות התורה. וזה לשון הספר 'פרי
יצחק' על ספר יצירה, (הקדמה) הס"ם
שהוא עמלק כשהוא רואה שבני אדם
רוצים לעסק גם כן בסודות התורה,
אז הוא גורם כמה סבות ומניעות
לאדם, ותמיד הוא מסית לבני האדם
בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו
בסודות התורה, ועל ידי כן יהיה לו
תקומה שאין נמחה שמו.

ב. שאלה: ראש הכולל שלי אינו
מרשה ללמד זוהר בפולל, מה אפשר
לעשות?

תשובה: להראות לראש הכולל כל
מה שכתבו האלף צדיקים, ואם אחר

הרבים מעשות דבר מצוה, והמטה את חברו מדרך טובה לדרך רעה, והרואה בנו בתרבות רעה ואינו מוחה בידו, והחולק על דברי חכמים, והשונא את התוכחות, והמלעיג על המצות. ועין רמב"ם (הלכות תשובה פרק ד): ארבעה מהם עוון גדול, והעושה אחד מהם אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ועין ספר שערי תשובה (שער הראשון - אות נב), אורחות צדיקים (שער העשרים וששה).

ד. שאלה: האם נכון הדבר שמי שמשרב ללמד זהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזהר בהעלתך (דף קנב) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני, וז"ל: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו', עכ"ל. [ראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתייה זי"ע מבאר, שאותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני].

ה. שאלה: איך יכולים לכתב דברים חמורים כל כך, רב שאינו מורה ללמד זוהר רוצח נפשות ממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהיה חס ושלום?

תשובה: זה לשון התיקוני זוהר (תקוני ל' דף עג): וי לון דגרמין עניותא וחרבא וכיזה והרג ואבדן בעלמא. [תרגום

כך לא יאמר ללמד זוהר, משמע שהוא פשוט רשע וכופר בעקר ואפיקורס גמור לפי הרמב"ם ז"ל, ולא מאמין בייג עקרים ולא יקום לתחית המתים. לא מאמין באני מאמין וייג עקרי אמונה. והוא לא מחפש התכלית שלך כמו שכתב הגר"א: בלי למוד הסוד לא מבינים את הפשט. וזה לשון הגר"א (אבן שלמה פ"ח), כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיג נידון בדינים קשים רחמנא לצלן. פנימיות התורה הוא חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה.

ג. שאלה: האם זה נכון הדבר שאמרתם: שרב האומר לא ללמוד זוהר אי אפשר לו לחזר בתשובה?

תשובה: אמרו רבותינו זכרונם לברכה (רי"ף יומא פ"ח) עשרים וארבעה דברים מעכבים את התשובה, ואלו הם... והמתחבר לרשע, והאומר אחטא ואשוב, וכן אמרו במשנה (יומא פה, ב) האומר אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. והמתכבד בקלון חברו, והפורש מן הצבור, והמבזה אבותיו, והמבזה רבותיו, והמעכב את

לְלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ]: אוֹי לָהֶם שְׁגוּרִמִּים
עֲנִיּוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהָרַג וְאֶבְדָּן בְּעוֹלָם.
[הַכְּנֵתָ, לֹא אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה].

ו. שְׁאֵלָה: אִם אֲנִי שׁוֹמֵעַ רַק לְדַבְּרֵי
רַבִּי שְׁלִי, הָאוֹמֵר לֹא לְלַמֵּד זוֹהָר, הֲאֵם
יִהְיֶה לִּי גֵן עֵדֶן אוֹ לֹא? מֶה יַעֲשׂוּ לִי
בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, אִם שְׁמַעְתִּי לְרַב
שְׁלִי?

תְּשׁוּבָה: כְּתוּב בְּזוֹהָר הַקִּדְּוֶשׁ שְׁאִי
אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן בְּלִי
לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְשֵׁם יִקְחוּ
אוֹתָךְ לְגִיּהֲנוּם, וְשֵׁם תִּצְעַק, אֲנִי לֹא
אֲשֵׁם הָרַב שְׁלִי לֹא אֶמֶר לִי לְלַמֵּד
זוֹהָר, וְתִמְשֹׁךְ אֶת הָרַב שְׁלֹךְ יַחַד אֶתָּךְ
לְגִיּהֲנוּם, וְתִצְעַק שֵׁם, תִּשְׁלַחֵהוּ אֶת הָרַב
לְגִיּהֲנוּם שֶׁהוּא אֲשֵׁם, הוּא לֹא אֶמֶר
לִי לְלַמֵּד זוֹהָר, אֲבָל בְּאֵמַת הָרַב לֹא
יִזְכֶּה לְלֶכֶת לְגִיּהֲנוּם, אֲלֵא לְכַף הַקְּלַע,
וְאֶתָּה אוֹלִי תִזְכֶּה לְהַכְּנִס לְגִיּהֲנוּם,
אֲבָל זֶה רַק אִם לֹא חִזְרַת בְּתְשׁוּבָה,
וּבְאֵמַת לֹא יִדְעַתָּ, הַיּוֹם אֵין אֶחָד שֶׁלֹּא
יּוֹדֵעַ שְׁצָרִיךְ לְלַמֵּד זוֹהָר הַקִּדְּוֶשׁ,
וְאֶפִּילוֹ יְלָדִים יוֹדְעִים, וְאֶתָּה לֹא יְכוּל
לְהִגִּיד לֹא שְׁמַעְתִּי וְלֹא יִדְעַתִּי!!! וְזֶה
לְשׁוֹן סֵפֶר הַבְּרִית: וּמִי שֶׁלֹּא עָסַק
בְּחֻמַּת הָאֵמַת וְלֹא רָצָה לְלַמֵּד אוֹתָהּ
בְּשַׁעַת שְׁנִשְׁמָתוֹ רוּצָה לְעֲלוֹת בְּגֵן עֵדֶן
דּוֹחִין אוֹתָהּ מִשֵּׁם בְּבִזְיוֹן כְּמוֹ שְׁאֶמְרוּ
בְּזוֹהָר שִׁיר הַשִּׁירִים וְכוּ', וְלֹא עוֹד
שְׁאֶפְלוּ יֵשׁ בִּידוֹ כָּל מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים
שֶׁבְּעוֹלָם, הַשְּׂרָפִים בְּעֲלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים
שׁוֹרְפִים אֶת גִּשְׁמָתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם

כְּמוֹ שְׁאֶמְרוּ בְּזוֹהָר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי וְכוּ',
וְזֶה הַשֵּׁר הַגְּדוֹל הַמְּמַנֶּה עַל זֶה נִקְרָא
יוֹפִיא"ל כִּי הוּא בְּגִימָטְרִיא קַבְּלָ"ה.

עַל כֵּן אַחֵי אַהוּבֵי, אִם אֶתָּה חֲפִץ
בְּאֵמַת לְעוֹלָם הַבָּא וְאֶתָּה רוּצָה
לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּלְמַד -
תִּגְרוּס זוֹהָר הַקִּדְּוֶשׁ בְּכָל יוֹם לְפָחוֹת
4-5 דְּקוֹת, שְׁזֶה הַמִּינִימוּם, וְכֵךְ תִּזְכֶּה
לְשַׁכַּר הַגְּדוֹל שְׁכַתְּבָנוּ בְּעֲלוֹן הַזוֹהָר
מִסְפָּר 35-36 וּבִסְפָּר עֶרְפָּה שֶׁל שַׁעַת.

ז. שְׁאֵלָה: הַכְּנֵסְתִי פֶתַח אֱלֹהֵינוּ
הַמְּבַאֵר לְבֵית הַכְּנֵסֶת וְהָרַב הוֹצִיא אֶת
זֶה, מֶה לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה: לְעוֹרֵר אֶת הָרַב וְלְהִרְאוֹת
מֶה שְׁכַתְּבָנוּ כְּאֵן, וְאִם הוּא מִמְּשִׁיךְ
בְּרִשְׁעוֹתוֹ, תִּבְרָחוּ מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא
בּוֹדָאֵי מִרְבְּנֵי הָעֶרֶב רַב, זֶרַע עֲמֶלֶק
שֶׁדִּין רוֹחִין וְלִילִין.

ח. שְׁאֵלָה: אֲנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה גְדוֹלָה
וּמְפֹרְסָמַת, וְתוֹרֵם תָּרִם לָנוּ סִטִּים שֶׁל
זוֹהָר הַקִּדְּוֶשׁ, וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הוֹרָה
לְהוֹצִיא אֶת הַזוֹהָר, מֶה עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת?
תְּשׁוּבָה: זֶה אֶחָד מִהָעוֹנוֹת
הַגְּדוֹלִים בְּיֹתֵר לְהִתְעַלֵּם מִדְּבָרֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וּמִשָּׁה רַבְּנָה אֲשֶׁר
בּוֹדָאֵי עַל יָדָם יִתְגַּלֶּה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
בְּרַחֲמִים, וְעַל כֵּן תַּעֲשׂוּ מֶה שְׁיַעֲצָנוּ
לְמַעַלָּה בְּתְשׁוּבָה א', וְאִם הוּא מִתְּנַגֵּד,
הוּא חֵיל טוֹב שֶׁל זֶרַע עֲמֶלֶק וְכוּ',
תִּמְחוּ נִגְדוֹ וְתַהֲיוּ בְּאֲבָל, עַל שְׁבִזָּה אֶת
כָּל אֶלֶף הַצְּדִיקִים, וְתִצְאוּ נִגְדוֹ בְּחֶרֶב

יא. שאלה: אם הרב שלי אינו אומר ללמד זוהר, האם הוא לומד תורה לשמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה?

תשובה: ראה בהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל זי"ע (על שער ההקדמות) ... וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארך קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי. ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי... מספר התקונים (תקון ל' דף ע"ז) ... וכל חסדו כציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמיהו הוא דעבדי... ויזכור כי בשור המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בתכמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת בי"ת יבישה, וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה

ובחנית ובקול קורא גדול, ותפרסמו את שמו ברבים ותזהירו את עם ישראל שאף אחד לא יתחבר להכנס ליישיבה הזאת, ועין לעיל. ראה מה שכתב ה'מקדש מלך': מי שלא לומד קבלה פוגם את למוד הנגלה שלמד.

וזה לשון ה'מקדש מלך' (תקוני זהר תיקון מ"ג), מאן דאוליף תורה שבכתב בשור לחמה של תורה, ושתה יין תורה שבעל פה, עונשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתראשל, גורם לארך גלותא וכו'. וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשוט שנה תמימה. (עין שם בתיקון ל' שגם הלומד קבלה בגירסא בעלמא בלי הבנה, לימוד שעה אחת נחשב כמו חודש ימים בלימוד פשטי התורה).

ט. שאלה: האם זה אמת ששעה אחד זוהר הקדוש שוה יותר מעשר אלה אברכים שלומדים גמרא כל היום שלש חדשים?

תשובה: ראה ערכה של שעה, ועלון אור הזוהר מספר 35-36.

י. שאלה: האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מאורות מימיו? תשובה: ראה של"ה (מאמר ראשון, מועתק בספר אור הזוהר דף 154 - תפנה למפעל הזוהר לקבל בחינם הספרים).

של הרשב"י, ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש ינצלו, לכן הקמנו את מפעל הזוהר העולמי מתוך אהבת ישראל להציל את כל עם ישראל בכל מקום שהם, ואפילו את רבני הערב רב להחזיר אותם בתשובה!

יג. שאלה: מדוע כבודו אומר שראש ישיבה האומר שאין ללמוד זוהר לא היה צריך לבוא לעולם? הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: לא אני אומר זה, רק המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה (בספרו גנזי המלך דף קפ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

יד. שאלה: מדוע כבודו אמר לי שראש הישיבה שלי יצטרך לבוא בגלגול פעם נוספת, הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: הרב פתיה זי"ע אומר בשם רבי חיים ויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בדי בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתיה זי"ע שעוד בשעת הלוייה כאשר

בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בכנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

יב. שאלה: למה האדמו"ר מהאלמין עושה רעש על לימוד הזוהר הקדוש? תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שכל אלו שלא לומדים זוהר הקדוש ימחקו מן העולם במלחמת גוג ומגוג, ופשוט שאנחנו צריכים להציל את כל עם ישראל שיכנסו בתבת נוח

ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

יז. שאלה: מי אומר שכל אלו שלא הורו ללמוד זוהר אשמים על שש מליון יהודים, ועל כל הפיגועים שנעשו עד היום?

תשובה: ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לרבנים וראשי ישיבות, והודיע להם שגזירה גדולה נחתמה על כלל ישראל, חלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, והוסיף דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להצילנו מן הגזרות הרעות רח"ל. על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יורה, לכל יהודי ללמד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו! - אחרי כן פרצה מלחמה גדולה ונהרגו 6-7 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם? - ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה

עמוד א') אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הלו צדיקים גמורים והלו רשעים גמורים. אמרה לפני רבוננו של עולם הנה בידם למחות ולא מחו, ואכמ"ל. - ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר

בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

טו. שאלה: למה כבודו מרעיש עולמות שילמדו זוהר למה אין מספיק ש"ס ופוסקים?

תשובה: אמר הרבי מקאמארנא בספרו היכל הברכה: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש... וכדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל. (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

טז. שאלה: מי אומר שאלו שאינם לומדים זוהר גורמים לעכב את המשיח?

תשובה: בתקון ל' פתב (הכפא מל"ה), וז"ל: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש

יח. שאלה: מי אומר שאם נלמד זוהר ננצל?

תשובה: משה רבנו והרשב"י אומרים: כי הזוהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו: שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נכרח לתבה הזאת וננצל.

מורי ורבותי אחים יקרים, בואו ונתאחד בלנו בחבורת 70,000 ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש, ועתה שערי תרוצים ננצלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך - אפשר לקבל בחנם את הספרים - הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, בארגון מפעל הזוהר העולמי בבית שמש, 0548-436784.

הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה". וכן כתב הגוב"י הגאון רבי מנחם מענכין הלפרין זצ"ל, הענינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך, וזה לשון בעל הגוב"י על עץ החיים, מי שאינו לומד נסתר וחקמת ספר הזוהר תסמנה שערוותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי עניוהא דישראל, הגזרות והמלחמות המשסות וההרוגות הוא בעצמו הגורם לזה, ובפמליא של מעלה העני יחיבו על דלותו ושפלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים בין אדם לחברו, על שיום הכפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה, עכ"ל. (וכמו בן היום יתבעו את כל האדמור"ם והרבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שכתוב במסכת שבת (ג"ה) ילקוט שופטים, ועין חפץ חיים (במכתב כ"ה). וז"ל: עליו לדעת כי בנפשו הוא יתבע ח"ו על זה).

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק

ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים

לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצר:
0525-111104/03-5784413

גליון מספר 38 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס

מזרה נבוכים לדור הגאולה

(חלק ב)

בו יבאר האשליה וההסתרה הנוראה שמצויים בחורי הישיבות והאברכים בהיותם בתרדמה עמוקה, תחת שליטה כוחות הסטרא אחרא שמונעים מהם את לימוד האמת, לימוד הזוהר הקדוש, לימוד שפת הגאולה, ובמקום זאת שקועים רק בלימוד חיצוניות התורה, ובכך מחזקים את חיצוניות העולם, את האשליה, ולכן העולם זועק מיסורים, כי אין לו חיים, הוא רק פועל כגוף ללא נשמה, ולכן נוחתות גזרות קשות על עם ישראל, כדי שנתעורר מהתרדמה, כי אנו דור אחרון של גאולה של פנימיות התורה, ובאנו כפאן לתת תרופה לשקר, למכאוב הגדול, שכל התלמידי חכמים יקחו אחריות אישית, כדי להציל את עם ישראל והעולם כולו.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
חודש טבת תשע"ב

שאלות ותשובות מעם ישראל על
לימוד הזוהר הקדוש

גלוי האמת לאמיתה!!!

שאלה: מדוע לא שמענו עד היום
מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר
הקדוש?

תשובה: טעות גדולה בידך, עוד
בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל
בד"ץ של הצדיקים הגדולים של רבי
יהושע ליב דיסקין זצ"ל, וחתמו על
זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו
העדה החרדית בירושלים עיר הקדש
בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל,
ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של
רוב גדולי האשכנזים והספרדים.
ובספר אור הזוהר גדולי ישראל
והזהר מאורות הזוהר ועוד מובאים
יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת?
סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה
לך את האמת.

[שאלות ותשובות - המשך מחלק א']

יט. שאלה: דברתי עם הראש ישיבה
שלי, הראתי לו הספרים ואמר לי בתקיפות
שהחליט, בשום אופן בעולם אינו מסכים
להכניס זוהר בישיבה!!! ואמרתי לו,
הלא החפץ חיים והחזון איש ז"ע שאנו

א. החפץ חיים: על למוד ספר הזהר אין שום
הגבלה. וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלון
זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים זכר צדיק
לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו

תלמידיהם ולומדים בספריהם, הם אמרו
ללמד זוהר למה שלא נלך בדרכיהם? פניו
של הראש ישיבה חורו, ואמר בתקיפות
כאן אני הפעל הבית!!! רציתי לאמר לו, כי
הקדוש ברונך הוא הפעל הבית, והתאפקתי
ולא אמרתי כלום, האם אתם יכולים
להסביר לי, למה ראש הישיבה מסרב
לילך בדרך של החפץ חיים והגר"א? הלא
הוא ליטאי?

נתגלה הסוד

תשובה: ראה לעיל שאלות א' ה'
טו-י"ז, ואסביר לך במעשה שהיה:
לפני שנה החלטתי לילך לכל הרבנים
הגדולים לבקש מהם לכתב מכתבי
חזוק שילמדו זוהר הקדוש, הגם
שהזהר אינו צריך להספמתם, אבל
כך הוא דרכם של האנשים, כל אחד
רוצה לשמוע דעת גדולי הדור בזה,
ולא חשתי טוב שהלכתי עם כסא
גלגלים, החלטתי לשלח תלמיד חכם
גדול בעל מחבר ספרים גדולים וקבל
כבר הסכמות הרבנים, שילך אל
הרבנים והאדמו"רים, הלך לרב גדול
אחד שיש לו קהל גדול ובנין גדול
[ואולי כמה בנינים], וכבר קבל ממנו
הסכמה על ספר שלו, אחר שיחה של
שתי שעות ענה לו, אני יודע שהזהר
יש לו כוח עצום וכו', אבל אם אומר

מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל
שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים וי
יוסף בו שלמה מפוזין הוספות בנין יוסף.

גבור אני", וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הדו"ח: "וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו", שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה", בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלימוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל.

כתוב בכתבי האריז"ל, שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו פולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים.

ובודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה,

לאנשים שילמדו זוהר אז לא יצטרכו אותי כלל כי רבי שמעון לכל וכו', לכן הראש ישיבה לא רוצה שתלמד זוהר, כי ברגע שאתה לומד זוהר, תתעלה למדרגות גדולות ועצומות, וכל הדרשות ודברי המוסר שיאמר יהיו אצלך כאפס ואין, כי אם לומדים זוהר זוכים לאמת, ויתברר להם שמוכרים לה רק שקר, ועוד הפעם שקר, והוא לא רוצה בכלל שתתעלה, כמו שהבאנו לעיל בשאלה י"ז וזהו הסוד הגדול והנורא של רבני הערב רב שלא רוצים שתלמדו זוהר (ראה בספר סוד ה' באריכות).

בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מליון שנה תורה, הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה להם ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד') "החלש יאמר

ב. ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום

א. אינן מתקבלות, האם אמת הדבר? מה המקור לכך?

תשובה: הצדיק המקבל האלקי רבנו יעקב אבוחצירא כותב כך בספרו על הגדה של פסח (ראה באריכות בהקדמה לספרא דצניעותא).

ב. שאלה: הרב שלי עד היום התנגד לכל למוד הזוהר, מה עלי לעשות?

תשובה: להראות את הקונטרס הזה לראש הישיבה, וגם עלונים מספר 35 ו-36 של הזוהר, ולבטח יסכים, כי הוא מזרע ישראל.

כ. שאלה: מה ביכולתי לעשות אם ראש הכולל שלי מסרב שנלמד זוהר בכל יום, הרי החזון איש אמר שזוהר הוא הספר מוסר הטוב ביותר, ובכלל איני מבין, למה מתיר לנו ללמד כל ספר מוסר רק לא זוהר?

תשובה: הוא לא ראש כולל, הוא ראש הרוצחים וגזלנים ושתף למלאך המות להרוג אנשים צעירים וצעירות, והוא אשם על האסונות וכל בתי החיים שמלאים עם צעירים וצעירות, כמו שכתב המקבל האלקי הגובא"י זצ"ל, ראה שאלה י"ז.

כא. שאלה: אחד ספר לי שהנכם אומרים שאם אין לומדים זוהר התפלות

וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

הודעה משמחת

מבצע חסר תקדים, לזיכוי עם ישראל והגאולה השלמה בשיתוף אוהל הרשב"י במירון ומפעל הזוהר העולמי

כל 70,000 יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף, מתאחדים בקריאת התיקוני זוהר הקדוש, מרעידים את

השמים ומשיח צדקנו לא נשאר אדיש, ובא מיד לבשר הגאולה

ביחד מסיימים לקרוא שבעים אלף סיומים של התיקוני זוהר בכל שנה

כל תלמיד מתחייב לקרוא דף אחד [תיקוני זוהר פורמט כ"ב כרכים] או בכרך אחד עמוד אחד ליום, שלוקח דקה וחצי ליום ומקבל שכר של כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי התיקוני זוהר וזוכה לברכה מידי חודש בציון של אוהל הרשב"י במירון

להצטרפות נא להרשם:

שם ומשפחה:

שם האמא:

שם הכולל:

עיר:

טלפון:

בקשה לברכה, נא לסמן: (זווג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, אחר):

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצור:
0525-111104/03-5784413

גליון מספר 39 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מי"ל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס מזרה נבוכים לדור הגאולה (חלק ג)

יספים שכל הישיבה ילמדו 4-5 דקות ביום, ישנם ישיבות שלומדים כל בחור וכל אברך שעה ביום ועושים כל שבוע 4 סיומי זוהר הקדוש, בישיבת "חוט של חסד" ירושלים, תשאל את חבריך ותשמע, וכן יש עוד ישיבות רבות וכוללים].

כג. שאלה: אם הראיתי את הקונטרס הזה לרב שלי והרב יאמר לי: הרי אתה כלל לא מבין ארמית, זה בזבוז זמן, כי העקר הלימוד של תורה שבפועל פה היא ההבנה.

תשובה: לא נכון, א. יש מעלה גדולה לגרס זוהר, גם ללא הבנה כי הוא נכתב ברוח הקדש, ובפעם הקריאה, של מילות הזוהר הקדושות - אתה ממשיך קדשה עצומה לעולם, דהיינו, משפיע אורות מהעולמות העליונים לעולם הזה, וגם מזכך את נשמתך. ב. ומלבד

שאלה: אם כבר הראתי את הקונטרס הנזכר למעלה לרבי - והוא לא מסכים שנלמד (שנקרא/נגרוס) זוהר בישיבה, ואף מסרב שאני בעצמי אלמד/אקרא זוהר בישיבה מה עלי לעשות?

תשובה: אז על פי תקוני הזוהר (המהרה"ו, ובעל הסלם הקדמה לתקון עשר ספירות) הוא נקרא מחבל ויש לברח, ואם אין ביכלתך לברח, תארגנו קבוצה נגדו, ששהורים משלמים להם כסף מלא, והם גונבים את תורתכם, והמדות שמסגלים אתם לקבל על ידי לימוד זוהר הקדוש. [עשו את זה בכמה ישיבות והצליחו, כי ברגע שהראש ישיבה ירגיש התנגדות גדולה נגדו, יסכים על המקום, ותשלחו לו בדואר - או תשימו לסטנדר שלו שהוא יראה מה כתוב עליו, לא ירצה את הבושה הגדולה שהוא יקבל, ותכף

כמו שכתב הצדיק המקבל הרב גובא"י זצ"ל.

וראינו איך שבעל הסלם הזהיר את האדמו"רים והרבנים ואף אחד לא עשה כלום, והם כעת נותנים בשמים דין וחשבון על זה, כן יש מאות מראה מקומות בש"ס ופוסקים על זה, וכל דבר שאני כותב יש לי מאות דפים עם מקורות, ומי שרוצה אתן לו כל המקורות, על מה שאני כותב.

יש לנו 310 מראה מקומות להזהר מרבני הערב רב, מה אנחנו עושים להנצל מהם? מי עושה משהו שעם ישראל ינצלו מהם? מי מגלה לנו האמת?

על כן אני מרגיש שהכל על אחריותי, ואני החלטתי לומר את האמת בגלוי. אני לא יכול ללכת בדרך של בעל הסלם לדבר יפה, עשיתי את זה כבר 45 שנה, עכשו אין זמן, כל אחד יושב ומחכה לפצצת אטום, אבל לא עושה כלום, להציל את עם ישראל.

על כן אין לנו עצה רק שכל אחד יציל את נפשו ולצאת נגד רבני הערב רב, ויתחיל ללמד 4-5 דקות זוהר הקדוש ביום וכך ינצל בעזרת השם, זהו הבטחת הרבי שמעון בר יוחאי שרק אלו ינצלו, והשאיר ימחקו מן העולם, ואני רוצה להגיע בעזרת השם לכל יהודי בעולם, אני אוהב כל יהודי בין חרדי ובין חלוני, הם גם הילדים של הקדוש ברוך הוא, ויש לי עליהם הרבה יותר

זאת מעלה גדולה יותר הוא לקרא התרגום בלשון הקדש שהוא תרגום ארמית לעברית - וביכולתינו לשלח לכם ספרים עם תרגום ללשון הקדש. שתקרא בבית, או בישיבה כל יום 4-5 דקות וזו מעלה עצומה.

שאלה: אם רבי אינו מסכים ללמוד זוהר באופן עצמאי בישיבה. ואיני רוצה לעזוב את הישיבה, וכרגע אני אובד עצות. מה עלי לעשות?

תשובה: נשלח לך ספרי זוהר, וכל יום תקרא, או תגרוס במשך 4-5 דקות זוהר בבית. ובכ"ה ה' יעזר לך.

כד. שאלה: למה כבודו כל כך מרעיש ומדבר קשה נגד האדמו"רים רבנים וראשי ישיבות שלא רוצים ללמד זוהר הקדוש?

תשובה: אנחנו כעת בסוף הגאולה ואין שאלה, אם תבוא פצצת אטום חס ושלום, השאלה איפה ומתי יבוא, וכמה קרבת חס ושלום זה יביא חס ושלום, וכמו שאמרתי בדרשה:

רבתי אין זמן למשחקים, כל בחור ואברך כולל הרוצה להציל את החיים שלו, ידע פי הזוהר הקדוש והצדיקים אומרים ומזהירים אותנו, שמי שלא ילמד זוהר, ימחק מן העולם, אז מה צריכים לעשות? לעמד בחבוק ידיים ולחכות חס ושלום שיהודים ימחקו מן העולם חס ושלום, כן, מי שלא עושה די להציל כל היהודים, יתבעו אותו בשמים כאלו הוא הרג אותם,

זוהר הקדוש להציל אותנו מהמלחמה
הגדולה שמחכים כל יום עליה.

הקול קול יעקב

אין כחם של ישראל אלא בפייהם
בִּדְנוּ כַח אֲדִיר, לְנִצַּח אֶת הָאוֹיֵב,
לְתֵת אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!

לְזַמְּרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ נֹתְנֵים אֶת
הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!

צה"ל מתכוננים להחזיר "מכה
שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת
אומרת שכבר השלימו עם העבדה,
שתהיה זו אירן שתתן את "המכה
הראשונה" – פצצה גרעינית לישראל
[ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש
רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!
אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים
המה בשונאיהם!

כל אחד מאתנו מאמין בדברי
הנביאים על העתיד להיות במלחמת
העולם האחרונה, ושני נביאים התנבאו
על כך, יחזקאל וזכריה, ובארו חז"ל כי
גוג ומגוג יבואו על ארץ ישראל פעמיים
או שלש, ורק בפעם האחרונה הוא יגיע
לירושלים, ויחזקאל הנביא מתאר את
הפעם הראשונה שיבוא, ושם (יחזקאל פרק
לח) מתאר כך:

"(יח) והיה ביום ההוא ביום בוא גוג
על אדמת ישראל נאם אדני אלוקים
תעלה חמתי באפי: (ט) ובקנאתי באש

רחמנות, פי הם באמת תינוקות שנשבו,
אף אחד לא רצה להציל אותם כשבאו
לארץ בשנות החמשים, והכניסו אותם
לקיבוצים, אז הם לא אשמים כלל,
אנחנו אשמים עליהם, צריכים לקרב
אותם ולאהב אותם אהבת נפש, ואם לא
אומרים תוכחה באהבה, זה סימן שלא
אוהבים את היהודים, כך פוסק הספר
הקדוש קב הישר והראשית חקמה.

אז צה"ל יושבים וחושבים שנים,
איך להציל את ארץ ישראל מפצצת
אטום, כל הכבוד להם.

אבל איפה אנחנו? מה אנחנו עושים
להציל את עצמנו? ובאמת מי צריך
לעורר את העולם אם לא הרבנים?
וברוך ה' שיש לנו רבנים צדיקים
שכתבו ועוררו אותנו כבר שנים ללמד
זוהר הקדוש, ורק מעט ששמעו בקולם,
לכן התחלתי לארגן לחלק בחנם
ספרים על חובת למוד הזוהר הקדוש
לכל יהודי ויהודי, ותראו את האמונה
הקדושה שיש לחילים, יש לנו עשרות
אלפי חילים ששלחנו להם תקוני זוהר,
וחייל אחד ירו בו כדור ממש על יד
הלב, והיה לו בפיס תקוני זוהר פורמט
פיס שלומד בזה מתי שיש לו זמן,
והפדור נכנס רק בכריכה ולא נכנס יותר
והראה את זה לכל החילים, [חבל שלא
בקשתי ממנו לעשות תמונה, שכלכם
תראו]. ואנחנו יושבים ולומדים כל
היום, ולא נותנים לנו ללמד 4-5 דקות

בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרב מאד: (ט) וכן
תהיה מגפת הסוס הפך הגמל והחמור
וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה
כמגפה הזאת".

והרשב"י הקדוש מביטח לנו שאם
נלמד זוהר ננצל במלחמה הגדולה
הזאת.

אנחנו נתן את "המכה הראשונה!"

"נקלהו היהודים בעריהם בכל
מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש
"ואיש לא עמד לפניהם פי נפל פחדם
על כל העמים" (אסתר פרק ט ב).

כל אחד מאתנו שישתתף אתנו
במבצע עולמי זה מקבל שכר כאלו
סים כל חדש 70 אלף פעמים את כל
הזוהר הקדוש [ראו את החשבון בעלון
אור הזוהר 35-36]. כל אחד יכול לקבל
בחנם מעלונים ולחלק לכל עם ישראל
בכל מקום שהם, וכך נמנע את האסון
ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום
לרשב"י זי"ע בזוהר הקדוש (פרשת נשא דף
קכ"ד): "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".
[באור הדברים: בזכות החבור שלך,
ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל
מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים
וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים
ליישם זאת?

עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה
רעש גדול על אדמת ישראל: (כ) ורעשו
מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש על האדמה וכל
האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה
לארץ תפול".

[ופירש המלבי"ם: והרעש הזה
יש לפרשו על דרך המליצה, על גודל
המלחמה והשמעת קול כלי תותח
וכלי הנשק שיהיו באחרית הימים,
המחריבים הרים ומהרסים חומות
בצורות בקול רעש גדול ואדיר מאוד,
וכל זה הצטייר במחזה הנביא ברעש
וההמולה גדולה].

"(כ) וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם ה'
אלוקים חרב איש באחי תהיה: (כ) ונשפטתי
אתו בדבר ובדם ונשם שוטף ואבני אלגביש
אש ונפירת אמטיר עליו ועל אנפיו ועל עמים
רבים אשר אתו: (כ) והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'".

ואלו הנביא זכריה (ספר זכריה פרק יד)
מתאר את המלחמה האחרונה, ושם
מתארים הדברים בכוון המזכיר פצצה
אטומית, וכך כתוב:

"(י) וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה'
את כל העמים אשר צבאו על ירושלם
המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו
תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם:
(י) והיה ביום ההוא תהיה מהומת ה'
רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה
ידו על יד רעהו: (י) וגם יהודה תלחם

אורה דספרא דא (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא
מחיימנא).

הגאולה העתידה לא תהיה עד שיוזכו
לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה
בה

דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר
מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות
גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף
הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות
העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא
הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה
קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה
"ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי
שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא
נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך
הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח
ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא
יהיה הגאולה עד שיוזכו לתוספת הקדשה
הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי
הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני
לוחות הברית).

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל
גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר
הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח
"הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרוב
הגאולה ברחמים.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של
קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד
והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל
כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה
מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה
ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו
לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחיוב קדוש הוא לנו!
מי לה' אלי!

כל אחד יקח כרוך אחד משבעים
כרכים וילמד 4-5 דקות ביום ויגמר
את זה כל חודש, ויתקשר ל-70 אלף
איש שיעשו כך, ויקבל שכר כאלו
גמר 70,000 פעמים כל הזהר הקדוש
בחודש אחד.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה
ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל
גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול
הנורא! וזאת אפשר רק על ידי תיבת
נח - שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! אל תגידו לא
יכלנו!

ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו
בה שנים מעיר ושבע ממלכותא

"והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע".

אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא,
דאקרי ספר הזהר, דאיהו פתיבת נח,
דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע
ממלכותא. ולומגין אחד מעיר, ושנים
ממשפחה. דבהוון יתקיים (שמות א) "כל
הבן הילוד היאורה תשליכוהו". ודא

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות סכנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל, אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש וכו'... (סכה דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב (שמות פרק טו פ' טז-יח): "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידיך, ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

"וזהו הרהר אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדבר ולכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע: ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת" (שמות פרק יח כ-כז).

אנו מתארגנים למנות שרי עשרת [אחד שירכז 10 אנשים ללימוד הזוהר הקדוש, וכן שרי חמשים, ושרי מאות] שרי חמשים ושרי מאות, לאחד את כל עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ולעשות סיומים מידי יום ביומו [לפי

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בישיבתו סדר לימוד מיחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון:

"זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובוראי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

"כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות"

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמורה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול פהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכתבי התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, לימוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכת הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים (אגרת הרמח"ל - מאורות הזוהר).

למזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר!

מורי ורבותי אחים יקרים, בואו ונתאחד בלנו בחבורת 70,000 ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום, ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום הן ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש והן תקוני זוהר, בארגונים מוסדות אוהל הרשב"י מירון ת.ד. 612 בני ברק 0525-111104, ועתה שפרי תרוצים ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך - אפשר לקבל בחנם את הספרים - הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, בארגון מפעל הזוהר העולמי בבית שמש, 0548-436784.

הזוהר היומי המחולק ל-70 כרכים 4-5 דקות ליום] להצלת עם ישראל. נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלימוד לפי הטופס המובא כאן.

טפס מסלול א'

אם יש בידיכם להשפיע על 70 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר המחלק ל-70 כרכים.

למוד 4-5 דקות בלבד לכל אחד ליום, יסיים את כל הכרך הזה בחודש, וכך משתתפים ל-70,000 משתתפים! [ראה באריכות בעלונים 35-36].

בשעה טובה סיימנו את כל עולם "הזוהר הקדוש" על גבי 36 דיסקים של 10 שעות דיסק mp3

סה"כ 1062 שיעורים שכל שיעור 20 דקות=360 שעות השיעורים: תורת הזוהר, תיקוני הזוהר, זוהר חדש וזה כל עולם "הזוהר הקדוש" אפשר לשמוע ברכב, באוטובוס, בטיולים, במטבח, במטוס ובכל מקום דיסק של 10 שעות = 30 שיעורים קדושים וטהורים בדיסק יש 1000 צדיקים שאומרים על כל עולם הזוהר הדיסקים ניתן להשיג אך ורק במפעל הזוהר העולמי טלפון: 054-4577956 הרב אריה ברדה b.arye@neto.net.il ומגיע ישירות לביתך בדואר

כולל חצות שופרא דמירון
במסגרת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצר:
0525-111104/03-5784413

אור הזוהר

גליון מספר 40 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-578-4480 / פקס: 03-5784413

מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס מורה נבוכים לדור הגאולה (חלק ד)

כחו של הזוהר הקדוש

האם יש לנו תקנה לתקומה?

איננו משיגים כלל את הכח העצום של הזוהר הקדוש, כל התפלות מתקבלות רק על ידי למוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.

יעקב אבינו נלחם כל הלילה עם שרו של עשיו הס"מ, כמה גדול הס"מ? אומר המדרש, מהלך חמש מאות שנה, ובלילה הזה היה נתון בסכנה כל ההמשך של כלל ישראל, מי ינצח יעקב אבינו או חס ושלום הס"מ? מבאר בזה הרבי שמעון בר יוחאי שבכח למוד זה ננצח במאבק מלחמת עולם השלישי.

היות שלמוד הזוהר הקדוש כח כה רב, לכן מנסה הערב רב - הסמ"ך מ"ם להשתלט על עם ישראל ובפרט בני

דורנו דור עקבתא דמשיחא, רבים שקועים כבר במ"ט שערי טמאה, כבר קרובים אנו לשער הנ', מה עלינו לעשות, כדי שלא נפול עוד יותר למעמקי התהום? האם יש לנו תקנה לתקומה? האם עדין נתן להתרומם ולהחליץ מעמק הטמאה?

מבאר רבי שמעון בר יוחאי בדא פקון מגלותא ברחמי, שרק בספר הזוהר ננצל, והזוהר הקדוש מוציא את האדם באיזה שאל תחתית שיהיה - באפן קל, בלי תעניות וכלי סגופים, רק ללמד 4-5 דקות ביום!

יש לנו תקנה, יש לנו תקומה, והעבודה קלה מאד רק 4-5 דקות ביום.

הישיבות והכוללים שלא ילמדו, כדי לחזק חס ושלום את כחו בעולם.

גם בלעם הרשע רצה לקלל את כלל ישראל. שבלעם אמר "מאן ה' לתתי להלך עמכם", למה כתב "מאן" היה צריך לכתב "לבלתי"? אלא "מאן" זאת אומרת לא ללכת עם הערב רב, וכל זמן שעם ישראל יעשו את רצון הרבי שמעון בר יוחאי למדו תורתו (גיטין) לא יכול היה לקלל. ואיך רצה בלעם לקללם? רצה לומר תבה אחת "כלם", אותיות ל'ב כ'בד מ'ח "כלם" חס ושלום לכלות כל עם ישראל.

כך נצלו עם ישראל משרו של עשיו, כך נצלו מציפורניו של בלעם הרשע וכך ינצלו בעזרת השם יתברך בדורנו על ידי שנתחזק בלמוד הזוהר הקדוש.

האם יש מקלט המגן מפצצת אטום?

כל אנשי תבל מוטרדים ביותר, אינם יודעים מה ילד יום, מבחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, בחוצות מסתובבים מחבלים המפילים חתתם על כל העולם, אם זה על מעצמת אמריקה ואם על שארית ישראל, ובחדרים, בתוך הבתים מסתובבים חולים אנושים במחלות חשוכות מרפא רח"ל או שפעת מכסיקו מדבקת חס ושלום, ואין איש יודע מה יקרה לו ברגע הבא.

ככבשה בין שבעים זאבים אומתינו, מאויימת מכל צד, אירן בראש המאיימים

עם פצצה גרעינית, פצצת אטום מרחפת על ראשנו, פצצה ההופכת כל פסת אדמה לעפר ואפר, פצצה המשאירה אחריה איי חרבות, תהו ובהו וחשף, האם חס ושלום תצלח זממם? והשאלה הגורלית האם יש בכל זאת אפשרות להנצל מפצצת אטום? האם יש איזה מקלט, או מקום היכול להגן מפניה?

מגלה לנו ישעיה הנביא כן, יש מקלט לעם ישראל, יש אפשרות להנצל.

מי ימלט ממלחמת גוג ומגוג?

"לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם" (ישעיהו כו.ג). וברש"י: לך עמי בא בחדריך - תשובה זו השבהו לנביא לך עמי בא בחדריך בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.

דבר אחר, התבונן על מעשיך בחדרי לבך, כך דרש רבי תנחומא. וסגר דלתך בעדך - ת"י עביד לך עובדין טבין דיגנון עלך, ורבי תנחומא דרש סגור דלתי פיך שלא תהרהר אחר מדת הדין. חבי - התחבאי מעט עד יעבר זעם כי אמת אפקוד על שונאיך.

רד"ק: לך עמי - זה הפסוק אמר במלחמת גוג ומגוג שתהיה צרה לישראל מעט זמן אמר דרך משל לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך, וזה משל להסתור במעשים טובים ובתשובה שלמה, כי כמעט רגע יהיה הזעם ויעבר והטובים ימלטו, כמו שאמר כל הנמצא כתוב בספר.

בימינו, כשקיימים פצצות אטום היכולים ברגע להחריב את העולם, אפשר להבין היטיב את פרוש ה"רד"ק וכן את החשוב של גדולי ישראל על הזמן של מלחמת גוג ומגוג, לפי הגר"א זצ"ל המלחמה תערוך 12 דקות, ולפי החפץ חיים זצ"ל ב' - 3 דקות בלבד. ועל כך אנו מתפללים "הושענא נא שלוש שעות הושע נא" - על שלושת הדקות של מלחמת גוג ומגוג.

לפי פרוש הגר"א שמלחמת העולם יקח 12 דקות אפשר להבין כי בזמן למוד של 12 דקות זוהר הקדוש ביום ננצל בזמן מלחמת גוג ומגוג, מי ינצל? "לך עמי בא בחדריך" - מי שיהא נזהר ללמד תורת הסוד זה חדרך כמו שכתוב בספר "סוד ה'" הוא יזכה להמלט ולהנצל.

הזוהר הקדוש הוא מעוזנו, המשמש לנו כמגן ומחסה, ושומר עלינו בעת צרה.

למלאך המות אין שליטה למי שלומד זוהר הקדוש

מובא בילקוט שמעוני (משלי ח רמז תתקמ"ג): מעשה באשה אחת שהזקינה הרבה, באת לפני ר"י (הגלילי) בן חלפתא אמרה לו: רבי זקנתי יותר מדאי ומעכשו חיים של נוול הם, שאיני טועמת לא מאכל ולא משתה ואני מבקשת להפטר מן העולם. אמר לה: במה הארכת כל כך ימים? אמרה לו: למודה אני

אפילו יש לי דבר חביב אני מנחת אותו ומשכמת לבית הכנסת בכל יום. אמר לה: מנעי עצמך מבית הכנסת שלשה ימים זה אחר זה. הלכה ועשתה כן וכיום השלישי חלתה ומתה. לכך אמר שלמה: "אשרי אדם שומע לי וגו'", מה כתיב אחריו "פי מוצאי מצא חיים". אמר הקדוש ברוך הוא: אם הלכת להתפלל לבית הכנסת לא תעמד לך על פתח החיצון, אלא הוי מתפונן לכנס דלת לפניך מדלת, 'לשקד על דלתי' אין כתיב כאן אלא "דלתותי", שתי דלתות. ולמה כן? שהקדוש ברוך הוא מונה פסיעותיך ונותן לך שכר. מהו "לשמור מזוזות פתחי"? וכי יש מזוזה בבתי כנסיות. אמר רבי יהודה ברבי סימון: מה מזוזה זו אינה זזה מן הפתח, כך לא תהא זו מבתי כנסיות ומבתי מדרשות, ואם תעשה כן דע שאתה מקבל פני שכינה. מה כתיב אחריו "כי מוצאי מצא חיים", ולא עוד אלא טעון ברכות שנאמר "ויפק רצון מה".

ושואל המדרש תלפיות (ענף בית הכנסת) על מדרש זה, למה אמר כך לזקנה?

ותרץ המדרש תלפיות (בעל שבט מוסר): מכאן רואים שלמלאך המות אין שליטה בבית הכנסת, כמו לזו שמלאך המות לא יכול להכנס לשם. כמו כן אם בא לבית המדרש וסוגר דלתות פיו ולא מדבר בבית הכנסת, אין למלאך המות שליטה עליו. כן היה עם האשה כשהלכה לבית המדרש כל יום, לא

קדוש שם שמים חיב להתקיים

מפרש הרמב"ם (ספר המצוות ט' בשם הספרי) פיצד נקים את מצות "ונקדשתי": "על מנת כן הוציא אתכם ממצרים לקדש שמו ברבים" (ראה באריכות בשל"ה הקדוש, מסכת תמיד, פרק גר מצוה צט)

לקדש שם שמים ברבים נתן לקיים בשני אופנים: 1. על ידי אמן קדיש וקדשה בבית המדרש. 2. על ידי מיתה במסירות נפש לשם שמים.

ומסמר שער הוא הפרוש הבא על הדברים: מצות "ונקדשתי" חיב להתקיים. ברגע שיהודי מדבר בעת אמן קדיש וקדשה חס ושלום הופך את הקדוש השם לחלול השם, היות שמצות "ונקדשתי" לא התקיים באופן הראשון, היא תצטרך להתקיים רח"ל באופן השני, והוא לקדש שם שמים במיתה למען שמו יתברך "כי עליך הורגנו כל היום". אבל אם נדאג לכוך, שמצות "ונקדשתי" תתקיים באופן הראשון של קדוש השם על ידי עניית קדיש וקדשה ללא דבור באמצע, לא נצטרך להגיע לקיים המצוה באופן השני חס ושלום. ומלאך המות לא יוכל לשלוט עלינו.

לא רחוקים אנו מן המאָרע שהסעיר את העולם, הרצח במומביי שבהודו, 5 יהודים מסלחה ומשמנה של עם ישראל נהרגו על ידי בני עולה, וכל זה קרה בתוך בית הכנסת, בתוך מקדש מעט, המקום בו התפללו ולמדו, האם אין

יכול היה מלאך המות לשלוט עליה אפילו כשהיא בביתה, לכן היתה צריכה את ה- 3 ימים חזקה, שלא לילך לבית המדרש, ואז מלאך המות שלט עליה.

וכל הכח שיתקבלו התפללות הוא רק על ידי למוד זוהר הקדוש, ומי שלא לומד זוהר הקדוש לא טעם טעם יראת שמים. ורק אלו שלומדים זוהר שומרים על קדשת בית הכנסת, שרואים מה שכתוב בזוהר, ויש להם יראת שמים.

יש לשמור על עמוד התפלה שלא ישבר ויזיק חס וחלילה

על שלושה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים (אבות פ"א מ"ב)

ועל העבודה - איזוהי עבודה שבלב? זו תפלה, וכאשר יהודי מדבר בבית הכנסת באותו הזמן שובר את יסוד העולם שהיא "עבודה", ומלאך המות יכול חס ושלום לשלוט בעולם, דבור בבית הכנסת הופך לדבר רח"ל (רבינו יונה בשם הגמ' בבא קמא דבר בעיר).

קיימים ארבע אבות נזיקין אחד מהם "מבעה" - ראשי תבות מדבר בזמן עת התפלה (בבא קמא דף ב).

כל המדבר בבית הכנסת בזמן התפלה הוא הנותן כח לשליטת המות בעולם, הוא הנותן למחבל את הכח להשחית חס ושלום.

מתקן להתפלל ג' פעמים ביום לא היה נגרם חרבן בית המקדש. היות שדרך התפלה נתן להתקדש ולהטהר ולהפיץ שם שמים בעולם. עד כדי כך שעוצר כל מיני פרעניות המתנגשות לבוא לעולם.

מפני שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים (סוטה מ"ט ע"ב), על כן נשתדל ביתר שאת וביתר עוז שלא לחלל את שמו של הקדוש ברוך הוא בבית המדרש חס ושלום, רק לקדש שמו ברבים בלמוד הזוהר הקדוש זקנים עם נערים, ובפרט התפלה פתח אליהו, שנהוג בכל בית ישראל לומר לפני כל תפלה. ובזכות זה יתקבלו התפלות, כמו שכתב הצדיק הקדוש המלובן רבי יעקב אבוחצירא (בגדי השודר על הגדה של פסח), והאריך בשבחו החיד"א והבן איש חי זכותם יגן עלינו אמן, ובלי למוד הזוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו.

ובשואה האימה רחמנא ליצלן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לאמרו כל יום בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שפחו גדול מאד (עדות ביעקב).

ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות כידוע מדברי האריז"ל.

הדבר אומר דרשני, קדושים וטהורים נרצחו במקום קדוש כדי לעוררנו, חוסו על נפשכם אל תדברו בכתי מדרשות ובכתי כנסיות, אל תתנו יד להשחית, כי ישראל ערבים זה לזה, יהודי יכול לדבר בבית הכנסת בארץ ישראל ולרצח נפשות חס ושלום במזרח הרחוק.

ספור נורא

מספר בשם הראש ישיבה בבית התלמוד הגאון רבי שאול ברוס זצ"ל. פעם בימי בחרותו, היה זה 3 חודשים לפני פרץ מלחמת העולם השנייה, נכנס בחור לישיבה, דפק על שלחן ואמר: הולך לבוא חס ושלום השמדה גדולה על כלל ישראל, ויש רק דבר אחד שיוכל לבטל הגזרה הנוראה, שלא לדבר בעת התפלה. התחילו לזרק עליו מגבות, כסאות, והכו בו עד שנעלם, אחרי ג' חודשים פרצה המלחמה.

לא רחוקים אנו מן המצב דאז רח"ל, המצב בעולם כלו נורא ואיום, מבחינה בריאותית, מבחינה כלכלית, מבחינה אסטרטגית, מבחינת התחמשות מדינות ערב, ואין צורך להרחיב כי כל אחד תרד לקראת הבאות.

התפלה מצילה מחרבן

אמרו חז"ל, אחרי חרבן בית המקדש הראשון עקרו החכמים את יצר הרע של העבודה זרה, וסימו את היצר הרע של עריות, ותקנו להתפלל ג' פעמים ביום. אומר החת"ס, שאם יהושע בן נון היה

אלף. ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכף בודאות! ובודאי תזכה לאריכות ימים.

וּכְתַב הַגֵּר "א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), גּוֹדֵל הַזְכוּת שֵׁישׁ לְמִזְכָּה הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שְׁאֵם שְׁמַע, מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מָה שֵׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׁמַע, אִזּוֹ מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שְׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגֵּיהֲנוּם שְׁלוֹ.

ובזהר (פ' תרומוה קכ"ט ע"א), אמרו: שְׁצַרִּיף הָאָדָם לְמַרְדֵּף בְּתַר חֵיִיבִיא וּלְמִזְכָּה לְהוּ כְּמֵאן דְּרִדִּיף בְּתַר חֵיִיו עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְכִלִּי שׁוּם סִפְקָא אִם כָּל הַיְהוּדִים מְנַעַר וְעַד זֶקֶן וּבִפְרֵט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בְּהַבֵּל פִּיהֶם הִטְהוֹר יֹאמְרוּ תְּפִלוֹת אֵלֶּיךָ כָּל יוֹם, נִזְכָּה לְפִתַּח אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שֵׁיבּוֹא וַיִּבְשְׂרָנוּ, וְתַכְּף יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ וַיִּגְאַלְנוּ, בְּרַחֲמֵים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן. וְעַל יְדֵי לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ יִזְהָרוּ בְּתַפְלָה בְּכוֹנֶה וְעֵנִית אָמֵן קְדִישׁ וּקְדוּשָׁה. עַל יְדֵי כֵּן נִנְצָל מִכָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת שְׁלֹא תוּכַלְנָה לְשְׁלוֹט עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וְנִזְכָּה בְּמַהֲרָה לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, אָמֵן.

וְכָל אֶחָד יַעֲוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ שֵׁיאֲמֹר תְּפִלוֹת אֵלֶיךָ, וְזֶה רַק כְּמָה דְקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֵדֶן וְעוֹלָמוֹת הַנְּצִחַת, וַיִּבִּין אֶת כָּל דְּרָכֵי ה' יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וַיִּזְכָּה לְשְׂכָר הַגְּדוֹל עַל כָּל דְּקָה וְדָקָה שֵׁיאֲמֹר וְלוֹמֵד תְּפִלוֹת אֵלֶיךָ, שֶׁהַלּוֹמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה אַחַת בַּחֹל כְּמוֹ מֵאָה אֶלְף שָׁנָה תוֹרָה, וּבְשֶׁפֶת, כְּמוֹ מֵאָה מִלְּיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (פֶּסַח מִלֵּךְ, הַר"ם הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דַּר גָּמוֹ), וְאֲמִירָה כְּשֶׁלֶשׁ דְקוֹת בְּלִבְד, וּבְלִמּוּד כְּעֶשְׂרֵת דְקוֹת יַעֲלֶה לוֹ: בַּחֹל כְּמוֹ 1666 שָׁנָה תוֹרָה, וּבְשֶׁפֶת יִזְכָּה לְ- 166,666 שָׁנָה תוֹרָה.

וברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" על ידי שתזכה לחברך, כל השכר הולך גם אליך. וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שייבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכותיך ובפרט שבזהר הקדוש (פ' ויצא קס"א). כתוב: כל מה שנותנים משמים הוא באֵלֶיךָ, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריא, ובכך מחשבים לך כל מנין יהודים כמו

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצר:
0525-111104/03-5784413

אור הזוהר

גליון מספר 41 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-578-4480 / 03-5784413 פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס רגע לפני הגאולה

נעשה ונשמע אמרו כאחד

התאחדות גדולי ישראל בלימוד זוהר הקדוש

"מפעל הזוהר העולמי" יוצאים בפעולה להחיש ולקרר הגאולה על ידי סיום הזוהר הקדוש בחודש אלף פעמים, ובכך נזכה לאלף הפגזי בבל חודש וחודש ונצליח למנוע מלחמות ופגעים, בתקנת הרמח"ל הקדוש זי"ע ועוד למעלה מאלף גדולי הדורות

קריאה קדושה

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פ' ויקהל ר"ח), וכל האומרה לא ינוק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

הרה"ק יחזקאל פישל אייזנבך זצ"ל
ר"י שער השמים
ר"י המקובלים האשכנזים

הרב מרדכי אלפרין שליט"א
הראשון לציון
הרה"ק הראשי לישראל (לשעבר)

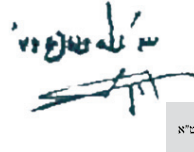
הבנינים יצחק כדורי זצ"ל נ"ע
ר"י המקובלים חולת יצחק
ממנוחילי תורת הקבלה

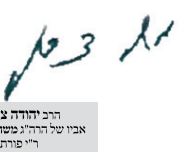
הרב עמדין וסף שליט"א
גדול הדור הראשון לציון
נשיא מועצת החכמים

הרה"ק שבתי אטון זצ"ל
ר"י ראשית חכמה

הרב יהודה צדקה זצ"ל
אביו של הרה"ק משה צדקה שליט"א
ר"י פורת יוסף

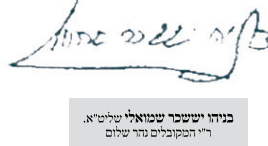
הרה"ק יהודה מועלים שליט"א
טראשי ישיבת פורת יוסף
בזלמטוריו של הרב יהודה צדקה זצ"ל

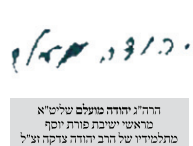
הרה"ק בן ציון מוצפני שליט"א
ר"י בני ציון

הרה"ק ראובן אלפרין שליט"א
ר"י אור הדודים

בניהו יששכר שמואלי שליט"א.
ר"י המקובלים טרי שלום

הרה"ק יהודה מועלים שליט"א
טראשי ישיבת פורת יוסף
בזלמטוריו של הרב יהודה צדקה זצ"ל

תקון לגאולה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא בשנת תרפ"א לפ"ק

יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורכבי רכבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיות הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמיח בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עלמא.

ידוע לכל כי ספר הזהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, ובגמרא אמרו, דילידה אימיה פרכי שמעון תיליד ואי לא לא תיליד (מכות י"ז:) הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו

המורים מן האמור פי: הגאולה תלויה בלמוד הזהר.

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול ללמוד הזהר, ונקח אותו מדברי הרב הגדול המקבל האלהי רבי חיים ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותו יגן עלינו אמן, הפתוב בהקדמת שער ההקדמות, וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר, פלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למכתנו ולחרבן בית מקדשנו, או לנו פי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים ועדין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצנו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי? ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' וזה לשונו: תנינא כתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' בההוא זמנא ויזכור כי בשור המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה (רוצה לומר ללמוד הזהר),

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א זכרוננו לחיי העולם הבא: ללמוד הזהר מרומם על כל ללמוד אפלו ידע מאי קאמר. והרב "פסא מלך" (פרוש על תקון מ"ג) אמר: ללמוד הזהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון: בהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא פד אתגליא בדרא בתרא.

עוד אמר משה רבינו לרבי שמעון (בדף קכ"ד): "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע", בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון - רצה לומר: כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח, ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמת התקונים: "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע" וגו', והמשכילים אלין רבי שמעון וחבריא, יזהירו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתינ דמתיבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסיא ובארח שכל. ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמעון קדישין ולכל הויין ולכל כנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דיייתי דרא דמלכא משיחא.

זכו והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מהזהר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמד איזה עלין כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו, כל מלה ומלה נעשית אלה אלפין ורבי רבבון עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

ואתם, אחינו, גבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוץ לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כחו, באפן כי כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים. וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה.

וכרוז כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונפנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו, ואחר הסיום אם יצטרך עוד נחזר עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי ' מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). עד כאן.

ילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד "האלף לה שלמה"

הרי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישפן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח, אשר על כן אנחנו חכמי ורבני עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסוד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמר הספר הזהר, ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם, וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד ה"אלף לה שלמה".

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני.

מוֹדְעָה עַל לְמוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחֻצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ לֹא נִגְמַר רַק לְעֵרֵךְ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים

שְׂכִינַת עֲזָנוּ, וְלִהְרִים קָרְן מִזֵּל יִשְׂרָאֵל, וְלִסְתָּם פִּי כָּל הַצָּרִים אוֹתָנוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלִהְחַזִּיר הָעֵטְרָה לְיִשְׁנָה, וַיֹּאמֶר דֵּי לְצָרוֹתֵינוּ וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

דְּבַרֵי הַגָּאוֹן כְּבוֹד מוֹרֵינוּ הַרְבֵּי רַבִּי יִצְחָק יְרוּחָם דִּימְקִין שְׁלִיטָ"א

כָּבֹד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה, שֶׁתִּלְמוּד תּוֹרָה הִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת. אֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה לְהִיּוֹת עִמּוֹ בְּתוֹרָה הֵן בְּנִגְלָה הֵן בְּנִסְתָּר, בְּסִפּוֹר זֶהר הַקֹּדֶשׁ וְהַתְּקוּנִים.

וּכְדָאֵי הוּא רִשְׁבִּי, הַתְּנָא הָאֱלֹקִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְפִטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ מִן הַדִּין וּלְקַרֵּב אֶת הַגָּאֲלָה, וְעֵינֵינוּ תַּחְזִינָה בְּהַגְלוֹת נְגָלוֹת אוֹר הַשֵּׁם וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הַשֵּׁם בְּכִיָּאת גּוֹאֵל צָדֵק, וַיִּשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּהַשֵּׁם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים בְּעַגְלָא וּבְקָרוּב.

נְאוּם יִצְחָק יְרוּחָם

בְּהַגָּאוֹן הַחֲסִיד מוֹרֵינוּ הַרְבֵּי רַבִּי מִשֵּׁה יְהוֹשֻׁעַ הַהוּדָא לִיב זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה דִּימְקִין

כָּבֹד יְדוּעַ לְכַבּוֹדֵם מַעֲלַת לְמוֹד הַזֶּהר הַקֹּדֶשׁ, אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזוּרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחֻרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעַבְרָה כָּבֹד עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגָאֲלָה הָאֲמַתִּית" מַטְעַם רַבָּנִים הַגָּאוֹנִים מְאִרֵי הָאָרֶץ קְדִישָׁא הַנִּזְכָּר לְעִיל, לְשִׁקְדַּע לְמוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחֻצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעֵרֵךְ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים.

עַל כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבָּנֵי וּגְאוּנֵי אָרֶץ הַקֹּדֶשׁ, מְבַקְשִׁים מִכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵּי גְמוֹר הָאֶלֶף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֱלוֹל הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְחוֹת, עִם בְּנֵי חֲבֵרְתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד, סִיּוּם זֶהר אֶחָד לְעֵלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, וְלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וַיִּקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָה, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנִחְמַת צִיּוֹן, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. א' לְחֻדֶּשׁ אֵיר שְׁנַת תְּפִא"ר לְפָרֵט קָטָן.

קִדְּם הַלְמוּד יֹאמֶר: הָרִי אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בְּסִפּוֹר הַזֶּהר הַקֹּדֶשׁ לְעֵלּוּי

חסדי אבות היוצא על כל גדות אור
 הזהר יגלה הודו והדרו לחשף לנו את
 מבועי הישועה והגאלה האמתית,
 וידריכנו על בִּמְתֵי אהל וינחילנו נחלת
 יעקב אבינו, ויעלה את נשמות כלל עם
 קדוש לתשובה עלאה המביאה גואל
 לציון במהרה בימינו אמן.

ולאות אמו"צ פאתי על החתום
 פסחא זעירא תרפ"א פה עיר הקדש
 ירושלים תבנה ותכונן.

הקטן אברהם יצחק הכהן קוק

עובד עבודת הקדש על אדמת הקדש

ראש רבני ארץ ישראל

וב נאב"ד פה עיר הקדש ירושלים תובכ"א

על דרך תועלת ונחיצות הלמוד
 הקדוש של הזהר הקדוש התקונים כבר
 כתבתי בזה שנה שעברה. השם יתברך
 ברחמי יתן התעוררות תשובה מלעילא
 בלב עמו ישראל, ונזכה לראות בישועה
 קרובה כעתירת לב ונפש המזכה.

הקטן יוסף חיים זאנענפעלד

רב נאב"ד לקהלת האשכנזים בעיר הקדש ירושלים

תובכ"א

מסכים אני לכל המדבר למעלה,
 ומבקש מאחינו בני ישראל בכל מקום
 להתמיד בלמוד הקדוש הנזכר ובסדר
 הנזכר, וזכות התנא הקדוש רשב"י
 זכותו יגן עלינו אמן ותורה הקדושה
 יגן עלינו לזכות לראות בגאלת ישראל
 ברחמים במהרה בימינו אמן, כמו
 שאמר הנביא "גם פי יתנו בגוים עתה
 אקבצם".

ובאנו על החתום יום פסח שני
 תרפ"א בא ס"ט יפרח כשושנ"ה לפרט
 קטן

הצבי יעקב מאיר ס"ט

ראשון לציון וראש הרבנים בארץ ישראל

לב כל יראי השם וחושבי שמו ישמח
 על ההתעוררות הקדושה של התמדת
 הלמוד בספר הזהר הקדוש ליחידי
 הסגלה אשר בארץ הקדש ובחויץ לארץ.
 ומה טובה וקדושה היא ההתחזקות
 הזאת של גמירת כל ספר הזהר אלף
 פעמים על ידי חבורת הקדש המצרפת
 מהלומדים בני היכלא. בטוחים אנחנו
 בעזרת השם לאור הקדש המלא שפעת

על כן אחי בואו ונתמסר למען הנאולה, בואו ונשמע לצויו של משה רבנו ע"ה לפדות את השכינה הקדושה, ולא לחכות לקמח כי קמח זה עצת עמלק, רק תקף ומיד נתאחד ונתחזק ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ונדודי תקף נגאל, ויהי רצון שנוצח להיות מן הזוכים המאשרים, שהקשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו "בזכותך הנעתי" על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדינותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, ולגלות לפדות נפשנו, למדו בכל יום זוהר הקדוש! וקר קלנו כאחד נלך יחד לקבל אור פני מלך המשיח ברחמים בקמחך בימינו אמן.	לימוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא).	סגולות רבות מציוו בספרים ללומדי זוהר הקדוש, ובקיצור נביא שבעה עשר מהם:
הקטן אברהם יצחק הכהן קוק	בלימוד בזהר הוזהר בונה עולמות (כסא מלך על תקוני זוהר תיקון מ"ג את"ס).	על ידי לימוד בספר זוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו עלינו (זכירת לוחים דף יד עמוד ד').
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	זהו, אז לעתיד לבא לא ישב בנושה. (זוהר פרשת וישב דף קפ"ה עמוד א' בכללות ובפרטות בלקוטי זוהר לבעל התניא פרשת צו).	עודו זכות רשבי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחנה דרד"ט).
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם סטלונים בספר תורת אבות).	לימוד זוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים).
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	הלימוד בזהר מביא את האדם לאהבת הבורא (הרמ"ל בהנהגותיו לספר הכנות).	העסק בספר זוהר סגולה להשגה. (האר"ל בשער רוח הקודש דף י"א עמוד ב').
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	הלימוד בזהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי מנחם שיער ט' אות ג').	העסק בזהר הקדוש בתורות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שיער ההתקשרות שיער א' דרוש ה' מספר ב').
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	לימוד זוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממוגפה ושעוררות. (שם שיער ראות ע"ה).	הלימוד בזהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבתי האר"ל).
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי עמוד ל').	הלימוד בזהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע את מ"ד).
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	אמת לתלמיד החוזה מלכין נדפס בספר אמת ויציב חלק ד' עמוד ל').	לימוד זוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (מלא יעני ע"ה זוהר) ולזכות הנשמה (הנהגת מהר"א את"ס).
הקטן יוסף חיים זאנענפעלד	והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי מנחם שיער ט' אות ג').	

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצור:

גליון מספר 42 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-5784413 / 09: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס

השופר האחרון

הכנה לגאלה - יחד שבטי ישראל לומדים זוהר הקדוש

ודואג לפנסיה שלו, ולקנות בתים, ומסתפל קדימה לשנים הבאות, כדי לתכנן ולדאג שהם יהיו ויתקיימו בדיוק כמו שהוא חפץ. דבר פמוכץ שלא סותר את האמונה שבכל רגע

זה יקרה.

גדולי הרבנים בעם ישראל מדאגים מהמצב הקיים, ועל פי דברי חכמינו ז"ל,

חוזים שבעתיד תפרץ מלחמה כוללת, הכוללת נפילת טילים, פצצת אטום וכו' רח"ל. ואולי לא מפיצים את הנושא הזה ברבים

"ובני ישראל יצאים ביד רמה" (שמות פרק י"ד ח'), פעמי הגאולה ותקון אחרית הימים החלה עוד מימי יציאת מצרים. מאז ומתמיד, בכל יום אנו היהודים מחכים ומצפים

לגאלה השלמה,

ולהבטחת הנביא מיכה (פרק ז' ט"ז) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ונראה כי לפי

כל הסימנים היא מתקרבת בצעדי ענק, ובכלל יכול להיות שאנחנו כבר עמוק בפנים. עם זאת, נראה כי רוב העולם עדין שקוע בעולם הזה,

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַטָּהוֹר "תִּנְיָא אָמַר ר' שְׁמַעוֹן לְחִבְרֵיא עַד אֵימַת נְתִיב בְּקִימָא דְחַד סַמְכָא".

מִן הַתְּקוּנִים הַגְּדוּלִים שֶׁנִּתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הִיָּה סֵפֶר הַזוֹהַר, כְּאֲשֶׁר נֶאֱמַר שֶׁבַחְיוּ בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת מִמֶּנּוּ עֲצָמוּ, כִּי הוּא לְגֹאֵלָה הַיּוֹכֵן, וְלִהְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וַיִּתְבָּאֵר בּוֹ דְבַר זֶה בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת בְּרַעֲיָא מֵהֵימְנָא, וּבִתְקוּנִים כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים. וְגַם פֶּה בְּפִרְשֵׁת נֶשֶׂא (קכ"ד ב): "וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזוֹהַר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" (וּבִגְלַל שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעַץ חַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזוֹהַר הַזֶּה, יֵצְאוּ בְּזִכְרוֹתוֹ מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים).

וְהָעֲנִין הַזֶּה תְּלוּי הוּא בְּעֵקְרִים גְּדוּלִים מַעֲקְרֵי הַחֲכָמָה, וּמוֹשְׁרֵשׁ בְּעוֹמְקֵי הַהֲנַהֲגָה, אֲשֶׁר הַכִּין וּפְעַל הָאֲדוֹן הַיְחִיד עַל עַמּוֹ וְעַל נַחֲלָתוֹ, לְנַחֲתָם הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר יִגִּיעוּ בּוֹ אֶל רַב טוֹב הַמְּכַוֵּן בְּרֵאשִׁית הַמַּחֲשָׁבָה. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע כַּמָּה חֲסָרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָם, וּמָה תְּקוּנִים צְרִיכִים הֵם לָהֶם לְהַחְזִירָם לְקַדְמוּתָם. וּבְחֻשׁוֹב הַמְּשׁוֹרָר (דוּד הַמְּלֹךְ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם) עַל הָעֲנִין הַזֶּה, וְהַבִּין הַחֲסָרוֹנוֹת הַגְּדוּלִים הָאֵלֶּה, הִיָּה מִתְּאוּנָן וְאוֹמֵר: "אוֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין

בְּשַׁל חֲשַׁשׁ לְבַהֲלָהּ, אֶךְ טוֹעֲנִים כִּי זוֹ עֲלוּלָה לְהִיּוֹת הַמְּצִיאוֹת אִם לֹא נַחֲזֵר כְּלָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, כְּדַבְרֵי הַגְּמָרָא בְּסִנְהֶדְרִין (דף פ"ז ע"ב): רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה נִגְאָלִין וְאִם לֹא אֵין נִגְאָלִין, אָמַר לִיה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִם אֵין עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה אֵין נִגְאָלִין?! אֶלָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד לְהֵן מְלַךְ, שְׁגִזְרוּתָיו קְשׁוֹת כְּהֶמֶן, וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה, וּמַחְזִירָן לְמוֹטָב, עַכ"ל. כְּמוֹכֵן שֶׁהַנוֹשֵׂא אֵינוֹ פְּשׁוּט וְאֵינוֹ קָצֵר מְכַדִּי לְפָרֵט עָלָיו כָּאֵן, אֶךְ צְרִיךְ לְזַכֵּר וְלְדַעַת שֶׁהַכּוֹנֵנָה הִיא לְמַלְחָמַת גּוֹג וּמְגוּג, וְכֵן לְעַדֵּן חֲדָשׁ בְּעוֹלָם.

יְדוּע מָה שֶׁנִּכְתַּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁבְּאִמְצָעוֹת סֵפֶר הַזוֹהַר אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְצֵאת מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, דִּהְיִנוּ לְלֹא יִסּוּרֵי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ. וּרְבִנוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצֵאטוֹ הַקְּדוֹשׁ זִיע"א מְסַבֵּיר בְּסִפְרוֹ "אֲדִיר בְּמָרוֹם", מָהוּ כּוֹנֵן הַדְּבָרִים הַלְלוֹ שֶׁל הַזוֹהַר. וְכֵן כִּי כְּדָאֵי מְאֹד דְּוָקָא עַכְשָׁו לְדַבֵּק בְּקִרְיַאת סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ גַּם בְּגִירְסָא (פִּידוּע, מַדְבְּרֵי גְדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים שֶׁקִּרְיַאת סֵפֶר הַזוֹהַר פּוֹעֵל פְּעֻלּוֹת רוֹחַנִיּוֹת עֲצוּמוֹת גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמְּלִים שֶׁקוֹרְאִים).

והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר, הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבלים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר לעיל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמינו זכרונם לברכה הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צז ב), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפונה וקשורה תחת ישראל כנזכר לעיל, ולכן צריך להם שתי הפעלות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, פי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה.

ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקליפות תשארנה כפנותות תחתם.

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבלים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה

עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). פי באמת חכמה רבה ויקירא אבדה מישראל, וחכמינו זכרונם לברכה אמרו "מיום שחרב בית המקדש, שרו חכמיא למהוי כספריא" כו' (סוטה מ"ט א). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאד בענין הזה, שמע והבן:

ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים. ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה. וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, פי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלוקי ישראל"

והאמת, פי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה. ואודיעך מה תועלת נמצא בזה. והאמת פי תועלת גדול הוא, פי הוא הצלה מחבלי משיח.

זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אמא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשוא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלפא משיחא (בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח), עכ"ל.

מפעל עולמי להצלת עם

ישראל בקריאת הזוהר הקדוש

בשנים האחרונות התעוררה תנועה גדולה בעם ישראל לשוב בתשובה, ומעוררים אותנו לזכות לתשובה מאהבה, ולהתאחד בקריאה ולמוד בזוהר הקדוש, מה

שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל).

דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אמא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר חלק ג' סה א), אף באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאמא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורבי שמעון בר יוחאי היו על ידי הגזרה. וכיון שבבריחה

שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא צְרִיכִים וּמְכָרְחִים לְהוֹצִיא אֶת הַנֶּשֶׁק הָאֲטוּמִי הַרוֹחֲנִי כְּדֵי שְׁנֹזְכָה לְשַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל הַקְדוּשָׁה. וּבְתַחבּוּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מְלַחְמָה!!! עַל כֵּן הַמְבַצֵּעַ הַמְתַּכְנֵן הוּא: הַתְּאַחֲדוֹת בְּקִרְיָאָה וְלַמּוֹד שֶׁל הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ לְכָל הַיְהוּדִים בְּעוֹלָם. עַד כַּה ב"ה הַתְּאַחֲדוֹ יְהוּדִים רַבִּים בְּכָל הַתְּפּוּצוֹת, וּבְנוֹסָף זְכִינוּ שָׁכ-70,000 יְהוּדִים מִתְּאַחֲדִים כְּדֵי שְׁנֹזְכָה ל-1000 סִיּוּמִים שֶׁל הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ מִיַּד חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ (כָּל אֶחָד לֹמֵד 4.5 דְּקוֹת בְּיוֹם בְּסֵף הַכָּל).

בְּקוֹנְטֵרְסִים וּבְחֻכְרוֹת וּבְעֲלוֹנִים שֶׁהוֹדְפִסוּ וּמוֹפְצִים עַל יְדֵי מַפְעָל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי מְסַבֵּר בְּהִרְחֵבָה, כִּי מַעֲלַת לַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ גְּדוּלָּהּ הִיא לֹאִין שַׁעוֹר וּלֹאִין עֲרָף, וְכִי יִשְׁנֹן סְגוּלוֹת רַבּוֹת שְׁיִכּוּלִים לְזָכוֹת לָהֶם רַק עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ. עוֹד כָּתְבוּ הַרְבֵּנִים הַצְּדִיקִים כִּי חוֹבָה עַל כָּל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא שֶׁם לְהַפִּיץ וּלְלַמֵּד אֶת הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ וּבְפֶרֶט בִּישִׁבוֹת וְכוּלָּלִים לְקַבֵּעַ לַמּוֹד כְּשֶׁעָה בְּכָל יוֹם - כִּי הוּא לְבַד יִמְנַע מֵעַם יִשְׂרָאֵל, מַחֲלוֹת קָשׁוֹת, אֲסוּנוֹת לְמִינֵיהֶם, תְּאוּנוֹת דְּרָכִים, וְכִדּוּמָה. "וְעוֹד חוֹבַת הַשְּׁעָה לְעַצֵּר הַמְּשַׁחֵת וְשַׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא

שְׁיָבִיא וְיַחֲשִׁי אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ. (זוֹהַר חֲדָשׁ פְּרֻשְׁתָּ נח). הַדְּבָרִים מְבַסְּסִים עַל פִּי דְבָרֵיהֶם שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְצוּטָטִים מְגוּדוּלֵי עוֹלָם לְאוֹרֶךְ כָּל הַדּוֹרוֹת. הָאֲדַמוּ"ר מְהַלְמִין רַבִּי שָׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א מִיַּסְדַּ מַּפְעָל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי לְמַעַן הַצֵּלֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּקָר אֶצֶל הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים הַמְּקַבְּלִים, רַבִּי אַבְרָהָם חַי, רַבִּי דּוֹד חַיִּים שְׁטֵרן, רַבִּי נָסִים פֶּרֶץ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּרִלְנֵד רֹאשׁ יְשִׁיבַת "שׁוּבוּ בְּנִים", רַבִּי מֵאִיר שְׁטֵרן מְרָא דְאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוּן, וּבְנֵשׁ"ק רַבִּי יַחֲיָאל אַבּוּחֶצִירָא מְרָא דְאַתְרָא רַמְלָה, רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א (רֹאשׁ יְשִׁיבַת הַמְּקַבְּלִים נְהַר שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם), רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר מְרַגְנֵשׁטֵרן, וּמְשַׁמַּח אֱלָקִים וְאָדָם שַׁר הַחֵינוּךְ רַבִּי שְׁלוֹם אַרׁוּשׁ רֹאשׁ יְשִׁיבַת "חׁוּט שֶׁל חֶסֶד" יְרוּשָׁלַיִם, רַבִּי שְׁלֵמָה יְהוּדָה שְׁוויִיצֶער מְלַפְנִים אַב"ד בְּמַאֲנְסֵי נ", וְעוֹד הַרְבֵּה גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִיחַד עִם מוֹסְדוֹת אֵהֵל הַרְשַׁב"י בְּרֹאשׁוֹת הַרְבַּ שְׁרָגָא שְׁנִיצֵר שְׁלִיט"א, יְזַמּוּ קִרְיָאָה מְשִׁתְּפֶת: "יְהוּדִים יְקָרִים הַצְּטָרְפוּ לְמַבְצֵעַ שְׁיִרְעִיד אֶת הַשָּׁמַיִם - פְּצַצַת אֲטוּם הַכִּי הַגְּדוּלָּה בְּעוֹלָם שְׁתַּצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל", כִּי כִּנְגֵד שַׁעַר הַחֲמֻשִׁים

הוא, בכדי לזכור את ישראל, שיהיו מחברים להשכינה, [מתאים הוא מלשון חבור], וכן אמרו במדרש, שישראל הם מתאמים להשכינה, ושכלה אין בהם בכדי שלא ידח ממנו נדח, ועל ידי יסורים כלם יזדככו ויתחברו להשכינה הקדושה, ושום שכול לא יהיה בהם עכ"ל. ובאמת זוהי כל התכלית של אריכת הגלות לבלתי ידח ממנו נדח, וכמו שירידת ישראל לגלות מצרים היה כדי לתקן הניצוצות הקדושים שנפלו שם, כן הוא בגלותנו זאת, כל כבוד השעבוד הוא לזה, כי על ידי היסורים מתמרקים העונות. אך ידוע כי כבר הבטחנו דעל ידי למוד כל פרד"ס התורה ובפרט למוד הזוהר הקדוש לא יצטרכו נסיון ולא יסורים והם מצליחים ומבררים הניצוצות הקדושות באהבה, וכדברי האור החיים הקדוש (פרשת ויחי), והרמח"ל הקדוש, וכהבטחת הרע"א מהימנא ע"ה, וכאשר ידבקו ישראל הקדושים והטהורים בזוהר הקדוש, ירבה הדעת דקדשה ואהבת דודים והשראת השכינה הקדושה, וכמאמר הזוהר הקדוש על הפסוק: (שמות פרק ב' ו') "ויתפתח ותראה את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו

יפעל ולא יוכל ההמן האירני ימח שמו להפק זממו ח"ו, כי אין דבר בעולם שאי אפשר לפעל בו על ידי למוד הזוהר הקדוש, ולמוד זה עושה נחת רוח גדול ביותר בשמים, כי גלותינו הארכה והיסורים הנוראים של עם ישראל הם למטרה אחת, לבלתי ידח ממנו נדח, כמו שכתב הגאון הקדוש רבי יעקב מליסא זי"ע בספרו "צורור המור" על שיר השירים (פרק ד ב) "שניף כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם", וזה לשונו: "שניף כעדר הקצובות" כי הגליות והיסורין הבאים על ישראל הכל נרמז במעשי אבות כמובא במדרש (רבה וישלח פרשה ע"ה סימן י"ג) על הפסוק: "ורוח תשימו בין עדר ובין עדר" (בראשית לב טז), דהינו שיהיה רוח בין צרותיהם של ישראל, וזהו כונתו כאן שניף פרוש אכליה, הצרות והיסורים שמכלים אותה הן כעדר הקצובות, כאשר נקצבו על פי העדרים ששלח יעקב לעשיו כן הוא שעלו, שישורים עולים ומסתלקים מן הרחצה, כשרוחצים את כתם העונות, כי נאמנים הם בשליחותן, שכלם מתאימות, סבת שליחת היסורים

דְּכָתִיב "בְּצַר לָךְ", הָרִי מִתּוֹךְ צָרָה,
 "וְשָׁכַתְּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ" הָרִי מִתּוֹךְ
 תְּשׁוּבָה, "כִּי אֵל רַחוּם ה' אֱלֹהֶיךָ"
 הָרִי מִתּוֹךְ רַחֲמִים, "וְלֹא יִשְׁפַח
 אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ" הָרִי מִתּוֹךְ זְכוּת
 אָבוֹת, "וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים" הָרִי מִתּוֹךְ הַקֶּץ,
 וְדוּד פָּרַשׁ אוֹתָן (תְּהִלִּים קו) "וַיֵּרָא בְּצַר
 לָהֶם" הָרִי מִתּוֹךְ צָרָה, "בְּשִׁמְעוֹ אֶת
 רִנָּתָם" הָרִי מִתּוֹךְ תְּשׁוּבָה, "וַיִּזְכֹּר
 לָהֶם בְּרִיתוֹ" הָרִי מִתּוֹךְ זְכוּת אָבוֹת,
 "וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים" הָרִי מִתּוֹךְ
 רַחֲמִים, (שֵׁם) "הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם" הָרִי מִתּוֹךְ
 הַקֶּץ, עַכ"ל. וּבַלְמוּד הַזֶּה הַקְדוּשָׁה
 אֲנוּ נִגְאָלִים, כִּי בְּכַחוֹ לְבָרֵר נִיצוּצֵי
 הַקְדוּשָׁה מִתּוֹךְ הַקְּלָפוֹת, וְלִקְרַב אֶת
 הַגְּאוּלָּה, וְכִידוּעַ כָּל עֲפֹב הַגְּאוּלָּה
 הוּא הֵיחָד וְאוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת דּוֹרְשׁוֹת
 לְהוֹצִיא אוֹתָם מִתּוֹךְ הַקְּלָפוֹת, וְכֵן
 כָּל הַיִּסּוּרִים רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן בָּאִים
 מִחֲמַת זֶה, וְלַמּוּד הַזֶּה"ק יְכוּל
 לְבָרֵר נִיצוּצֵי הַקְדוּשָׁה הַנִּמְצָאִים
 בְּעוֹמֵק הַקְּלָפָה מֵה שְׂאִין כּוּחַ בְּשִׂאָר
 לַמּוּדִים לְעִשׂוֹת, וְעַל יָדֵי זֶה נִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ בְּרִכָּה יְשׁוּעָה וְקְדוּשָׁה עַל
 עַם יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד מוֹסִיף וְאוֹמֵר
 הָרַב בְּנִיָּהוּ יִשְׁשַׁכֵּר שְׂמוֹאֵלִי "וְאֶפְּלוּ
 יְלָדִים קִטְנִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה תִּינוּקוֹת

וְתֹאמַר מִיְלָדֵי הָעִבְרִים זֶה", וְאוֹמֵר
 (הוֹשִׁעַ פָּרַק י"א א) "כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל
 וְאֶהְיֶה וּמִמְצָרִים קָרָאתִי לְבָנִי",
 נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְיֶה עַל יָדֵי לַמּוּד
 הַזֶּה הַקְדוּשָׁה יִשְׂרָאֵל נִנְעָרִים
 מִעֶפֶר, (שְׁמוֹת פָּרַק ב כג) "וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל
 שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעִבְדָּה",
 וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים, לְגוֹיִם
 דִּין וְיִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה וְרַחֲמִים, וְאוֹמְרוּ
 בְּמִדְרַשׁ (רַבָּה דְּבָרִים פְּרָשָׁה ב פֶּסְקָה כג)
 דְּבַר אַחַר אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כְּשֶׁנִּגְאָלוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים לֹא נִגְאָלוּ אֶלָּא
 מִתּוֹךְ חֲמֻשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ, מִתּוֹךְ
 צָרָה, וּמִתּוֹךְ תְּשׁוּבָה, וּמִתּוֹךְ זְכוּת
 אָבוֹת, וּמִתּוֹךְ רַחֲמִים, וּמִתּוֹךְ הַקֶּץ.
 מִתּוֹךְ צָרָה דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת ב) "וַיֹּאנְחוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל", מִתּוֹךְ תְּשׁוּבָה דְּכָתִיב
 (שֵׁם) "וַתַּעַל שׁוֹעַתָם", מִתּוֹךְ זְכוּת
 אָבוֹת דְּכָתִיב, "וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
 בְּרִיתוֹ", וּמִתּוֹךְ רַחֲמִים דְּכָתִיב,
 "וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל",
 מִתּוֹךְ הַקֶּץ "וַיִּדַע אֱלֹהִים", וְאִף
 לְעֵתִיד לְבוֹא אֵין נִגְאָלִים אֶלָּא מִתּוֹךְ
 חֲמֻשָׁה דְּבָרִים הֵלְלוּ, מִתּוֹךְ צָרָה

א. ובספר שיח יצחק (חלק א - דרוש בענין ב' נונין של
 ויהי בנוסע וכו'), וב' צבאות הם צבא מעלה בשמים,
 וצבא מטה בארץ, הם ישראל, והם ג"כ נקראים
 "נער", כמ"ש "כי נער ישראל ואוהבהו", וכאשר
 מתחברים ב' הצבאות ביחד ע"י התורה והמצוות
 שמקיימים ישראל, אז מקבלים הברכות משדי
 אמם, ואז אין עין הרע שולטת בהם.

וַיָּבֵא מִזֶּה רַק טוֹב, וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם
אֲמֵן", עכ"ל. וּכְשֶׁהָאֹר הַפְּנִימִי
מִתְגַּלֶּה מִתְקַיֵּם "מֵיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה", "שְׁלֵהֲבִתֶּי-הָ",
"וְהָשִׁיבוּ וַחֲיוּ", "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בְּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם".

וְהֵנָּה, זְכִינוּ שְׁסַפֵּר הַזֹּהָר מְצוּי
לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תֵּבֵל, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר הַרְשָׁב"י בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
שֶׁהַחֲכָמָה הַזֹּאת צְרִיכָה לְהִמָּצֵא
לְכָלל יִשְׂרָאֵל בְּסוֹף הַיָּמִים, בְּדוֹרוֹ
שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כְּלוּמַר בְּדוֹרְנוּ
אָנוּ, וְלָכֵן מְשָׁמִים מְעוֹרְרִים וּמְזַכִּים
אֶת יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה,
וְקָבְעוּ גְדוּלַי יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּכְוֵן לְכָל
יְהוּדֵי שִׁיקְבַע לְעֲצָמוֹ אֲפִילוֹ קְרִיאָה
שֶׁל דְּבַר מוֹעֶטֶד בְּסַפֵּר הַזֹּהָר מְדִי

כך מתפלל בציבור בנץ החמה, ומסיימת את כל
הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה, ולזה זכתה לבנים
צדיקים קדושים וטהורים.

ד. כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה - שקול
ככמה מצוות, שקיימו בדורות ראשונים: פעם
אחת שאלתי למורי, זכרונו לברכה, איך היה אומר
לי, שבנפשי יש מעלה כל כך, והרי קטן שבדורות
ראשונים היה צדיק וחסיד, שאין אני מגיע לעקבו.
ויאמר אלי: דע, כי גדולת הנפש אינה תלויה כפי
מעשה האדם הנראה לעינינו, כי בוחן לבות
וכליות ה' יתברך, וכפי הזמן והדור ההוא מעשה
קטן מאוד בדור הזה שקול ככמה מצוות בדורות
ראשונים, כי בדורות אלו הקליפה שולטת והרע
מתגבר מאוד מאוד, עד אין קץ. מה שאין כן
בדורות ראשונים, ואילו הייתי אני היום באותן

שֶׁל בֵּית רַבֵּן צְרִיכִים לְעֶסֶק בְּזוּהַ"ק
וְלֹא לְפַחַד, כִּי אֲדַרְבֶּה בְּלִמּוּדֵם
מְסִירִים אֶת הַפֶּחַד מֵעַם יִשְׂרָאֵל,
אֲפִילוֹ נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹתַג יִגְרְסוּ בְּזוּהַ"ק

ב. ובתרגום יונתן (על שיר השירים פרק ח פסוק ט'),
על הפסוק אם חומה היא וגו', כתב, דקודם זמן
הגאולה יאמר מיכאל רבהון דישראל, שאם יתנו
ישראל כספא למקני יחוד שמיה דמרי עלמא אז
יצילו בזה את ישראל בזמן מלחמת גוג ומגוג, ואין
רשות לעמים לשלוט בהם, ואפילו אי מסכנא היא
מן פיקודיא נבקש רחמים עליה ויזכר להם הזכות
התורה שעוסקים בה התינוקות, עיין שם בלשונו
הטהור ותרווה נחת. וצריך ביאור מה שכתב
אי מסכנא היא מן פיקודיא, הלא יש לנו הרבה
מוסדות לימוד תורה וצדקה? אלא צריך לראות
מה שכתב בתחילת דבריו, וזה לשונו: למקני יחוד
שמיה דמרי עלמא אז יצילו בזה את ישראל בזמן
מלחמת גוג ומגוג, זאת אומר שדווקא למקני יחוד
שמיה דמרי עלמא, אבל לא אלו הבונים בנינים
כביכול לתורה ולבית הכנסת, וכל כוונתם הוא
לשם עצמם, כמו שכתב בזוהר הקדוש (בראשית
דף כ"ה:): על חמשה מיני ערב רב שאחד מהם הם
אלו וזה יהיה ניסיון הערב רב לפני הגאולה, ולכן
מיכאל הכהן הגדול שר ואפוטרופוס של ישראל
מחפש מי שנותן כסף לשם שמים ולא נתקיים
בו הקללה של ירמיה הנביא על אנשי ענתות
הכשילים בעניים שאינם מהוגנים (עיין ב"ק דף ט"ז
ע"ב), וכאשר גם זה לא נמצא ונקראים מסכנא
היא מן פיקודיא, מה שנשאר לנו זה רק לימוד
תורתן של תינוקות של בית רבן, ולכן כל כך חשוב
שהתינוקות ילמדו זוהר הקדוש שיעלה הבל
פיהם הטהור לפני כסא הכבוד, להשפיע רחמים
אהבה וגאולה על עם ישראל.

ג. וכמו שידוע מהאמא של הגה"צ רבי יהודה
צדקה ראש ישיבת פורת יוסף ז"ע, אחיניתו של
מרן הבן איש חי ע"ה, שהייתה קמה לפנות בוקר
ולומדת זוהר הקדוש עד לפני תפילת הנץ ואחר

יום, ובכך יוכל בעזרת ה' לדבק
בספר הזוהר. והרי ידוע שספר
הזוהר ממרק את נשמת האדם מכל
דבר רע, והקריאה בו היא סגולה
לכל הישועות וההצלחות.

שעור (שבחי רבי חיים ויטאל ז"ע, שער הגלגולים דף
ס"ב עמ' ב').

הדורות, היו מעשי וחכמתי נפלאים ועולים מכמה
צדיקים הראשונים תנאים ואמוראים, אשר על
כן לא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי
נפש בניהו וזכריה ורבי עקיבא מעלה יתרה על
כל הצדיקים ראשונים מזמן התנאים ואמוראים.
עד כאן לשונו, ואם כן מה נענה בדור הזה אשר
עם כמה אלפים ורבבות מדרגות נתקטן הדור
מאז ועד עכשיו, בודאי הוא חשוב מקצת העבודה
גבי קודשא בריך הוא בזמן הזה מאוד מאוד בלי

כולל חצות שופרא דמירון
במערת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
להתקשר להרב שרגא שניצור:

גליון מספר 43 - טבת תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י

אצל קבר רבי שמעון בר יוחאי

ת.ד. 612 בני ברק

טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

נחל לכיש

24/8 בית שמש

טל: 0548436784

קונטרס

פְּצֵצַת אֲטוּם הַרוֹחָנִי

לְמוֹד זוהר הקדוש לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל הַתְּאֵהוּדוֹת הַצְּדִיקִים
לְזוּמְדֵי זוהר הקדוש

הַמְצוֹת לְשֹׁפֵר מְעֵשִׂינוּ, לֹא נִסְמָךְ
יֹתֵר עַל רַבְנֵי הָעָרֵב רַב, שְׁמִטְעִים

א. שעל זה מביא הזוהר הקדוש (זוהר בראשית דף כ"ה:): את הפסוק (בראשית פרק י"ד): "וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמְגִדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם", וז"ל: וחמש מינין אנון בערב רב ואנון [סימן נג"ע ר"ע] נפילים גבורים ענקים רפאים עמלקים... ומאלין שאשתארו מנהון בגלותא רביעאה, אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו אתמר (שם ו'): "כי מלאה הארץ חמס מפניהם..." "גבורים" מינא תליתאה עלייהו אתמר: "המה הגבורים... אנשי השם", ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י"א): "הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם", ובגין בתי כנסיות ומדרשות ושוין בהון ספר

כְּמָה סָבַל וּמְכָאוֹב יָדַע עִם ה', כְּמָה אֲסוּנוֹת אִיוְמִים קָרוּ רַק בְּתַקוּפָה הָאֲחֵרוֹנָה, רַח"ל נִקְטְעוּ בְּאִבְסָם פְּתִיל חַיִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן טְהוּרִים, אֲנָשִׁים צְעִירִים, צְדִיקִים וּגְדוּלֵי תוֹרָה וִירְאָה נִסְתַּלְקוּ בְּנִסְבוֹת טְרָאגִיּוֹת שְׁאִין דַּעַת אָנוּשׁ סוֹבְלָתָם, "נִחְפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקְרָה וְנִשׁוּבָה עַד ה'", נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל כְּפָיִם אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם" (איכה פֶּרֶק ג' מ-מא), נְבוֹא וְנִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמַיִם הַמִּתְחַנֵּן אֵלֵינוּ וּמְבַקֵּשׁ שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבְכִים, שׁוּבוּ אֵלַי וְאִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם, נִקְבַּל עֲלֵינוּ קִבְלַת

אֶתְנֶנּוּ כָּל הַשָּׁנִים, וּמִפְּרִיעֵים לָנוּ
לְלַמֵּד זֹהָר הַקָּדוֹשׁ, אֶל תִּרְאֵי תוֹלְעַת
יַעֲקֹב, הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב - אֵין כַּחַם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּפִיהֶם!!!

בִּידְנֵנוּ כַּח אֲדִיר, לְנִצַּח אֶת
הָאוֹיֵב, לְתַת אֶת הַמַּכָּה הָרְאשׁוֹנָה!
צִה"ל מִתְכַּוְּנִים לְהַחְזִיר "מַכָּה
שְׁנִיָּה" לְאֵירֶן עַל יְדֵי צוֹלְלוֹת, זֹאת

השופטים הרעים. והמין חמשי הם שוטרים
הרעים שהם נקרא רפאים כמ"ש שם רפאים
וכו' דכד יחזון לישראל בדוחקא מחרפין
מנייהו ואית לון רשו לשיזבא לון ולא בעאן
ומתרפין מאורייתא ומאילין דמשתדלין בה
וכו', שאינם כמו השוטרים שבמצרים דכתיב
בהו (שמות ה יד) ויוכו שוטרי ישראל וכו' דבעו
לשיזבא לון וכו'. וקודם שיבוא משיח יכלו כל
החמשה כתות שהם נג"ע ר"ע, שהם הסיגים
דחמש גבורות מה' דמים טמאים, והם הדמים
שיוצאים קודם הלידה כדי שיצא הילד מלובן
ומזורז, והוא מה שכתוב "ואשיבה ידי עליך
ואצרוך כבור סיגין" וכו'. והרי אתה רואה
בעיניך גודל חכמת חז"ל וכמה מרגליות
יקרות אשר הטמנו במליצות דבריהם, שכל
דבריהם אלו ממש מבוארים בדברי הזוהר
הנ"ל, וכל דבריהם כגחלי אש, ונאמר (זכריה
יג ט) וצרפתים כצרוף הכסף ובחנתים כבחון
את הזהב וכו' שהם ב' עטרין של הדעת חסד
וגבורה, שערב רב הם אחוריים דדעת שהם
סוד ער"ב ר"ב, שלכן קבלם משה [שהוא
מושרש בדעת] והוא בגלותא ביניהם, כמו
שנתבאר בכמה מקומות. (ועיין בספרי הערב רב
וכל המסתעף חלק ט"ז מנהיגי הדור האחרון באריכות,
ושתהי' האמת נעדרת, עיי"ש).

תורה ועטרה על רישוי ולא לשמא דהשם,
אלא למעבד לון שם, הדא הוא דכתיב:
"ונעשה לנו שם", ובסטרא אחרא מתגברין
על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזלין לון...
פירוש הזוהר: המתמנה על הצבור ומנהיגם
ברחמים, בידוע שנשמתו מכנסת ישראל,
אבל המתמנה בכלי חמס, נשמתו משורש
נחש. הבונים מוסדות תורה לקנות להם שם
ולהתגבר בזה על העם, למשול עליהם ביד
חזקה, המה ה"גבורים" מהערב רב. "... וזה
להם האות כי כל המתמנה על הצבור ומנהיגם
ברחמים ונותן נפשו עליהם, בידוע, שנשמתו
מכנסת ישראל, כי מרחמם ינהגם. אמנם
המתמנים על ישראל בכלי חמס, נפשותיהם
באה משורש נחש... כי לא יבנו הם בתי
כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם,
לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם..."
(כתם פז" מהגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו
הרבי רבי שמעון לביא צצוק"ל בעל מחבר זמר "בר
יוחאי" בדף פ"ה). ובספר ביאורי אגדות (אפיקי
ים) - סנהדרין דף צח ע"א : ומ"ש אח"כ אמר
זעירי וכו' אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח
מישראל וכו' הם שנק' גבורים כמ"ש שם
גבורים מינא תליתאה עלייהו אתמר המה
הגבורים אנשי השם ואילין אנון מסטרא
דאתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו
שם ובניין בתי כנסיות וכו' ולא לשמא דה'
וכו' אלא למיעבד לון שם. ומ"ש אח"כ ר'
שמלאי עד שיכלו כל שופטים ושוטרים
וכו' הם מינים האחרים, הא' הם עמלקים
כמ"ש שם ואילין אנון דאשתארי מאלין
דאתמר בהון וימח את כל היקום וכו' ומאלין
דאשתארו בהון בגלותא רביעאה אנון רישין
בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס
ועלייהו אתמר כי מלאה הארץ חמס, והם

בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח.

בואו וראו מה עבר עלינו בכמה מלחמות שהיו בארץ ישראל הקדושה בזמן מועט, כמה טילים שלחו על עם ישראל, איזה נסים היו, וב"ה מודים אנחנו על הנסים הגדולים שהיו לנו בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה, ובזכותכם לומדי הזוהר הקדוש יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", וכעת נבין ונדע שאם נסים כלנו את ה"זוהר הקדוש" אלף פעמים מידי חדש בחדשו ונלמד ונהגה בו דבר יום ביומו 3 עמודים ליום בהשתתפות שבעים איש לכל סיום, המקיימים את דבר ה': "ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו, ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך, וירדתי ודברתי עמך שם

אומרת שכבר השלימו עם העבדה שתהיה זו אירן שתתן ח"ו את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רחמנא ליצלן). המדינה כבר השלימה עם המצב רח"ל.

אנחנו לומדי הזוהר הקדוש לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם! אנחנו נתן את "המכה הראשונה"! בואו נתאחד ונקים את הפסוק (דברים פרק לג ה) "ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל".

וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחדות וברחמים. ויקים בנו ברכת משה רבנו (שם ז) "וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה".

כל ישראל חברים, כלנו יודעים כיצד מנצחים!!!

שלא תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו! בינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! מי לה' אלי!

עורו ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא! על כן מטלת עלינו החובה להזדרז בלמוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנדבק

רבי יודל ראזנבערג זי"ע

לְלַמַּד מִתּוֹכוֹ,
וְחִשְׁבֵי תִי
מִי הוּא
זֶה שִׁיְהִי
לוֹ הַזְכוּת
לְהוֹצִיא לְאוֹר
אֶת הַסֵּפֶר
הַזֶּה לְאוֹר,
כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ
לְלַמַּד וְ
בְחֶשֶׁק גָּדוֹל,

כִּי מְלֹאכֶת הַדְּפוּס צְרִיכָה כְּתַפִּים
רְחֻבוֹת לְסִבֵּל עַל הַחֻבוֹת, וְגַם קֶשֶׁה
מְאֹד לְהַדְפִּיס מִחֻדָּשׁ אֶת כָּל הַסֵּפֶר
וּלְהַגִּיהוֹ, וְשִׁמוּעָה טוֹבָה שְׁמַעְתִּי
לְאַחֲרוֹנָה שֶׁהֵנֶכֶם עוֹסְקִים בְּהַדְפָּסְתוֹ
מִחֻדָּשׁ בְּאוֹתִיּוֹת מַחְפִּימוֹת וּלְחַלְקוֹ
וּלְהַפִּיצוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, וּבְחִסְדֵי שָׁמַיִם
כָּבֵד יֵצֵא לְאוֹר זוֹהַר תּוֹרָה עַל כָּל
סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, מְאֹד שְׂמַח לְבִי וְיִגַּל
כְּבוֹדִי עַל זֶה, וּמְאֹד נְחוּץ שְׂיֻכְלוּ
כָּל אֶחָד לְלַמַּד וּלְהַבִּין קְטָעִים
מִזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ רְאִיתִי אֶת עַמְלְכֶם

הָרַב וְהַעֲבוּדָה הַקֶּשֶׁה
בְּהוֹצָאת הַסֵּפֶר מִחֻדָּשׁ,
וּבְחִלּוּקַת קְטָעִים,
וּבַעֲשִׂית כּוֹתְרוֹת כְּדֵי
שְׂיֻכְלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמַצּוֹא אֶת
מְבַקְשׁוֹ, וְלִטְעַם מֵעֵץ הַחַיִּים, שְׂבִזָּה
תַּתְקִים נְבוֹאָת הַרְשָׁב"י שְׂבִדוֹר שֶׁל

וְאַצְלָתִי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשִׁמְתִי
עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמִשְׁאֵ הָעַם וְלֹא
תִשָּׂא אִתְּךָ לְבַדְּךָ" (בַּמִּדְבָּר פָּרָק י"א טז-
יז), כִּי מִשֶּׁה רַבְּנֵנוּ לֹא יָכוֹל לְשַׂאת אֶת
מִשְׁאֵ הַשְּׂכִינָה לְבָדוֹ, וְרוֹצֵה שִׁיְהִי
עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ לְגֵאוֹל אֶת הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה בְּלִמְדָנוּ אֶת זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ,
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית
דף כ"ח). וּבְכַךְ נִזְכָּה לְאַלְפֵי רַבְבוֹת
סִיוָמִי זוֹהַר: "אֲזַ יִשִּׁיר מִשֶּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֵה' וַיֹּאמְרוּ
לְאֹמֵר אֲשִׁירָה לֵה' כִּי גָאָה גָאָה סוֹס
וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמְמָנָהוּ. ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שָׁמוֹ"
(שְׁמוֹת פָּרָק טו א-ג), וּבְקִרּוֹב מִמֶּשׁ נִזְכָּה
לְהַבְטָחַת הַרְשָׁב"י "וּבְגִין דְּעִתִּידִין
יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ
הָאִי סֵפֶר הַזֶּה יִפְקוֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי".

נְסִים וְנִפְלְאוֹת

הַמְקַבֵּל רַבֵּי נְסִים פָּרֵץ כָּתַב:
"הַרְשָׁב"י מְבַטֵּחַ שְׂבִדוֹר שֶׁל
מְשִׁיחַ אֲפִילוֹ תִינּוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן יִדְעוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה".
וְרְאִיתִי הַסֵּפֶר זוֹהַר תּוֹרָה שֶׁהוֹצִיא
הַמְקַבֵּל הַגַּה"צ רַבֵּי יוֹדֵל רְאִזְנִבֶּרֶג
זי"ע וְהֵנָּה זֶה דְּפוּס יִשָּׁן וְקֶשֶׁה

קשות של פצצת אטום, והם יוצאים בקריאה קדושה ונרגשת, להעיר את עם ישראל מתרדמתו, ולבקש מכל יהודי ויהודי לקרא את הזוהר הקדוש, ובכך אנו מקימים את עצת הראשונים הקדושים, ובפרט

משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן, מדין ועד באר שבע, ובכך נזכה ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו המלך (ב"ק י"ד.).

**קמים ומתאחדים יחדיו,
להציל את עם ישראל
מגזרות קשות של פצצת
אטום**

**כל סיום זוהר הקדוש
הוא קרוב הגאולה**

של המקבל האלקי של דורנו בעל הסלם, שהלך וזעק בפני ראשי ישיבות באירופה, על הסדרת למוד הזוהר הקדוש, על מנת לבטל את גזרת השואה.

כל יהודי שילמד ויקרא את הזוהר מוסיף עוד כוח ועצמה בפעולה החשובה הזו להצלת עם ישראל, ונדאי שלמוד הזוהר הוא תקון השכינה להוציא אותה מהגלות, ופשוט כי כל סיום הזוהר הקדוש הוא קרוב הגאולה. לכן צריך לראות שיתרבו סיומי זוהר לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה שמחלקים כל כך הרבה ספרי זוהר בחנם ממש, ודואגים שזה יגיע לכל ישוב נדח, על ידי זה יתוספו סיומים הרבה לזוהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה. ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש אויבים שרוצים להשמידו ח"ו.

כידוע שבפעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזרה גדולה שנתתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

כל גדולי הרבנים, צדיקי ומאורי הדור קמים ומתאחדים יחדיו, להציל את עם ישראל מגזרות

על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו! אחר כך פרצה

מִלְחָמָה גְדוֹלָה וְהִרְגוּ 6-7 מְלִיּוֹן יְהוּדִים. [לתצ"פ - לא תקום צרה פְּעָמִים].

כַּעַת אָנוּ שׁוֹאֲלִים אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שְׂמִקְשָׁה הַגְּמָרָא בְּמִסְכַּת שֶׁבֶת (נה) מִי הִרְג אוֹתָם? וַיְדוּעַ מֵאֵמֶר חו"ל (שֶׁבֶת דף נ"ה עמוד א') אֲמָרָה מֵדַת הַדִּין לְפָנֵי הַקַּב"ה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מַה נִּשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מֵאֵלּוּ. אָמַר לָהּ הִלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אֲמָרָה לְפָנָיו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיָּה בְיָדָם לְמַחֹת וְלֹא מַחוּ, וְאֵין כָּאֵין מְקוֹם לְהֶאֱרִיךְ.

וּלְפִי דְבַרֵי חו"ל אֵלּוּ הַרְבָּנִים וְהֶרְאֵשִׁי יְשִׁיבוֹת אֲשֵׁמִים עַל כָּל הַשְּׂשָׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם!!! שֶׁהִיָּה בְיָדָם לומר לְצַבּוֹר לְלַמַּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה וְנִתְעַצְלוּ

ב. הִנֵּה מְבֹאֵר בְּשִׁל"ה, עֲשֶׂרָה מֵאֲמֵרוֹת, מֵאֲמֵר רֵאשׁוֹן, שֶׁהַחֲבוּר מֵהַזֶּהר הִיָּה עֵתִיד לְהִיּוֹת גָּנוּז וְכו' עַד שֶׁיָּבֹא הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתוֹנִים, וּבְזָכוֹת הַעוֹסְקִים יְבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֹו תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ. וְזֶהוּ שֶׁאֵמֶר וּבִגְיָנִיה וּשְׁבִתָּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְכו', כְּדֵי שֶׁבְּזָכוֹתוֹ וְגָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהִצְרִיךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם וּבְדָם מִיָּלָה, כֵּן גָּאֵלָה הָעֵתִידָה לֹא תִּהְיֶה הַגָּאֵלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֻפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ.

וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֲמַת לְאֲמַתוֹ, וְעַלֵּיהֶם אָמַר הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ: וּוי לְעֵלְמָא דְאַנּוֹן אֲטִימִין לְבָא וְסִתִּימִין עֵינִין דְּלֹא מְסַתְּפִלִין בְּרִזִּי דְּאוּרִיתָא. (זֶהַר חֶלֶק א' דף כ"ח.), אֵינּוֹן דְּעַבְדִּין לְאוּרִיתָא יְבִשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחַכְמָה דְּקַבְּלָהּ, דְּגֵרְמִין דְּאִסְתַּלַּק נְבִיעוֹ דְּחַכְמָה דְּאִיְהִי י' מִינָהּ, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וּוי לִוֵן דְּגֵרְמִין עֵנִיּוֹתָא וְחַרְבָּא וּבְזֶה וְהִרְג וְאַבְדֵן בְּעֵלְמָא. (תְּקוּנֵי זֶהַר תְּקוּוֹן

וּלְשׁוֹן דְּגָל מַחְנֶה אֲפָרִים פְּרִשַׁת שְׂמִינִי: וְזֶהוּ דְרַשׁ דְּרַשׁ מִשָּׁה, הִיָּנוּ כְּשִׁיתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאִיתָא דְרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִיָּה בְּחִינַת מִשָּׁה), וַיְדַרְשׁ מַה שֶׁדְּרַשׁ כְּבַר מִשָּׁה, הִיָּנוּ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, סִפֵּר הַזֶּהר, אֵז וְהִנֵּה שְׂרָף, הִיָּנוּ שִׁיתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יְהִיָּה הַגָּאֵלָה שֶׁיִּבְנֶה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֹן סָלָה וְעַד. וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוּת וְהַשְּׁבִתָּת הַקְּטְרוּגִים (חֻסָּד לְאַבְרָהָם מַעֲנֵן רֵאשׁוֹן נֶהַר כ"ד).

הַכָּל תְּלוֹי בְּעַסְק הַחֻכְמָה הַזֹּאת, וּמְנִיעַתְנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחוּר וְעַכְשָׁנָן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ (הַקְּדָמַת הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאֵל לְעַז חַיִּים).

אִם עַד כְּדֵי כֶּף גְּדוֹל וְעֵצוֹם כַּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסִפֵּר הַזֶּהר, אֵין לָנוּ אֵלָא לְחַזֵּק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלֵאכַת הַקְּדוּשָׁה, לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִץ וְכַח וְחֻזְקָא בְּעַבְדוֹתָם הַקְּדוּשָׁה, אֲמַצּוֹ מִתְנַיִם וְחִגְרוּ עַז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, לְפָרְסָם כַּחוֹ בְּעוֹלָם וּלְסַיֵּעַ בְּכָל מַה דְּאֲמַשֵּׁר.

בספרא דא יפקון מגלותא, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקדש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה, ביום שיצא לאור הפרק הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימח שמו. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו כן אנו זקוקים ביותר לרחמי שמיא, כי יש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, ואנו ככבשה אחת בין שבעים זאבים לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בחבורת 70 איש בכל יום ויום מספר דקות ביום, ונצטרף לאלפי סיומי זוהר יחד שבטי ישראל, "אלף המגן" בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שפכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיר הקדש בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי, עליו השלום שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ועוד חזינו בימינו נס גדול שארע

לי דף ע"ג), מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרינן דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי פאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה פאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניותא בעלמא ואורף גלותא.

(תקוני זוהר תקון מ"ג דף פ"ב).

בואו ונלמד לקח מהספור, שיושבי ארץ ישראל נצלו מהיטלער ימח שמו, ומזה נלמד איך יכולים להנצל בזמננו מפצצת אטום!!!

צדיק אחד מצאצאיו של הגה"צ המקבל רבי יהודה ליב אשג בעל מחבר ספר הסלם על הזוהר הקדוש ספר לי, ששמע מזקנו זיע"א, שכאשר ראה שמלחמת היטלער ימח שמו פרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו. על כן אמר, היות ורבי שמעון בן יוחאי כותב בזוהר הקדוש,

קרה כלום]. ועוד שבגמר הדפסת ספר הזוהר הקדוש המחלק ללמוד יומי [שנדפס שמונה אלפים עתקים, ואזל מן השוק], באותו היום ממשי נגמרה המלחמה.

וראינו בעינינו את הנסים הגלויים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים וזוכים להצלת עם ישראל, ולהקים את סכת דוד הנופלת, והשם יתברך פורס עלינו את סכת שלומו ברחמים, ומתקיימים דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שראינו בגמר כל הספר כלו יצאנו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו ונלמד בחבורת 70 איש את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו, אז בקרוב ממשי ישיר משה וישראל ונזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן כן יהי רצון.

ביום שהתאחדות אנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את הדפסת ספר הזוהר הקדוש המחלק לפי סדר הדרג היומי, ב"ב כרכים ל"ב חדשי השנה, באותו היום ממשי נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת - למספרם בין 27 בדצמבר 2008 (ל' בכסלו תשס"ט) ל-18 בינואר 2009], וחרזו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

ומנפלאות ה' יתברך נתגלה אחר שבוע [היה כתוב, בעתון "חדש", בבית שמש], שרב הטילים שזרקו הערבים, היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, וכמה נסים גדולים מאד היו במלחמה זו כידוע, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, ואת כל עם ישראל מאסון נורא, כידוע, [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא

קטלוג ספרים על הזוהר

שעל ידי מפעל הזוהר העולמי
שיצאו לאור בשנת תשע"ג

ספריית הרשב"י ותורתו

ספריית הרשב"י היא ספרייה גדולה, הכוללת ספרי רבי שמעון בן יוחאי ע"ה, הזוהר, ופירושים על הזוהר, וספרי קבלה שיצאו לאור עולם בע"ה. - ספרי קבלה עתיקים ונדירים. הספרייה נבנתה על ידי כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א, רמת בית שמש בארץ ישראל יצ"ו.

תולדות הספרייה

האדמו"ר מהאלמין חיבר והוציא לאור אלפי ספרים בכל מקצועות התורה, וחילקם בחינם בכל העולם כולו ב-48 שנים האחרונות.

הספרים התקבלו בברכה מאלפי גדולי ישראל במכתביהם. חסידות האלמין שאיפתה ומטרתה לקבץ ולהנחיל לכל אחד את תורת הרשב"י - הזוהר הקדוש.

השמחה הגדולה ביותר תהיה כשכל יהודי בעולם ילמד זוהר הקדוש, כי לא ידח ממנו ידח.

הספרייה העולמית היא: בדיסקים ובאתרים כ-300 אלף קבצים של ספרים, קונטרסים, קול קורא'ס, מכתבי כתבי יד של גדולי ישראל, ועוד. בידיש, עברית, אנגלית ועוד שפות.

כל אחד בכל העולם יכול להוריד את הספרים מהדיסקים אתרים ולהדפיסם בחינם.

לקבלת ספרים בחינם: 052-7651911 מפעל הזוהר העולמי

ספר זוהר ארץ ישראל

ליקוט גדול מכל ספר הזוהר הקדוש ומאמרי חז"ל מש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, ועוד, על קדושת ארץ ישראל, ומצוות ישוב ארץ ישראל, שהיא מצות עשה מן התורה, ושקולה כנגד כל מצות התורה, ודבריהם הקדושים חוצבים מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא, דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו הלומדים והיראים מחמת חיסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה יהיה יד הכל ממשמשין בהם ויזכרו לשמור ולקיים.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים "את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון".

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" חשוון תשע"ג.

המשך יבא בעז"ה

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:
מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל
סעדה בת אסתר ז"ל
מאמא אסתר בת חוה ז"ל
לונה בת סעדה ז"ל
סמי בן סעדה ז"ל
אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל
רבקה בת רוחמה ז"ל
רוחמה בת חוה ז"ל
מאמא סוליקה ז"ל
מאמא שבזי ז"ל
איישה כהנת בת חוה ז"ל
מרדכי בן אליה ז"ל
משה בן סעדה ז"ל
אברהם בן סעדה ז"ל
חנניה בן רבקה ז"ל
שמעון בן אסתר ז"ל
מרדכי בן אסתר ז"ל
עמרם בן אסתר ז"ל
אליהו בן חוה ז"ל
מזמן אליהו בן חוה ז"ל
מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל
יצחק הלוי בן חוה ז"ל
אברהם סנגס בן רחל ז"ל

